

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ι Λ Ι Α Σ

Κ Α Ι

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α.

Ο Μ Η Ρ Ο Τ

Ι Λ Ι Α Σ

Ο Μ Η Ρ Ο Τ

Ι Λ Ι Α Σ

Ο Δ Τ Ζ Ε Ι Α

~~Ο Δ Τ Ζ Ε Ι Α~~

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΕΥΣΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΕΥΣΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ

ΤΗΝ ΕΝ ΟΥΡΩ

ΤΗΝ ΕΝ ΟΥΡΩ

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ι Λ Ι Α Σ

Κ Α Ι

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α.

ΕΣΤΙΝ ΑΛΗΘΕΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΠΡΑΓΜΑ Η ΟΜΗΡΟΥ ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΞ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΟΥΟΝΙΑ.

Ἔτι α΄.

O M H P O T

Sh62,145

A

O Δ T Z E I A

O Δ T Z E I A

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΤΑΧΩΡΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΧΩΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΤΑΧΩΡΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΧΩΡΑΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΟΡΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

ΤΟΜΟΣ

Β.

THE
JOURNAL
OF THE
SOCIETY OF
AMERICAN
HISTORIANS

OF THE
HISTORICAL
SOCIETY

TOMORROW

B

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

N.

Νῦν, Ἰθάκης ἐπέβη, Φαίηκων πομπῇ, Ὀδυσσεύς.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ᾧ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
Ἵψερεφές, τῷ σ' ἔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἶω
Ἄψ' ἀπονοσήσκειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
Ἵμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάσῳ ἐφίεμενος τάδε εἶρω,
Ὅσοι ἐνὶ μεγάροισι γεγέσσιον αἶψα πα οἶνον
Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκράζετε δ' αἰοιδοῦ·
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέστη ἐνὶ χηλῷ
Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα

Δῶρ', ὅσα Φαιήκων βεληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν
 Ἄλλ' ἄγε, οἳ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
 Ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
 Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἓνα προικὸς χαρίσασθαι.
 Ὡς ἔφατ' Ἀλκινόος· τοῖσιν δ' ἐπὶ ἡνδανε μῦθος.
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Νῆ' ἄρ' ἐπεσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέβηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 Αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς, ὑπὸ ζυγὰ, μή τιν' ἐταίρων
 Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖάτ' ἐρετμοῖς.
 Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
 Τοῖσι δὲ βῆν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
 Μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 Τεσπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδὸς
 Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
 Δῦναί ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνῆς δόξῃοιο λιλαίεται, ὥτε πανῆμαρ

Νειὸν ἀνέλκητον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδν Φάος ἡελίοιο,
 Δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γένατ' ἰόντι·
 Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπασὸν ἔδν Φάος ἡελίοιο.
 Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι Φιληρέτμοισι μετηύδα,
 Ἀλκινόω δὲ μάλισα πιφαισκόμενος Φάτο μῦθον·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδέικετε λαῶν,
 Πέμπετε με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
 Ἦδη γὰρ τετέλεσται, ἃ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,
 Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ ἐβανίωνες
 Ὀλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἶκοι ἄκοιτιν
 Νοσήσας εὖροιμι, σὺν ἀρετεμέεσσι φίλοισιν.
 Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
 Κρηίδας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
 Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἦ δ' ἐκέλευον
 Περμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπε.
 Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 Ποντόνοε, κρητῆρα κερασάμενος, μέθυ νείμον
 Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,

Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὼς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίνα·
 Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισαδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 Ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ ἔρανόν εὖρυν ἔχουσιν,
 Αὐτόθεν ἐξ ἐδρέων· ἀνὰ δ' ἴσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰσόκε γῆρας
 Ἐλθῃ, καὶ θάνατος, τὰ τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Παισί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
 Ὡς εἰπὼν, ὑπὲρ ἑδὸν ἐθήσето δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
 Ἠγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·
 Τὴν μὲν, Φαῖρος ἔχουσιν εὐπλυνές, ἠδὲ χιτῶνα,
 Τὴν δ' ἐτέρην, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
 Ἥ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
 Αἶψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆς ἀγαυοὶ

Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρώσιν ἅπασαν·
 Κάδδ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ σόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
 Νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὖδοι,
 Πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσето, καὶ κατέλεκτο
 Σιγῇ· τοὶ δὲ κάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
 Κόσμῳ· πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο·
 Ἔνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτειν ἄλλα πηδῶ·
 Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτε,
 Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
 Ἥ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετραόροι ἀρσενες ἵπποι,
 Πάντες ἅμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
 Ὑψὸς ἀειρόμενοι, ρίμφα πρήσουσιν κέλευθον·
 Ὡς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν αἰέρετο, κύμα δ' ὅπιαδε
 Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Ἥ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· ἔδὲ κεν ἰσηξ
 Κίρκος ὀμαρτήσκειν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν·
 Ὡς ἢ ρίμφα θέεσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 Ἄνδρα φέρεσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδ' ἔχοντα·
 Ὃς περὶ μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν,
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὖδε, λελασμένος ὅσ' ἐπεπόνθει.
 Εὖτ' ἀσῆς ὑπέρεσχε φαάντατος, ὅς τε μάλισα
 Ἔρχεται ἀγγέλλων Φάος Ἡῶς ἡριγενείης·
 Τῆμος δὴ νήσω προσεπίλνατο ποντοπόρος νηὺς.
 Φόρκυνος δέ τις ἐσι λιμὴν ἀλίοιο γέροντος,
 Ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 Ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηνῖα·
 Αἶ τ' ἀνέμων σκεπώωσι δυσαήων μέγα κῦμα
 Ἐκτοθεν· ἐντοθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
 * Νῆες εὐσελμοι, ὅταν ὄρμη μέτρον ἴκωνται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη
 Ἀγχόθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἥεροειδές,
 Ἴερὸν Νυμφαίων, αἷ Νηϊάδες καλέονται.
 Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι
 Λαῖνοι· ἐνθα δ' ἔπειτα τιθαῖβώουσι μέλιουσι.
 Ἐν δ' ἰσοὶ λίθιοι περιμήκεες, ἐνθα τε Νύμφαι
 Φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύο δὲ τέ οἱ θύραι εἰσὶν·
 Αἱ μὲν πρὸς Βορέαιο, καταβαταὶ ἀνθρώποισιν,
 Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότῃ εἰσὶ, θεώτεραι· εἰδὲ τι κείνη

Ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.
 Ἐνθ' οἳ γ' εἰσέλασιν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
 Ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμισυ πάσης,
 Σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετῶν.
 Οἳ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγῃς ἡπειρόνδε
 Πρῶτον Ὀδυσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς αἶραν,
 Αὐτῷ σὺν τε λίνῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
 Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.
 Ἐκ δὲ κτήματ' αἶραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
 ὦπασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
 Καὶ τὰ μὲν ἔν παρὰ πυθμὲν ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
 Ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πῃ τις ὁδιπῶν ἀνθρώπων,
 Πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἐγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
 Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· ἐσθ' Ἐνοσίχθων
 Λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 Πρῶτον ἐπηπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βελήν·
 Ζεῦ πάτερ, ἐκέτ' ἐγωγε μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσι
 Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ ἔτι τίσσι
 Φαίηκες, τοίπερ τοι ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.
 Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα

Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι νόσον δέ οἱ ἔποτ' ἀπηύρων
 Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
 Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδδσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
 Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλῃς, ἐδῆτ' ἄρ' ὑφαντὴν,
 Πόλλ', ὅσ' ἂν ἐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 Εἶπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι, ἔννοσίγαι' εὐρυθενὲς, οἷον ἔειπες;
 Οὔτι σ' ἀτιμάζουσι Θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμῆσιν ἰάλλειν.
 Ἄνδρῶν δ' εἶπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἰκὼν
 Οὔτι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰὲν.
 Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἢ δ' ἀλεείνω.
 Νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα,
 Ἐκ πομπῆς ἀνιῶσαν, ἐν ἠεροιδέϊ πόντῳ
 Ῥαῖσαι· ἴν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς

Ἄνθρωπων μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
 Ὅππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται
 Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θείναι λίθον ἐγγύθι γαίης.
 Νηὶ θοῇ ἵκελον, ἵνα θαυμάσῃσιν ἅπαντες
 Ἄνθρωποι μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκυσσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν·
 Ἐνθ' ἔμεν· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηὺς
 Ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
 Ὅς μιν λαῶν ἔθηκε, καὶ ἔρριζωσεν ἔνερθε,
 Χεῖρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
 Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
 Φαίηκες δολιχήμετοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
 ὦδὲ δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,
 Οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ πρὸφαίνεταιο πᾶσα.
 ὦς ἄρα τις εἶπεςκε· τὰ δ' ἐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
 Πατὴρ ἐμῷ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων ἀγάσασθαι
 Ἡμῖν, ἔνεκα πομπῶν ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων.
 Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα,
 Ἐκ πομπῆς ἀνιῶσαν, ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
 ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 Πομπῆς μὲν παύσαδε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἴκηται
 Ἡμέτερον προτὶ ἄστυ Ποσειδάωνι δὲ ταύρης
 Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ,
 Μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδυσαν, ἐτοιμάσαντο δὲ ταύρας.
 ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἀνακτι
 Δήμῳ Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐσαότες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγχετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Εὐδῶν ἐν γαίῃ πατρώῃ, ἔδδ' ἐμιν ἐγνώ,
 Ἦδη δὴν ἀπεῶν· περὶ γὰρ θεὸς ἦερα χεῦε,
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κέρεθ Διὸς· ὄφρα μιν αὐτὸν
 Ἀγνώστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιο·

Μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίῃ, ἄσοί τε, φίλοι τε,
 Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσσαι.
 Τ' ἔνεκ' ἄρ' ἄλλοιδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
 Ἄτραπιτοί τε διηνεκές, λιμένες τε πάνορμοι,
 Πέτραι τ' ἡλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθώοντα.
 Στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν
 ὦ μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ
 Χερσὶ καταπρηνέας· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα·
 ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 Ἥ ῥ' οἴγ' ὕβρισαί τε καὶ ἄγριοι, ἐδὲ δίκαιοι,
 Ἡὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδῆς;
 Πῇ δὴ χρεῖματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτὸς
 Πλάζομαι; αἶψ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
 Αὐτῷ· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 Ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 Νῦν δ' ἔτ' ἄρ' πῇ θεῶντα ἐπίσσεμαι, ἐδὲ μὲν αὐτῷ
 Καλλείψω, μήπως μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, ἐκ ἄρα πάντα νοήμονες, ἐδὲ δίκαιοι,
 Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἦδὲ μέδοντες,
 Οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο

Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ὅδ' ἐτέλεσαν.
 Ζεὺς σφεας τίσαιο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλης
 Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται, ὅστις ἀμάρτη.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἰδωμαι,
 Μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
 Ὡς εἰπὼν, τρέποδ' ἀσπερικαλλέας, ἠδὲ λείβοντας,
 Ἥριθ μιν, καὶ χρυσὸν, ὑφαντὰ τε ἔμματα καλά·
 Τῶν μὲν ἄρ' ἔτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
 Ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πόλλ' ὀλοφνέμενος· σχεδόν τε οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέω, ἐπιβώτορι μῆλων,
 Παναπάλλω, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι,
 Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χεὶρὶ δ' ἄκοντα.
 Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθε,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 Χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσῃς·
 Ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἐγωγε
 Εὐχομαι, ὥς τε θεῶ, καὶ σευ φίλα γέναθ' ἱκάνω·

Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἥ περ τις νῆσων εὐδείελος, ἥ τις ἀκτὴ
 Κεῖθ' ἀλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιος εἷς, ὃ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλυσθας,
 Εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· ἔδδ' τι λῆν
 Οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 ἥ μιν ὅσοι ναῖσι πρὸς ἡῶ τ', ἠελιόν τε,
 ἥ δ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
 ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ ἔχ' ἵππηλατός ἐστιν,
 Οὐδὲ λῆν λυπρὴ, ἀτὰρ ἔσθ' εὐρεῖα τέτυκται·
 Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθάσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
 Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τε ἔρση·
 Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ, καὶ βέβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
 Παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασι.
 Τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἴκοι,
 Τήν περ τηλῆ φασι· Ἀχαιῖδος ἔμμεναί αἴης.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Χαίρων ἣ γαίῃ πατρώῃ, ὥς οἱ ἔειπε

Παλλὰς Ἀθηναίη, κέρη Διὸς αἰγιοόχοιο·
 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Οὐδ' ὄγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον,
 Αἰὲ ἐνὶ σήθεσσι νόον πολυκερδέα νῶμῶν·
 Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 Τηλεῦ ὑπὲρ πόντε· νῦν δ' εἰλήλθθα καὶ αὐτὸς
 Χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τόσαῦτα
 Φεύγω, ἐπεὶ Φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
 Ὅρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 Ἀνέρας ἀλφειὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
 Οὔνεκά με σερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
 Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 Οὔνεκ' ἄρ' ἔχ' ὦ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἐταίρων·
 Τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δουρὶ
 Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 Νύξ δὲ μάλ' αὖθις δνοφερὴ κάτεχ' ἔσανόν, ἔδὲ τις ἡμέας
 Ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δὲ ἐ θυμὸν ἀπέερας.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε κατέκτανον ὀξεῖ χαλκῷ,

Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυὸς
 Ἑλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
 Τὲς μ' ἐκέλευσα Πύλονδ' ἐκατασῆσαι καὶ ἐφέεσθαι,
 ἥ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅτι κρατέουσιν Ἑπειοί.
 Ἀλλ' ἦτοι σφέας κείθεν ἀπώσατο ἰς ἀνέμοιο,
 Πόλλ' ἀεκαζομένους· ὅθ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
 Κείθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδ' ἐνυκτός·
 Σπερδῆ δ' ἐς λιμένα προερέεσθαι, ὅδε τις ἡμῖν
 Δόρυς μνηστῆς ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέεσθαι.
 Ἀλλ' αὐτῶς ἀποδάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 Κάτθεσαν, ἐνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμεν.
 Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
 Ὠχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἥϊκτο γυναικὶ
 Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπὶ κλοπος, ὅς σε παρέλθοι

Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσῃε.
 Σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων αἶτ', ἐκ ἅρ' ἔμελλες,
 Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξεν ἀπατάων,
 Μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
 Ἄλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, εἰδότες ἄμφω
 Κέρδε· ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὅχ' ἄριστος ἀπάντων
 Βελῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
 Μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· ἔδδ' σὺ γ' ἔγνως
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κέρην Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ
 Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσασθαι, ἠδὲ φυλάσσω,
 Καὶ δέ σε Φαίηκεσσι φίλον πάντεσιν ἔθηκα.
 Νῦν δ' αὖ δαῖς ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφῆνω,
 Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
 Ὠπασαν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βελῇ τε νόῳ τε·
 Εἵπω θ', ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 Κήδ' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη·
 Μηδὲ τῷ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
 Πάντων, ἔνεκ' ἅρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
 Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἀργαλέον σε, θεὰ, γνῶναι βροτῶ ἀντιάσαντι,
 Καὶ μάλ' ἐπισαμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.
 Τῷτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦδα,
 Ἔως ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἱες Ἀχαιῶν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρασαμεν αἰπὴν,
 Βῆμεν δ' ἐν νῆεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιῆς,
 Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κέρεθ Διὸς, ἐδ' ἐνόησα
 Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις·
 Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαῖγμένον ἦτορ
 Ἠλώμην, εἰως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 Πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πῖονι δῆμῳ
 Θάεσσινά τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
 Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γενάζομαι, οὐ γὰρ οὔτω
 Ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδέειλον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 Γαῖαν ἀνασρέφομαι· σὲ δὲ κεστομέεσαν οὔτω
 Ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπτεύσῃς·
 Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἰκάνω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Αἰεὶ τοι τοιῷτον ἐνὶ σῆθεσσι νόημα·
 Τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύσηνον ἔοντα,

Οὔνεκ' ἐπητής τ' ἐστί, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
 Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 Ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδεῖν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
 Σοὶ δ' ἔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, ἔδδ' ἐπυθέσθαι,
 Πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχευ πειρήσεαι, ἥτε τοι αὐτως
 Ἦσαι ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχεῖσσι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν ἔποτ' ἀπίσειον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἦδ' ὃ νοσήσεις ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους·
 Ἀλλὰ τοι ἐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
 Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
 Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποίθης.
 Φόρβυκος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν ἀλίοιο γέροντος·
 Ἦδ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος πανύφυλλος ἐλαίη·
 Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἡεροιδὲς,
 Ἴον Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται·
 Τῷτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
 Ἐρδῆσκες Νύμφησι τεληέσας ἐκατόμβας·
 Τῷτο δὲ Νηεῖτόν ἐστιν ὄρεος, καταείμενον ὕλη.

ὧς εἰπῶσα θεὰ σκέδαο' ἥεργα· εἶσατο δὲ χθών·
 Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Χαίρων ἧ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρξαν·
 Αὐτίκα δὲ Νύμφης ἡγήσατο χεῖρας ἀνασχών·
 Νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, ἔποτ' ἐγώ γε
 Ὅψεσθ' ὑμῖν ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσι
 Χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τὸ πάρος περ,
 Αἴ κεν ἔἴ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
 Αὐτόν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Ἀλλ' ἄγε, χεῖματα μὲν μυχῶ ἄντρα θεσπεσίῳ
 Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
 Αὐτοὶ δὲ φραζώμεσθ', ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
 ὧς εἰπῶσα θεὰ δῦνε σπέος ἡεροιδῆς,
 Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἄσπον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν, καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,
 Εἴματά τ' εὐποίητα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θυῆσσι
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κέρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Τὼ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πυθμὲν ἑλαΐης,
 Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Φράζευ, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσης,
 Οἱ δὴ τοι τέλειτες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
 Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
 Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόσον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεταί τοι ἀνδρὶ ἐκάσῳ,
 Ἀγγελίας προῖεῖσα· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
 Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 Εἰ μὴ μοι σὺ ἔκασα, θεὰ, κατὰ μοῖραν εἶπες.
 Ἀλλ' ἄγε, μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτῆς·
 Πάρ δέ μοι αὐτὴ σῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνείσα,
 Οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
 Αἴ κέ μοι ὥς μεμαυῖα παρασαΐης, Γλαυκῶπι,
 Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἀνδρῶσι μαχοίμην,
 Σὺν σοί, πότνια θεὰ, ὅτε μοι πρόφρασ' ἐπαρήγοις.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Καὶ λῆν τοι ἔγωγε παρέσομαι, εἰδέ με λήσεις,
 Ὅππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἶώ
 Αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον εἶδας
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 Ἀλλ' ἄγε, σ' ἄγνωσον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
 Κάεψω μὲν χρεῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 Ξανθαὺς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
 Ἔσσω, ὃ κεν συγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
 Κνυζώσω δέ τοι ὅσσε, πάρος περικαλλέ' ἔόντε,
 Ὡς ἂν ἀεκέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
 Σῇ τ' ἀλόχῳ, καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 Αὐτὸς δὲ πρῶτις αὖτις εἰσαφικέσθαι,
 Ὅς τοι ὑῶν ἐπίερος· ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδε,
 Παῖδά τε σὺν φιλέει, καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
 Δῆεις τὸν γε σύεσσι παρήμενον· αἳ δὲ νέμονται
 Παρ Κόρυακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθόσῃ,
 Ἐδῆσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
 Πίνεσαι, τὰ δ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
 Ἐνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,

Ὅφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
 Τηλέμαχον καλέεσθα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ.
 Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαιμόνα παρ Μενέλαον
 ὦλκετο, πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἶπε ἔτ' εἴης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τίπτε τ' ἄρ' οὐ οἱ εἶπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 Ἥ ἵνα περ καὶ κῆνος αἰώμενος ἄλγεα πάσχη
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Μὴ δὴ τοι κῆνός γε λήν ἐνθύμιος ἔσω·
 Αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροίτο
 Κεῖσ' ἐλθὼν· ἀτὰρ ἔτιν' ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἔκηλος
 Ἦσαι ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
 Ἥ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὸν νηὶ μελαίνῃ,
 Ἰέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 Ἀλλὰ τί γ' ἐκ οἴῳ, πρὶν καὶ τινα γαῖα κατέξει
 Ἀνδρῶν μνησέων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 Ὡς ἄρα μιν φασμένη ῥάβδῳ ἐπεμύσασατ' Ἀθήνη·
 Κάεψε μὲν οἱ χρεῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τείχας, ἀμφὶ δὲ δέσμα

Πάντεσιν μελέεσσι παλαιῷ θῆκε γέροντος·
Κνύζωσεν δέ οἱ ὅσπε, πάρος περικαλλέ' ἔοντε·
'Αμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
'Ρωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ·
'Αμφὶ δέ μιν μέγα δέσμα ταχείης ἕσ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ αἰκέα πήσην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτῆς.
Τῷ γ' ὥς βελεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖσ' Ὀδυσῆος.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ξ.

Ξῖ δ', Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὐμαῖος ἀγρῷ ὑφορβός.

ΑΥΤΑΡ ὃ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἀκρίας ἧ οἱ Ἀθήνη
Πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότοιο μάλισα
Κήδετο οἰκῆων, ἔς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Καλὴ τε, μεγάλῃ τε, περίδρομος ἦν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείμαθ' ὕεσιν, ἀποιχομένοιο ἀνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρτιο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρῃδ'
Σταυρὸς δ' ἐκτὸς ἔλασε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,

Πυκνὸς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας·
 Ἐντολὴν δ' αὐλῆς συφεῖς δυοκαίδεκα ποίει
 Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσὶν· ἐν δὲ ἐκάστῳ
 Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο
 Θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἱάων,
 Πολλὸν παυρότεροι· τὲς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
 Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προΐαλλε συδῶτης
 Αἰὲ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·
 Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.
 Παρ δὲ κύνες, θήρεσσιν ἐοικότες, αἰὲν ἱάων
 Τέσσαρες, ἔς ἔθρεψε συδῶτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
 Τάμνων δέρμα βόειον, εὐχρῶές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ὠχοντ' ἀλλυδὶς ἄλλος, ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
 Οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδῃ,
 Σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 Ὅφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσάτατο θυμόν.
 Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμοφοι·
 Οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἐζέτο κερδοσύνη· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.

Ἐνθα κέν ῥ' παρὰ σαθρῷ ἀϊκέλιον πάθεν ἄλγος,
 Ἀλλὰ συδῶτης ὥκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
 Ἐαυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκυῖτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 Τῆς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη
 Πυκνῆσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
 ὦ γέρον, ἧ ὀλίγῃ σε κύνες διεδηλήσαντο
 Ἐξαπίνης· καὶ κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
 Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, σοναχὰς τε·
 Ἀντιθέε γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων
 Ἡμαί, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλῃς ἀτιτάλλω
 Ἐδμεναι· αὐτὰρ κῆνος ἐελδόμενός περ ἐδωδῆς
 Πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
 Εἶπε ἔτι ζῶει, καὶ ὄρε᾽ φάος ἡελίοιο.
 Ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 Σίτῃ καὶ οἴνοιο κορυσσάμενος κατὰ θυμὸν
 Εἶπῃς, ὅππότεν ἔσσι, καὶ ὅπποσα κήδ' ἀνέτλῃς.
 Ὡς εἰπὼν, κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος ὕφορβός·
 Εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας·
 Ἐσόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίῃς αἰγῶς,
 Αὐτῷ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,

"Οτι μιν ὡς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 "Ο, τί μάλισ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα·
 Ξεῖν, οὐ μοι θέμις ἔσ', εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
 Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Δίος εἰσιν ἅπαντες
 Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 Γίγνεται ἡμετέρῃ· ἡ γὰρ δμῶων δίκη ἐστίν,
 Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέεσσι ἀνακτες
 Οἱ νέοι· ἢ γὰρ τῷ γε θεοὶ κατὰ νόσον ἔδησαν,
 "Ος κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὅπασεν,
 Οἷά τε ὧ οἰκῇι ἀναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
 Οἶκόν τε, κληῖρόν τε, πολυμνήσῃν τε γυναῖκα,
 "Ος οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει·
 Ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ὧ ἐπὶ μίμνω.
 Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἀναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
 Ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ὤφελ' Ἑλένης ἀπὸ Φϋλον ὀλέσθαι
 Πρῶχῃ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσε·
 Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος ἔνεκα τιμῆς
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

Ὡς εἰπὼν, ζωστῆρι θεῶς συνέεργε χιτῶνα·
 Βῆ δ' ἵμεν ἐς συφεῖς, ὅτι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·
 Ἐνθεν ἑλὼν δὴ ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρως ἰέρευσεν·
 Εὐσέ τε, μίσυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
 Ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρον παρέθηκε' Ὀδυσσῆϊ,
 Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἀλφίτα λευκὰ πάλυνεν·
 Ἐν δ' ἄρα κισυδῶ κίενη μελιηδέα οἶνον·
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν, ἐπ' ὀτρύνων δὲ προσήυδα·
 Ἐθιε νῦν, ὦ ξῆνε, τὰ τε δμῶεσσι πάρεςι,
 Χοίρε'· ἀτὰρ σιάλῃς γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
 Οὐκ ὀπίδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, ἐσθ' ἐλεπτύν.
 Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
 Ἀλλὰ δίκην τίσι, καὶ αἷσμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάεστοι, οἳτ' ἐπὶ γαίῃς
 Ἀλλοτρείης βῶσιν, καὶ σφιν Ζεὺς ληΐδα δῶη,
 Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 Καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει·
 Οἶδε δὲ καὶ τι ἴσασι, θεῶ δέ τιν' ἐκλυον αὐδὴν,
 Κεῖνε λυγρὸν ὀλεθρον, ὅτ' ἐκ ἐθέλῃσι δικαίως·
 Μινᾶσθαι, εἰδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἔκηλοι

Κτήματα δαεῖν ὑπέβριον, ἔσθ' ἐπὶ φειδώ.
 Ὅσα γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
 Οὔποθ' ἐν ἱερέυσσ' ἱερίῳ, ἔδδ' οἶω.
 Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέβριον ἐξαφύοντες.
 Ἥ γάρ οἱ ζῶή γ' ἦν ἄσπετος· ἔτι τι τόση
 Ἀνδρῶν ἠρώων, ἔτ' ἠπείροιο μελαίνης,
 Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, ἔτε ξυνεείκοσι φωτῶν
 Ἔς' ἀφενος τοσούτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 Δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι, τόσα πώεα οἶων,
 Τόσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 Βόσκουσι ξεῖνοί τε, καὶ αὐτῶν βώτορες ἄνδρες.
 Ἐνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἑνδεκα πάντα
 Ἐσχατιῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
 Τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγνέει,
 Ζατρεφένων αἰγῶν, ὅστις φαίνεται ἄριστος.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
 Καί σφι συῶν τὸν ἄριστον εὖ κρένας ἀποπέμπω.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πίνε τε οἶνον
 Ἀρπαλέως, ἀκέων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,

Καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ὥπερ ἔπινεν,
 Οἶνον ἐνίπλειον· ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
 ὦδὲ μάλ' ἀφνειὸς καὶ καστερός, ὡς ἀγορεύεις;
 Φῆς δ' αὐτὸν φθίδιαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
 Εἰπέ μοι, αἱ κέ ποθι γινώω τοιῶτον ἔοντα.
 Ζεὺς γάρ περ τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Εἰ κέ μιν ἀγγείλαμι ἰδὼν ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα συδῶτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ὦ γέρον, ἔτις ἐκείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 Ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
 Ψεύδοντ', ἐσθ' ἐθέλῃσιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.
 Ὃς δὲ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
 Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
 Ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει, καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ·
 Καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἀπο δάκρυα πίπτει,
 Ἥ, θέμις ἐστὶ γυναῖκος, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὀλήται.
 Αἰψά κε καὶ σὺ, γεραίε, ἔπος παρὰ τεκτῆναιο,

Εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, ἔματα δοίῃ.
 Τῷ δ' ἤδη μέλλουσιν κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
 ῥινὸν ἀπ' ὀσέοφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν.
 Ἦ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅσέα δ' αὐτῷ
 Κεῖται ἐπ' ἡπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
 Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κῆδ' ὀπίσσω
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 Ἦπιον ὥδε ἀνακτα κινήσομαι, ὅππός' ἐπέλθῳ.
 Οὐδ' εἰ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὐτὶς ἴκωμαι
 Οἶκον, ὅστι πρῶτον γενόμην, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 Οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Ἀλλὰ μ' Ὀδυσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
 Τὸν μὲν ἐγὼν, ὧ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζην
 Αἰδέομαι· πέρι γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ.
 Ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἑόντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναΐνεαι, εἰδέ τι φῆδα
 Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 Ἀλλ' ἐγὼ ἔκ αὐτῶς μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄγκῳ,

Ὡς νῆϊται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔσω,
 Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κείνος ἰὼν τὰ ἀ δῶμαθ' ἵκηται,
 Ἔσται με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, ἔματα καλὰ,
 Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, ἔτι δεχοίμην·
 Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
 Γίνεται, ὅς πενίῃ εἰκὼν ἀπατήλια βάζει.
 Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,
 Ἰσὶ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 Ἥ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
 Τῷ δ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 Τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῷ δ' ἰσαμένοιο,
 Οἴκαδ' ἐνοστήσει, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἐκείνῃς
 Ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συῶτα·
 Ὡ γέρον, ἔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
 Οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδὲ με τέτων
 Μίμνησκ'· ἧ γάρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν
 Ἀχνυμαι, ὅππότε τις μνήσῃ κερδοῖο ἀνακτος.
 Ἀλλ' ἥτοι ὄρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὁδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
 Τηλεμάχῃ τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἴσον,
 Καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν ἔτι χερσείῳ
 Πατρὸς ἐοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγῆτόν·
 Τῷ δέ τις ἀθανάτων ἐλάψε φρένας ἔνδον εἴσας,
 Ἡέ τις ἀνθρώπων ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκκῆν,
 Ἐς Πύλον ἠγαθήν· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
 Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ Φύλον ὀληται
 Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεσίεα ἀντιθέοιο.
 Ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἢ κεν ἀλώῃ,
 Ἡ κε Φύγοι, καὶ κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.
 Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραίε, τὰ στυγρὰ κήδ' ἐνίσπε,
 Καί μοι τῷτ' ἀγόμευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
 Ὅπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἠγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὺν ὀϊόμαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χεῖρον ἡμὲν ἐδωδή,
 Ἥδ' ἐ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντολ' ἐξι,
 Δαίνυσθαι τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν,
 Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 Οὔτι διαπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,
 Ὅσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησι.
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρεῖάνων,
 Ἀνέρος ἀφνειοῦ παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
 Υἱέες ἐν μεγάροισι ἡμὲν τράφεν, ἦ δ' ἐγένοντο,
 Γνήσιοι ἐξ ἀλόχῃ· ἐμὲ δ' ὦνητὴ τέκε μήτηρ
 Παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
 Κάσῳ Ὑλακίδῃς, τῷ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς, τίετο δήμῳ,
 Ὀλβῶ τε, πλῆτῳ τε, καὶ υἰάσι κυδαλίμοισιν.
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρεσσαι
 Εἰς Αἴδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
 Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρῳ ἐβάλοντο·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἐνειμαν·
 Ἥγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,

Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
 Οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἡδὴ πάντα λέλοιπεν·
 Ἀλλ' ἐμπης καλάμην γέ σ' οἶομαι εἰσορῶντα
 Γινώσκεν· ἥ γάρ με δὴ ἔχει ἥλιθα πολλή.
 Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδωκεν καὶ Ἀθήνη,
 Καὶ ῥήξηνοσίην· ὅποτε κρείνοιμι λόχονδε
 Ἄνδρας ἀριστεύας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
 Οὔποτε μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον
 Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ, τε μοι εἴξειε πόδεσσι.
 Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
 Οὐδ' οἰκωφελὴ, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
 Ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπῆρετμοι φίλαι ἦσαν,
 Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες εὖξεσσι, καὶ οἷσσι,
 Λυγρὰ, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καταριγῆλὰ πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τὰ περ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρεται ἔργοις.
 Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἱὰς Ἀχαιῶν,
 Εἰνάκιδι ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσι,
 Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα·

Τῶν ἐξαυρέυμην μίνοεικέα, πολλὰ δ' ὅπιασιν
 Λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τήνδε συγερὴν ὁδὸν εὐρυόπα Ζεὺς
 Ἐφρέασαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσε,
 Δὴ τότε μ' ἥνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεῖα
 Νήεσ' ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· ἐδὲ τι μῆχος
 Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμος Φῆμιν.
 Ἐνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμῃ πέρσαντες ἔβημεν
 Οἴκαδ' ἐκ τῆς νῆεσσι θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιῆς.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητιέτα Ζεὺς·
 Μῆνα γὰρ οἷον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
 Κεριδίη τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Αἴγυπτόνδ' ἐμε θυμὸς ἀνάγει ναυτίλλεσθαι,
 Νῆας ἐὺ σείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 Ἐννέα νῆας σείλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
 Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐξήρτες ἐπαῖροι
 Δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρῆχον
 Θεοῖσιν τε ῥέζην, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.

Ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῷ,
 Ῥηϊδίῳ, ὥσεί τε κατὰ ῥόον· ἔδὲ τις ἔν μοι
 Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκεδέες καὶ ἄνιστοι
 Ἡμεῖα· τὰς δ' ἀνεμός τε, κυβερνήταί τ' ἴθυνον.
 Περμπταῖοι δ' Αἴγυπτον εὐρρείτην ἰκόμεθα·
 Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίστρας ἐταίρας
 Αὐτὰρ παρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
 Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὠτρυνά νέεσθαι·
 Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῶ,
 Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρῆς
 Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
 Αὐτὰς τ' ἐκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή·
 Οἱ δὲ, βόης αἰόντες, ἅμ' ἠοῖ Φαινομένηφιν
 Ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδῖον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 Χαλκῆ τε σεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 Φῦζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, ἔδὲ τις ἔτλη
 Μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔση.
 Ἐνθ' ἡμέων πολλὰς μὲν ἀπέκτανον ὄξεί χαλκῷ,

Τὲς δ' ἄγαγον ζωὲς, σφίσι ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τῷτο νόημα
 Ποίησ'· ὥς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπείν
 Αὐτῷ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γὰρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα,
 Καὶ σάκος ὠμοῖν· δόρυ δ' ἐκβαλον ἔκτοσε χειρὸς·
 Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
 Καὶ κύσα γέναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καὶ μ' ἐλέησεν·
 Ἔς δ' ἴφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα.
 Ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊστον μελήσιν,
 Ἰέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λήην·
 Ἀλλ' ἀπὸ κῆνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
 Ξεινίῃ, ὅς τε μάλιστα νεμεσῶνται κακὰ ἔργα.
 Ἐνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγερα
 Χρημάτων ἀν' Αἰγυπτίῃς ἀνδράς· δίδουσιν γὰρ ἅπαντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
 Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
 Ὃς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἦσιν φρεσὶν, ὄφρ' ἰκόμεσθαι
 Φοινίκην, ὅθι τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.

Ἐνθα παρ' αὐτῷ μεῖναι τελεσφόρον εἰς ἑναυτόν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 Ἀψ' περιτελλομένους ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὄρα,
 Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσκατο ποντοπόροιο,
 Ψεύδεα βελεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι·
 Κεῖθι δέ μ' ὥς περᾶσκε, καὶ ἄσπετον ὦνον ἄροιτο.
 Τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὸς, οἴόμενός περ, ἀνάγκη.
 Ἦ δ' ἔθρεν βορρῇ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῷ,
 Μέσσην ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μῆδετ' ὀλεθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, εἰδὲ τις ἄλλη
 Φαίνεται γαῖαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 Δὴ τότε κυανένην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
 Ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγῆισα κεραυνῷ,
 Ἐν δὲ θεεῖς πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 Οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόσον.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
 Ἴδὼν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο

Ἐν χείρεσσιν ἔσθηνεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς Φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
 Ἐνὶ ἡμας Φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
 Ἐνθά με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
 Ἥρωσ ἀπριάτην· τῷ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 Αἶθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν εἰς οἶκον,
 Χειρὸς ἀναστήσας, ὅφρ' ἴκετο δώματα πατρὸς·
 Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα ἔσεν.
 Ἐνθά' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκε
 Ξεινίσαι, ἠδὲ Φιλῆσαι, ἰόντ' εἰς πατρίδα γαῖαν·
 Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
 Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
 Καί νύ κεν εἰς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
 Τόσσα οἱ ἐν μεγάροισι κειμήλια κεῖτο ἀνακτος.
 Τὸν δ' εἰς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὅφρα Τροίῳ
 Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βελὴν ἐπακέσῃ,
 Ὅππως νοσήσῃ Ἰθάκης εἰς πῖονα δῆμον,
 Ἥδη δὴν ἀπεῶν, ἢ ἀμφιδόν, ἢ κρυφῆδόν.
 Ὡμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,

Νῆα κατειρύσσει, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἐταίρους,
 Οἱ δὴ μιν πέμψουσι Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἄλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δελίχιον πολύπυρον.
 Ἐνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάσῳ
 Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦνδανε βελή.
 Ἀμφ' ἐμοί, ὅφρ' ἐτι πάγχυ δῆης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 Ἄλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
 Αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο·
 Ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
 Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλλον, ἠδὲ χιτῶνα,
 Ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι.
 Ἐσπέραιοι δ' Ἰθάκης εὐδείελθ' ἔργ' ἀφίκοντο·
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὖσέλμῳ ἐνὶ νηϊ
 Ὀπλῷ εὖσρεφεῖ σερρεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποδάντες
 Ἐστυμένως παρὰ θῆνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 Ξεσὸν ἐφ' ὀλκαῖον καταβάς, ἐπέλασσε θαλάσσην
 Στῆθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ δῆρεσσι ἀμφοτέρησι

Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θυρήφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
 Ἐνθ' ἀναβὰς, ὅτι τε δρύϊος ἦν πολυανθέος ὕλης,
 Κείμεν πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα σενάχοντες
 Φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
 Μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 Νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἐκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 Ῥηϊδίως, καὶ με σαθμῶ ἐπέλασαν ἄγοντες
 Ἄνδρὸς ἐπισαμέν· ἐτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 Ἄ δειλὲ ξείνων, ἧ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
 Ταῦτα ἔκασα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἥ δ' ὅσ' ἀλήθης.
 Ἀλλὰ τάδ' οὐ κατὰ κόσμον οἶομαι, εἰδὲ με πείσεις,
 Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρεὶ τοῖον εἶντα
 Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
 Νόσον ἐμοῖο ἀνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
 Πάγχυ μάλ', ὅτι μιν ἔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασαν,
 Ἡὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπευσε.
 Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 Ἡδὲ κε καὶ ὧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω·
 Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρέψαντο.

Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσιν ἀπότεροπος· ἔδδ' ἐ πόλινδ'
 Ἔρχομαι, εἰ μὴ πᾶσι περὶφρων Πηνελόπεια
 Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθ' ἐν ἔλθῃ.
 Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
 Ἡμὲν οἱ ἄχυντα δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος,
 Ἡδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
 Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐσὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεσθαι,
 Ἐξ οὗ δὴ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 Ὃς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεῖς,
 Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σαθρόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
 Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῇ ἰδέσθαι
 Νῆας ἀκείομενον, τὰς οἱ ξυνέαξαν ἄελλα·
 Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θῆρος, ἢ ἐς ὀπώρην,
 Πολλὰ χρεῖματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι.
 Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
 Μῆτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε·
 Οὐ γὰρ τ' ἐνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέομαι, ἔδδ' ἐ φιλήσω,
 Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεήσας.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἥ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἄπιτος,

Οἶόν σ' ἔδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον, ἔδ' σε πείθω.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὅπιθεν
 Μάετυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 Εἰ μὲν κεν νοσήσῃ ἀναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
 Ἔσσης με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα, πέμψαι
 Δελίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεὸς, ὥς ἀγορεύω,
 Δμῶας ἐπιοσέας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 Ὅφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπέυειν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε διὸς ὑφορβός·
 Ξεῖν', ἔγω γάρ κεν μοι εὐκλείη τ' ἀρετή τε
 Εἴη ἐπ' ἀνθρώπου ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,
 Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἀγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
 Αὖτις δὲ κτείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην·
 Πρόφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
 Νῦν δ' ἄρ' ἔσθ' ὅς ποιο'· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
 Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὴν τετυκοίμεθα δόρπον.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί·
 Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἥδεα κοιμηθῆναι·

Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
 Αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέλετο δῖος ὑφορβός·
 "Ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
 Τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ οἴζυν
 Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὑῶν ἔνεκ' ἀργιοδόντων·
 "Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδδουσιν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα τηλέϊ χαλκῶ·
 Οἱ δ' ὕν εἰσῆγον μάλα πύονα πενταέτηρον·
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· εἰδὲ συβώτης
 Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κέχερετ' ἀγαθῆσιν,
 'Ἄλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
 'Αργιόδοντος υἱός, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
 Νοσῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ· τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν·
 Αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθεῖτο συβώτης,
 Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πύονα δημόν·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῃ ἀκτῇ,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπείραν,
 "Ὡπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·

Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· αὖ δὲ συμβώτης
 Ἴσατο δαιτρεύσων· πέρι γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ἦδη·
 Καὶ τὰ μὲν ἑπταχα πάντα διμοιρεῖτο δαΐζων·
 Τὴν μὲν ἰάν Νύμφησι καὶ Ἑρμῇ, Μαριάδος υἱί,
 Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάσῳ·
 Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέρας·
 Ἀργιόδοντος υἱός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἀνακτος.
 Καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Αἶθ' ἔτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
 Ὡς ἐμοὶ, ὅτι με τοῖον εἶντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συμβῶτα·
 Ἔειπε, δαιμόνιε ξένων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
 Οἷα πάρεςι θεὸς δὲ τὸ μὲν δῶσει, τὸ δ' ἐάσει,
 Ὅ, τί κεν ὦ θυμῷ ἐθέλει, δύναται γὰρ ἅπαντα.
 Ἥ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰιγενέτησι·
 Σπείσας δ' αἶθοπα οἶνον, Ὀδυσῆϊ πτολιπόρῳ·
 Ἐν χεῖρεσιν ἔθηκεν, ὃ δ' ἔζετο ἥ παρὰ μοίῃ.
 Σῖτον δὲ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συμβώτης
 Αὐτὸς κτήσατο οἶος, ἀποιοχόμενιο ἀνακτος,
 Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος·

Πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Σῖτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
 Σίτε καὶ κρείων κεκορημένοι, ἐοσεύοντο.
 Νύξ δ' ἄρ' ἐπ' ἦλθε κακὴ, σκοτομήνιος, ἔε δ' ἄρα Ζεὺς
 Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας, αἰὲν ἔφουδρος.
 Τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συδῶτεω πειρητίζων,
 Εἵπως οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐπαίρων
 Ἄλλον ἐποτρύνειν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λήν·
 Κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐπαῖροι,
 Εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω, οἶνος γὰρ ἀνώγει
 Ἥλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀείσαι,
 Καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκε,
 Καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἀρρήτον ἄμεινον.
 Ἄλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, ἔκ ἐπικεύσω·
 Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες·
 Ἠγείσθην δ' Ὀδυσσεὺς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
 Τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγὼ· αὐτοὶ γὰρ ἀνώγον.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τείχος,
 Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 Ἄν δόνακας καὶ ἔλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες,
 Κείμεθα· νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέας πεσόντος,
 Πηγυλὶς, αὐτὰρ ἔπειτα χιῶν γένετ', ἥντε πάχνη,
 Ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσαλλος.
 Ἐνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
 Εὖδον δ' εὐκηλοὶ, σάκεσιν εἰλυμένοι ὦμους·
 Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον
 Ἀφραδέως, ἐπεὶ ἐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης·
 Ἄλλ' ἐπόμεν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 Καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγυὺς ἑόντα,
 Ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκυσσε·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτοι ἐτι ζωῶσι μετέωρομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 Δάμναται· ἐ γὰρ ἔχω χλαῖναν παρὰ μ' ἥπαφε δαίμων,
 Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' ἐκ ἐτι φυκτὰ πέλονται.
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οἷος ἐκείνος ἔην βεβρυμένον, ἠδὲ μάχεσθαι·

Φθεγξάμενος δ' ὀλίγη ὅπ'ι με πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Σίγα νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκέσῃ.
 Ὅη, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, ἔπ'ε τε μῦθον·
 Κλυτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος·
 Λίην γὰρ νηῶν ἐκάς ἦλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 Εἰπεῖν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
 ὧς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 Καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε φοινικόεσσαν,
 Βῆ δ' ἰέναι ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ ἔματι κείνῃ
 Κείμεν ἄσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς.
 ὧς νῦν ἠδῶοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 Δοίῃ κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σαθμοῖσι συφορβῶν,
 Ἀμφοτέρων, Φιλότῃτι καὶ αἰδοῖ Φωτὸς ἔηος·
 Νῦν δέ μ' ἀτμιάζουσι κακὰ χροῖ ἔματ' ἔχοντα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαίε συβῶτα·
 ὦ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
 Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
 Τῷ ἔτ' ἐδῆϊτος δαυήσεαι, ἔτε τευ ἄλλῃ,
 ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,

Νῦν· ἀτὰρ ἡῶθεν γε τὰ σὰ ράκεα δνοπαλίζεις·
 Οὐ γὰρ πολλὰ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
 Ἐνθάδε ἐννυδαί, μία δ' οἷη Φωτὶ ἐκάσῳ.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσῆος φίλος υἱός,
 Αὐτός τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα δώτει,
 Πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
 Ὡς εἰπὼν ἀνόρεσε· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
 Εὐνὴν, ἐν δ' οἴων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
 Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
 Πυκνὴν καὶ μαλακὴν, ἣ οἱ παρεχέσκειτ' ἀμοιβὰς,
 Ἐννυδαί, ὅτε τις χειμῶν ἐκπαγλὸς ὄροιο.
 Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
 Ἄνδρες κοιμήσαντο νηνίαί· εἰδὲ συβώτῃ
 Ἦνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὕων ἀπο κοιμηθῆναι·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 Ὅττι ρά οἱ βιότῃ περικήδετο, νόσφιν ἐόντος.
 Πρῶτον μὲν ξίφος ὅξυ περὶ σιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
 Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,
 Ἄν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος, μέγαλοιο·
 Εἴλετο δ' ὅξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.

Βῆ δ' ἴμεναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρη ὑπο γλαφυρῇ εὖδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
Ο.

Οὐ, ἐπέβη Ἰθάκης Λακεδαίμονος ἐξ Ὀδυσείδης.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
᾽Ωχετ', Ὀδυσῆος μεγαθύμου Φαίδιμον υἱὸν
Νόσσε ὑπομνήσασα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Εὖρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὐδόντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἦτοι Νεστορίδην μαλακῶ δέδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' ἔχ' ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἄγχι δ' ἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἔκ' ἔτι καλὰ δόμων ἀποδὴν ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν

Οὕτω ὑπὲρφιάλῃς· μή τοι κατὰ πάντα φάγῃσι,
 Κτήματα δαοσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 Ἄλλ' ὅτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
 Περμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
 Ἦδῃ γάρ ῥα πατὴρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
 Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὃ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
 Μινυσηῆας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
 Μὴ νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτήμα φέρηται.
 Οἶδα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
 Κεῖνε βέλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίοι,
 Παίδων δὲ προτέρων καὶ κριδίῳ φίλοιο
 Οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, εἰδὲ μεταλλά·
 Ἄλλὰ σύγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψῃς ἕκασα
 Δμωάων, ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
 Εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παρὰ κοιτίν.
 Ἄλλο δέ τοι γε ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ·
 Μινυσηῶν σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
 Ἐν προθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 Ἴεμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 Ἄλλὰ τά γ' ἐκ οὕτω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει

Ἀνδρῶν μνησέων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 Ἀλλὰ ἐκάς νῆσων ἀπέχεν εὐεργέα νῆα,
 Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι ἔρον ὅπιαδεν
 Ἀθανάτων, ὅστις σε φυλάσσει τε ρύεταί τε.
 Αὐτὰρ ἐπὴν πρῶτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἐταίρους·
 Αὐτὸς δὲ πρῶτιςα συῶτην εἰσαφικέσθαι,
 Ὃς τοι ὑῶν ἐπίσρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
 Ἐνθα δὲ νύκτ' αἶσαί· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἶσω
 Ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 Οὔνεκά οἱ σῶς ἐσσι, καὶ ἐκ Πύλῃ εἰλήλυσθαι.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἶπεσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Αὐτὰρ ὁ Νεσορίδην ἐξ ἠδέος ὕπνου ἔγειρεν,
 Λάξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐγρεο, Νεσορίδῃ Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
 Ζεῦξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρήσωμεν ὁδοῖο.
 Τὸν δ' αὖ Νεσορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΐδα·
 Τηλέμαχ', ἔπως ἐσὶν, ἐπειγομένους περ ὁδοῖο,
 Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσεται ἡώς.
 Ἀλλὰ μὲν, εἰσέκε δῶρα φέρων ἐπιδίφθια θείῃ

Ἦρως Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραινέσας ἀποπέμψῃ.
 Τῷ γάρ τε ξείνος μιμνήσκειται ἥματα πάντα
 Ἄνδρὸς ξεινοδόκῃ, ὅς κεν φιλότητα παρῴσχη.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἡώς.
 Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ἀντὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλιόμοιο.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν Ὀδυσῆος φίλος υἱός,
 Σπερχόμενός ρα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα
 Δύνει, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ σίδαροῖς βάλετ' ὤμοις
 Ἦρως· ὧν δὲ θύραζε, παρυσάμενος δὲ προσηύδα,
 Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο·
 Ἀτρεΐδῃ, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Ἦδῃ νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Ἦδῃ γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεταί οἴκαδ' ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τηλέμαχ', ἔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
 Ἰέμενον νόστοιο· νεμεσῶμαι δὲ καὶ ἄλλω
 Ἄνδρϊ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλήσῃν,
 Ἐξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

Ἴσόν τοι κακὸν ἔσθ', ὅς τ' ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
 Ξῆνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὅς ἐσόμενον κατερύκη.
 Χρὴ ξῆνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
 Ἀλλὰ μὲν, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
 Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἶπω δὲ γυναῖξ'
 Δείπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἑόντων.
 Ἀμφοτέρων, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
 Δειπνήσαντας ἵμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Εἰ δ' ἐθέλεις τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργός,
 Ὅφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
 Ἀσσα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· εἰδὲ τις ἡμέας
 Αὐτῶς ἀποπέμψει, δώσει δέ τι ἐν γε φέρεσθαι,
 Ἡέ τινα τριπόδων εὐχάλκων, ἥε λεοθήτων,
 Ἡέ δὴ ἡμιόνους, ἥε χρύσειον ἄλεισον.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ οὔδα·
 Ἀτρεΐδῃ, Μενέλαε διοτρεφές, ὅρχαμε λαῶν,
 Βέλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὅπιθεν
 Οὔρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι·
 Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὀλωμαι,
 Ἡ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἔσθλόν ὀληται.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκρσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Αὐτίκ' ἄρ' ἧ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσε
 Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἑόντων.
 Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοῖδης Ἐτεωνεὺς,
 Ἄνδρ' ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτῶ.
 Τὸν πῦρ κῆαμ ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ὅπτῃσά τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθῃσεν ἀκέσας.
 Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶντα,
 Οὐκ οἶος, ἅμα τῶγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κῆτο,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 Υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθ' ἄνωγεν
 Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίσατο Φωριαμοῖσιν,
 Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποῖκιλοι, ἔς κάμεν αὐτή.
 Τῶν ἐν' αἰεραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
 Ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
 Ἀσὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων.
 Βὰν δ' ἰέναι προτέρῳ διὰ δώματος, ἕως ἴκοντο
 Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Τηλέμαχ', ἦτοι νόσον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,

Ὡς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
 Δώρων δ', ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείται,
 Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμήςατόν ἐστι.
 Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 Ἔσιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται.
 Ἔργον δ' Ἡφαίστιο· πόρην δὲ ἔ Φαίδιμος ἥρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
 Κεῖσέ με νοσήσαντα· τειν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 Ἥρως Ἀτρεΐδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
 Θῆκ' αὐτῷ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
 Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίσατο καλλιπάρης,
 Πέπλον ἔχου' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τῷτο δίδωμι,
 Μνήμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτῃς ἐς γάμῃ ὥρην,
 Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
 Κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
 Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς εἰπὼς ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πηϊσίφρατος ἥρως

Δεξάμενος, καὶ πάντα ἑὼ θήσατο θυμῷ.
 Τὸς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάθη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἐξέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμὰς τε, θρόνους τε.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέροντα
 Καλῇ, χρυσῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξυστὴν ἐτάσσουσε τραπέζαν.
 Σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέσθηκε φέροντα,
 Εἶδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας·
 Ὠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 Ἴππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθέρας ἐριδούπης.
 Τὸς δὲ μετ', Ἀτρεΐδης ἔκκε ξανθὸς Μενέλαος,
 Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 Χρυσέῳ ἐν δέκαϊ, ὅφρα λείψαντε κιοίτην.
 Στῇ δ' ἵππων προπάροισθε· δέδισκόμενος δὲ προσήυδα·
 Χαίρετον, ὦ κέρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν·

Εἰπεῖν ἧ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὥς, ἥπιος ἦεν,
 Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·
 Καὶ λῆν κείνῳ γε, διотρεφές, ὥς ἀγορεύεις,
 Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἶ γὰρ ἐγὼν ὥς
 Νοσήσας Ἰθάκηνδε, κιχῶν Ὀδυσῇ ἐνὶ οἴκῳ
 Εἵποίμ', ὥς παρὰ σείῳ τυχὼν Φιλότιτος ἀπάσης
 Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἑδλὰ.
 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ἀεγὴν χῆνα φέρων ὀνύχεασι πέλωρον,
 Ἥμερον ἔξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο
 Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
 Δεξιὸς ἠΐξε πρῶθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
 Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Τοῖσι δὲ Νεσορίδης Πεισίσρατος ἤρχετο μύθων·
 Φράζεο δῆ, Μενέλαε διотρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἢέ σοι αὐτῷ.
 Ὡς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 Ὅππῳ οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίνατο νοήσας.
 Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

Κλυτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
 Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἶω.
 Ὡς ὁδὲ χῆν' ἥρπαξ', ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, τόκος τε
 Ὡς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεὺς,
 Οἴκαδ' ἐνοστήσει, καὶ τίσεται· ἢ καὶ ἤδη
 Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρες κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·
 Οὕτω νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 Τῷ κέν τοι καὶ κείθι, θεῶ ὥς, εὐχετοώμην.
 Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιγ' ἀλάλῃ· οἱ δὲ μάλ' ὦκα
 Ἠῖξαν πεδίονδ' ἐπὶ πτόλιος μεμαῶτες.
 Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 Ἔς Φηρεῖς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Ἴππας τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθέρης ἐριδούπας·

Μάσιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' ἐκ ἄκοντε πετέεσθην.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλος αἰπὺ πτολίεθρον·
 Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστωρ υἱόν·
 Νεστιάδῃ, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
 Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερές εὐχόμεθ' εἶναι
 Ἐκ πατέρων Φιλότῃτος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές ἐσμεν·
 Ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.
 Μή με παρεῖξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτῷ,
 Μή με γέρων ἄεκοντα κατὰσχη ὧ ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἰέμενος Φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεῶν θᾶσσον ἰκέσθαι.
 Ὡς φάτο· Νεστιάδης δ' ἄρ' ἐὼ συμφράσασατο θυμῷ,
 Ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν·
 Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσασατο κέρδιον εἶναι·
 Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
 Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
 Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
 Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Σπᾶδῃ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἐπαίρης,
 Πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι·
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Οἷος ἐκείνῃ θυμὸς ὑπέρβιος· οὐ σε μεθήσει·
 Ἄλλ' αὐτὸς καλέων δαῖς εἴσεται· ἔδῃ σέ φημι
 Ἄψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτέριχας ἵππους
 Ἄψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν
 Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νῆϊ μελαίνῃ·
 Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρῆσσωμεν ὁδοῖο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἦ δ' ἐπὶ θοντο.
 Αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
 Ἦτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὐχετο· θυῖε δ' Ἀθήνη
 Νῆϊ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνῆρ
 Τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἀργεος, ἄνδρα κατακτάς,
 Μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἐκγονος ἦεν,
 Ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναϊε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μῆλων,
 Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
 Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
 Νηλέα τε μεγάλθυμον, ἀγαυότατον ζώντων,
 Ὃς οἱ χεῖρματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Εἶχε βίῃ· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο

Δεσμῶ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Εἵνεκα Νηλῆος κέρης, ἄτης τε βαρείης,
 Τὴν οἱ ἐπὶ Φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλήτης Ἑρινύς.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βῆς ἐριμύχες
 Ἔς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον αἰκῆς
 Ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
 Ἠγάγετο πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 Ἄργος ἐς ἱππόδοτον· τότ'ι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
 Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν·
 Ἐνθα δ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφές θέτο δῶμα,
 Γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιῷ.
 Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον·
 Αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσφόν Ἀμφιάρεον,
 Ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων,
 Παντοίην φιλότῃτ'· ἐδ' ἵκετο γήραος ἐδὸν,
 Ἄλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι, γυναίων εἵνεκα δώρων.
 Τῷ δ' υἱῆς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε, Κλεῖτόν τε·
 Ἄλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥεπασεν Ἥως,
 Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
 Θῆκε βροτῶν ὅχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρῃος·
 Ὃς ῥ' Ὑπερησίνησ' ἀπενάσαστο, πατρὶ χολωθεὶς,
 Ἐνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
 Τῷ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 Ὃς τότε Τηλεμάχῃ πέλας ἴσατο· τὸν δ' ἐκίχανε
 Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νῆϊ μελαίνῃ·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ Φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 Σῆς τ' αὐτῷ κεφαλῆς, καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,
 Εἰπέ μοι εἰρομένῳ ημερετῆα, μῆδ' ἐπικεύσης·
 Τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πότι τοι πόλις, ἥδ' ἐ τοκῆς;
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 Εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 Τῶνεκα νῦν ἐτάρῃς τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
 Ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·

Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 Ἐμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἔταί τε,
 Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέσιν Ἀχαιοί·
 Τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Φεύγω· ἐπεὶ νύ μοι αἴσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησται.
 Ἀλλὰ με νηὸς ἔφευσαι, ἐπεὶ σε φυγῶν ἰκέτευσα,
 Μή με κατακτείνωσι· διωκόμενα γὰρ οἴω.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς εἵσης·
 Ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ κῆϊφι φιλήσεται, οἷά κ' ἔχωμεν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 Καὶ τόδ' ἐπ' ἱκρίοφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 Ἄν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο ποντοπόροιο.
 Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· παρὲς δὲ οἱ αὐτῷ
 Εἷσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 Ὅπλων ἀπτεσθαι· τοὶ δ' ἐστυμένως ἐπίθοντο.
 Ἴσὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 Στήσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἐδήσαν·
 Ἐλκον δ' ἰσία λευκὰ εὐστρέπτοισι βοεῦσι.

Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἔξρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Λάβρον ἐπαγίζοντα δι' αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 Νηὺς ἀνύσκει θέσσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 Ἥ δὲ Φεργὰς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς ἔρω,
 Ἥ δὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅτι κρατέεσιν Ἑπειοί.
 Ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
 Ὀρμαίνων, ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἀλώῃ.
 Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 Δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συδῶτεω περητιζών,
 Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μείναί τε κελεύοι
 Αὐτῶ ἐνὶ σαθμῷ, ἥ ὀτρύνειε πόλινδ'·
 Κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι·
 Ἡῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 Πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρέχω καὶ ἐταῖρος.
 Ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθευ, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὅπασον,
 Ὃς κέ με κῆϊσ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 Πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρρον ὀρέξῃ.

Καί κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο
 Ἀγγελίην εἵποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
 Καί κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
 Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
 Αἰψά κεν εὖ δρῶοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, τί τι θέλοιεν·
 Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκυσον·
 Ἑρμείαιο ἔκητι διακτόρῃ, ὅς ῥά τε πάντων
 Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
 Δρησοσύνη ἐκ ἂν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
 Πῦρ τ' εὖ νηῆσάμ, διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
 Δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἶνοχοῆσαι·
 Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρῶωσι χέρηες.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα·
 ὦ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῆτο νόημα
 Ἐπλετο; ἢ σὺ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτότ' ὀλέσθαι,
 Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδύνασθαι ὄμιλον,
 Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον ἔρανὸν ἵκει.
 Οὐ τοι τοιοῖσδ' εἰσὶν ὑποδρηστήρες ἐκείνων,
 Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἰμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
 Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,

Οἱ σφιν ὑποδρώωσιν· εὐξέσσι δὲ τραπέζῃ
 Σίτῃ καὶ κρειῶν, ἥ δ' οἶνον, βεβρίθασιν.
 Ἀλλὰ μὲν· οὐ γάρ τις τοι ἀνιάται παρεόντι,
 Οὐτ' ἐγὼ, ἔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἱ μοι ἔασιν.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσῆος φίλος υἱός,
 Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, ἔματα ἔσσει,
 Πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη, θυμός τε, κελεύει.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Αἶψ' ἔτως, Εὐμαίε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
 Ὡς ἐμοὶ, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς·
 Πλαγκτοσύνης δ' ἐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 Ἀλλ' ἐνεκ' ἐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
 Ἀνέρες, ὃν κεν ἱκῆται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας, μείναί τέ με κείνον ἀνώγας,
 Εἰπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσῆος θείοιο,
 Πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος ἐδῶ,
 Εἴ περ ἔτι ζῶουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 ἢ ἤδη τεθνῆσι, καὶ εἴν' Αἴδαο δόμοισι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ
 Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίψαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδυρεται οἰχομένοιο,
 Κριδίης τ' ἀλόχοιο, δαΐφρονος, ἣ ἑ μάλισα
 Ἦκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
 Ἦ δ' ἄχεϊ οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
 Λευγαλέω θανάτῳ· ὥς μὴ θάνοι, ὅστις ἔμοιγε
 Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἔρδοι.
 Ὅφρα μὲν ἦν δὴ κένη ἦν, ἀχέεσά περ ἔμπης,
 Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
 Οὔνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένη τανυπέπλω,
 Θυγατέρ' ἰφθίμη, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 Τῇ ὁμῶς ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσον ἐτίμα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦεν πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω,
 Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυεῖ' ἔλοντο.
 Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη
 Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,
 Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρέθι μᾶλλον.
 Νῦν δ' ἤδη τέτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ
 Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ, ὧς ἐπι μίμνω·

Τῶν δ' ἔφαγόν τ' ἐπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχόν ἐστιν ἀκῆσαι
 Οὐτ' ἔπος, ἔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
 Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέεσιν
 Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι·
 Καὶ φαγέμεν, πῖέμεν τε· ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὐμαίε συβῶτα,
 Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδῃ εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ἥε διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
 Ἥ ἐνὶ ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 Ἥ σέ γε μνησθέντα παρ' οἴεσιν, ἢ παρὰ βασιλῆσιν,
 Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἢ δ' ἐπέεσσιν
 Τῷ δ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς,
 Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρεπεο, πῖνέ τε οἶνον
 Ἥμενος· αἶδε δὲ νύκτες ἀφέςφατοι· ἔστι μὲν εὐδεῖν,

Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκχέμεν· ἔδδ' τί σε χρεῖ,
 Πρὶν ὤρη, καταλέχθαι· ἀνὴρ καὶ πολὺς ὕπνος.
 Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 Εὐδέτω ἐξελθὼν· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι
 Δειπνήσας ἅμ' ὕεσιν ἀνακτορέησιν ἐπέδω.
 Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαινυμένω τε,
 Κήδεσιν ἀλλήλων τερπόμεθα λευγαλέοισι,
 Μινωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρεται ἀνὴρ,
 Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθη, καὶ πόλλ' ἐπαληθῆ.
 Τῷτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
 Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ περ ἀκχεῖς,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο,
 Οὔτι περιπληθῆς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
 Εὐβοτος, εὐμηλος, οἶνοπληθῆς, πολύπυρος·
 Πείνη δ' ἔποτε δῆμον ἐσέρχεται, ἔδδ' τις ἄλλη
 Νῆσος ἐπὶ συγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ' ἀνθρώπων,
 Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν,
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσιν ἐποیحόμενος κατέπεφνεν.
 Ἐνθα δύο πόλιες, δίχ' αὖ δέ σφισι πάντα δέδασαι·

Τῆσιν δ' ἀμφοτέρεσσι πατρὸς ἐμὸς ἐμβασίλευε,
 Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
 Ἐνθα δὲ Φοῖνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες,
 Τρωῆκται, μυζί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
 Ἔσχε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνιας ἐνὶ οἴκῳ,
 Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα.
 Τὴν δ' ἄρα Φοῖνικες πολυπαῖπαλοι ἠπερέπενον·
 Πλυνῶσθι τίς πρῶτα μίγῃ, κοίλῃ παρὰ νηὶ,
 Εὐνῇ καὶ Φιλότητι· τὰ τε φρένας ἠπεροπύει
 Θηλυτέρησι γυναῖξιν, καὶ εἴ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
 Εἰρώπα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
 Ἥ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφές δῶ.
 Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκῳ εὐχομαι εἶναι·
 Κέρη δ' εἰμ' Ἀεϋβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο.
 Ἀλλὰ μ' ἀνῆρπαξαν Τάφιοι, λήϊστορες ἄνδρες,
 Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες.
 Τῷ δ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάτρη·
 Ἥ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἶκαδ' ἔποιο,
 Ὅφρα ἰδῆς πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφές δῶ,

Αὐτὲς τ' ; ἧ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 Εἴη κεν καὶ τῷτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
 Ὅρκῳ πισωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνουν, ὡς ἐκέλευεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 Σιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτῳ ἐπέεσσιν
 Ὑμετέρων ἐτάρων, συμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυῖῃ,
 Ἥ περ ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' οἴοσάμενος καταδήσῃ
 Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
 Ἀλλ' ἔχετε ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων.
 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλείῃ εἰότοιο γένηται,
 Ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμαθ' ἰκέσθω·
 Οἶσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
 Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβιαθρον ἐγὼν ἐθέλωσά γε δοῖην·
 Παιῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
 Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀματροχόωντα θύραζε,
 Τὸν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηὸς· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον

Ἄλφοι, ὅπη περάσσητε πρὸς ἀλλοτρίους ἀνθρώπους.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσ' ἀπέβη πρὸς δώματα καλά.
 Οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
 Ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόνοντο·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 Καὶ τότε ἄρ' ἀγγελὸν ἤκαν, ὃς ἀγγεῖλε γυναικί·
 Ἦλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμῆ πρὸς δώματα πατρὸς,
 Χρῦσεον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔερτο·
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 Χεῖρεσιν ἀμφαφόνοντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὄρωντο,
 ὧνον ὑποσχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 Ἦτοι ὁ καννεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει·
 Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλῶσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
 Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
 Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δῆμοιό τε φῆμιν·
 Ἡ δ' αἶψα τρεῖς ἄλεια κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ
 Ἐκφερεν αὐτὰς ἐγὼν ἐπόμεν ἀσιφροσύνησι.
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντο τε πᾶσαι ἀγυιαί.
 Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὦκα κιόντες,

Ἐνθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκύαλος νῆς.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 Νὼ ἀναβησάμενοι ἐπὶ δὲ Ζεὺς ἔξρον ἱάλλεν.
 Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἐβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 Τὴν μὲν ἔπειτα γυναιῖκα βάλλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα·
 Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσῶσ', ὡς εἰναλίη κήξ·
 Καὶ τὴν μὲν Φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
 Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ.
 Τὸς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ·
 Ἐνθα με Λαέρτης πείατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 Οὕτω τήνδ' ἐτε γαῖαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.
 Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μύθῳ·
 Εὖμαί, ἧ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
 Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
 Ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 Ἠπίε, ὃς δὴ τοι παρέχει βρωσὶν τε πόσιν τε
 Ἐνδυκέως· ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγώ γε
 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσέ' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνω.

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χεῖρον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 Αἶψα γὰρ ἦως ἦλθεν εὐθρονος. Οἱ δ' ἐπὶ χεῖρα
 Τηλεμάχῳ ἔταροι λυόν ἰσία· καδδ' ἔλον ἰσὸν
 Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέβουσαν ἐρετμοῖς·
 Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης,
 Δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἶθοπα οἶνον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων·
 Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄσυσδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαναν·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἠδὲ βοτῆρας·
 Ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·
 Ἡῶθεν δὲ κεν ὑμῖν ὁδοιπόριον παραθείμην,
 Δαῖτ' ἀγαθὴν κραιῶν τε καὶ οἶνῳ ἠδυπότοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 Πῇ γὰρ ἐγὼ, Φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δώμαθ' ἴκωμαι
 Ἀνδρῶν, οἱ κεραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέεσιν;
 Ἥ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

Ἄλλως μὲν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
 Ἐρχεσθ'· οὐ γὰρ τοι ξενίων ποδὴ· ἀλλὰ σοι αὐτῷ
 Χεῖρον· ἐπεὶ τοι ἐγὼν μὲν ἀπέεσομαι, εἰδὲ σε μήτης
 Ὀψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρς ἐνὶ οἴκῳ
 Φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερώϊω ἰσὺν ὑφαίνει.
 Ἀλλὰ τοι ἄλλον Φῶτα πιφαύσκομαι, ὃν κεν ἴκηαι,
 Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
 Τὸν νῦν ἴσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορῶσι·
 Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλισα
 Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσῆος γέρας ἔξειν.
 Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθερί ναίων,
 Εἴ κέ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἥμαρ.
 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δέξιός ὄρνις,
 Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
 Τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,
 Μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτῷ Τηλεμάχοιο.
 Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσας
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τηλέμαχ', οὐ τοι ἄνευ θεῶ ἔπτατο δέξιός ὄρνις·
 Ἐγνων γὰρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἔοντα.

Ὑμετέρῃσ' δ' ἐκ ἑσσι γένευσ βασιλεύτερον ἄλλο
 Ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 Αἰ γὰρ τῷτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
 Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῃτά τε πολλὰ τε δῶρα
 Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 Ἦ, καὶ Πείραμον προσεφώνεε πιστὸν ἐταῖρον·
 Πείραε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλισα
 Πείθῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·
 Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
 Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Τὸν δ' αὖ Πείραμος δουρικλυτὸς ἀντίον ἦδα·
 Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνῃς,
 Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσαι.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἐταῖρος
 Αὐτὰς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἳ δ' αἶψ' εἰσβανον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
 Τηλέμαχος δ' ὑπὸ πρῶσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 Νηὸς ἀπ' ἱκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν.

Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλεόν ἑς πόλιν, ὥς ἐκέλευσε
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὅφρ' ἴκετ' αὐλήν,
Ἐνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρία, ἥσι συδῶτης
Ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

A copy of the report of the
Commissioner of the
Land Office, State of
California, for the year
1891, is hereby
transmitted to the
Honorable Members of the
Senate and Assembly.

Very respectfully,
J. M. HARRIS,
Commissioner of the
Land Office.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Π.

Πῖ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνώριζ' ἐπὶ πατέρα ὄν.

ΤΩ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσσεὺς καὶ θεῖος υἱοφροδός
Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κειαμένῳ πῦρ,
Ἐκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δὲ περὶ σαινὸν κύνας ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὑλαὸν προσιόντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῖν.
Αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαίων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εὐμαί, ἥ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἐταῖρος,
Ἥ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες ἔχ' ὑλάσσειν,
Ἀλλὰ περισαινέσσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δουῖον ἀκέω.
Οὐπὼ πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ Φίλος υἱὸς

Ἔσθ' ἐνὶ προθύροισι ταφῶν δ' ἀνόρυσσε συβώτης·
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονείτο,
 Κίρνᾱς αἵθοπα οἶνον· ὃ δ' ἀντίος ἦλυθ' ἀνακτος·
 Κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
 Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει,
 Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Μῆνον, τηλύγετον, τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
 Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὕφορβος
 Πάντα κύσεν περιφύς, ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρέμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
 Ὀψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νῆϊ Πύλονδ'·
 Ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ
 Τέρψομαι εἰσορῶν νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἑόντα.
 Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέερχεαι, εἰδὲ νομῆας,
 Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὥς γάρ νύ τοι εὖαδ' ἐθυμῶ,
 Ἀνδρῶν μνηστήρων προτορᾶν αἰδῆλον ὄμιλον.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 Ἔσεται ἔτως, ἄτλα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,

Ὅφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκέσσω,
 Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροισι μήτηρ μένει, ἢέ τις ἤδη
 Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν Ὀδυσῆος δέ περ εὐνὴ
 Χήτει ἐνευναίων κακ' ἀρχαῖνι κείτῃ ἐχῶσα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συῶτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 Καὶ λήν κείνῃ γε μένει τετληότι θυμῷ
 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυρά δέ οἱ αἰεὶ
 Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεῖσθαι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
 Αὐτὰρ ὃ γ' εἶσω ἱέν, καὶ ὑπέρβη λαῖνον ἐδόν.
 Τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόμενεν Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐστήτυε, φώνησέν τε·
 Ἦσ', ὦ ξεῖν· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοι δήμεν ἐδρην
 Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ, ὃς καταθήσει.
 Ὡς φάθ'· ὃ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τῷ δὲ συῶτης
 Χεῦεν ὑπὸ χλωρᾷ ρῶπας, καὶ κῶας ὑπερθεν·
 Ἐνθα καθεζέτ' ἔπειτα Ὀδυσῆος φίλος υἱός.
 Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συῶτης
 Ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἐδόντες·
 Σῆτον δ' ἐστυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,

Ἐν δ' ἄρα κισυβίῳ κίρην μελιηδέα οἶνον
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσῆος θείοιο.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὕφορβόν·
 Ἄτλα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἴκετο; πῶς δέ ἐ ναῦται
 Ἥγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμενα εὐχετόωντο;
 Οὐ μὲν γάρ τί ἐπεζὼν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὖμαιε σὺδῶτα·
 Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεταὶ εὐρεῖάνων
 Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσσα δινηθῆναι
 Πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.
 Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς
 Ἥλυθ' ἐμὸν πρὸς σαθρόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίζω·
 Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἰκέτης δέ τοι εὐχεταὶ εἶναι.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Εὖμαι', ἧ μάλα τῷτο ἔπος θυμαλγὲς εἶπες·
 Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
 Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ ἔπω χερσὶ πέποιθα

Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
 Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ἥ αὐτὰρ παρ' ἐμοὶ τε μένη, καὶ δῶμα κομίζει,
 Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε φῆμιν·
 ἥ ἤδη ἅμ' ἔπηται Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
 Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλείστα πόρησιν.
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
 Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά·
 Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες, καὶ ποσσὶ πέδιλα,
 Πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
 Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ, κόμιασθον ἐνὶ σαθμοῖσιν ἐρύξας·
 Εἴματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
 Ἐδμεναί, ὡς ἂν μή σε κατατρεύχῃ καὶ ἐταίρους.
 Κεῖσε δ' ἂν οὐ μιν ἐγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
 Ἐρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
 Μὴ μιν κεστομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσεται αἰνόν.
 Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόναςιν ἐόντα
 Ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέεστεροί εἰσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,

Ἦ μάλα μεν καταδάπτειτ' ἀκρόντος φίλον ἦτορ,
 Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάαδαι
 Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, τοιῶντε ἔοντος.
 Εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεῷ ὁμφῇ.
 Ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι οἷσί περ ἀνὴρ
 Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νῆκος ὀρηται.
 Αἱ γὰρ ἐγὼν ἔτῳ νέος εἶην τῶσλ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἦ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἥ ἐκ αὐτὸς
 Ἐλθοι ἀλητεύων ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμῆιο κάρη τά μοι ἀλλότριος Φῶς,
 Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
 Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος.
 Εἰ δ' αὖ με πληθύι δαμασαίατο μῆνον ἔοντα,
 Βελοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
 Τεθνάμεν, ἢ τὰ δὲ γ' αἰὲν αἰκέα ἔργ' ὀξάαδαι,
 Ζείνδς τε συφελιζομένδς, δμῳάς τε γυναῖκας
 Ῥυσάζοντας αἰκελίως κατὰ δώματα καλά.
 Καὶ οἶνον διαφυσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
 Μάψ, αὐτῶς, ἀτέλεσον, ἀνηνύσω ἐπὶ ἔργῳ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
 Μαριναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὄρηται·
 Ὡδὲ γὰρ ἡμετέρεην γενεὴν μένωσε Κρονίων·
 Μῆνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
 Μῆνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Μῆνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, ἔδ' ἀπόνητο·
 Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέεσσιν ἄριστοι,
 Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 Ἡ δ' ὅσοι κρηναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
 Τόσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχας δὲ οἶκον.
 Ἡ δ' ἔτ' ἀρνεῖται συγερόν γάμον, ἔτε τελευτὴν
 Ποῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 Οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραΐσσει καὶ αὐτόν.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται.
 Ἄτλα, σὺ δ' ἔρχεο θάλασσαν, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
 Εἴφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλῃ εἰλήλυσθα.

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
 Οἷη ἀπαγγέλλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
 Πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα·
 Γινώσκω, φρονέω, τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Εἰ καὶ Λαέρτη αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
 Δυσμῶρ· ὃς τέως μὲν Ὀδυσῆος μέγ' ἀχέων
 Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμῶν τ' ἐνὶ οἴκῳ
 Πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγοι·
 Αὐτὰρ νῦν, ἔξ οὔ σύ γε ὥχεο νηὶ Πύλονδε,
 Οὐπὼ μὲν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτῶς,
 Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ σοναχῇ τε γόῳ τε
 Ἦσαι ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀσεόφιν χρεῶς.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίκιν' ἠΐδα·
 Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενόν περ.
 Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
 Πρῶτόν κεν τῷ πατρὸς ἐλοίμεθα νόσιμον ἦμαρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἀγγέλλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγρῆς
 Πλάζεσθαι μετ' ἐκείνον· αὐτὰρ πρὸς μητέρας εἰπεῖν,

Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
 Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
 Ἦ ῥα, καὶ ὤρσε συφορβόν· ὃ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
 Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἱέν· ἔσθ' ἄρ' Ἀθήνην
 Λῆθεν ἀπὸ σαθμοῖο κιὼν Εὐμαιος ὑφορβός·
 Ἀλλ' ἤγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί
 Καλῇ τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίη.
 Στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανείσα·
 Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἶδεν ἀντίον, ἔσθ' ἐνόησεν·
 Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
 Ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε, κύνες τε ἶδον, καὶ ῥ' ἔχ' ὑλάοντο,
 Κνυζηθμῶ δ' ἐτέρωσε διὰ σαθμοῖο φόβηθεν.
 Ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρέκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 Στῇ δὲ πάροισ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἦδη νῦν σῶ παιδὶ ἔπος φάο, μνηδ' ἐπίκευθε,
 Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀξαρόντε
 Ἐρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· ἔσθ' ἐγὼ αὐτὴ
 Διερὼν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.

Ἦ, καὶ χρυσεὴν ῥάβδῳ ἐπεμάσασατ' Ἀθήνη·
 Φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον εὐπλυνές, ἥδ' ἑ χιτῶνα,
 Θῆκ' ἀμφὶ σήθεασι δέμας δ' ὠφέλλε καὶ ἥβην.
 Ἀψ δὲ μελαγχροῖς γένετο, γναθμοὶ δὲ πάνυθεν·
 Κυάνεα δ' ἐγένοντο ἐσθιράδες ἀμφὶ γένειον.
 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἐξῆλθα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἦεν ἐς κλισίην· θάμβησε δὲ μιν φίλος υἱός·
 Ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερύεντα προσήυδα·
 Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ ἐπάρχοιθαι,
 Ἀλλὰ δὲ εἴματ' ἔχεις, καὶ τοι χεῖρ' ἐκ ἔσθ' ὁμοῖος.
 Ἦ μάλα τις θεὸς ἐσσι, τοὶ ἔρανόν εὐρὺν ἔχουσιν·
 Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱερά,
 Ἦδ' ἑ χρύσεια δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Οὐ τίς τοι θεὸς εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις;
 Ἀλλὰ πατὴρ τέος εἰμι, τῷ εἵνεκα σὺ σέναχίζων
 Πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καδδὲ παρειῶν
 Δάκρυον ἤκε χαμαῖζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμέες αἰεὶ.

Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπέειθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
 Ἐξαυτὶς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλὰ με δαίμων
 Θέλγει, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος σέναχίζω·
 Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο
 ὦ, αὐτῷ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον, ἥδ' ἑ γέροντα.
 Ἥ γάρ τοι νέον ἦδα γέρον, καὶ ἀεικέα ἔοσσι,
 Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἱ ἔβανόν εὐρὺν ἔχουσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχ', οὐ σε ἔοικε Φίλον πατέρ' ἐνδον εὐνόντα·
 Οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, ἔτ' ἀγάαδαί.
 Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ τ' ἀνατλάς,
 Ἥλυθον εἰκοσῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Αὐτὰρ τοι τόδ' ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
 Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
 Ἀλλ' ὅτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἄνδρ' ἐνέω, καὶ καλὰ περὶ χροῖ εἵματ' ἔχοντι.
 Ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοῖ ἔβανόν εὐρὺν ἔχουσιν,

Ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἥδ' ἐ κακῶσται.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔζετο Τηλέμαχος δὲ
 Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐδλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἴμερος ὤρετο γόοιο.
 Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδνώτερον ἢ τ' οἰωνοί,
 Φῆναι, ἣ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
 Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἄρα τοί γ' ἔλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶδον.
 Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα.
 Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νῆ' σε ναῦται
 Ἥγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
 Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖν καταλέξω
 Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἳ τε καὶ ἄλλες
 Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
 Καί μ' εὖδοντ' ἐν νῆ' θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
 Χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλισ, ἐδῆτά θ' ὑφαντήν.

Καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.
 Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμεν ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 Ὅφρα κε δυσμενέεσσι φόνεα πέρι βελεύσωμεν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατὰλεξον,
 Ὅφρ' εἰδέω, ὅσοι τε καὶ οἵτινες ἄνδρες εἰσὶ
 Καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας
 Φροῖσσομαι, εἴ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
 Μένω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλης.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 ὦ πάτερ, ἦτοι σείο μέγα κλέος αἰὲν ἄκρον,
 Χεῖρας τ' αἰχμητὴν ἔμεναι, καὶ ἐπίφρονα βελὴν·
 Ἀλλὰ λῆν μέγα εἶπες, ἄγῃ μ' ἔχει· εἴδ' κεν εἴη,
 Ἄνδρες δύο πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
 Μνηστῆρων δ' ἔτ' ἂρ δεκάς ἀτρεκέες, εἴδ' δὲ δύο οἶα,
 Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.
 Ἐκ μὲν Δελιχίοιο δύο καὶ πεντήκοντα
 Κῆροι κεκριμένοι, ἐξ δὲ Δρησῆες ἔπονται·
 Ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κῆροι ἔασιν·
 Ἐκ δὲ Ζακύνθῃς ἔασιν ἐείκοσι Φῶτες Ἀχαιῶν·
 Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,

Καὶ σφιν ἅμ' ἐσὶ Μένων κήρυξ, καὶ θεῖος αἰοιδός,
 Καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
 Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
 Μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἐλθόν.
 Ἄλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
 Φεράζευ, ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκιστον,
 Καὶ φεράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθήνη, σὺν Διὶ πατρὶ,
 Ἀρξέσει, ἢ εἰ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Ἐδλὼ τοι τέτω γ' ἐπαμύντορε, τὲς ἀγορεύεις,
 Ὑψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένῳ ὥτε καὶ ἄλλοις
 Ἀνδράσι τε κρατέεσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Οὐ μὲν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
 Φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρήνηται Ἄρηος.
 Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ ἅμ' ἡοῖ φανομένηφιν
 Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·

Αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συδῶτης ὕσερον ἄξει,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἥδὲ γέροντι.
 Εἰ δέ μ' ἀτιμήσῃσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 Τετλάτῳ ἐν σήθεασι, κακῶς πάσχοντος ἐμείο·
 Ἦνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε,
 Ἦ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορῶν ἀνέχεσθαι
 Ἄλλ' ἦτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
 Μελιχίοις ἐπέεσσι παρὰυδῶν· οἱ δέ τοι ἔτι
 Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἰσιμον ἦμαρ.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Ὅππότε κεν πολύβελος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
 Νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
 Ὅσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κείται,
 Ἐς μυχὸν ὑψηλῆς θαλάμῃς καταθῆναι αἰέρας
 Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
 Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 Ἐκ καπνῆς κατέβηκ', ἐπεὶ ἔκῃτι τοῖσιν ἐώκει,
 Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ κατήκισαι, ὅσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
 Πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,

Μήπως οἶνωθέντες, ἔξιν σήσαντες ἐν ὑμῖν,
 Ἀλλήλους τρώσῃτε, κατασχύνῃτέ τε δαῖτα,
 Καὶ μνηστῦν αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
 Νῶϊν δ' οἷοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
 Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι
 Ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τὸς δέ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει, καὶ μητιέτα Ζεὺς.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Εἰ ἐτέον γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
 Μὴ τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκυσάτω ἔνδον ἔοντος,
 Μήτ' ἐν Λαέρτης ἴσω τόγε, μήτε συδῶτης,
 Μήτε τις οἰκῆων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
 Ἄλλ' οἷοι, σύ τ' ἐγὼ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
 Καὶ κε τέο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
 Ἡμὲν ὅπῃ τις νῶ τίει καὶ δείδῃ θυμῷ,
 Ἡδ' ὅτις ἐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾶ τοῖον ἔοντα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·
 ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτ' ἄ γ' οἴω
 Γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη γέ μ' ἔχουσιν·
 Ἄλλ' ἔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἴω

Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σέ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
 Δητὰ γὰρ αὐτῶς εἴσῃ ἐκάστῃ πειρητίζων,
 Ἔργα μετερχόμενος· τοῖ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι
 Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, ἔσθ' ἐπὶ Φειδῶ.
 Ἀλλ' ἦτοι σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάαθαι ἄνωγα,
 Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλητῆες εἰσιν·
 Ἀνδρῶν δ' ἐκ ἂν ἐγῶγε κατὰ σαθρὰς ἐθέλοισι
 Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
 Εἰ ἐτεόν γέ τι οἶδα Διὸς τέρας αἰγίοχοιο.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδ' ἐκατήγετο νηὺς εὐεργῆς,
 Ἥ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἐταίρους·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυδενδέος ἐντὸς ἵκοντο,
 Νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
 Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
 Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 Αὐτὰρ κῆρυκα πρέσσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 Ἀγγελίην ἐρέοντα περὶφρονι Πηνελοπείῃ,
 Οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρῷ, νῆα δ' ἀνώγει
 Ἄσυσθ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσας ἐνὶ θυμῷ

Ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβοι.
 Τῷ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος ὑφορβός,
 Τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμον θείη βασιλῆος,
 Κήρυξ μὲν ῥα μέσσησι μετὰ δμῳῆσιν ἔειπεν·
 Ἦδῃ τοι, βασίλεια, φίλος παῖς εἰλήλυσθε.
 Πηνελοπείη δ' εἶπε συῶτης ἄγχι παραστὰς
 Πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
 Βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε.
 Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 Αὐτῆ δὲ προπύροιθε θυράων ἐδριόωντο·
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβος παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
 ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
 Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 Ἄλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν, ἥτις ἀρίστη·
 Ἔς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
 Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.
 Οὐπω πᾶν εἴρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἶδε νῆα,

Στρεφθεῖς ἐκ χώρας, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
 Ἴστια τε σέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
 Ἦδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάριοι·
 Μὴ τιν' ἐτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἶδε γὰρ ἔνδον·
 Ἥ τις σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἰσίδον αὐτοὶ
 Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' ἐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνσάντες ἔβαν ἐπὶ θῆνα θαλάσσης·
 Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
 Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἔδδ' ἐπὶ ἄλλων
 Εἴων, ἔτε νέων μεταίξιν, ἔτε γερόντων.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Ὡ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 Ἥματα μὲν σκοποὶ ἵζον ἐπ' ἀκρίας ἠνεμοέσας
 Αἰὲν ἐπ' αὐσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
 Οὔ ποτ' ἐπ' ἠπείρεσσι νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 Νηὶ θεῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἧῳ δῖαν,
 Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 Αὐτὸν τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδ' εὐδαίμων.
 Ἥμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον

Τηλεμάχῳ μῆδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἶω,
 Τέττε γε ζώντος, ἀνύσσειναι τὰδε ἔργα.
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπισήμων βελῆ τε νόῳ τε·
 Λαοὶ δ' ἐκ ἔτι πάνπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
 Ἄλλ' ἄγετε, πρὶν κείνον ὀμηγυρίσσειν Ἀχαιῆς·
 Εἰς ἀγορὴν· οὐ γὰρ τι μεθυσέμενά μιν οἶω,
 Ἄλλ' ἀπομηνίσει, ἑρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς,
 Οὔνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, ἐδ' ἐκίχημεν·
 Οἱ δ' ἐκ αἰνήσουσιν ἀκρόντες κακὰ ἔργα·
 Μὴ τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
 Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
 Ἄλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόλῃος,
 ἥ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 Δασυάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
 Κεῖνε μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἦδ' ὅστις ὀπιῖοι.
 Εἰ δ' ὑμῖν ὁδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βέλεσθε
 Αὐτὸν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
 Μὴ οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ' ἔδωμεν
 Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
 Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἦ δ' ἂν ἔπειτα

Γήμαιθ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
 Νίσσ φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἀνακτος·
 Ὅς ῥ' ἐκ Δελιχίης πολυπύρρῃ, ποιήεντος,
 Ἠγάτο μνηστῆρσι μάλιστ' ἀπὸ Πηνελόπειᾳ
 Ἠνδανε μῦθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, ἐκ ἂν ἐγώ γε κατακτείνειν ἐθέλωμι
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
 Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βελάς·
 Εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θεμίτες,
 Αὐτὸς τε κτενέω, τίς τ' ἄλλος πάντας ἀνώξω·
 Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἀνώγα.
 ὧς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπὶ ἠνδανε μῦθος.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνσάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
 Ἐλθόντες δ' ἐκάθισον ἐπὶ ξεσοῖσι θρόνοισιν.
 Ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
 Μνηστῆρας φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
 Πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔλεθρον·

Κήρυξ γὰρ οἱ ἔειπε Μένδων, ὃς ἐπεύθετο βελαῖς.
 Βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναῖκων,
 Στῇ ρὰ παρὰ σάτμον τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρηδεμνα·
 Ἀντίνοον δ' ἐνέμπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε καὶ δέ σέ φασιν
 Ἐν δῆμῳ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
 Βελῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' ἐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
 Μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 Ῥάπτεις, εἰδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 Μάρτυρος; εἰδ' ὅσῃ κακὰ ράπτειν ἀλλήλοισιν.
 Ἥ ἐκ οἶδ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο Φεύγων,
 Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λῆην,
 Οὔνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
 Ἦκαχε Θεσπρωτὴς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρστροι ἦσαν·
 Τόν ῥ' ἐθέλον Φθῖσαι, καὶ ἀπορράϊσαι φίλον ἦτορ,
 Ἦδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
 Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους περ.
 Τῷ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναῖκα,

Παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
 Ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλης.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβος παῖς, ἀντίον ἤυδα·
 Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ Φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 Οὐκ ἔσθ' ἔτος ἀνὴρ, ἐσθ' ἔουεταί, ἐδὲ γένηται,
 Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶ υἱεὶ χεῖρας ἐποίσει,
 Ζώνοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δευκομένοιο.
 Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσαι,
 Αἶψά οἱ αἶμα κελευνὸν ἐρώησει περὶ δουρὶ
 Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 Πολλάκι γένασθι οἷσιν ἐφροσάμενος κρέας ὀπτὸν
 Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
 Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
 Ἀνδρῶν· ἐδὲ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἀνωγα,
 Ἐκ γε μνησέρων· θεόθεν δ' ἐκ ἔς' ἀλέεσθαι.
 Ὡς φάτο θαρσύνων· τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβάσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόπιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 Ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ υἱεὶ δῖος ὕφορβος
 Ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισαδὸν ὠπλίζοντο,
 Σὺν ἱερέουσιν ἐνιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Ἀγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
 Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
 Λυγρὰ δὲ εἴματα ἔωσε περὶ χροῖ' μή ἐσθλῆς
 Γνοίῃ ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
 Ἐλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
 Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἦλθες, δῖ' Εὐμαίε· τί δὴ κλέος ἔς' ἀνὰ ἄστυ;
 Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
 Ἐκ λόχῃ; ἢ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαίε στυῶτα·
 Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
 Ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἄνωγεν
 Ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
 Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὦκός,
 Κήρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
 Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ἦδὴ ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἔστιν,

Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμεν κατιῶσαν
Ἔς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
Βεβρίθει δὲ σάκεσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι
Καὶ σφεας ὠϊάδην τὲς ἔμμεναι, ἔδὲ τι οἶδα.
Ὡς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ἔς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν παύσαντο πόνε, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· ἔδὲ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνε δῶρον ἔλοντο.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

P.

Ῥῶ, βάλες, αἰπόλε τε, μνηστῆρ τε, κύων ὄν ἀνέγνω.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότε ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο·
Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήξει,
Ἄσπερ ἰέμενος, καὶ ἔον προσέειπε συβώτην·
Ἄτ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτης
Ὀψεται· οὐ γάρ μιν πρῶθεν παύσεσθαι οἶω
Κλαυθμῷ τε συγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,
Πρὶν γ' αὐτόν μ' ἐσίδῃται· ἀτὰρ σοί γ' ὦδ' ἐπιτέλλω·
Τὸν ξείνον δύσηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκῆθι
Δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,

Πύρρον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' ἔπως ἐσὶν ἅπαντας
 Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
 Ὁ ξείνος δ' εἶπερ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
 Ἔσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλος, εἰδὲ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω
 Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πτόλιν, ἢ ἐ κατ' ἀγρῶς,
 Δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ σαθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
 Ὃστ' ἐπιτελαμένω σημάντορι πάντα πιθέσθαι·
 Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
 Αὐτίκ', ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω, ἀλήη τε γένηται·
 Αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσῃ
 Στίβη ὑπηοίῃ· ἔκαθεν δέ τοι ἄσυ φάτ' εἶναι.
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σαθμοῖο βεβήκει,
 Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Ἐγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν,
 Αὐτὸς δ' εἴσω ἵεν, καὶ ὑπέρβη λαΐνον ἐδόν.
 Τὸν δὲ πολὺ πρῶτῃ εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,

Κῶεα καστορένυσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι
 Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλα
 Δμωαὶ Ὀδυσῆος παλασίφρονος ἠγέρεθοντο,
 Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.
 Ἥ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
 Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχες δακρύσασα·
 Κύουσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἔτ' ἐγωγε
 Ὀψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὄχρεο νηὶ Πύλονδε
 Λάτρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλος μετὰ πατρὸς ἀκκῆν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Μῆτερς ἐμὴ, μή μοι γόον ὀρενυθι, μηδὲ μοι ἦτορ
 Ἐν σήθεσιν ὀρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 Ἀλλ' ὕδρηνά μιν, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἐλῶσα,
 Εἰς ὑπερῶ' ἀναβάσας, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν,
 Εὐχέο πᾶσι θεοῖσι τελέεσας ἑκατόμβας
 Ῥέξεν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς ἀντίτα ἔργα τελέωσι.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσω
 Ξεῖνον, ὅτις μοι κῆῖθεν ἄμ' ἔσπετο δεῦρο κιόντι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸ' περὶ ψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι
 Πείραϊον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
 Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 Ἥ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἶμαθ' ἔλθσα,
 Εὐχέτο πᾶσι θεοῖσι τεληέσας ἑκατόμβας
 ῥέξειν, αἵ κέ ποθι Ζεὺς ἀντίτα ἔργα τελέσῃ.
 Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει,
 Ἐγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνας πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
 Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
 Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
 Ἐδλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βουσοδόμενον.
 Αὐτὰρ ὃ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πᾶλιν ὄμιλον,
 Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἦτο, καὶ Ἀντιφός, ἠδ' Ἀλιθέρσης,
 Οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἐταῖροι,
 Ἐνθα καθέζετ' ἰὼν· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
 Τοῖς δ' ἐπὶ Πείραϊος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθε,

Ξῆνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· ἔσθ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκάς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
 Τὸν καὶ Πείρασος πρῶτερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
 ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·
 Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
 Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
 Λάτρη κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσονται,
 Αὐτὸν ἔχοντά σε βέλομ' ἐπαυρέμεν, ἢ τινα τῶνδε·
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τέτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
 Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δῶματα χαίρων.
 ὥς εἰπὼν, ξῆνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμῶς τε θρόνους τε·
 Ἔς δ' ἀσπιδόεντες βάντες εὐξέσας λῆσαντο.
 Τὰς δ' ἐπεὶ ἔνδρα λῆσαν, καὶ χρεῖσιν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἔλας βάλλον, ἠδὲ χιτῶνας·
 Ἐκ ῥ' ἀσπιδόεντες βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέεσσα

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν·
 Σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέροντα,
 Εἶδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρόντων.
 Μήτηρ δ' ἀντίον ἵξε παρὰ σαθρὸν μεγάροιο,
 Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἡλάκατα σρωφῶσα.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβάσσει
 Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι σονόεσσα τέτυκται,
 Αἰεὶ δάκρυς' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὦχεθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· εἰδὲ μοι ἔτλης,
 Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
 Νόσον σὲ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ περ ἄκυσας.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
 ὦχόμεθ' ἐς τε Πύλον, καὶ Νέσους, ποιμένα λαῶν·
 Δεξάμενος δέ μ' ἐκείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
 Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥσεί τε πατρὸς ἐὼν υἱά·

Ἐλθόντα χεῖριον νέον ἄλλοθεν ὥς ἐμὲ κείνος
 Ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἷαςι κυδαλίμοισιν.
 Αὐτὰρ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἔποτ' ἔφασκε,
 Ζῶε, ἔδδ' ἑανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκῆσαι·
 Ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
 Ἴπποισι πρῆπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 Ἐνθ' ἴδον Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς ἔνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι, Τρῳῆς τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 Εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ὅττιεν χερσίζων ἰκόμην Λακεδαίμονα δῖαν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθεῖν κατέλεξα·
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἦθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἑόντες.
 Ὡς δ' ὁπότεν ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 Νεβρὸς κοιμήσασα νεηγενέας, γαλαθηνὲς,
 Κνημὲς ἐξερέησι καὶ ἄγχεα ποιήεντα
 Βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὺν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 Ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφῆσει.

Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Τοῖος ἔων, οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαυσεν ἀνασᾶς,
 Κάδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 Τοῖος ἔων μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρὸν γαμοί τε.
 Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεαι, ἔκ ἄν' ἐγωγε
 Ἄλλα παρέξ εἵποιμι παρακλιδόν, ἔσθ' ἀπατήσω·
 Ἄλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρων ἄλιος νημερτής,
 Τῶν ἔδεν τοι ἐγὼ κεύψω ἔπος, ἔσθ' ἐπικεύσω.
 Φῆ μιν ὅσθ' ἐν νήσῳ ἰδεῖν κρατέρ' ἄλγέ' ἔχοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψῆς, ἥ μιν ἀνάγκη
 Ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 Οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 Ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδωσαν δέ μοι ἕξον
 Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα Φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής·

ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃσιν Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ὅσῳ οὐ σάφα οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, ἔσθ' ἐπικεύσω.
 Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,
 Ἰσὶν τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 ὥς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
 ἦμενος, ἢ ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔσιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
 Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν εὖδ' ἔλμυρ ἐπὶ νηὸς
 ἦμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Αἰ γὰρ τῷτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
 Τῷ κε τάχα γνώης φιλότῃτά τε, πολλὰ τε δῶρα,
 Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο
 Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνησὸς ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
 Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἳ δ' ἤγαγον, οἳ τὸ πάρος περ,

Καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μένδων, ὅς γάρ ῥα μάλισα
 Ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίνετο δαιτί·
 Κῆροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' αἰέθλοισι,
 Ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
 Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνσάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμὸς τε θρόνους τε,
 Οἱ δ' ἱέρευνον οἷς μεγάλας καὶ πίνοντας αἶγας,
 Ἰέρευνον δὲ σύας σιάλας, καὶ βῆν ἀγελαίην,
 Δαῖτ' ἐντυνόμενοι. Τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδ' ἐ
 ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβός·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις
 Σήμερον, ὥς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμὸς, ἧ σ' ἂν ἔγωγε
 Αὐτῇ βελοίμην σαθρῶν ῥυτῆρα γενέσθαι·
 Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δαΐδια, μὴ μοι ὀπίσσω
 Νεικέη· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλισα
 Ἡμας· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ῥίγιον ἔσαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Γινώσκω, Φρονέω· τὰ γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
 Ἄλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερές ἡγεμόνευε.
 Δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶ,
 Σκηρίπτεαδ', ἐπεὶ φάτ' ἀρισφαλὲ' ἔμμεναι ἔδόν,
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφ' ὁμοισιν αἰκέα βάλλετο πῆρην,
 Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ.
 Εὖμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκε.
 Τῷ βήτην· σαθρὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες.
 Ῥύατ' ὀπίθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἡδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔσο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
 Ἄσπεος ἐγγυὲς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
 Τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 Τὴν ποίησ' Ἰθακος, καὶ Νήριτος, ἡδὲ Πολύκτωρ·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
 Πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
 Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
 Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρέζεσκον ὁδίται·

Ἐνθα σφέας ἐκίχαν' υἷος Δολίοιο Μελανθεύς,
 Αἶγας ἄγων, αἴ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
 Δεῖπνον μνηστῆρας· δῶω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.
 Τὸς δὲ ἰδὼν νείκεσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 Ἐκπαγλον καὶ ἀεικές· ὅρνε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγυιάζει·
 Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
 Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 Πτωχὸν ἀνιερὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
 Ὃς πολλῇσι φλιῆσι παρὰ σῶς φλίψεται ὦμους,
 Αἰτίζων ἀκόλως, ἐκ ἄορας, εἰδὲ λέβητας·
 Τὸν κ' εἴ μοι δοίης σαθρῶν ῥυτῆρα γενέσθαι,
 Σηκοχόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
 Καὶ κεν ὄρν πίνων μεγάλην ἐπιγυνίδα θείτο.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κακ' ἔμματα, ἐκ ἐθέλησαι
 Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσων κατὰ δῆμον
 Βέλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστέρ' ἀναλτον.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δῶματ' Ὀδυσῆος θείοιο,
 Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν

Πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.
 Ὡς φάτο· καὶ παριὼν λάξ ἐνθ' ὄρεν ἀφραδίησιν
 Ἰσχίῳ· ἔδ' ἐ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτῷ ἐσυφέλιξεν,
 Ἄλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 Ἥε μεταίξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
 Ἥη πρὸς γῆν ἐλάσσειε κάρη, ἀμφ' ἔδ' αὖς αἰέρας·
 Ἄλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
 Νείκεσεν ἅντα ἰδὼν· μέγα δ' εὐξάτο, χεῖρας ἀνασχών·
 Νύμφαι κρηναῖαι, κῆραι Διὸς, εἴποτ' Ὀδυσσεύς
 Ὑμμ' ἐπὶ μηρί' ἔκκε, καλύψας πῖονι δημῷ,
 Ἀρνῶν, ἥδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
 Ὡς ἔλθοι μὲν κῆινος ἀνὴρ, ἀγάγοι δὲ ἐ δαίμων·
 Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
 Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἶεν
 Ἄσυ κατ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρῃσι νομῆες.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς;
 Τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐασέλμοιο μελαίνης
 Ἀξω τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
 Αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυροτόξος Ἀπόλλων

Σήμερον ἐν μεγάροισ, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
 Ὡς Ὀδυσῆϊ γε τηλῆ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
 Ὡς εἰπὼν, τὲς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κίοντας,
 Αὐτὰρ ὃ βῆ· μάλ᾽ αἰὶν δὲ δόμοις ἵκανε νῆακος,
 Αὐτίκα δ' εἰσὼ ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆροισι κάθιζεν,
 Ἀντίον Εὐρυμάχῃ· τὸν γὰρ Φιλέεσκε μάλισα.
 Τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἳ πονέοντο·
 Σῆτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέεσσα,
 Ἐδμεναι ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 Στήτην ἐρχομένῳ περὶ δὲ σφραγῆς ἤλυθ' ἰωὴ
 Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεΐδειν
 Φήμιος· αὐτὰρ ὃ χερσὶ ἐλὼν προσέειπε συβώτην·
 Εὖμαι', ἢ μάλ᾽ αἰὶν δὲ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 Ῥεῖα δ' ἀεὶ γινώτ' ἐς καὶ ἐν πολλοῖσιν ιδέσθαι.
 Ἐξ ἐτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δὲ οἳ αὐλὴν
 Τοίχῳ καὶ θειγχοῖσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσι
 Δικλίδες· ἔκ' ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιο.
 Γινώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσσῃ μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δὲ τε Φόρμιγγι
 Ἠπύει, ἣν ἄρα δαίτη θεοὶ ποίησαν ἐταίρην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα·
 'Ρεῖ' ἔγνωσ' ἐπεὶ ἔδδ' τά τ' ἄλλα πέρ' ἐσ' ἀνοήμων.
 'Αλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα. +
 'Ἡὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Δύσσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθε·
 Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοδ' ἐνοήσας
 'Ἡ βάλλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
 'Αλλ' ἔρχεο προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ.
 Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, ἔδδ' ἐοχάων·
 Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσσω.
 Γαστέρα δ' ἔπως ἐσὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
 Οὐλομένην, ἢ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσι·
 Τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὀπλίζονται
 Πόντον ἐπ' ἀτρεύγετον, κακὰ δυσμενέεσσιν φέρεσθαι.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἄν δ' ἐκὼν κεφαλὴν τε καὶ ἄτα κείμενος ἔσχευ

Ἄργος Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Θρέψε μὲν, εὖ δ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
 Ὀλχετο· τὸν δὲ παροῖθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ πρόκας, ἠδὲ λαγῶας.
 Δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθετος, ἀποιοχόμενιο ἀνακτος,
 Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων,
 Ἥμιόνων τε, βοῶν τε, ἄλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
 Δμῶες Ὀδυσῆος τέμενος μέγα κοπερήσοντες·
 Ἐνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραισέων.
 Δὴ τότε γ', ὥς ἐνόησεν Ὀδυσῆα ἐγγὺς εὐόντα,
 Οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσκηκε, καὶ ἕατα κάβαλεν ἄμφω·
 Ἄουρον δ' ἐκ ἔτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἀνακτος
 Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 ῥεῖα λαθὼν Εὐμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεεῖνετο μύθῳ·
 Εὐμαι', ἧ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,
 Καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
 Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἰδεῖ τῷδε,
 Ἥ αὐτῶς, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
 Γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἐνεκεν κομέεσιν ἀνάκτες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·

Καὶ λῆν' ἀνδρὸς γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
 Εἰ τοῖός δ' εἴη ἡμὲν δέμας, ἡδὲ καὶ ἔργα,
 Οἷόν μιν Τροίηνδ' ἐκὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 Αἰψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκὴν·
 Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 Κνώδαλον, ὃ, τίι ἴδοιτο· καὶ ἵχνεσι γὰρ περὶ ἡδὴ·
 Νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἀνάξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
 ὦλετο· τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέεσσι,
 Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἀνακτες,
 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλωσιν ἐναΐσιμα ἐργάζεσθαι·
 Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρυόπα Ζεὺς
 Ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἥμαρ ἔλῃσιν.
 Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
 Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
 Ἀγρον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
 Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοσῶ ἑνιαυτῶ.
 Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς
 Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συδῶτην· ὦκα δ' ἔπειτα
 Νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας· ὃ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρου
 Κείμενον, ἐνθάδε δαιτρὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ

Δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι
 Τὸν κατέθηκε φέρον πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 Ἀντίον· ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
 Μοῖραν ἐλὼν ἐτίθει, κανέε τ' ἐκ σῖτον αἰέας.
 Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἡδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 Ἴξε δ' ἐπὶ μελίνῃ ἑδοῦ ἔντοσθε θυράων,
 Κλινάμενος σαθρῷ κυπαρισίνῳ, ὃν ποτε τέκτων
 Ξέσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ σάθρην ἵθυνε.
 Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συδῶτην,
 Ἄρτον τ' ἔλιν ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,
 Καὶ κρέα, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
 Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρον· αὐτὸν τε κέλευε
 Αἰτίζειν μάλα πάντα ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
 Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρῆναί.
 Ὡς φάτο· ὅτ' ἔτι δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκασεν,
 Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει
 Αἰτίζειν μάλα πάντα ἐποιχόμενον μνηστῆρας·

Αἰδῶ δ' ἐκ ἀγαθήν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
 Καὶ οἱ πάντα γένοιθ', ὅσα φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
 Αὔρι, ποδῶν προπάροιθεν, αἰκελῆς ἐπὶ πῆρης.
 Ἦθιε δ', ὡς ὅτ' αἰοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν αἰδεῖν,
 Εὔθ' ὅδ' ἐδειπνήκει, ὃ δ' ἐπαύσατο θεῖος αἰοιδός.
 Μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσιν ἀνὰ μέγαρ' αὐτὰρ Ἀθήνη,
 Ἀγχι περισαμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
 ὦτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
 Γνοίῃ θ', οἵτινές εἰσιν ἐναΐσιμοι, οἳ τ' ἀθέμιστοι
 Ἀλλ' ἐσθ' ὡς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσιν κακότητος.
 Βῆ δ' ἵμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
 Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 Οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδουσιν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
 Ἀλλήλῃς τ' εἶροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάντιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 Τῷδε περὶ ξείνῃ ἥ γάρ μιν πρόθεν ὄπωπα.

Ἦτοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
 Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὐχεται εἶναι.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκευσε συβώτην·
 ὦ εἰγνώτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
 ἤγαγες; ἢ ἔχ' ἄλλῃς ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
 Πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
 Ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἀνακτος
 Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καὶ ποτὶ τόνδ' ἐκάλεσας;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα·
 Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
 Τίς γὰρ δὴ ξείνονα καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθῶν,
 Ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἱ δημιοεργοὶ ἔασι;
 Μάντιν, ἢ ἱητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
 Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὃ κεν τέεπῃσιν ἀείδων;
 Οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 Πτωχὸν δ' ἐκ ἂν τις καλέοι τρύξοντά ἐ αὐτόν.
 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνησῆρων
 Δμωσὶν Ὀδυσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγώ γε
 Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
 Ζῶει ἐνὶ μεγάροις, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Σίγα, μή μοι τῆτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
 Ἀντίνοος δ' εἶωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
 Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλος.
 Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίνο', ἦ μεν καλὰ πατὴρ ὥς κήδεαι υἱός,
 Ὃς τὸν ξῆνον ἀνωγας ἀπὸ μεγάρου διεῖδαι
 Μύθῳ ἀναγκαῖω· μὴ τῆτο θεὸς τελέσειε.
 Δός οἱ ἐλῶν· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε·
 Μῆτ' ἔν μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
 Δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσῆος θείοιο.
 Ἀλλ' οὐ τοι τοῖστον ἐνὶ στήθεσσι νόημα,
 Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βέλεαι, ἢ δόμεν ἄλλω.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἶπες;
 Εἴ οἱ τόσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
 Καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνων ἐλῶν ὑπέφηνε τραπέζῃ
 Κείμενον, ὃ ῥ' ἔπεχεν λιπαρὸς πόδας εἰλαπινάζων.
 Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδουσαν, πλησαν δ' ἄρα πήλην

Σίτῃ καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεύς,
 Αὔτις ἐπ' ἑδὸν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
 Στῇ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δὸς, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
 Ἕμμεναί, ἀλλ' ὥριςος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
 Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶϊον, ἢ ἐπερ ἄλλοι,
 Σίτῃ· ἐγὼ δ' ἂν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 Ὀλβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη
 Τοίῳ, ὅποιός ἐοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
 Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
 Οἷσιν τ' εὖ ζώοσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἥθελε γάρ περ,
 Ὃς μ' ἅμα ληϊσῆσσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
 Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὅφρ' ἀπολοίμην·
 Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·
 Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήσας ἐταίρους
 Αὐτὰ παρ' νῆαςι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
 Ὅπτῆσας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥτρυνά νέεσθαι·
 Οἱ δ' ὕβρει ἔϊξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,

Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρὺς
 Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
 Αὐτὰς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
 Οἱ δὲ, βόης αἰόντες, ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
 Χαλκῷ τε σερποτῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 Φῦζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν· ὃδὲ τις ἔτλη
 Στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔση.
 Ἐνθ' ἡμέων πολλὰς μὲν ἀπέκτανον ὀξεῖ χαλκῷ,
 Τὰς δ' ἀναγον ζώας σφισιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
 Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρῳ ἴφι ἀνάσσει·
 Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πῆματα πάσχων.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
 Στῆθ' ἔτως ἐς μέσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
 Μὴ τάχα πικρὴν Αἶγυπτον καὶ Κύπρον ἴδῃαι·
 Ὡς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐσσι προῖκτης.
 Ἐξείης πάντεσσι παρίσασαί· οἱ δὲ διδοῦσι
 Μαψιδῶς· ἐπεὶ ἔστις ἐπίσχεσις, ὃδ' ἐλεητὺς

Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.
 Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ πόποι, ἔκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν·
 Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπισάτη ἔσθ' ἄλλα δοίης,
 Ὃς νῦν ἀλλοτρείοισι παρήμενος ἔτι μοι ἔτλης
 Σίττε ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεςιν.
 ὣς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόφι μᾶλλον,
 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ σ' ἐκ ἔτι καλὰ δὲ ἐκ μεγάροιο γ' οἴω
 Ἀψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
 ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνουν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὤμον,
 Πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὃ δ' ἐσάθη, ἥντε πέτρη,
 Ἐμπεδὼν· ἔσθ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·
 Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βουσοδομεύων.
 Ἀψ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδδον ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, κἀδδ' ἄρα πῆρην
 Θῆκεν εὐπλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 Ὅφρ' εἰπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Οὐ μὰν ἔσθ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἔδδ' τι πένθος,
 Ὅππότε ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχαιόμενος κτεάτεσσι

Βλήεταμ, ἢ περὶ βυσσίν, ἢ ἀργεννῆς οὔρεσιν·
 Αὐτὰρ ἐμὲ Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
 Οὐλομένης, ἢ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσιν.
 Ἀλλ' εἴ περ πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσιν,
 Ἀντίνοον περὶ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχέη.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Ἔσθι ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἀπιθ' ἄλλῃ·
 Μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', οἳ ἀγορεύεις,
 Ἡ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν·
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύσηνον ἀλήτην,
 Οὐλόμεν', εἰ δὴ πῦρ τις ἐπεθράνιος θεός ἐστι.
 Καί τε θεοὶ ξένοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
 Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
 Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
 Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ὁ δ' ἐκ ἐμπάζετο μύθων.
 Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίη μέγα πένθος ἄεξε
 Βλημένῃ· ἐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροισιν,
 Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βουσοδομεύων.

Τῷ δ' ὡς ἔν' ἤκαστε περίφρων Πηνελόπεια
 Βλημένε ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῳῇσιν ἔειπεν·
 Αἴθ' ἔτῳς αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν, τέκος, ἡμετέρησι γένοιτο,
 Οὐκ ἂν τις τέτων γε εὐφρονον ἢ ὧ ἴκοιτο.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
 Ἀντίνοος δὲ μάλισα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
 Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
 Ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ', ἔδυσάν τε·
 Οὗτος δὲ θρήνῃ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὤμων.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευε μετὰ δμῳῇσι γυναῖξιν,
 Ἡμένῃ ἐν θαλάμῳ· ὃ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἡ δ' ἐπὶ οἷ καλέσσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·
 Ἔρχεο, δῖ' Εὐμαίε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἀνωχθί·
 Ἐλθέμεν, ὅφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἢ δ' ἐρέωμαι,
 Εἴ περ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἢ ἐπέπυσαι,
 Ἡ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικε.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὖμαιε σὺδ' ὦτα·
 Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί,
 Οἷ' ὅγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
 Τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τεία δ' ἡματ' ἔρυξα
 Ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
 Ἀλλ' ἔπω κακότητα δῆνυσεν ἦν ἀγορεύων.
 Ὡς δ' ὅτ' αἰοδὸν ἀνῆλθε ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἔξ
 Ἀείδει δαδ' αἰὲς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
 Τῷ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκχέμεν, ὅππότε' αἰεῖδῃ·
 Ὡς ἐμὲ κείνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
 Φησὶ δ' Ὀδυσῆος ξείνος πατρῷος εἶναι,
 Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
 Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πῆματα πάσχων,
 Προπροκυλινδόμενος· σέυται δ' Ὀδυσῆος ἀκῆσαι,
 Ἀγχιθεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοιι δήμῳ,
 Ζωῶ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὄνδ' ἐδόμονδε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
 Οὔτοι δ' ἢ εὖ θύῃσι κατήμενοι ἐψιαάδων,
 Ἥ αὐτὰ κατὰ δώματ'· ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὐφρων,

Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κείτ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Σῖτος καὶ μέθυ ἠδὺ τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἥματα πάντα,
 Βῆς ἱερεύοντες, καὶ οἷς, καὶ πίνοντας αἶγας,
 Εἰλαπινάζουσι, πίνουσι τε αἶθοπα οἶνον
 Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνετα· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνῆρ,
 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρῆν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδί βίᾳς ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρξεν ἀμφὶ δὲ δῶμα
 Σμερδαλέον κανάχησε· γέλασε δὲ Πηνελόπεια·
 Αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιὸν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
 Οὐχ ὀράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταξε πᾶσιν ἔπεσσι;
 Τῷ κε καὶ ἐκ ἀτελῆς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
 Πᾶσι μάλ', εἰδὲ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Αἷ κ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά.
 Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἀκέσεν·

Ἄγχῃ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔεινε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
 Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἐ θυμὸς
 Ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυῖη.
 Εἰ δέ κέ σε γνοίῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 Ἔωσι σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλισα
 Χρηΐξεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
 Γαστέρα βουκλήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Εὖμαι', αἴψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
 Κέρην Ἰκάρειοιο, περίφρονι Πηνελοπέει·
 Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνῃ, ὅμην δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν·
 Ἀλλὰ μνησέων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὄμιλον,
 Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον ἔρανὸν ἵκει.
 Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' ἔτος ἀνῆς κατὰ δῶμα κίοντα
 Οὔτι κακὸν ρέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
 Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρεκεσεν, ἔτε τις ἄλλος.
 Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνωχθί
 Μῆναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥελιον καταδύντα·
 Καὶ τότε μ' εἰρέσσω πόσιος πέρι νόσιμον ἦμαρ,

Ἀουπτέρῳ καθίσασα παρὰ πυρὶ ἔματα γάρ τοι
 Λύγρ' ἔχω· οἶδα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶτ' ἰκέτευσα.
 Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκασε.
 Τὸν δ' ὑπὲρ ἐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
 Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὐμαίε; τί τῷτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 Ἥ τινα πρὸ δέσας ἐξαίσιον; ἢ καὶ ἄλλως
 Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακῶς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
 Ὑβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
 Ἀλλὰ σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἥελιον καταδύντα.
 Καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
 Οἶν πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἢ δ' ἐπακῆσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος οἶεται, ὅσπερ ἂν εἴη·
 Οὐ γάρ πώ τινες ὦδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάδαλα μηχανόωνται.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὥχετο δῖος ὑφορβὸς
 Μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖάθ' οἱ ἄλλοι
 ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κείνα φυλάξων,
 Σὸν καὶ ἐμὸν εἰοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 Αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζω θυμῷ,
 Μή τι πάθης· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
 Τὸς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 Ἔουσεταί ἔτῳς, ἄτλα· σὺ δ' ἔρχεο δειελήσας·
 Ἡῶθεν δ' ἵεναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλὰ·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' εὐξέσθ' ἐπὶ δῖφρ'·
 Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
 Βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε
 Πλείον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχησῶν καὶ αἰοιδῶν
 Τέροντ'· ἥδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Σ.

Σίγμ', ἔριν Ἴρη, εὖχος Ὀδυσσεύς, δῶρά τ' ἀνάκτων.

ἮΛΘΕ δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδῆμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάεγῃ,
Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· ἔδὲ οἱ ἦν ἰς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀρεάαθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
Ἐκ γενετῆς· Ἴηρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιῶν, ὅτε κέν τις ἀνώγοι·
Ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἶκε, γέρον, προθύρε, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη·
Οὐκ αἶτις, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζῃσιν ἅπαντες,

Ἐλκόμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δὲ αἰσχύνομαι ἔμπτῃς.
 Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
 Τὸν δὲ ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμόνι', ἔτε τί σε ῥέζω κακὸν, ἔτ' ἀγορεύω,
 Οὔτε τινα φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
 Οὐδὸς δὲ ἀμφοτέρως ὅδε χεῖσεται· ἐδὲ τί σε χεῖ
 Ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
 Ὡς περ ἐγὼν· ὅλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
 Χερσὶ δὲ μήτι λήην προκαλίζεο, μή με χολώσης,
 Μή σε, γέρων περ ἐὼν, σῆθος καὶ χεῖλεα φύρω
 Αἵματος· ἥσυχίη δὲ ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
 Αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποσρέψεσθαι οἶω
 Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴριος ἀλήτης·
 ὦ πόποι, ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 Γρηῖ καμνοῖ ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην,
 Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δὲ ἐκ πάντας ὀδόντας
 Γναθμῶν ἐξελάσσαιμι, συὸς ὥς ληΐβοτείρης.
 Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε
 Μαρναμένους· πῶς δὲ ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;

Ὡς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
 Οὐδοῦ ἐπὶ ξεστῷ πανθυμῶδον ὀκρεῖοντο.
 Τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
 Ἥδ' οἱ ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστῆρας·
 ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιῶτον ἐτύχθη·
 Οἴην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα·
 Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοισιν
 Χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχῶς κακοέμονας ἠγερέθοντο.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὅφρα τι εἰπῶ·
 Γαστέρες αἰσὶ αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
 Κατθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
 Ὅπποτερος δὲ κε νικήσῃ, κρείωνος τε γένηται,
 Τάων ἣν κ' ἐθέλῃσιν ἀνασᾶς αὐτὸς ἐλέσθω·
 Αἰὲ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, εἰδὲ τιν' ἄλλον
 Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπὶ ἡνδανε μῦθος.
 Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλοι, ἔπως ἐς νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
 ἄνδρα γέροντα, δῦν ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
 ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
 μή τις ἐπ' Ἰεῷ ἦρα φέρων ἐμὲ χεὶρὶ παχείῃ
 Πλήξῃ ἀταδάλλων, τέτω δέ με ἴφι δαμάσῃ.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνουν, ὥς ἐκέλευε.
 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·
 Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγένηρ
 Τῆστον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
 Δείδῃθ'· ἐπεὶ πλεόνεοσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.
 Ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες
 Εὐρύμαχος τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ζῶσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρὲς
 Καλὲς τε, μεγάλῃς τε, φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι,
 Στήθεά τε, σίβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ τάχα Ἴδρος αἶερος ἐπίσπασον κακὸν ἔξει
 Οἶν ἐκ ραχέων ὁ γέρον ἐπιγενίδφ φαίνει.
 Ὡς ἄρ' ἔφην Ἴδρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός·
 Ἀλλὰ καὶ ὡς δρησῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη,
 Δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσιν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βεργαῖε, μήτε γένοιο,
 Εἰ δὴ τῷτόν γε τρομέεις καὶ δείδεις αἰνῶς,
 Ἄνδρα γέροντα, δῦν ἀρημένον, ἥ μιν ἱκάνει.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Αἰ κέν σ' ἔτος νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Πέμψω σ' Ἡπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 Ὃς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ ἔατα νηλεῖ χαλκῷ,
 Μήδεά τ' ἐξερύσας δάη κυσὶν ὠμὰ δάσσασθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
 Ἐς μέσον δ' ἀναγον· τὸ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
 Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἦ ἐλάσει, ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖτις πεσόντα,
 Ἦέ μιν ἦκ' ἐλάσειε, τανύσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.

Ὡδὲ δέ οἱ φρονέοντι δοάσαστο κέρδιον εἶναι,
 Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίαιτ' Ἀχαιοί.
 Δὴ τότε ἀνασχομένω, ὃ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
 Ἴσος, ὃ δ' αὖχέν' ἔλασεν ὑπ' ἔατος, ὅσέα δ' εἶσω
 Ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ σόμα φοῖνιον αἶμα·
 Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
 Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
 Χεῖρας ἀνασχομένοι γέλω ἐκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Εἶλκε δι' ἐκ προθύροιο, λαβὼν ποδός· ὄφρ' ἴκετ' αὐλήν,
 Αἰθέσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς
 Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χερὶ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔνταυθαῖ νῦν ἦσο, κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων,
 Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίβανος εἶναι,
 Λυγρὸς ἐὼν· μή πῃ τι κακὸν καὶ μείζον ἐπαύρη.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὠμοισιν αἰκέα βάλλετο πήρην,
 Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτῆς.
 Ἄψ δ' ὄγ' ἐπ' ἔδον ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοὶ δ' ἴσαν εἶσω
 Ἦδὺ γελῶντες, καὶ ἐδεικανόωντ' ἐπέεσσι·
 Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

Ὅ, τί μάλις' ἐθέλεις, καί σοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ὅς τῷτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
 Ἐν δῆμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἡπειρόνδ' εἰς
 Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
 Ὡς ἄρ' ἔφην· χαῖρεν δὲ κληδόνι θεῖος Ὀδυσσεύς.
 Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν
 Ἐμπλήν κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφινόμος δὲ
 Ἀστὺς ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν αἰέρας,
 Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·
 Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 Ὀλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀμφινόμ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
 Τοίε γὰρ καὶ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκρον,
 Νῆσον Δελιχιῆα εὖν τ' ἔμεν, ἀφνειὸν τε·
 Τῷ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
 Τῷνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκροτον·
 Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιον,
 Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπι πνέει τε καὶ ἔρπει.
 Οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,

Ὅφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γένατ' ὀρώσῃ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
 Καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
 Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Οἷον ἐπ' ἡμᾶς ἀγῆσι πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ὀλβίος εἶναι,
 Πολλὰ δ' ἀτάδαι' ἔρεξα, εἴη καὶ κάρτεϊ εἰκῶν,
 Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
 Τῷ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίσιος εἴη,
 Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τί διδοῖεν·
 Οἷ' ὀρώ μνηστῆρας ἀτάδαια μηχανόωντας,
 Κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἀκοῖτιν
 Ἄνδρὸς, ὃν ἐκ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 Δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδὸν ἀλλά σε δαίμων
 Οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μὴδ' ἀντιάσειας ἐκείνω,
 Ὅππότε νοσήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἀναιματί γε διακρινέεσθαι οἷω
 Μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ἐπέλθῃ.
 Ὡς φάτο· καὶ σπείσας ἐπιεν μελιηδέα οἶνον·
 Ἀψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.

Αὐτὰρ ὃ βῆ δαῖ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
 Νευσάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄοιτο θυμός.
 Ἄλλ' ἔσθ' ὥς Φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη,
 Τηλεμάχῃς ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχει ἴφι δαμῆναι.
 Ἀψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ ἐνθεν ἀνέστη.
 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κέρε Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 Μνηστήρεσσι Φαιῆναι, ὅπως πετάσειε μάλις α
 Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσι γένοιτο
 Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
 Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, ἔτι πάρος γε,
 Μνηστήρεσσι Φαιῆναι, ἀπεχθόμενοισί περ ἔμπτῃς·
 Παιδὶ δέ κεν εἵποισι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
 Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,
 Οἷτ' εὖ μὲν βάζεις, κακῶς δ' ὀπιθεν φρονέεις.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Ἄλλ' ἴθι, καὶ σὼ παιδὶ ἔπος φάο, μῆδ' ἐπίκευθε,
 Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·

Μηδ' ἔτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
 Ἔρχει· ἐπεὶ κάκιον πενθήμενα ἀκριτον αἰεὶ.
 Ἦδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλισα
 Ἦρῳ ἀθανάτοισι γενεήσαντα ιδέσθαι.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
 Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρέεσθαι ἀλοιφῇ·
 Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 ὦλεσαν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν.
 Ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἀνώχθι
 Ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήeton ἐν μεγάροισιν·
 Οἷη δ' ἐκ εἵσεμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δὶ ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 Ἀγγελέεσσα γυναῖξι, καὶ ὀτρυνέεσσα νέεσθαι.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κέρε Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.
 Εὐδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα
 Αὐτῇ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
 Ἀμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαΐατ' Ἀχαιοί.
 Κάλμει μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλά κάθηρεν

Ἀμβροσίῳ, οἷῳ περ εὐσέφανος Κυθήρεια
 Χρίεται, εὖτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
 Καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
 Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πρὶς ἔλεφαντος.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπέβησατο δῖα θεάων.
 Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάρου,
 Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
 Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε·
 Ἡ με μάλ' αἰνοπαθῇ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν·
 Αἶθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἀρτεμις ἀγνή
 Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
 Παντοίην ἀρετὴν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.
 Ὡς φασμένη κατέβαιν' ὑπερῷα σιγαλόεντα,
 Οὐκ οἶη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Στῆ ῥα παρὰ σαθρὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 Τῶν δ' αὐτῆ λῦτο γέναιτ', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·

Πάντες δ' ἡγήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 Ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἷον·
 Τηλέμαχ', ἐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, εἰδὲ νόημα·
 Παῖς ἔτ' ἐὼν, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδ' ἐνώμας·
 Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
 Καὶ κέν τις Φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίῳ ἀνδρὶ,
 Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὀρώμενος, ἀλλότριος Φῶς,
 Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, εἰδὲ νόημα.
 Οἷον δὴ τόδ' ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
 Ὅς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθῆμεναι ἔτω.
 Πῶς νῦν; εἴ τις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 Ἦμενος ὧδε πάθοι ῥυσακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
 Σοὶ κ' αἰσχὸς λῶβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὐ σε νεμεσῶμαι κεχολῶσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
 Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χεῖρα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·
 Ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
 Ἐκ γὰρ με πλήσουσιν, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
 Οἶδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' ἐκ εἰσὶν ἀρωγοί.

Οὐ μὲν τοι ξείνῃ γε καὶ Ἴρῃ μῶλος ἐτύχθη
 Μνηστῆρων ἰότητι· εἴη δ' ὅγε Φέστερος ἦεν.
 Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλών,
 Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
 Οἱ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λελύτο δὲ γυῖα ἐκάσθῃ,
 ὣς νῦν Ἴρῃος ἐκείνος ἐπ' αὐλήῃσι θύρῃσιν
 Ἦσαι νευσάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἑοικώς,
 Οὐδ' ὀρθὸς δύναται σῆναι ποσὶν, εἰδὲ νέεσθαι
 Οἴκαδ', ὅπη οἱ νόσος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
 Κέρῃ Ἰκαρίοιο, περὶφρον Πηνελόπεια,
 Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἰάσον Ἀργὸς Ἀχαιοὶ,
 Πλέονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περὶέσσι γυναικῶν,
 Εἰδὸς τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας.
 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περὶφρων Πηνελόπεια·
 Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἰδὸς τε, δέμας τε,
 ὦλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον

Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 Εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
 Μείζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔτω.
 Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέστυεν κακὰ δαίμων.
 Ἥ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
 Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα προσήδα·
 ὦ γύναι, οὐ γὰρ οἶω εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
 Καὶ γὰρ Τρῳᾶς Φασι μαχητὰς ἔμμεναί ἀνδρας,
 Ἡμὲν ἀκοντισὰς, ἠδὲ ρυτῆρας οἰσῶν,
 Ἴππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα
 Ἐκρίναν μέγα νῆκος ὁμοῖε πτολέμοιο.
 Τῷ ἔκ οἱ δ', εἴ κεν μ' ἀνέσει θεὸς, ἢ κεν ἀλώω
 Αὐτὲ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων·
 Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
 Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενεήσαντα ἶδῃαι,
 Γήμαθ', ὧ κ' ἐθέλησθαι, τεὸν κατὰ δῶμα λιπῆσα.
 Κεῖνός θ' ὥς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Νῦξ δ' ἔσαι, ὅτε δὴ συγερός γάμος ἀντιβολήσῃ

Οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπήνερα.
 Ἄλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
 Μνησέων ἔχ' ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο·
 Οἷτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θυγατέρα
 Μνησεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοισ ἐρίσωσιν·
 Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγῃσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 Κρέης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
 Ἄλλ' ἐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Οὐνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοῖνα.
 Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Κρέη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλησιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνείκῃ,
 Δέξαθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐσίν·
 Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἵμεν, ἔτε πη ἄλλη,
 Πρὶν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος.
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
 Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἑκάστος.
 Ἀντινώ μὲν ἔνευκε μέγαν περικαλλέα πέπλον

Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναυ δυοκαίδεκα πᾶσαι
 Χρῦσαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
 Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε,
 Χρῦσεον, ἠλέκτροισιν ἐεσμένον, ἥελιον ὥς.
 Ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω φεράποντες ἔνεικαν,
 Τρίγληνα, μαρθέντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδρῳ, Πολυκτορίδῳ ἀνακτος,
 Ἴδμιον ἠνείκεν φεράπων, περικαλλές ἄγαλμα.
 Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔδωκεν.
 Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν·
 Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
 Οἱ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμερέεσαν αἰοδὴν
 Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἐλθεῖν.
 Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθεν·
 Αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν,
 Ὅφρα φαένοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,
 Αὔα πάλα, περὶ κηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·
 Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
 Δμῳαὶ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῇσιν
 Αὐτὸς Διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Δμωαὶ Ὀδυσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος,
 Ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοῖη βασίλεια·
 Τῇ δὲ παρ' ἡλάκατα τροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτήν·
 Ἥμεναί ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τέτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
 Ἦνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν εὖθρονον ἦω μίμνεν,
 Οὔτι με νικήσῃσι πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.
 Ὡς ἔφαθ'· αἳ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
 Τὸν δ' αἰσχερῶς ἐνέειπτε Μελανθὼ καλλιπάρης,
 Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 Παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
 Ἀλλ' ἔσθ' ὥς σχέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης·
 Ἀλλ' ἢ γ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ Φιλέεσκεν·
 Ἢ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνέειπτεν ὀνειδέοις ἐπέεσσι·
 Ξεῖνε τάλαν, σὺ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσθί,
 Οὐδ' ἐθέλεις εὐδεν, χαλκήϊον ἐς δόμον ἔλθων,
 Ἢέ περ ἐς λέσχην· ἀλλ' ἐνθάδε πολλὰ ἀγορεύεις
 Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, ἐδέ τι θυμῷ
 Ταρβείς· ἢ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἢ νύ τοι αἰεὶ
 Τοιᾶτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶλια βάζεις.

Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἴeron ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
 Μὴ τίς τοι τάχα Ἴερσ ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
 Ὅστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ σιβαρῇσι
 Δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.
 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἳ ἀγορεύεις,
 Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖτι διαμελεῖσι τάμησιν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
 Βὰν δ' ἵμενα διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης
 Ταρβοσύνη· φάν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Αὐτὰρ ὁ παρ' λαμπτήρῃσι φαίνων αἰθομένονισιν
 Εἰσῆκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
 Ὡρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' ἐκ ἀτέλεσα γένοντο.
 Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
 Λάβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβος παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἐτάροισιν ἔτευχε·
 Κέλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

Οὐκ ἀφ' αὐτῆς ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσσεύς ἐς δόμον ἵκει·
 Ἐμπερ μοι δοκεῖ δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτῷ
 Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τείχεσσι ἦβαια.
 Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσεύς Πτολίπορθον·
 Ξεῖν, ἧ ἄρ' κ' ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
 Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῆς, μισθὸς δέ τοι ἀρχίος ἔσται,
 Αἵμασιός τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων·
 Ἐνθα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
 Εἵματα τ' ἀμφιέσσαιμι, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοίην.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα καὶ ἔμματα, ἐκ ἐθέλησεις
 Ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πτώσκειν κατὰ δῆμον
 Βέλεαι, ὅφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
 Ὡς ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἡμάτα μακρὰ πέλονται,
 Ἐν ποίῃ, θρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
 Καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχῃς, ἵνα πειρησάμεθα ἔργῳ
 Νήσιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείη.
 Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵπερ ἄριστοι,
 Αἰθῶνες, μεγάλοι, ἀμφω κεκορηότε ποίης,

Ἕλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε θένος ἐκ ἀλαπαδνόν,
 Τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρω,
 Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
 Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
 Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δοῦρε,
 Καὶ κυνέη πάγχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
 Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
 Οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
 Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 Καὶ πῆ τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἥδ' ἐκρεταῖος,
 Οὔνεκα πάρ παύροισι καὶ ἐκ ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖς.
 Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Αἰψά κέ τοι τὰ θυρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
 Φεύγοντι σείνοιντο δὲ ἐκ προθύροιο θυραζε.
 ὧς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρέθι μᾶλλον,
 Καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δέϊλ', ἥ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἳ ἀγορεύεις
 Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· εἴδ' ἐ τι θυμῷ
 Ταρβείς· ἥ ρά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἥ νῦν τοι αἰεὶ
 Τοιῆτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶλια βάλλεις.

Ἡ ἀλύεις, ὅτι Ἴερον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
 Ὡς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλετο· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀμφινόμῃς πρὸς γῆνα καθέζετο Δωλιγχιῆος,
 Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
 Δεξιτερῇ· πρὸς χροὸς δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσῶσα·
 Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὑπτίος ἐν κονίῃσι.
 Μνηστῆρες δ' ὁμαδάσαν ἀνὰ μέγα ῥα σκίοεντα·
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Αἶψ' ὦφελ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
 Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' ἔτι τόσον κέλαδον μεθέηκε.
 Νῦν δὲ περὶ πτωχῷ ἐριδαίνομεν· ἔδδ' τι δαιτὸς
 Ἑσθλῆς ἔσεται ἥδους, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερῇ ἰς Τηλεμάχοιο·
 Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ ἐκέτι κεύθετε θυμῷ
 Βρωτὺν ἐδδ' ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῶν ὀροθύνει.
 Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἶκαδ' ἰόντες,
 Ὅππότε θυμὸς ἀνώγε· διώκω δ' ἔτιν' ἐγώ γε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,

Νίσε Φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος·
 ὦ φίλοι, ἐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπτόμενος χαλεπαῖνοι·
 Μῆτε τι τὸν ξεῖνον συφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
 Δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσῆος θείοιο.
 Ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπᾶεσιν,
 Ὅφρα σπείσαντες κατακείμεν οἴκαδ' ἰόντες·
 Τὸν ξεῖνον δὲ εἴωμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τῷ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
 ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπε.
 Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσασατο Μελίος ἥρως,
 Κήρυξ Δαλιχιδεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
 Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισαδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
 Σπείσαντες μακάρεσσι πῖον μελιηδέα οἶνον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπὶ οἶνον δ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Βάν ῥ' ἵμεναί κείμενοι ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Τ.

Ταῦ δ', ἀναγνώριζι ἐξ ἑλῆς γῆρ' Ὀδυσῆα.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστῆραςι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχε, χρεὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
Παρφάδαμ, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐκ καπνῷ κατέβηκ', ἐπεὶ ἔκτετι τοῖσιν ἐώκει,
Οἷά ποτε Τροίηνδ' ἐκὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Ἄλλὰ κατήκισαμ, ὅσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμῆ.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
Μήπως οἶνωθέντες, ἔσιν σῆσαντες ἐν ὑμῖν,

Ἀλλήλους τρώσῃτε, καταισχύνητε τε δαῖτα,
 Καὶ μνησύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ Φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
 Ἐκ δὲ καλεσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 Μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρυσον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 Ὅφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
 Καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
 Πατρὸς ἀποικομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
 Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἴξῃ· αὐτμή.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Αἱ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
 Οἶκε κηδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 Ἄλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοικομένη φάος οἴσει;
 Δμῶας δ' ἐκ εἰας προβλωσκέμεν, αἴ κεν ἔφαινον.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Ξείνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
 Χοίνικος ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλυσθῶς.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιοταόντων.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀναιῖξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱὸς

Ἐσφόρεον κόρυθ' αἶς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσους,
 Ἐγχεά τ' ὀξύεντα· πάροιθε δὲ Πάλλας Ἀθήνη,
 Χρύσειον λύχνον ἔχουσα, Φάος περικαλλές ἐποίει.
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
 ὦ πάτερ, ἧ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 Ἐμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
 Εἰλάτινά τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψός' ἔχοντες,
 Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὥσεί πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἥ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·
 Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ,
 Ὅφρα κ' ἔτι δμῳὰς καὶ μητέρας σὴν ἐρεθίζω·
 Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει
 Κεῖων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 Ἐνθα πάρος κοιμᾶτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
 Ἐνθ' ἄρα καὶ τότε ἔλεκτο, καὶ ἦν δ' ἴαν ἔμιμνεν.
 Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,

Μνηστήρεσσι Φόνον σὺν Ἀθήνῃ μέρμηρίζων.
 Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη, ἥδ' Ἀφροδίτῃ χρυσῇ.
 Τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἐνθ' ἄρ' ἔφιζε,
 Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
 Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνων ποσὶν ἦκε
 Προσφύε' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 Ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
 Ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
 Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῆτον πολὺν ἤρεον, ἥδ' ἐτραπέζας,
 Καὶ δέπα, ἐνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
 Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
 Νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν, ἥδ' ἐρέεσσι.
 Ἡ δ' Ὀδυσῇ ἐνέμιπτε Μελανθῶ δεύτερον αὖτις·
 Ξεῖν', ἐτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπτεύσεις δὲ γυναῖκας;
 Ἀλλ' ἐξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
 Ἡ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἶδα θύραζε.
 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόσθρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμονίη, τί μοι ὦδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;

Ἦ ὅτι οὐ λιπῶ; κακὰ δὲ χροὶ εἴματα ἔιμαι;
 Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
 Τοιῆστοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 Ὀλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη
 Τοίω, ὅποιος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
 Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυεῖοι, ἄλλα τε πολλὰ,
 Οἷσιν τ' εὖ ζῶσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἥθελε γάρ πρ.
 Τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσῃς
 Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῶῃσι κέκασται,
 Μὴ πῶς τοι δέσποινα κοτευσταμένη χαλεπήνη,
 Ἦ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ; ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
 Εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε, καὶ ἔκῃτι νόσιμός ἐστιν,
 Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκῃτι
 Τηλέμαχος· τὸν δ' ἔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 Λήθει ἀταθάλλας· ἐπεὶ ἔκῃτι τηλίκος ἐστίν.
 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἤκαστε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε
 Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδῆες, ἔτι με λήθεις

Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
 Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
 Ὡς τὸν ξεῖνον ἐμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 Ἀμφὶ πόσει εἶρεσθαι ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
 Ἡ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν
 Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῆ,
 Ὅφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἥσ' ἐπακέσῃ
 Ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτρυνάλας κατέθηκε φέροντα
 Δίφρον ἐϋξέσον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
 Ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τοῖσι δὲ μῦθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ,
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πότι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, ἐκ ἂν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 Νεικέοι· ἥ γὰρ σευ κλέος ἔρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
 Ὡστε τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεοδῆς,
 Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσειν,
 Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρεσι δὲ γαῖα μέλαινα

Πυρρὸς, καὶ κριθὰς, ῥίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
 Τίκτηι δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς,
 Ἐξ εὐηγεσίης· ἀρετῷσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.
 Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ,
 Μὴ δ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσης ὀδυνάων
 Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· ἔδδ' τί με χρεὶ
 Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοοῶντά τε μυρόμενόν τε
 Ἦδαί· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναί ἀκριτον αἰεὶ·
 Μή τίς μοι δμῶν νεμεσήσεται, ἢ σύ γ' αὐτή·
 Φῆ δὲ δακρυπλῶειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περὶφρων Πηνελόπεια·
 Ἔϊν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
 Ὡλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
 Μῆζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔτῳ·
 Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέστυεν κακὰ δαίμων·
 Ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

Οί τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
 Οί μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχῃσι δὲ οἶκον.
 Τῷ ἔτε ξείνων ἐμπάζομαι, ἔθ' ἱκετῶν,
 Οὔτε τι κηρύκων, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν·
 Ἄλλ' Ὀδυσῆα ποθεῦσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 Οἱ δὲ γάμον σπείδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλῃς τολυπεύω·
 Φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
 Στησαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 Λεπτὸν καὶ περὶμέτρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
 Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε Φᾶρος
 Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰσότε κέν μιν
 Μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι πανηγέος θανάτοιο·
 Μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
 Αἴ κεν ἄτερ σπείρῃς κῆται, πολλὰ κτεατίσας.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ἐνθα κεν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἰσὺν,
 Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
 Ὡς τρέιτες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιεὺς·

Ἄλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦρα,
 Μηνῶν Φθινόντων, περὶ δ' ἡμέατα πόλλ' ἔτελέσθη,
 Καὶ τότε δὴ με, διὰ δμῳάς, κύνας ἐκ ἀλεγέσας,
 Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.

Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ ἐκ ἐθέλῃς ὑπ' ἀνάγκης·
 Νῦν δ' ἔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, ἔτε τιν' ἄλλην
 Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνῃσι τοκῆες
 Γήμαθ'· ἀσχαλάα δὲ παῖς βίοτον κατεδόντων,
 Γινώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλισα
 Οἶκῃ κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπε τεὸν γένος, ὅππότεν ἐσσί
 Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτης, ἐδ' ἀπὸ πέτρης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξῃς τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέεσθαι;
 Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω· ἥ μὲν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
 Πλείεσιν, ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὅππότε πάτρης
 Ἦς ἀπένῃσιν ἀνὴρ τόσον χρόνον, ὅσον ἐγὼ νῦν,
 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσέ ἀλώμενος, ἀλγεα πάσχων·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς.

Κρήτη τις γαῖ' ἐς, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
 Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλεις.
 Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
 Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
 Δωριεὲς τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.
 Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις· ἐνθα τε Μίνως
 Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλῃς ὀαριῆς,
 Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμῃς Δευκαλίωνος.
 Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Ὡχεθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
 Ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 Ἐνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα·
 Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο,
 Ἰέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν
 Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέρος Εἰλειθυΐης,
 Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα, ἄσυσδ' ἀνελθών·
 Ξῆνον γὰρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν, αἰδοῖόν τε.

Τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ ἢ ἐνδεκάτῃ πέλεν ἡὼς
 Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
 Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξένισσα,
 Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 Καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροισι, οἱ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 Δημόθεν ἄλφιστα δῶκα, καὶ αἶθοπα οἶνον ἀγείρας,
 Καὶ ἔξ ἰερέυσσασθαι ἵνα πλησάιτο θυμόν.
 Ἐνθα δὴ δώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
 Εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, ἐδ' ἐπὶ γαίῃ
 Εἴα ἴσασθαι χαλεπὸς δέ τις ὥρορε δαίμων·
 Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
 Ἴσκειν, ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 Τῆς δ' ἅρ' ἀκχέσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρῶς·
 Ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν,
 Ἦν τ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύοι·
 Τηκομένης δ' ἅρα τῆς ποταμοὶ πλήθυσσι ῥέοντες·
 Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεύσης,
 Κλαιέσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Θυμῷ μὲν γοοῶσαν ἐὼν ἐλέαυρε γυναῖκα,
 Ὀφθαλμοὶ δ' ὥσῃ κέρα ἔσασαν, ἥε σίδηρος,

Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν.
 Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν τάρφθῃ πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Ἐξαυτὶς μιν ἔπεασιν ἀμειβομένη προσέειπε·
 Νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνε, γ' οἴω πειρήσεσθαι,
 Εἰ ἐτεὸν δὴ κῆϊθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι
 Ξένιστας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις·
 Εἰπέ μοι, ὅπποῖ' ἄσσα περὶ χροῖ εἴματα ἔσο,
 Αὐτός θ' οἶος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσον χεῖρον ἀμφὶς ἔοντα
 Εἰπέμεν· ἥδη γάρ οἱ ἑικοσὸν ἔτος ἔσιν,
 Ἐξ οὗ κῆϊθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πατρὸς·
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·
 Χλαῖναν πορφυρέην ἔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Διπλὴν· αὐτὰρ οἱ περὶνὴ χρυσοῖο τέτυκτο
 Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιδε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν,
 Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
 Ὡς οἱ χρύσειοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
 Αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαῶς, ἥσπαιρε πόδεσσι.

Τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόεντα,
 Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ἰσχαλέοιο,
 Τῶς μὲν ἔην μαλαχὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἥελιος ὥς·
 Ἥ μὲν πολλὰ γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γυναῖκες.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἔσο περὶ χροῖ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,
 Ἥ τις ἐταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 Ἥ τίς περ καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
 Ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
 Καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
 Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμίοεντα χιτῶνα·
 Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὐσέλμῃ ἐπὶ νηός.
 Καὶ μὲν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτῷ
 Εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ·
 Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, ἐλοκάρηνος·
 Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
 Ὡν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἀετία ἦδη.
 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἱμέρον ὤρσε γόοιο,
 Σήματ' ἀναγνέσθῃ, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 Ἥ δ' ἐπεὶ ἔν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,

Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
 Νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἑλεεινός,
 Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
 Αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
 Πτύξας' ἐκ θαλάμῃ· περὶν τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
 Κεῖν' ἄγαλμ' εἶναι· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὐτίς·
 Οἴκαδ' ἐνοστήσαντα, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
 ὦχετ' ἐποψόμενος κακοίλιον ἐκ ὀνομασῆν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 Μηκέτι νῦν χρεὼς καλὸν ἐναίρεο, μηδὲ τι θυμὸν
 Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσῶμαί γε μὲν ἔδεν·
 Καὶ γὰρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
 Κερίδιον, τῷ τέκνα τέκη φιλότῃτι μιγείσα,
 ἥ Ὀδυσῆ', ὃν Φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
 Ἀλλὰ γόος μὲν παῦσαι, ἐμῆιο δὲ σύνθεο μῦθον·
 Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, ἔσθ' ἐπικεύσω,
 ὥς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόσθ' ἄκυσσα,
 Ἀγχι θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πῖονι δήμῳ,

Ζῶσ' αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἑσθλὰ,
 Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐξήρπας ἑταίρους
 ὦλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Θρηνακίης ἀπὸ νήσῃ ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
 Ζεὺς τε καὶ Ἥελιος· τῷ γὰρ βόας ἕκταν ἑταῖροι.
 Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ·
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρέπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσῃ
 Φαίηκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
 Οἱ δὲ μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
 Καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
 Οἴκαδ' ἀπήμαντον· καὶ κεν πάλαμ ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦν· ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὧς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
 Οἶδ' Ὀδυσσεύς· ἔσθ' ἂν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὧς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων·
 ὦμνε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 Νῆα κατειρύδαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἑταίρους,
 Οἱ δὲ μιν πέμψουσιν Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς

Ἄνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δελίχιον πολύπυρον.
 Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
 Ὅσα οἱ ἐν μεγάροισι κειμήλια κεῖτο ἀνακτος.
 Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμενα, ὄφρα θεοῖο
 Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βελὴν ἐπακέσῃ,
 Ὅπως νοσήσειε Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἥδη δὴν ἀπεῶν, ἢ ἀμφαδὸν, ἢ ἐκρυφιδόν.
 Ὡς ὁ μὲν ἔτῳς ἐςὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
 Ἀγχι μάλ'· ἐδ' ἔτι τῆλε Φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 Διηρὸν ἀπεσῆται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·
 Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Ἰσὶή τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 Ἥ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὥς ἀγορεύω·
 Τῷ δ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 Τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῷ δ' ἰσαμένοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Αἰ γὰρ τῷτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῃτά τε, πολλὰ τε δῶρα,
 Ἐξ ἐμεῦ· ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.

Ἀλλὰ μοι ὦδ' ἀνὰ θυμὸν οἶεται, ὥς ἔσεται περ
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἐτι οἶκον ἐλεύσεται, ἔτε σὺ πομπῆς
 Τεύξῃ· ἐπεὶ ἔτοι σημαντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
 Ξείνης αἰδοίης ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
 Ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνὴν,
 Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 Ὡς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἦν ἴκηται.
 Ἡῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέεσαι τε χρεῖσά τε,
 Ὡς κ' ἐνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδῃται
 Ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
 Τῆτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, εἰδέ τι ἔργον
 Ἐνθάδ' ἐτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
 Πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξένη, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
 Ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 Εἴ κεν αὔσαλέος, κακὰ εἰμένος, ἐν μεγάροισι
 Δαινύη; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
 Ὅς μὲν ἀπηνῆς τ' αὐτὸς ἔη, καὶ ἀπηνέα εἰδῆ,
 Τῷδε καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγέ ὅπιόςσω
 Ζωῶ· ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες.

Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἦ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
 Τῷ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέεσι
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν εἶπον.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 ἥτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἥχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
 Κεῖω δ', ὥς τὸ πάρος περ αὐπνῆς νύκτας ἵαυον·
 Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
 Ἄεσα, καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρόνον ἠῶ δΐαν.
 Οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπίηρ' ἀνὰ θυμὸν
 Γίγνεται· εἰδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 Τάων, αἳ τοι δῶμα κάτα δρήσειρα ἔασιν,
 Εἰ μὴ τις γρη῏ς ἐςὶ παλαιή, κέδν' εἰδυῖα,
 ἥτις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν, ὅσα τ' ἐγὼ περ·
 Τήνδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἄψαθαι ἐμεῖο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ξεῖνε φίλ', οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
 Ξείνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,

Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
 Ἔσι δέ μοι γρη῏ς, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχυστα,
 Ἥ κείνον δύστηνον εὖ τρέφειν, ἦ δ' ἀτίταλλε,
 Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Ἥ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέεσσά περ ἔμπτῃς.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνσᾶσα, περὶ φρεων Εὐρύκλεια,
 Νίψον σοῖο ἀνακτος ὀμήλικα· καὶ περ Ὀδυσσεὺς
 Ἦδ' ἄρ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκουσιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 Δάκρυα δ' ἐκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
 Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοδέα θυμὸν ἔχοντα.
 Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
 Πίονα μηρί' ἔκη', εἰ δ' ἐξαίτῃς ἐκατόμβας,
 Ὅσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἱκοιο
 Γῆρας τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
 Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἧμαρ.
 Οὕτω περ κακείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
 Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἱκοίτο,

Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἰδέ καθεψιόωνται ἅπασαι·
 Τάων νῦν λώβην τε καὶ αἰσχέα πόλλ' ἀλεείνων
 Οὐκ ἐάας νίξεν· ἐμὲ δ' ἐκ ἀέκυσαν ἀνώγει
 Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπέης
 Καὶ σέθεν ἔνεκ'· ἐπεὶ μοι ὁρώρεται ἐνδοθι θυμὸς
 Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, τί κεν εἴπω·
 Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
 Ἄλλ' ἔπω τινά φημι εἰκότα ὧδε ιδέαται,
 Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γρη῏, ἔτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν
 Ἑμμεναί· ὥς σὺ περ αὐτὴ ἐπιφρονέεσ' ἀγορεύεις.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
 Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πελὺ
 Ψυχρὸν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν αὐτὰρ Ὀδυσσεύς·
 Ἰζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα,
 Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἶσατο, μή ἐλαβῆσα
 Οὐλὴν ἀμφεράσαιοτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.

Νῆξε δ' ἄρ' αἶσον ἰῶσα ἀναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Οὐλήν· τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἱας,
 Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκασο
 Κλεπτοσύνη θ', ὅρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
 Ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων· ὃ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
 Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πῖονα δῆμον
 Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
 Τὸν ρά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γένεσι θῆκε
 Παιομένῳ δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὔρεο, ὃ, τί κε θείης
 Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοί ἐσι.
 Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὃ, τί κεν εἴπω·
 Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσάμενος τόδ' ἱκάνω,
 Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν, ἀνὰ χθόνα περλυδότεραν·
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔσω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 Ὅππότε ἂν ἠβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
 Ἐλθῇ Παρνησόνδ', ὅθι π' ἐμοὶ κτήματ' ἔασι,

Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
 Τῶν ἑνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκος τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 Χερσὶν τ' ἡσπάζοντο, ἔπεσσί τε μελιχίοισι·
 Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦς Ὀδυσῆϊ,
 Κύας ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
 Αὐτολύκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι
 Δείπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκυσαν·
 Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βῆν ἄρσενά πενταέτηρον·
 Τὸν δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν δέχευαν ἅπαντα,
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀρελοῖσιν,
 ὦπτησάν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Δαίνυντ'· εἰδὲ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἵσης.
 ὣς ἤμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.
 ὣς ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἡμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Υἱέες Αὐτολύκῃ· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἦεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη

Παρνησῖ· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσας.
 Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀέρας,
 Ἐξ ἀκαλαρρείταο, βαθυρρόο, Ὠκεανοῖο.
 Οἱ δ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· περὶ δ' ἄρ' αὐτῶν
 Ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἦϊσαν· αὐτὰρ ὀπιδεν
 Υἱέες Αὐτολύκῃ· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 Ἦεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 Τὴν μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 Οὔτε μιν ἥελιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 Οὔτ' ὄμβρος περᾶσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνὴ
 Ἦεν· ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
 Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἤλθε ποδοῖιν,
 Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο,
 Φρεῖξας εὖ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκῶς,
 Στῇ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος Ὀδυσσεύς
 Ἔασυτ', ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δὲ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
 Γενὸς ὑπερ' πολλὸν δὲ δῆφυσε σαρκὸς ὀδόντι
 Λικριφίς αἶξας, ἔσθ' ὅς εἰον ἵκετο φῶτός.

Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 Ἀντικρὺ δὲ διήλθε φαεινὸν δουρὸς ἀκωκή·
 Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκῃ παῖδες φίλοι ἀμφεπέοντο·
 Ὡτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἀντιθέοιο,
 Δῆσαν ἐπισαμένως· ἐπαοιδῇ δ' αἶμα κελαινὸν
 Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλῃ πρὸς δώματα πατρὸς.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 Εὖ ἱσάμενοι, ἦ δ' ἀγλαὰ δῶρα πορρύντες,
 Καρπαλίμως χαίροντα φίλῃν χαίροντες ἔπεμπον
 Εἰς Ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Χαῖρον νοσήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
 65 Οὐλὴν, ὃ, τί τι πάθοι· ὃ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
 Ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
 Παρησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
 Τὴν γε γηῆς χεῖρας καταπρηνέας λαβῶσα,
 Γινῶ ῥ' ἐπιμαρτυμένη, πόδα δὲ προσέηκε φέρεσθαι·
 70 Ἐν δὲ λέβητι πέσσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,
 Ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσ' ὕδωρ.
 Τὴν δ' αἶμα χάσμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα· τῷ δὲ οἱ ὄσσε

Δακρυόφιν πληῖθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ἀψαμένη δὲ γενεὴν Ὀδυσῆα προσέειπεν·
 Ἥ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐστι, φίλον τέκος· ἔδδ' σ' ἔγωγε
 Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάαδαι.
 Ἥ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
 Πεφραδέειν ἐθέλυσσα φίλον πόσιν ἐνδον ἑόντα.
 Ἥ δ' ἔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, ἔτε νοῆσαι·
 Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 80
 Χεῖρ' ἐπιμασάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερεῇφι,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσαστο, φώνησέν τε
 Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
 Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 Ἥλυθον εἰκοσῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράδης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
 Σίγα, μή τις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
 Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
 Οὐδὲ τροφῆ ἔσσης σεῦ ἀφέξομαι, ὅππότε' ἂν ἄλλας 90
 Δμωάς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Οἶδα μὲν, οἶον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, ἐκ ἐπιεικτόν·

95 Ἐξω δ', ὥς ὅτε τις σερεὴ λίθος, ἢ σίδηρος.

95 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Εἴ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,

Δὴ τότε τοὶ καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,

Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἷ νηλητῆϊς εἰσι.

400 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

400 Μαῖα, τίη δέ σὺ τὰς μυθήσεται; εἰδὲ τί σε χρεή·

Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἶσομ' ἐκάστην·

Ἄλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

5 Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἐκχυτο πάντα.

5 Αὐτὰρ ἐπεὶ νύψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,

Αὖτις ἄρ' ἀσοτέρω πυρρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς

Θερσόμενος, ἐλὴν δὲ κατὰ ρακέεσσι κάλυψε.

Τοῖσι δὲ μύθων ἤεχε περίφρων Πηνελόπεια·

40 Ξεῖνε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·

10 Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσεται ὤρη,

Ὅντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.

Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
 Ἥματα μὲν γὰρ τέρετομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
 Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώσῃ καὶ ἀμφιπόλων, ἐνὶ οἴκῳ·
 Αὐτὰρ ἐπὴν νύξ ἔλθῃ, ἔλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
 Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
 Ὀξείῃα μελεδῶνα ὀδυρομένην ἐρέθισιν.
 Ὡς δ' ὅτε Πανδαρεὺς κέρε, χλωρεῖς ἀηδῶν,
 Καλὸν αἰείδησιν, ἔαρος νέον ἰσαμένοιο, 20
 Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινόισιν,
 Ἦτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
 Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κῆρον Ζήθου ἀνακτος·
 Ὡς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
 Ἦέ μινω παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
 Κτῆσιν ἐμὴν, δμωάς τε, καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα,
 Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
 Ἦ ἤδη ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
 Μναῖται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα. 30
 Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλῖφρων,
 Γήμαδ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιπῆσαν·

Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἤβης μέτρον ἰκάνει,
 Καὶ δὴ μ' ἀργαῖται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 35 Κτήσιος ἀσχαλόων, τὴν οἱ κατέδδυσιν Ἀχαιοί.
 35 Ἀλλ' ἄγε, μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκιστον
 Χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρρὴν ἔδουσι
 Ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορῶσα·
 Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχέλης
 40 Πᾶσι κατ' αὐχένας ἤξε, καὶ ἔκτανεν οἱ δ' ἐκέχυντο
 40 Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρεθῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἐν περ ὀνείρῳ·
 Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,
 Οἵ κτε' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 45 Ἀψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ πρῶχοντι μελάρρῳ
 45 Φωνῇ δὲ βροτῇ κατερήτυε, φώνησέν τε
 Θάρσει, Ἰκαρίε κέρη τηλεκλειτοῖο·
 Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 50 Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλυσθα,
 50 Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεκέα πότμον ἐφῆσω.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μεληδὴς ὕπνος ἀνῆκε.

Παπτήνασα δὲ χῖνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
 Πυρρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἦχι πάρος περ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, ὅπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
 Ἄλλῃ ἀποκλίναντ'· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
 Πέφερα δ', ὅπως τελέει μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
 Πᾶσι μάλ'· ἔδὲ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι,
 Γίνοντ', ἔδὲ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι·
 Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμνηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
 Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχονται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
 Τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριεῖς ἐλέφαντος,
 Οἳ ῥ' ἐλεφαύρονται, ἐπὲ ἀκράαντα φέροντες·
 Οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
 Οἳ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.
 Ἄλλ' ἐμοὶ ἔκ ἐντεῦθεν οἶομαι αἰνὸν ὄνειρον
 Ἐλθέμεν ἢ κ' ἀσπασὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Ἦδὲ δὴ ἡὼς εἴσι δυσάνυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος

Οἶκός ἀποσχίσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
 Τὴς πελέκεας, τὴς κῆϊνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
 Ἴσαρχ' ἐξείης, δρυόχης ὥς, δώδεκα πάντας·
 Στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἀνευθε, διαρρίπτασκεν οἷσόν.
 Νῦν δὲ μνησθήσεσιν ἄεθλον τῷτον ἐφύσῳ·
 Ὃς δέ κε ῥήϊτατ' ἐντανύσῃ βίον ἐν παλάμῃσι,
 Καὶ διοῖσεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 Τῷ κεν ἅμ' ἐσποίμην, νοσφισαμένη τόδε δῶμα,
 Κερίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βίοτιο·
 Τῷ ποτε μεμνήσεσθαι οἶομαι, ἐν περ ὀνείρῳ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τῷτον ἄεθλον·
 Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 Πρὶν τέτῃς, τόδε τόξον εὖξοον ἀμφαφόωντας,
 Νευρὴν τ' ἐντανύσῃ, διοῖσευσά τε σιδήρεα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
 Τέρπειν, οὐ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη·
 Ἄλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν αὐπνὸς ἐμμεναὶ αἰὲν

Ἄνθρωπος ἐπὶ γάρ τοι ἐκάσῳ μοῖραν ἔθηκαν
 Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρξαν.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
 Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι σονόεσσα τέτυκται,
 Αἰεὶ δάκρυς ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 Ὠχετ' ἐποψόμενος κακοίλιον ἐκ ὀνομασῆν.
 Ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἥ χαμάδις σορέσας, ἥ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
 Ὡς εἰπῶς ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 Οὐκ οἶη ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλα.
 Ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξί
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν ὄφρα οἱ ὕπνον
 Ἥδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

А
К
К
Е
^{2/}Е
К
^{2/}Н
'А
Т
П
'Н

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Υ.

Υ, βρονταῖς Ζεὺς θάρσυν' Ὀδυσσεά, καὶ σχείθ' Ἀχαιεύς.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
καμμέν ἀδέψητον βοέην σόρεσ', αὐτὰρ ὑπερθε
κῶεα πολλ' οἴων, τὲς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
εὐθενόμῃ δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς, μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάρου γυναικες
ἦϊσαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλησι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἥε μεταίξας θάνατον τεύξειεν ἑκάσῃ,

Ἄῃ ἔτ' ἔῳ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 Ὑστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
 Ὡς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
 Ἄνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
 Ὡς ῥα τῷ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένε κακὰ ἔργα·
 Στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
 Τέτλαθι δῆ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο πότε ἔτλης,
 Ἡματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἦεν Κύκλωψ·
 Ἰφθίμους ἐπάρες· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μήτις
 Ἐξάγαγ' ἐξ ἀντροιο, οἴόμενον θανέεσθαι.
 Ὡς ἔφατ', ἐν σήθεσσι καθαρπτόμενος Φίλον ἦτορ·
 Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
 Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίπετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνῆλθε, πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἐμπλείην κνίσεως τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
 Αἰόλλει, μάλα δ' ὤκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
 Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίπετο, μερμηρίζων,
 Ὅππως δῆ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,
 Μῆνος ἔων πολέσιν· σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Οὐρανόνθεν καταβάσα· δέμας δ' ἥϊκτο γυναικί·

Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Τίπ' αὖτ' ἐγρήσκει, πάντων περὶ κάμμορε Φωτῶν;
 Οἶκος μὲν τοι ὅσ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἥσ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Καὶ παῖς, οἷόν π' ἐτις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφύσσω
 Μῆνος ἑών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
 Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
 Εἵπερ γὰρ κτείναιμι, Διὸς τε σέθεν τε ἔκῃτι,
 Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ σέ φράζεσθαι ἄνωγα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἐταίρῳ,
 Ὅσπερ θνητὸς τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερὲς ἢ σε φυλάσσω
 Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἕξαναφανδόν·
 Εἵπερ πεντήκοντα λόχοι μερῶπων ἀνθρώπων
 Νῶϊ περισαῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες ἀρετῇ,
 Καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἵφια μῆλα.

Ἄλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
 Πάννυχον ἐγρήσονται· κακῶν δ' ὑπὸ δύσεαί ἤδη.
 Ὡς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν·
 Αὐτὴ δ' ἅψ' ἐς Ὀλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
 Εὔτε τὸν ὕπνος ἐμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
 Λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
 Κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίῃσα κορέσασατο ὃν κατὰ θυμόν,
 Ἀρτέμιδι πρῶτισον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
 Ἀρτεμι, πότνια θεά, θύγατερ Διὸς, αἴθε μοι ἤδη
 Ἴον ἐνὶ σήθεσσι βαλῶσ' ἐκ θυμόν ἐλοιο
 Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
 Οἴχοιτο προφέρεσσα κατ' ἡερέντα κέλευθα,
 Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόεσ' Ὠκεανοῖο.
 Ὡς δ' ὅτε Πανδαρῆες κέρας ἀνέλοντο θύελλαί·
 Τῇσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· αἳ δὲ λίποντο
 Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
 Τυρῶ, καὶ μέλιτι γλυκερῶ, καὶ ἡδεῖ οἴνω·
 Ἦρη δ' αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
 Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἀγνή,

Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδασε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
 Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέειχε μακρὸν Ὀλυμπον,
 Κέρῃσ' αἰτήσασα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 Ἔς Δία τερπικέραυνον· ὃ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
 Μοῖραν τ', ἀμμορίην τε, καταθνητῶν ἀνθρώπων·
 Τόφρα δὲ τὰς κέρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρέψαντο,
 Καὶ ῥ' ἔδωσαν συγεῖσθιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
 Ὡς ἔμ' αἰσώσεται Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Ἡέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα
 Ὀοσομένη, καὶ γαῖαν ὑπο συγερὴν ἀφικοίμην,
 Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὅππότε κέν τις
 Ἡματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
 Νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· ὃ γάρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων
 Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ' ἐλέφαρ ἀμφικαλύψῃ·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέστυεν κακὰ δαίμων.
 Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἵκελος αὐτῷ,
 Τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα σρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 Χαῖρ', ἐπεὶ ἐκ ἐφάμην ὄναρ ἐμμεναί, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.

Τῆς δ' ἄρα κλαίεσθης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
 Ἦδὴ γινώσκουσα παρεσάμεναι κεφαλῇφι.
 Χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνευδέν,
 Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνον· ἐκ δὲ βοεῖην
 Θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών·
 Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραπεζῇν τε καὶ ὑγρῇν
 Ἦγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λήην,
 Φῆμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνδρώπων
 Ἐνδοθεν· ἔκτοθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς·
 Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Φῆμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρεῖς
 Πλησίον, ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν.
 Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,
 Ἀλφίτα τεύχεσσι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλα εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρρὴν ἄλεσαν·
 Ἡ δὲ μὶ' ἔπω παύετ', ἀφαιροτάτῃ δ' ἐτέτυκτο·
 Ἡ ῥα μύλην σήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἀνακτὶ

Ζεῦ πάτερ, ὅσπε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 Ἥ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' ἑρανὸς ἀστερόεντος,
 Οὐδέ ποθι νέφος ἐσὶ τέρας νύ τῳ τόδε φαίνεις·
 Κρηῖνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, τί κεν εἴπω·
 Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕσατον ἥματι τῷδε
 Ἐν μεγάροισ' Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινὴν·
 Οἱ δὴ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γένατ' ἔλυσαν,
 Ἄλφιτα τευχέσση· νῦν ὕσατα δειπνήσειαν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κληδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
 Αἱ δ' ἄλλα δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
 Ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
 Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς,
 Εἵματα ἐσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὦμῳ·
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἑδὼν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν εἶπε·
 Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἢ αὐτῶς κεῖται ἀκηδής;
 Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐῖσα,

Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 Χείρονα, τὸν δὲ τ' ἀρείον' ἀτιμήσας ἀποπέμπει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 Οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόω.
 Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὅφρ' ἔθελ' αὐτός·
 Σίτε δ' ἐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἶρετο γὰρ μιν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνε μιμνήσκοιτο,
 Ἡ μὲν δέμνι' ἀνώγειν ὑποσορέσαι δμῶϊσιν·
 Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν οἷζυρός καὶ ἀποτμος,
 Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
 Ἄλλ' ἐν ἀδελφῇτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴων
 Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσασμεν ἡμεῖς.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 Ἐγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 Βῆ δ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Ἡ δ' αὖτε δμῶϊσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
 Εὐρύκλει', Ὡπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
 Ἀγρεῖθ', αἴ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασα,
 Ῥάσατέ τ'· ἐν δὲ θρόνοισ' εὐποιήτοισι τάπητας
 Βάλλετε πορφυρέας· αἴ δὲ σπόγγοισι τραπέζας

Πάσας ἀμφιμάσαδε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
 Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταῖ δὲ μετ' ὕδωρ
 Ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θάλασσαν ἰῆσαι·
 Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέασονται μεγάροιο,
 Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέοντα, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή.
 Ὡς ἔφαθ'· αἳ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 Αἱ μὲν εἴκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
 Αἱ δ' αὐτῆς κατὰ δώματ' ἐπισαμένως πονέοντο.
 Ἔς δ' ἦλθον δρηστῆρες ἀγῆνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
 Εὖ καὶ ἐπισαμένως κέασαν ξύλα· αἳ δὲ γυναῖκες
 Ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,
 Τρεῖς σιάλκας κατὰ γων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
 Καὶ τὸς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι·
 Ξεῖν', ἧ ἄρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
 Ἡέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Αἰ γὰρ δὴ, Εὐμαίε, θεοὶ τισαῖατο λάβην,
 Ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανόωνται
 Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, ἔσθ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 Αἶγας ἄγων, αἷ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
 Δεῖπνον μνηστῆρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.
 Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδούπῳ·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι·
 Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,
 Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ ἐκ ἔξειδα θυράζε;
 Πάντως ἐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι οἶω,
 Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
 Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κᾶρη, κακὰ βουσιδομεύων.
 Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Βῆν σείραυ μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας·
 Πορθμῆες δ' ἄρα τῆς γε διήγαγον, οἵτε καὶ ἄλλες
 Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδούπῳ·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συδῶτην, ἄγχι παρασῆς·
 Τίς δὴ ὁδε ξεῖνος νέον εἰλήλθθε, συδῶτα,

Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
 Ἀνδρῶν; πῶ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατὴρ ἄεθρα;
 Δύσμορος ἧ τε εἴοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι.
 Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
 Ὅππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλῶσονται οὔζυν.
 Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παρασῆς·
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 Ὀλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
 Ζεῦ πάτερ, ἔτις σέο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 Οὐκ ἐλεαίρεις ἀνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
 Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
 Ἴδιον, ὥς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὅσπερ
 Μνησαμένῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ καὶ κεῖνον οἶω
 Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάληθαι,
 Εἴ περ ἔτι ζῶει, καὶ ὄρᾳ Φάος ἡελίοιο.
 Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 Ὡ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βροτῶν
 Εἴς' ἔτι τυτθὸν ἑόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.
 Νῦν δ' αἶ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, εἰδὲ κεν ἄλλως

Ἄνδρ' ἄνδρ' ὑποσαχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
 Τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμενά σφισιν αὐτοῖς
 Ἐδμεναί· ἔδ' ἐτι παιδὸς ἐνὶ μεγάροισι ἀλέγῃσιν,
 Οὐδ' ὅπιδ' αὖ τρομέεσσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
 Κτήματα δάσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, υἱὸς ἐόντος,
 Ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς· τὸ δὲ ρίγιον, αὖτις μένοντα
 Βεσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
 Καὶ κεν δὴ πάλας ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 Ἐξικόμην φεύγων· ἐπεὶ ἔκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
 Ἀλλ' ἔτι τὸν δύσηνον οἶομαι, εἵποθεν ἐλθὼν
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων σκέδασιν κατὰ δώματα θεῖη.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Βεκόλ', ἐπεὶ ἔτε κακῷ ἔτ' ἀφρονι φωτὶ ἔοικας,
 Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
 Τένεκά τοι ἔρξω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῶμαι·
 Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,
 Ἴσῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
 Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἶ κ' ἐθέληδα,
 Κτεινομένους μνηστῆρας, οἱ ἐνθάδε κοιρανέεσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβασχόλος ἀνὴρ·
 Αἶ γὰρ τῷτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
 Γνοίης, οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.
 Ὡς δ' αὐτως Εὐμαιὸς ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
 Νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 Ἦρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, ἔχ' ἡμῖν συνθεύσεται ἡδὲ γε βελή,
 Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
 Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπὶ ἡνδανε μῦθος.
 Ἐλθόντες δ' εἰς δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο,
 Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνους τε·
 Οἱ δ' ἱέρεον οἷς μεγάλας καὶ πῖονας αἶγας,
 Ἰέρεον δὲ σύας σιάλους καὶ βῶν ἀγελαίην·

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
 Κρητῆρσιν κερώντο· κύπελλα δὲ νῆιμε συδῶτης.
 Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐωνοχόει δὲ Μελανθεύς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
 Ἐντὸς εὖσαθέος μεγάρεα, παρὰ λαῖνον ἔδον,
 Δίφρον ἀεικέλιον παραθεῖς, ὀλίγην τε τράπεζαν·
 Πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
 Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
 Πάντων μνησῆρων· ἐπεὶ ἔτοι δήμιός ἐστιν
 Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κῆνος.
 Ὑμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
 Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἕρις καὶ νῆικος ὀρηται.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Καὶ χαλεπὸν περ ἑόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,

Τηλεμάχῃ· μάλα δ' ἤμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
 Οὐ γὰρ Ζεὺς εἶασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
 Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἐμπαίζετο μύθων.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστρ' ἑσπερίην ἑκατόμβην
 Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ἄλσος ὑπο σκιερὴν ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρῆ' ὑπέεργερα καὶ ἐρύσαντο,
 Μοῖραι δασάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
 Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ μῦθον θέσαν, οἳ ῥ' ἐπένοντο,
 Ἴσθιν, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχχανον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θεῖοιο.
 Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
 Λάῳ ἴσχεσθαι θυμολγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
 Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
 Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίσια εἰδὼς,
 Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν·
 Ὃς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἐοῖο
 Μνάσκειτ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 Ὃς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·

Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἶπω·
 Μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλα, ὥς ἐπέοικεν,
 Ἴσθιν· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, εἰδὲ δίκαιον,
 Ξείνους Τηλεμάχῃ, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
 Ἄλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
 Ἦέ λοετροχόῳ δῶή γέρας, ἢέ τῷ ἄλλῳ
 Δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο.
 Ὡς εἰπὼν, ἔρριψε βοῶς πόδα χεῖρι παχείῃ,
 Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὃ δ' ἰαλῆατ' Ὀδυσσεύς,
 Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν· μείδησε δὲ θυμῷ
 Σαρδόνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.
 Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
 Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἐπλετο θυμῷ·
 Οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἰαλῆατο γὰρ βέλος αὐτός·
 Ἦ γὰρ κέν σε μέσον βάλλον ἐγχεῖ ὀξυόεντι,
 Καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
 Ἐνθάδε· τῷ μὴ τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
 Φαινέτω· ἦδῃ γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
 Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἐτι νήπιος ἦα.
 Ἄλλ' ἐμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορῶντες,

Μήλων σφαζομένων, οἶνοί τε πινομένοις,
 Καὶ σίτε· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἓνα πολλῆς.
 Ἄλλ' ἄγε, μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
 Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
 Καί κε τὸ βελοῖμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
 Τεθνάμεν, ἢ τὰδε αἰὲν αἰκέα ἔργ' ὀρέααθαι,
 Ξείνους τε συφελιζομένους, δμῳάς τε γυναῖκας
 ῥυσάζοντας αἰκελίως κατὰ δώματα καλά.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Ὅψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε Δαμασορίδης Ἀγέλαος·
 ὦ φίλοι, ἔκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικάω
 Ἀντιβίοις ἐπέεσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
 Μῆτ' ἔτι τὸν ξῆνον συφελίζετε, μήτε τίν' ἄλλον
 Δμῳών, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο.
 Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
 Ἥπιον, εἰ σφῶϊν κραιδίη ἄδοι ἀμφοτέροισιν·
 Ὅφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπει
 Νοσῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ἔνδε δόμονδε,
 Τόφρ' ἔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχύμενά τε
 Μνηστῆρας κατὰ δώματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,

Εἰ νόσησ' Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότεροπος ἴκετο δῶμα·
 Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' ἐκέτι νόσιμός ἐστιν.
 Ἄλλ' ἄγε, σῇ τὰδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
 Γήμαθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλείεσσα πόρῃσιν·
 Ὅφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νέμῃαι,
 Ἔσθων καὶ πίνων· ἢ δ' ἄλλε δῶμαθ' ἵκηται.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
 Ὅς περ τῇλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται, ἢ ἀλάληται;
 Οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
 Γήμαθ', ὃ κ' ἐθέλη, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωσι.
 Αἰδέομαι δ' ἀέκασαν ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
 Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῷτο θεὸς τελέσειεν.
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Ἄσβεστον γέλον ὥρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
 Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν·
 Αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὅσπερ δ' ἄρα σφέων
 Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὤϊετο θυμός.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 Ἄ δειλοὶ, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων

Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γῆνα.
 Οἰμωγή δὲ δέδηκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
 Αἵματι δ' ἑρράδαται τοῖχοι, καλά τε μεσόδμα·
 Εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή,
 Ἰεμένων Ἑρεβόςδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
 Οὐρανῷ ἐξάπολωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβη παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Ἀφραίνει ξείνος νέον ἄλλοθεν εἰληλεσθώς.
 Ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμῳ ἐκπέμψαδε θύραζε
 Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τὰδε νυκτὶ εἴσκει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 Εὐρύμαχ', ἔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάξειν·
 Εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε καὶ ἔατα καὶ πόδες ἄμφω,
 Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος ἐδὲν αἰκῆς·
 Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὕμιν
 Ἐρχόμενον, τό κεν ἔτις ὑπεκφύγοι, εἰδ' ἀλέαιτο,
 Μνηστῆρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέεσ' Ὀδυσῆος
 Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάαδε.
 Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων·

Ἰέετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρώντες
 Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελοῶντες·
 ὦδὲ δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
 Τηλέμαχ', ὅτις σείο κακοξενώτερος ἄλλος·
 Οἷον μὲν τινα τῷτον ἔχεις ἐπίμασον ἀλήτην,
 Σίτῃ καὶ οἴνῃ κεχρημένον, εἰδὲ τι ἔργων
 Ἐμπαιον, εἰδὲ βίης, ἀλλ' αὐτῶς ἄχθος ἀεθέης.
 Ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἔτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
 Ἄλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 Τῶς ξείνους ἐν νηὶ πολυκληϊδὶ βαλόντες
 Ἐς Σικελὸς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
 ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὃ δ' ἐκ ἐμπάζετο μύθων·
 Ἄλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέεκετο, δέγμενος αἰεὶ,
 Ὅππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
 Ἡ δὲ κατάντησιν θεμένη περικαλλέα δίφρου
 Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστῃ μῦθον ἄκρε.
 Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοῖωντες τετύκοντο
 Ἡδὺ τε, καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλ' αὖ πολλ' ἰέρευσαν·

Δόρυ δ' ἐκ ἄν πως ἀχαρίσειον ἄλλο γένοιτο,
Οἶον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησέμεναι· πρότεροι γὰρ αἰχέα μηχανόωντο.

Notes of the day's work in the field
 One of the first things noticed
 on the first day of the trip

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

The first thing noticed on the first day
 of the trip was the beautiful scenery

T
 K
 T
 T
 K
 E
 K
 E
 T
 X
 T

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Φ.

Φῖ δὲ βίον προτίθισιν ἄεθλον Πηνελόπεια.

ΤΗ. δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κέξη Ἰκαρίοιο περὶφρονι Πηνελοπείῃ
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολίον τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροισι Ὀδυσῆος, αἰέθλια, καὶ φόνεα ἀεχὴν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἴλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
Καλὴν, χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
Βῆ δ' ἵμεναί θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν,
Ἐσχατον ἔνθα δὲ οἱ κειμήλια κείτο ἀνακτος,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἐνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἥδ' ἐφαρέτση

Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν σονόεντες οἷσσι·
 Δῶρα, τὰ οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
 Ἴφίτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
 Τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ συμβλήτην ἀλλήλοισιν,
 Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ρά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
 Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες αἶεσαν
 Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι, ἠδὲ νομῆας.
 Τῶν ἐνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς,
 Παιδνὸς ἐὼν· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἴφίτος αὖθ' ἵππας διζήμενος, αἳ οἱ ὄλοντο,
 Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 Αἱ δὲ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο·
 Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
 Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιΐστορα ἔργων,
 Ὃς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 Σχέτλιος, εἰδὲ θεῶν ὅπιν ἠδέσαστ', εἰδὲ τράπεζαν,
 Τὴν δὲ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
 Ἴππας δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
 Τὰς ἐρέων Ὀδυσσῆϊ συνήντετο· δῶκε δὲ τόξον,

Τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παῖδι
 Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι.
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὄξυ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος, ἔδωκεν,
 Ἀρχὴν ξενοσύνης προσκηδέος· εἰδὲ τραπέζῃ
 Γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνε
 Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' ἔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
 Ἡρεῖτ'· ἀλλ' αὐτῷ μνηῖμα ξείνοιο φίλοιο
 Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· Φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Οὐδὸν τε δρυῖνον προσέδήσατο, τὸν ποτε τέκτων
 Ξέσεν ἐπισαμένως, καὶ ἐπὶ σάθμην ἵθυεν,
 Ἐν δὲ σάθμῃς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
 Αὐτίκ' ἄρ' ἥγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
 Ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
 Ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἥντε ταῦρος
 Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 Πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
 Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος ἔη, ἔνθα δὲ χηλοὶ

Ἔσασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα ἔματα κῆτο.
 Ἐνθεν ὀρεζαμένη ἀπὸ πασάλῃσ' αἶνυτο τόξον
 Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περικέκτο φαεινός.
 Ἐζομένη δὲ κατ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γένασι θείσιν,
 Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἀνακτος.
 Ἥ δ' ἐπεὶ ἔν τέρφθῃ πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Βῆ ῥ' ἵμεναι μέγαρόνδ' ἐμετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,
 Τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
 Ἰοδόκον, πολλοὶ δ' ἔνεσαν σονόεντες οἷοι.
 Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἐνθα σίδηρος
 Κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἀνακτος.
 Ἥ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Στῇ ῥα παρὰ σάθμον τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρηδέμενα.
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη·
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετήνδα, καὶ φάτο μῦθον·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγῆνορες, οἱ τόδε δῶμα
 Ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ,
 Ἄνδρὸς ἀποικομένοιο πολὺν χρόνον· εἴδ' ἐτιν' ἄλλην
 Μύθε ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,

Ἄλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, θέσται τε γυναῖκα.
 Ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον.
 Θῆσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσῆος θείοιο.
 Ὃς δέ κε ρήϊτατ' ἐντανύσῃ βίον ἐν παλάμῃσι,
 Καὶ διοῖσ' εὖσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 Τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισαμένη τόδε δῶμα
 Κρηίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο.
 Τῷ ποτε μεμνήσεσθαι οἶομαι, ἐν περ ὀνείρῳ.
 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' Εὐμαῖον ἀνώγει, δῖον ὑφ' ἄρβον,
 Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολίον τε σίδηρον.
 Δακρύσας δ' Εὐμαῖος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκε·
 Κλαῖε δὲ βεκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἶδε τόξον ἀνακτος.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε
 Νήπιοι ἀγροῖῳται, ἐφημέρια φρονέοντες,
 Ἄ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατεΐβετον, ἠδὲ γυναικὶ
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀρίνετον; ἥ τε καὶ ἄλλως
 Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
 Ἄλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἢ εὖ θύραζε
 Κλαίετον ἐξελθόντες, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντες,
 Μνηστήρεσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ οἴω

Ῥηϊδίως τόδε τόξον εὖξοον ἐντανύεσθαι.
 Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὅπωπα,
 Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ, παῖς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπει
 Νευρὴν ἐντανύσειν, διοῖσέυσεν τε σιδήρεα.
 Ἦτοι αἷσ' ἔγε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
 Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
 Ἦμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὥρνυε πάντας ἐταίρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·
 Ὡ πόποι, ἧ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
 Μήτηρ μὲν τοί φησι Φίλη, πινυτή περ ἔῃσα,
 Ἄλλω ἅμ' ἔψεσθαι, νοσφισταμένη τόδε δῶμα·
 Αὐτὰρ ἐγὼ γελῶω, καὶ τέεπομαι ἄφρονι θυμῷ.
 Ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
 Οἷη νῦν ἐκ ἑσὶ γυνὴ κατ' Ἀχαιῖδα γαῖαν,
 Οὔτε Πύλας ἱερῆς, ἔτ' Ἀργεος, ἔτε Μυκλήνης,
 Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, ἔτ' Ἠπείροιο μελαίνης·
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴτε· τί με χρεὶ μῆτέρος αἶνε;
 Ἄλλ' ἄγε μὴ μύησι παρέλκετε, μῆδ' ἔτι τόξε

Διὸν ἀποτρωπᾶσθε πανυῖος, ὄφρα ἴδωμεν.
 Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τῷ τόξῳ πειρησαίμην·
 Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοῖσεύσω τε σιδήρεα,
 Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δῶματα πότνια μήτηρ
 Λείποι ἄμ' ἄλλῳ ἴσθ', ὅτ' ἐγὼ κατόπιασε λιποίμην,
 Οἷός τ' ἦδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
 Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιῖν χλαῖναν θέτο Φοινικόςσαν,
 Ὀρθὸς ἀναίξας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
 Πρῶτον μὲν πελέκεας σῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
 Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ σάθμην ἵθυνεν·
 Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐναῖξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 Ὡς εὐκόσμως σῆσε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰών, καὶ τόξῳ πειρήτιζε·
 Τεῖς μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 Τεῖς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
 Νευρὴν ἐντανύσειν, διοῖσεύσειν τε σιδήρεα.
 Καὶ νῦ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱεμένον περ.
 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·
 ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα καχὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκιχς,

Ἡὲ νεώτερός εἰμι, καὶ ἔπω χερσὶ πέποιθα
 Ἄνδρ' ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 Ἄλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμῆο βίῃ προφερέσεσσι ἐσε,
 Τόξῃ πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
 Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἑο θῆκε χαμαῖζε,
 Κλίνας κολλητήσιν ἐϋξέσης σανίδεσσιν.
 Αὐτῷ δ' ὠκύ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
 Ἀψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνον, ἔνθεν ἀνέστη.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Ὅρνυθ' ἐξέης ἐπιδέξια πάντες ἐταῖροι,
 Ἀρξάμενοι τῷ χώρῃ, ὅθεν τέ περ οἶνοχοεῦει.
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,
 Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
 Ἴξε μυχοίτατος αἰεὶ ἀτασθαλίῃ δέ οἱ οἶω
 Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέεσσι μνηστῆρεσσιν.
 Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ·
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὸν ἰὼν, καὶ τόξῃ πειρήτιζεν·
 Οὐδέ μιν ἐντάνυσεν· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
 Ἀτρίπτως, ἀπαλὰς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
 Πολλὰς γὰρ τόδε τόξον ἀριστεῖας κεκαδήσει
 Θυμῷ καὶ Ψυχῇ· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
 Τεθνάμεν, ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, ἔθ' ἑνεκ' αἰεὶ
 Ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα.
 Νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ Φρεσὶν, ἠδὲ μενοινᾷ
 Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσεύς παρ᾽ αἰκοῖτιν·
 Αὐτὰρ ἐπὶ τὸν τόξον περήσεται, ἠδὲ ἴδηται,
 Ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶν ἐϋπέπλων
 Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δὲ καὶ ἔπειτα
 Γήμαιθ', ὅς κεν πλείεστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
 Ὡς ἄρ' ἐφάνησεν, καὶ ἀπὸ ἑο τόξον ἔθηκε,
 Κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέσης στανίδεσσιν,
 Αὐτὰρ δ' ὠκυ βέλους καλῇ προσέκλινε κορώνῃ·
 Ἀψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνον, ἐνθεν ἀνέστη.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 Δεινὸν τ' ἀργαλέον τε; νεμεσῶμαι δέ τ' ἀκέων,
 Εἰ δὴ τέτό γε τόξον ἀριστεῖας κεκαδήσει
 Θυμῷ καὶ Ψυχῇ· ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσαι

Οὐ γάρ τοί σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
 Οἷόν τε ρυτῆρα βίῃ τ' ἔμεναι, καὶ οἷσ' ὦν.
 Ἄλλ' ἄλλοι πανύστεσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
 Ὡς φάτο· καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν.
 Ἀγρεὶ δὴ, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
 Παρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
 Ἐκ δὲ σέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἑόντος,
 Ὅφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
 Τόξ' αὖτε περὶ μέσσην, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
 Ὡς φάτο· ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαμε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ.
 Παρ δὲ φέρον δίφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
 Ἐκ δὲ σέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἑόντος.
 Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· ἑσθ' ἐδύναντο
 Ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
 Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπέειχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδῆς,
 Ἀεχνοὶ μνηστῆρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
 Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἅμφω
 Βαχχόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσῆος θείοιο.
 Ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τῆς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρῶν ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,

Φθεγγάμενός σφ' ἐπέεσσιν προσήυδα μελιχίοισι·
 Βεκόλῃ, καὶ σὺ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
 Ἥ αὐτὸς κεύθῳ; φάσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει·
 Ποῖοί κ' εἴτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἰ ποθεν ἔλθοι
 Ὡδὲ μάλ' ἐξαπίνης, καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκη;
 Ἥ κεν μνηστῆραςιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
 Εἶπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβεκόλος ἀνὴρ·
 Ζεῦ πάτερ, αἴ γὰρ τῷτο τελευτήσῃας ἐέλδωρ,
 Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·
 Γνοίης χ', οἴη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἔπονται.
 Ὡς δ' αὐτως Εὐμαῖος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
 Νοσῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
 Ἐξαυτὶς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἐνδον μὲν δὴ ὅσθ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
 Ἥλυθον εἰκοσῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Γινώσκω δ', ὥς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
 Οἴοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τευ ἄκισσα
 Εὐξαμένε ἐμὲ αὐτὶς ὑπότροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι.

Σφῶϊν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω·
 Αἶ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανὺς,
 Ἄξομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχῃς, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
 Οἰκία τ' ἐγγυὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
 Τηλεμάχῃς ἐτάρω τε κασιγνήτῳ τε ἔσεσθον.
 Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
 Ὅφρα με εὖ γνῶτον, πισωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οὐλὴν, τὴν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
 Παρησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἰάσῃ Αὐτολύκοιο.
 Ὡς εἰπὼν, ῥά κεα μεγάλης ἀπὸ ἐργαθῆν ἐλῆς.
 Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσαντο ἕκαστα,
 Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντε,
 Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.
 Ὡς δ' αὐτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκλυσε.
 Καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυνε φάος ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·
 Παύεσθον κλαυθμοῖο, γούιό τε μή τις ἴδῃται
 Ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἰσω.
 Ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μῆσ' ἅμα πάντες·
 Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὑμεῖς· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 Οὐκ εἰσὶν ἐμοὶ δόμενα βίον ἠδὲ Φαρέττην·
 Ἄλλὰ σὺ, δῖ' Εὖμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
 Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναῖξί
 Κληῖσαι μεγάρῳ θυρᾶς πυκινῶς ἀραρυίας.
 Ἦν δέ τις ἢ σοναχῆς ἢ κτύπε ἐνδον ἀκέστη
 Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θυράζε
 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτῆ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἑσγῶ.
 Σοὶ δέ, Φιλοίτιε δῖε, θυρᾶς ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
 Κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλαι.
 Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμοις εὖ ναιετάοντας·
 Ἐξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δῖφρον ἰὼν, ἐνθεν περ ἀνέστη·
 Ἐς δ' ἄρα καὶ τὸ δμῶε ἵτην θείῃ Ὀδυσῆος.
 Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 Θάλπων ἑνθα καὶ ἑνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν ἐδ' ὥς
 Ἐντανύσαι δυνατό· μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτῆ καὶ περὶ πάντων·
 Οὔτι γάρ με τῷ σῆτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
 Εἰσὶ καὶ ἄλλα πολλὰ Ἀχαιῖδες, ἡμὲν ἐν αὐτῇ

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἥ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
 Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 Ἀντιθέεσσι Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύουσαι
 Τόξον, ἐλεγχείῃ δὲ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Εὐρύμαχ', ἔχ' ἔτῳς ἔσσαι νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
 Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἐορτὴ τοῖο θεοῖο
 Ἀγνὴ τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἔκῃλοι
 Κάτθεται· ἀπὲρ πελέκεάς γε καὶ εἰ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
 Ἐσάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οἶω,
 Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος.
 Ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 Ὅφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
 Ἡῷθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
 Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
 Ὅφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
 Τόξῳ πειρώμεσθαι, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 Κῆρυκε δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτοῖο·

Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλέης,
 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Εὐρύμαχον δὲ μάλισα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
 Λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τῷτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε·
 Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
 Ἦώθεν δὲ θεὸς δώσει κραίτος ὧ κ' ἐθέλησιν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον εὖζοον, ὅφρα μεθ' ὑμῖν
 Χειρῶν καὶ θένεος πειρήσομαι, εἰ μοι ἔτ' ἐστίν·
 Ἴς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσιν,
 Ἥ ἤδη μοι ὀλέσεν ἄλη τ', ἀκομισίη τε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν,
 Δείσαντες, μὴ τόξον εὖζοον ἐντανύσειεν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνέμπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἄ δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες ἐσθ' ἡβαιαί·
 Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ' ἔκμηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
 Δαίνυσαι; ἐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰς ἀκχείς
 Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; ἐδέ τις ἄλλος

Ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πτωχὸς ἀκέει.
 Οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅσπερ καὶ ἄλλος
 Βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἔλῃ, μὴδ' αἴσιμα πίνη.
 Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
 Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμῳ Περιθόοιο,
 Ἐς Λαπίδας ἐλθόντ'. ὃ δ' ἐπεὶ Φρένας ἄασεν οἶνω,
 Μαινόμενος κακ' ἐρεξε δόμον κάτα Περιθόοιο·
 Ἡρώας δ' ἄχος ἔειλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε
 Ἐλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' ἔατα νηλεῖ χαλκῷ
 Ῥινὰς τ' ἀμήσαντες· ὃ δὲ, Φρεσὶν ἦσιν ἀαθεῖς,
 Ἦεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ·
 Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νείκος ἐτύχθη,
 Οἳ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὗρετο οἰνοβαρείων.
 Ὡς καὶ σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον
 Ἐντανύσης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
 Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
 Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 Πέμψομεν· ἐνθεν δ' ἔτι σωῶσθαί· ἀλλὰ ἔκηλος
 Πῖνέ τε, μὴδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κερυτέροισι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Ἀντίον, οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, εἰδὲ δίκαιον,
 Ξείνους Τηλεμάχῃ, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
 Ἐλπεαι, αἶ χ' ὁ ξείνος Ὀδυσῆος μέγα τόξον
 Ἐντανύσῃ, χερσὶν τε βίῃφί τε ἥφι πιθήσας,
 Οἴκαδ' ἐμ' ἄξεσθαι, καὶ ἐὼν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
 Οὐδ' αὐτὸς περ τὸ γ' ἐνὶ στήθεσιν ἔολπε
 Μηδὲ τις ὑμείων τῶ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχέων
 Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ εἰδὲ μὲν εἰδὲ ἔοικεν.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβοι παῖς, ἀντίον ἤδα·
 Κέρη Ἰκαεῖοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 Οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι οἴομεθ'· εἰδὲ ἔοικεν·
 Ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἥδ' ἐ γυναικῶν,
 Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
 Ἥ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
 Μνῶνται· ὅτ' εἰδὲ τι τόξον εὖξοον ἐντανύσῃ·
 Ἀλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
 Ῥηϊδίως ἐπάνυσσε βίον, διὰ δ' ἦκε σιδήρεα.
 Ὡς ἔρεεσ'· ἡμῖν δ' ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εὐρύμαχ', ἔπως ἐσὶν εὐκλείας κατὰ δῆμον

Ἑμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτμαῖζοντες ἔδδουσιν
 Ἄνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
 Οὗτος δὲ ξῆνος, μάλ' αὖ μὲν μέγας, ἢ δ' εὐπηγὴς,
 Ἄνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆς γένος εὐχεται Ἑμμεναι υἱός.
 Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον εὖζοον, ὅφρα ἴδωμεν·
 Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῶή δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
 Ἔστω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
 Δώσω δ' ὅξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
 Καὶ ξίφος ἀμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα·
 Πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
 Μῆτερ ἐμὴν, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ἔτις ἐμείο
 Κρείσσων, ὃ κ' ἐθέλω δόμεναί τε, καὶ ἀγνήσασθαι·
 Οὐδ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
 Οὐδ' ὅσοι ναίεσι πρὸς Ἥλιδος ἵπποβοτόιο.
 Τῶν ἔτις μ' ἀέκοντα βίησεται, αἷ κ' ἐθέλοιμι
 Καὶ καθάπαξ ξένῳ δόμεναί τ' αὖ τόξα φέρεσθαι.
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴσσε τὰ στυγερὰ ἔργα κόμιζε,
 Ἴσόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε.

Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔσ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ἥ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδ' ἐβόηκει·
 Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
 Ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξι
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 Ἥδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφ' ἑσπέρας
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερηνορέωντων·
 Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεis, ἀμέγαρτε συδῶτα,
 Πλαγκτέ; τίχ' αὖ σ' ἔφ' ὕεσι κύνες ταχέες κατέδονται,
 Οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, ἕς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων
 Ἥμῖν ἰλήκησι, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χάρῳ,
 Δείσας, ὅνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
 Ἄτλα, πρὸς τω φέρε τόξα· τίχ' ἐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
 Μή σε, καὶ ὀπλότερός περ ἔων, ἀγρόνδ' ἐδίωμαι
 Βάλλων χειρμαδίῳσι· ἑήφι δὲ φέρετός εἰμι.

Αἱ γὰρ πάντων τόσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι,
 Μνηστῆρων χερσὶν τε βίηφί τε φέρετος εἶην·
 Τῷ κε τάχα συγερώς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
 Ἡμετέρας ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν
 Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 Ἐν χείρεσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παρασάς.
 Ἐκ δὲ καλεσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 Τηλέμαχος κέλεταί σε, περὶφρων Εὐρύκλεια,
 Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 Ἦν δέ τις ἢ σοναχῆς ἢ ἐκτύπε' ἔνδον ἀκέσῃ
 Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτῷ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 Κληῖσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
 Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 Κληῖσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
 Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθέσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίως
 Βύβλινον, ὃ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦεν αὐτός.

Ἐζέτ' ἔπειτ' ἐπὶ δῖφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 Εἰσορῶν Ὀδυσῆα· ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα,
 Πάντη ἀναστροφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Μὴ κέρα ἱπες ἔδοιεν, ἀπογοιμένοιο ἀνακτος.
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεςκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ἥ τις θηητῆς καὶ ἐπὶ κλοπος ἐπλετο τόξων·
 Ἥ ρά νύ περ τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
 Ἥ ὄγ' ἐφορμαῖται ποιησέμεν ὥς ἐνὶ χερσὶ
 Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
 Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεςκε νέων ὑπερηνορεόντων·
 Αἰ γὰρ δὴ τοσούτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
 Ὡς ἔτος ποτε τῆτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάσασε, καὶ ἶδε πάντα,
 Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπισάμενος καὶ αἰοιδῆς
 Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέω ἐπὶ κόλλοπι χορδῇν,
 Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὖςρεφές ἔντερον οἶος,
 Ὡς ἄρ' ἄτερ σπασθῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
 Δεξιτερῇ δ' ἄρα χεὶρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
 Ἥ δ' ὑπὸ καλὸν αἶεσε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῇν.

Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρεὼς
 Ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἐκτυπε, σήματα φαίνων·
 Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ὅτι· ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτεω.
 Εἴλετο δ' ὠκὺν οἷσόν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοσθε φαρέτρῃς
 Κεῖατο, τῶν τάχ' ἐμελλον Ἀχαιοὶ πειρῆσθαι·
 Τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχει ἐλὼν εἵλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' οἷσόν·
 Ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' ἐκ ἡμέροτε πάντων
 Πρώτης σειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
 Ἴος χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπε·
 Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 Ἥμενος· εἰδὲ τι τῷ σκοπῷ ἡμέροτον, εἰδὲ τι τόξον
 Δὴν ἔκαμον τανύων· ἐτι μοι μένος ἐμπεδὸν ἐστίν·
 Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
 Νῦν δ' ὥρῃ καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 Ἐν Φαίῃ, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 Μολπῇ καὶ Φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
 Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφένετο ξίφος ὀξύ

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο·
Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχει· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῷ
Πὰρ θρόνῳ εἰσῆκει, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Χ.

Χῖ, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο νηλεΐ χαλκῷ.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἴαλτο δ' ἐπὶ μέγαν ἔδον, ἔχων βίον, ἥδ' ἐφαρτέτην·
Ἴων ἐμπλέειν ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷς ἔς
αὐτῆ πρὸς ποδῶν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
οὗτος μὲν δὴ αἶθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν ἔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
εἴσομαι αἶ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνητο πικρὸν οἷσόν.
Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιδήσεσθαι ἔμελλε,
χρῦσεον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
Ὀφρα πίοι οἶνοιο· φόνος δέ οἱ ἐκ ἐνὶ θυμῷ

Μέμβλετο· τίς κ' οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
 Μῆνον ἐνὶ πλεόνεασι, καὶ εἰ μάλ' αἰ καρτερός εἴη,
 Οἷ τεύξεν θάνατόν τε κακόν, καὶ κῆρα μέλαιναν;
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶ·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δὲ αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
 Βλημένῃ· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
 Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ οἴο τρέπεζαν
 ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε.
 Σῖτός τε, κρέα τ' ὀπτά, φορύνετο· τοὶ δ' ὁμάδησαν
 Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδον ἀνδρὰ πεσόντα·
 Ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρεσαν, ὀρυσθέντες κατὰ δῶμα,
 Πάντοσε παπταίνοντες εὐδμήτες ποτὶ τοίχους·
 Οὐδέ πη ἀσπίς ἔην, ἐσθ' ἀλκιμον ἔγχος, ἐλέσθαι.
 Νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσι
 Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· ἐκ ἔτ' ἀέθλων
 Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·
 Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὅς μ' ἐγ' ἄριστος
 Κέρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 Ἴσκειν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν ἐκ ἐθέλοντα

Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι ἐκ ἐνόησαν,
 Ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
 Τὲς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ κύνες, οὐ μ' ἐτ' ἐφάσκεθ' ὑπότεροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι
 Δήμῃς ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
 Δμωῆσιν δὲ γυναῖξί παρρυνάζεσθε διαίῳς,
 Αὐτῇ τε ζώνοντος ὑπερμνάαδε γυναῖκα,
 Οὔτε θεὸς δείσαντες, οἳ ἔρανὸν εὖρυν ἔχουσιν,
 Οὔτε τίιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπιωθεν ἔσεσθαι.
 Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
 Ὡς φάτο· τὲς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε·
 Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὀλέθρον.
 Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος εἰλήλυσθας,
 Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζουσιν Ἀχαιοί,
 Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῷ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κείτα, ὃς αἴτιος ἐπλετο πάντων,
 Ἀντίνοος· ἔτος γὰρ ἐπῆλεν τὰδε ἔργα,
 Οὔτι γάμῃ τῶσον κεχημένος, ἔτε χατίζων,
 Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἳ ἐκ ἐτέλεσε Κρονίων·

Ὅφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον εὐκτιμένης βασιλεύοι
 Αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχίῃσας.
 Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ Φεῖδεο λαῶν
 Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὀπιθεν ἀρεοσάμενοι κατὰ δῆμον,
 Ὅσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισι,
 Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
 Χαλκὸν τε χρυσὸν τ' ἀποδώσομεν, εἰσὸκὲ σὸν κῆρ
 Ἴανθῃ· πρὶν δ' ἔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εὐρύμαχ', ἔσθ' εἰ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
 Ὅσα τε νῦν ὑμῖν ἐσὶ, καὶ εἰ ποθεν ἄλλ' ἐπιθῆϊτε,
 Οὐδέ κεν ὥς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
 Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσσαι.
 Νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἢ μάχεσθαι,
 ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
 Ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι οἶομαι αἰπὺν ὀλεθρον.
 Ὡς φάτο· τῶν δ' αὐτῆς λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὁδὲ χεῖρας ἀάπτους·
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον εὖζοον, ἠδὲ φαρέτρην,

Οὐδοῦ ἄπο ξεστὸς τοξάσεται, εἰσόκε πάντας
 Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάριμιν·
 Φάσγανά τε σπάσσειδε, καὶ ἀντίσχευε τραπέζας
 Ἴων ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
 Ἀθροοί· εἰ κέ μιν εἰδοῦ ἀπάσσομεν, ἠδὲ θυράων,
 Ἐλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοή δ' ὠκιστα γένοιτο·
 Τῷ κε τάχ' ἔστος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιοτο.
 Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσατο Φάσγανον ὄξυ,
 Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δ' ὀμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
 Ἴον ἀποπροΐεις βάλλε σῆθος παρὰ μαζόν,
 Ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 Φάσγανον ἦκε χαμαῖζε, περιρρήδης δὲ τραπέζῃ
 Κάππεσε δινηθεῖς· ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὃ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
 Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
 Λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυντ' ἀχλὺς.
 Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος εἰείσατο κυδαλίμοιο
 Ἀντίος αἰτίας· εἰρευτο δὲ Φάσγανον ὄξυ,
 Εἶπώς οἱ εἶξε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ

Τηλέμαχος κατόπιθε βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ,
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλαοσε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 Τηλέμαχος δ' ἀπόρριψε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
 Αὐτῷ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δῖε, μή τις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειε,
 Φασγάνῳ αἶξας, ἢ ἐπροπρηνέϊ τύψας.
 Βῆ δὲ θεῶν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·
 Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πάτερ, ἦδη τοι σάκος οἶσω καὶ δύο δοῦρε,
 Καὶ κυνέην εὐχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Αὐτὸς τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ σὺδῶτη
 Καὶ τῷ βεκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Οἶσε θεῶν, εἰώς μοι ἀμύνεσθαι παρ' οἷσσι,
 Μὴ μ' ἀποκινήσωσι θυράων μῆνον ἔοντα.
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
 Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κείτο·
 ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτώ,
 Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκῆρεας ἱπποδαμείας·

Βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὤκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
 Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροὶ δύσατο χαλκόν·
 Ὡς δ' αὐτῷ τὸ δμῶε δυέσθην τέχεα καλά,
 Ἔσαν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
 Αὐτὰρ ὄγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνασθαι ἔσαν ἰοί,
 Τόφρα μνησέων ἓνα γ' αἰεὶ ὦ ἐνὶ οἴκῳ
 Βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχισῖνοι ἐπιπτον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἷσεύοντα ἄνακτα,
 Τόξον μὲν πρὸς σαθρὸν εὖσαθ' ἑὸς μεγάροιο
 Ἐκλιν' ἐσάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν
 Ἴππεριν, δεινὸν δὲ λόφος κατ' ὑπέσθεν ἔνευεν·
 Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
 Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκειν εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
 Ἀκρότατον δὲ παρ' ἔδδον εὖσαθ' ἑὸς μεγάροιο
 Ἦν ὁδὸς εἰς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
 Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φεράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβόν·
 Ἐσάοτ' ἀγχ' αὐτῆς· μία δ' οἷη γίνετ' ἐφορμή.
 Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·

ὦ φίλοι, ἐκ ἂν δὴ τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
 Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοή δ' ὥκιστα γένοιτο;
 Τῷ κε τάχ' ἔτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιοτο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 Οὐπὼς ἔς, Ἀγέλαε διοτρεφές· ἀγχι γὰρ αἰνῶς
 Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον σόμα λαύρης·
 Καί χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
 Ἐκ θαλάμης· ἐνδον γὰρ, οἶομαι, εἶδέ πη ἄλλη
 Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδημος υἱός.
 ὣς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 Ἐς θαλάμης Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
 Ἐνθεν δώδεκα μὲν σῦκ' ἐξέλε, τόσσα δὲ δοῦρα,
 Καὶ τόσσας κυνέας χαλκίρεας ἵπποδασείας·
 Βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὤκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
 Καὶ τότε Ὀδυσῆος λῦτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὣς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
 Μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
 Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν

Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἥε Μελανθεύς.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦύδα·
 ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, εἰδέ τις ἄλλος
 Αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
 Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὐμαίε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
 Καὶ φράσαι, εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,
 ἥ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεύς, τὸν περ οἴω.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Βῆ δ' αὖτις θαλαμὸνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 Οἷσων τεύχεα καλὰ· νόησε δὲ δῖος ὕφορβος,
 Αἶψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἑόντα·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Κεῖνος δ' αὖτ' αἰδέηλος ἀνὴρ, ὃν οἴομεθ' αὐτοῖ,
 ἔρχεται ἐς θαλαμὸν· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
 ἥ μιν ἀποκτείνω αἶ κεν κρείστων γε γένωμαι,
 ἥέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 Πολλὰς, ὅσας ἔτος ἐμήσατο σῶ ἐνὶ οἴκῳ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυούς

Σχήσομεν ἔντοθεν μεγάρων, μάλα περ μεμιαῶτας·
 Σφῶϊ δ' ἀποσρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδήσαι ὀπίθε·
 Σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήναντε
 Κίον' αὖ ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχη.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῆ μάλα μὲν κλύον, ἢ δ' ἐπίθοντο·
 Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἔοντα.
 Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τεύχε' ἐρέυνα·
 Τῷ δ' ἔσαν ἐκάτερθε παρὰ σασμοῖσι μένοντε.
 Εὖθ' ὑπὲρ εἶδον ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
 Τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὖρυ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζη,
 Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κρείζων φορέεσκε·
 Δὴ τότε γ' ἤδη κῆτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπαῖξανθ' ἐλέτην, ἐρυσὴν τέ μιν εἶσω
 Κερίξ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμενον κῆρ.
 Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμολγεί δεσμῷ,
 Εὖ μάλ' ἀποσρέψαντε διαμπερές, ὥς ἐκέλευσεν
 Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήναντε
 Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
 Τὸν δ' ἐπικεστομέων προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα·
 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς ἐπέοικεν·
 Οὐδέ σέ γ' ἠριγένεια παρ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
 Αἶγας μνηστῆρας δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.
 Ὡς ὁ μὲν αὖτις λείπειτο, ταθεῖς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμῶ.
 Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ἐπιθέντε Φαιήν,
 Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην·
 Ἐνθα μένος πνέοντες ἐφέσασαν· οἱ μὲν ἐπ' ἔδου,
 Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμῃ, πολέες τε καὶ ἑσλοί.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἡδὲ καὶ αὐδὴν.
 Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
 Μέντορ, ἄμυνον ἀρετὴν, μνήσαι δ' ἐτάροιο φίλοιο,
 Ὃς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὀμηλικὴ δέ μοι ἔστι.
 Ὡς ἔφατ', οἷόμενος λαοαστόν ἔμμεν' Ἀθήνην.
 Μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·

Πρῶτος τήν γ' ἐνέπιπτε Δαμασορίδης Ἀγέλαος·
 Μέντορ, μή σ' ἐπέεσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς
 Μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ·
 ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἶω·
 Ὅππότε κεν τῶτ' ἔσθ' κτέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
 Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς·
 Ἐρδεν ἐν μεγάροισ' σῶ δ' αὐτῷ κῆρατι τίσεις.
 Αὐτὰρ ἔπ' ἔην ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
 Κτήμαθ', ὅποσα τοί ἐσι, τὰ τ' ἐνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
 Τοῖσιν Ὀδυσῆος μεταμίξομεν· ἔδ' ἐ τοι υἱᾶς
 Ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, ἔδ' ἐ θυγάτρεας,
 Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεῦειν.
 * Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρῷ μᾶλλον·
 Νείκευσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσσεῦ, μένος ἔμπεδον, ἔδ' ἐ τις ἀλκή,
 Οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λευκωλένω, εὐπατερείῃ,
 Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμέσ' αἰεὶ·
 Πολλὰς δ' ἀνδρᾶς ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δῆϊοτῇτι·
 Σῇ δ' ἥλω βελῇ Πριάμει πόλις εὐρυάγυια.
 Πῶς δ' ἡ νῦν, ὅτε σὸν δῆμον καὶ κτήμαθ' ἰκάνεις,

Ἄντα μνηστῆρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
 Ἄλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴσατο, καὶ ἴδε ἔργον,
 Ὅφρ' εἰδῆς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
 Ἦ ῥα, καὶ ἔπω πάγχυ δίδου ἑτεροαλκέα νίκην,
 Ἄλλ' ἔτ' ἄρα θένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,
 Ἡμὲν Ὀδυσῆος, ἦ δ' υἱὲ κυδαλίμοιο.
 Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
 Ἔζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
 Μνηστῆρας δ' ὥτρυνε Δαματορίδης Ἀγέλαος,
 Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
 Οἱ γὰρ μνηστῆρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἀριῶι,
 Ὅσοι ἔτ' ἔζων, περὶ τε ψυχῶν ἐμάχοντο·
 Τῶς δ' ἤδη ἐδάμασσε βίος καὶ ταρφέες ἰοί.
 Τοῖς δ' Ἀγέλαος εἶπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 ὦ Φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὖγματα εἰπών·
 Οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
 Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά·

Ἄλλ' ἄγεθ', οἱ ἐξ πρῶτον ἀκοντίσας, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 Δῶν Ὀδυσῆα βλήσας, καὶ κῦδος ἀρέσας·
 Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν ἔτος γε πέσῃσιν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,
 Ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
 Τῶν ἄλλος μὲν σαθρὸν εὖσαθέος μεγάροιο
 Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
 Ἄλλ' δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρας ἀλεύαντο μνηστῆρων,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἵπομι καὶ ἄμμι,
 Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσας, οἱ μεμάασιν
 Ἡμέας ἐξαναρίξας ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
 Ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
 Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,
 Πείσανδρον δ' ἄρ' ἐπέφνε βοῶν ἐπιβρόχολος ἀνὴρ·
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδρας.
 Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
 Τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοντο.

Αὐτίς δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
 ἴεμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
 Τῶν ἄλλος μὲν σαθρὸν εὖσαθεὸς μεγάροιο
 βέβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
 Ἄλλος δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
 Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
 Κτήσιππος δ' Εὐμαίον ὑπὲρ σάκος ἐγχεῖ μακρῷ
 ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτει δ' ἔραζε.
 Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
 Ἐνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβασκόλος ἀνὴρ
 βέβλήκει πρὸς σῆθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
 ὦ Πολυθερσίδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
 εἰκὼν ἀφραδῆς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
 μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπειὴ πολὺ φέστεροί εἰσι.
 Τετὸ τοι ἀντὶ ποδὺς ξεινήϊον, ὃν ποτ' ἔδωκας
 Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κατ' ἀλητεύοντι.

Ἦ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβρόχολος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Οὔτα Δαμασορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ·
 Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον ἔτα
 Δαρι μέσον κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 Ἦριπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 Δὴ τότε Ἀθηναίη Φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ·
 Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
 Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖα,
 Τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεῖς ἐδόνησεν,
 Ὡρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλοντα.
 Οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλα,
 Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
 Ταῖ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσουσασιν ἱένται,
 Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκασιν ἐπάλμενοι, εἰδὲ τις ἀλκὴ
 Γίγνεται, εἰδὲ φυγὴ· χαίρῃσι δέ τ' ἀνέρες ἀγρῇ·
 Ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσύμενοι κατὰ δῶμα
 Τύπτον ἐπισροφάδην· τῶν δὲ σόνος ὤρνυτ' αἰκῆς,
 Κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θυε.
 Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσύμενος λάβε γένων,
 Καί μιν λισόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γενῆμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον·
 Οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν·
 Εἰπεῖν, ἔδὲ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλης
 Πάυσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 Ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπο χεῖρας ἔχεσθαι·
 Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν αἰκέα πότμον ἐπέσπον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, ἔδὲν ἐοργῶς,
 Κείσομαι ὥς ἐκ ἔσι χάρις μετόπια· εὐεργέων.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὐχέαι εἶναι,
 Πολλάκι περ μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι
 Τηλῆ ἐμοὶ νόσοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
 Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
 Τῷ ἐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοιαι.
 Ὡς ἄρα Φωνήσας ξίφος εἴλετο χεὶρὶ παχείῃ
 Κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
 Κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε·
 Φθεγγομένε δ' ἄρα τῷ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
 Τερπιάδης δέ τ' αἰοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
 Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη·

Ἔση δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λιγύειαν
 Ἀγχι παρ' ὀρσοφύσῃν διχα δὲ φρεσὶ μερμηρίζειν,
 Ἥ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλῃς ποτὶ βωμόν
 Ἐρχεῖσ' ἴζοιτο τέτυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ
 Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βωῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηαν.
 Ἥ γένων λίσσοιτο προσαίξας Ὀδυσῆα.
 Ὡδὲ δέ οἱ φρονέοντι δοῶσατο κέρδιον εἶναι,
 Γένων ἄψαθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 Ἦτοι ὃ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμαῖζε
 Μεσσηγύς κρητῆρος ἰδὲ θρόνῃς ἀργυροήλῃ.
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαίξας λάβε γένων,
 Καί μιν λισόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Γενῆμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο, καί μ' ἐλέησον.
 Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοιδὸν
 Πέφνης, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰείδω.
 Αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
 Παντοίας ἐνέφυσεν· εἰκά δέ τοι παραείδειν,
 Ὡστε θεῶν τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
 Καί κεν Τηλέμαχος τὰδ' εἶποι, σὸς φίλος υἱός,
 Ὡς ἐγὼ ἔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, εἰδὲ χατίζων,

Πωλεύμην μνηστῆρσιν αἰσόμενος μετὰ δαῖτας·
 Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἥκασ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
 Αἴψα δ' ἐὼν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 Ἴσχεο, μηδὲ τι τῷτον ἀναίτιον ἔταε χαλκῷ·
 Καὶ κῆρυκα Μέδοντα σάωσομεν, ὅστε μευ αἰεὶ
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος·
 Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἢ ἐσυβώτης,
 Ἥέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἥκασε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέσμα
 Ἔσο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαναν.
 Αἴψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βορίην·
 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γένων,
 Καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερύεντα προσήυδα·
 ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅσ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἰπέ δὲ πατρί,
 Μή με περιδενέων δηλήσεται ὅξεί χαλκῷ,
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων κεχολωμένος· οἳ οἳ ἔκειρον
 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι ἔδδεν ἔτιον.
 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Θάρσει, ἐπειδὴ σ' ἔτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
 Ὅφρα γνῶς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἵπηδα καὶ ἄλλω,
 Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἔξεσθε θυράζε
 Ἐκ φόνος εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος αἰοιδός,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττιέο με χρεή.
 Ὡς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κίοντε.
 Ἐξέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλῃς ποτὶ βωμόν,
 Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
 Πάπτηνεν δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἐὼν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
 Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 Τὲς δὲ ἶδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
 Πεπτεῶτας πολλὰς ὥστ' ἰχθύας, ἔσθ' ἀλιῆς
 Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
 Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἱ δέ τε πάντες
 Κύμαθ' ἀλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
 Τῶν μὲν τ' ἥελιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
 Ὡς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
 Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχ', εἰδὼς ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,

Ὅφρα ἔπος εἵποιμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπέθετο πατρί·
 Κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενές, ἥτε γυναικῶν
 Δμωάων σκοπὸς ἐοσι κατὰ μέγας ἡμετέρων·
 Ἐρχεο· κικλήσκει σε πατήρ ἐμός, ὅφρα τι εἴπῃ.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος·
 Ὡῖξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιετάοντων,
 Βῆ δ' ἵμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρῶθ' ἡγεμόνευεν.
 Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νεκύεσσιν,
 Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα,
 Ὃς ῥά τε βέβρωκός βοὸς ἔρχεται ἀγραίλοιο·
 Πᾶν δ' ἄρα οἱ σῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 Ὡς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 Ἥ δ' ὥς ἔν νεκυάς τε καὶ ἄσπετον εἰσίδεν αἶμα,
 Ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἰσίδεν ἔργον·
 Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένην περ·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·

Οὐχ ὅσῃ κτᾶμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι
 Τέσδε δὲ μοῖς' ἐδάμασσε θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα·
 Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Οὐ κακὸν, ἔδ᾽ ἐμὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 Τῷ καὶ ἀπαδαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 Ἄλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις καταλέξον,
 Αἳ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἷ νηλητῆες εἰσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω·
 Πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
 Δμῳαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 Εἰρία τε ξαίνειν, καὶ δαλοσύνης ἀνέχεσθαι·
 Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
 Οὔτ' ἐμὲ τίσσαι, ἔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
 Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, ἔδ᾽ ἐ μήτης
 Σημαίνειν εἶασκεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναῖξιν.
 Ἄλλ' ἄγ', ἐγὼν ἀναβᾶς ὑπερώϊα σιγαλόεντα
 Εἰπὼ σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπέ γυναῖξιν

Ἐλθέμεν, αἵ περ πρόθεν αἰκέα μηχανόωντο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 Ἀγγελέεσσα γυναιξί, καὶ ὀτρυνέεσσα νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βεκόλον ἠδὲ σιδώτην
 εἰς ἐκ καλεσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀρχετε νῦν νέκυσας φόρεειν, καὶ ἀνώχθε γυναῖκας·
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
 Ὑδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσῃδε,
 Δμῶας ἐξαγαγόντες εὖσαθέος μεγάροιο,
 Μεωγηγύς τε θόλῃ καὶ ἀμύμονος ἑρκέος αὐλῆς,
 Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
 Ψυχὰς ἐξαφέλοιθε, καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀφροδίτης,
 Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
 Αἶν' ὀλοφυνέμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέεσθαι.
 Πρῶτα μὲν ἔν νεκυσας φόρεον κατατεθνεῖῶτας,
 Κάδδ' ἄρ' ὑπ' αἰθέστη τίθεσαν εὐερχέος αὐλῆς,
 Ἀλλήλησιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
 Αὐτὸς ἐπισπέρχων· τὰ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.

Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτετέτοισι κάθαινον.

Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βεκόλος ἠδὲ συβώτης
Λίσροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
εὖον· τὰ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσαν δὲ θύραζ.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμῳὰς ἐξαγαγόντες εὖσαθῆος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλῃ καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
Εἴλεον ἐν σείνει, ὅθεν ἔπως ἦεν ἀλύξαι.

Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
Τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεύαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱαυον.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ πείσμα νεῶς κυανοπρώροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν ἔδρας ἴκοιτο.

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἢ πέλειαι,
ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐσήκει ἐνὶ θάμνῳ,
Αὔλιν ἐσιέμενα, συγερός δ' ὑπεδέξατο κοῖτος·

Ὡς αἶ γ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις

Δειρῆσιν ἑρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτισα θάνοικεν.

Ἦσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, ἔτι μάλα δὴν.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·

Τῷ δ' ἀπὸ μὲν ῥινάς τε καὶ ἕατα νηλεΐ χαλκῷ

Τάμνον· μῆδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμά δάσσαται·

Χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε

Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.

Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε Φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·

Οἶσε θέειον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,

Ὅφρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν

Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἀνωχθὶ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·

Πάσας δ' ὅτρυνον δμῳάς κατὰ δῶμα νέεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

Ἄλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματ' ἐνείκω·

Μηδ' ἔτω ῥά κεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους

Ἔσαθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Πῦρ νῦν μοι πρῶτισον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.

ὧς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Ἦνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
 Γρηὺς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 Ἀγγελέεσσα γυναιξί, καὶ ὀτρυνέεσσα νέεσθαι·
 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δαίος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
 Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους,
 Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἴμερος ἦρει
 Κλαυθμῷ καὶ σοναχῇ· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ψ.

Ψι, δ' αναγνωρίζει πόσιν ὃν ποτε Πηνελόπεια.

ΓΡΗΨ δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεθήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέεσσα φίλον πόσιν ἔνδον ἑόντα·
Γένατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἡματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὃψέ περ ἐλθών·
Μνηστῆρας δ' ἐκτείνειν ἀγένορας, οἷθ' ἐὼν οἶκον
Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, εἰόωντό τε παῖδα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν· οἵτε δύνανται

Ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,
 Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέδησαν·
 Οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦδα.
 Τίπτε με λωδεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
 Ταῦτα παρέξ ἐρέεσσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
 Ἥδεος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
 Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδρατον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὦχετ' ἐποψόμενος κακοῖλιον ἐκ ὀνομασῆν.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἀψ' ἔρχευ μέγαρόνδε·
 Εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἴ μρι ἔασι,
 Ταῦτ' ἐλθῶς ἠγγεῖλε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,
 Τῷ κε τάχα συγερώς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 Αὐτίς ἔσω μεγάρων· σέ δὲ τῷτό γε γῆρας ὀνήσει.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Οὔτι σε λωδεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
 ἦλθ' Ὀδυσσεὺς, καὶ οἶκον ἰκάνεταί, ὥς ἀγορεύω,
 Ὁ ξῆνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι.
 Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἦδεν ἐνδον ἔοντα,
 Ἀλλὰ σαοφροσύνησι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
 Ὅφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνοροέωντων.

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θορᾷσα
 Γῆν περιπλέχθη, ἐλεφάδων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Εἰ δ' ἄγε δὴ μοι, μαῖα φίλη, νημερτές ἐνίσπε,
 Εἰ ἐτέον δὴ οἶκον ικάνεταί, ὥς ἀγορεύεις,
 Ὅπως δὴ μνηστῆσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
 Μῆνος ἑὸν, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἐμιμνον.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ σόνον οἶον ἄκρον
 Κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῶ θαλάμων εὐπήκτων
 Ἦμεθ' ἀτυζόμεναί, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
 Τηλέμαχος· τὸν γὰρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
 Εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν
 Ἑσαόθ'· οἱ δὲ μιν ἄμφι κραταίπεδον ἔδρας ἔχοντες
 Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης,
 Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
 Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
 Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὃ δῶμα θειᾶται περικαλλές,
 Πῦρ μέγα κειάμενος· σέ δὲ με προέηκε καλέσσαι.

Ἄλλ' ἔπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
 Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποαδε.
 Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
 Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέςιος, εὔρε δὲ καὶ σε,
 Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἴπερ μιν ἔρεζον
 Μνηστῆρες, τῆς πάντας ἐτίσατο ὦ ἐνὶ οἴκῳ.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλώουσα·
 Οἶδα γάρ, ὥς κ' ἀσπασὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
 Πᾶσι, μάλισα δ' ἐμοί τε, καὶ υἱέϊ, τὸν τεκόμεσθαι·
 Ἄλλ' ἐκ ἑσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις,
 Ἀλλὰ τίς ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
 Ὑβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα·
 Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Οὐ κακὸν, εἰδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 Τῷ δὲ ἀπαυθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὦλεσε τηλῆ νόσον Ἀχαιῖδος, ὤλετο δ' αὐτός.
 Τὴν δ' ἡμεΐβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Ἢ πόσιν, ἐνδὸν ἐόντα παρ' ἐσχάρη, ἔποτ' ἔφησθα

Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω,
 Οὐλήν· τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι·
 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτῇ
 εἰπέμεν· ἀλλὰ με κῆινος ἐλὼν ἐπὶ μάσακα χερσὶν
 οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυῖδρείησι νόοιο.
 Ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
 Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖνά μ' οἰκτίσῃ ὀλέθρῳ.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰειγενετάων
 δῆνεα εἰρυσθαι, μάλα περ πολυῖδριν ἔδσαν·
 Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
 Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἥ δ' ὅς ἐπεφνεν.
 Ὡς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 Ὠρμαιν', ἣ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεεῖνοι,
 Ἥ παρσᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβῶσα.
 Ἥ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λαῖνον ἐδὸν,
 Ἐζέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 τοίχῃ τῇ ἐτέρῃ· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
 Ἦστο κάτω ὀρέων, ποτιδέγμενος, εἰ τί μιν εἴποι

Ἰφθίμη παρῄκοιτις, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 Ἥ δ' ἄνεω δὴν ἦτο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἱκάνεν.
 Ὅψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν,
 Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροὶ ἔματ' ἔχοντα.
 Τηλέμαχος δ' ἐνέειπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 Τίφθ' ἔγω πατρὸς νοσφίζεαι, εἰδὲ παρ' αὐτὸν
 Ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, εἰδὲ μεταλλάς;
 Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 Ἄνδρὸς ἀφεςαίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 Ἐλθοι ἐεκοσῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Σοὶ δ' αἰεὶ κρηαδὴ σερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
 Οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, εἰδ' ἐρέεσθαι,
 Οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
 Ἔς' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεταί, ἧ μάλα νῶϊ
 Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
 Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερύεντα προσήυδα·
 Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 Πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄριστον.
 Νῦν δ' ὅττι ρυπόω, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἶμαι,
 Τένεκ' ἀτιμάζει με, καὶ ἔπω φησὶ τὸν εἶναι.
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται·
 Καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα φῶτα κατακτεῖνας ἐνὶ δήμῳ,
 ὦ, μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοοσητῆρες ὀπίσω,
 Φεύγει, πηὲς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
 Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλῃος ἀπέκταμεν, οἱ μέγ' ἄριστοι
 Κέρον ἐν Ἰθάκῃ τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
 Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπου φάσ' ἔμμεναι, ἔδὲ κέ τίς τοι
 Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', ἔδὲ τί φημι
 Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 Πρῶτα μὲν ἄρ' λίσσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,

Δμῳάς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε ἔμαθ' ἐλέσθαι·
 Αὐτὰρ θεῖος αἰδὼς, ἔχων φόρμιγγα λιγέϊαν,
 Ἡμῖν ἠγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
 Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκῶν,
 Ἡ αὖ ὁδὸν σείχων, ἣ οἱ περὶ ναιετάσσι·
 Μὴ πρόσθε κλέος εὖρὺ φόνος κατὰ ἄστυ γένηται
 Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
 Ἀγρὲν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἐνθά δ' ἔπειτα
 Φρασόμεθ', ὅ, τί κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλᾳ μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
 Πρῶτα μὲν ἔν λῶσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
 Ὀπλιῶν δὲ γυναῖκες· ὃ δ' εἴλετο θεῖος αἰδὼς
 Φόρμιγγα γλαφυρῇν, ἐν δὲ σφισιν ἴμερον ὥρσε
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
 Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περισυναχίζετο πρὸς ἴν
 Ἀνδρῶν παίζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκε, δόμων ἐκτοσθεν ἀκῶν·
 Ἡ μάλᾳ δὴ τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
 Σχετλίη, ὅδ' ἔτλη πόσις οὐ κρηιδίοιο
 Εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ὅφρ' αὖ ἴκοιτο.

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε· τὰ δ' ἐκ ἴσων, ὥς ἐτέτυκτο.

Αὐτὰρ Ὀδυσῆα μεγαλήτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ

Εὐρυνόμῃ ταμίῃ λῆσεν, καὶ χρίσεν ἐλαίῳ·

Ἀμφὶ δέ μιν Φᾶρος καλὸν βάλεν, ἥδ' ἐ χιτῶνα·

Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,

Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος

Οὔλας ἤκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἀνθεὶ ὁμοίας.

Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆς

Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαιεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·

Ὡς μὲν τῷ περὶχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.

Ἐκ δ' ἀσαμίνθε βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.

Ἀψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ, ἐνθεν ἀνέστη,

Ἀντίον ἧς ἀλόχε· καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων

Κῆς ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·

Οὐ μὲν κ' ἄλλη ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ

Ἀνδρὸς ἀφεςαίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

Ἐλθοι ἐεικοσὶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, σόρεσον λέχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς

Λέξομαι ἥ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν Φρεσὶ θυμός.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Δαμόνι, ἔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, ἔδ' ἀθερίζω,
 Οὐδὲ λήν ἀγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,
 Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
 Ἀλλ' ἄγε οἱ σόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
 Ἐκτὸς εὖσταθέος θαλάμῃ, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
 Ἐνθα οἱ, ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνήν,
 Κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν·
 ὦ γύναι, ἥ μάλα τῆτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
 Τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 Καὶ μάλ' ἐπισαμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 Ῥηϊδίῳς ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
 Ἀνδρῶν δ' ἐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, ἔδδ' μάλ' ἡβῶν,
 Ῥεῖα μετοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 Ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, ἔδδ' τις ἄλλος.
 Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντὸς,
 Ἀκμηνὸς, θαλέθων· πάχετος δ' ἦν, ἥντε κίων·

Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσι
 Πυκνήσιν λιθάδεασι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
 Κολητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην πανυφύλλε ἐλαίης·
 Κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
 Εὖ καὶ ἐπισαμένως, καὶ ἐπὶ σάθμην ἴθυνα,
 Ἐρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρω.
 Ἐκ δὲ τῷ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσι,
 Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἥ δ' ἐλέφαντι·
 Ἐκ δ' ἐπάνυστα ἱμάντα βοῶς, φοίνικι φαεινόν.
 Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· εἰδὲ τι οἶδα,
 Εἴ μοι ἔτ' ἐμπεδὸν ἐσι, γύναι, λέχος, ἥ τις ἤδη
 Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.
 Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτῆς λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ,
 Σήματ' ἀναγνώσης, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
 Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσήδα·
 Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τὰ περ ἄλλα μάλισα
 Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον οἷζυν,
 Οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντες

Ἦβης παρπῆναι, καὶ γήεας εἰδὼν ἰκέσθαι.
 Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο, μηδὲ νεμέεσσι,
 Οὔνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὦσ' ἀγάπησα·
 Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 Ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
 Ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βελεύουσιν.
 Οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Ἄνδρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 Εἰ ἤδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐμελλον.
 Τὴν δ' ἦτοι ρέξαι θεὸς ὥροσεν ἔργον αἰεκές·
 Τὴν δ' αἶψα οὐ πρόθεν ἔω ἐγκάτθετο θυμῷ
 Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἴκετο πένθος.
 Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας
 Εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
 Ἄλλ' οἷοι σύ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μῆνη
 Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἐτι δεῦρο κίσση,
 Ἦ νῶϊν εἴρυτο θυρᾶς πυκινῆ θαλάμοιο,
 Πείθεῖς δὴ μεν θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἐτι μᾶλλον ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο.

Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρῆα, κέδν' εἰδυῖαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῇ νηχομένοισι φανείη,
 ὦντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
 ῥαῖσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῶ.
 Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἀλὸς ἠπειρόνδε
 Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμη.
 Ἀσπασίοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες.
 Ὡς ἄρα τῇ ἀσπασὸς ἔην πόσις εἰσοροῶσῃ.
 Δειρῆς δ' ἔπω πάμπαν ἀφίετο πῆχσε λευκῶ.
 Καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Νύκτα μὲν ἐν περσῇ δολιχὴν σχέθεν, Ἡῶ δ' αὖτε
 ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῶ χρυσόθρονον, ἐδ' ἔα ἵππους
 Ζεύγνυθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
 Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἷτ' Ἡῶ πῶλοι ἄγασι.
 Καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
 ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὅπιδεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
 Πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσαι.
 Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαιο

Ἦματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἀΐδος εἶσω,
 Νόσον ἐταίροισιν διζήμενος, ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
 Ὑπνῷ ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εὐνὴ μὲν δὴ σοί γε τότ' ἔσεται, ὅππότε θυμῷ
 Σῶ ἐθέλης· ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράδης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
 Εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὅπιθεν, οἴω,
 Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐςὶ δαήμενα ἔτι χέρειον.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέσσω κελύεις
 Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, ἔδ' ἐπικεύσω.
 Οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· ἔδδ' γὰρ αὐτὸς
 Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσέ' ἄνωγεν
 Ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἔρετμόν·
 Εἰσόκε τῆς ἀφίκωμαι, οἳ ἐκ ἴσασι θάλασσαν,
 Ἀνέρας, ἔδδ' θ' ἄλεασι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήες,

Οὐδ' εὐήρ' ἐρετμὰ, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, εἰδὲ σε κεύσω·
 Ὅππότε κεν δῆ μοι συμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
 Φῆη ἀθηρηλογὸν ἔχειν ἀνὰ Φαιδίμῳ ὦμῳ,
 Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευσεν ἐρετμόν,
 Ἐρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 Ἀρνεῖόν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιθήτορα κάπρον,
 Οἴκαδ' ἀποσείχεν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἔβανόν εὐρὺν ἔχουσι,
 Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἀλὸς αὐτῷ
 Ἀβληχεὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
 Γῆρα ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Ὀλβιοὶ ἔσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εἰ μὲν δὴ γῆρας γε θεοὶ τελέεσσιν ἄρειον,
 Ἐλπώρῃ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμῃ τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν
 Ἐδῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέεσθαι,

Γρηῦς μὲν κείεσσα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
 Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
 Ἐρχομένοισι λέχουσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 Ἐς θαλάμον δ' ἀγαγῶσα πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
 Ἀσπᾶσιοι λέκτροιο παλαιῷ θεισμὸν ἵκοντο.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βακόλος ἠδὲ συβώτης
 Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
 Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
 Τῷ δ' ἐπεὶ ἔν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
 Τερπέεσθην μῦθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
 Ἡ μὲν ὅς· ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
 Ἀνδρῶν μνησῆρων ἐσορῶσ' αἰδῆλον ὄμιλον·
 Οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἐσφαζον· πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.
 Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεύς, ὅσα κήδὲ ἔθηκεν
 Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησε,
 Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκέσθ', ἔδὲ οἱ ὕπνος
 Πίπτειν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
 Ἦρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείραν ἄεβραν·

Ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποιήν
 Ἰφθίμων ἐτάρων, ἐς ἥδιεν, ἐδ' ἐλέαιρεν
 Ἦδ' ὡς Αἴολον ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
 Καὶ πέμπ'· ἐδέ πω αἴσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι
 Ἦν, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν μεγάλα σενάχοντα·
 Ἦδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιρρυγονίην ἀφίκανεν,
 Οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ εὐκνήμιδας ἐταίρους
 Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ·
 Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
 Ἦδ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
 Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίῃς Τειρεσίαιο,
 Νηὶ πολυκληϊδῇ, καὶ εἰσίδε πάντας ἐταίρους,
 Μητέρας θ', ἣ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα·
 Ἦδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἀκῆσεν·
 Ὡς θ' ἴκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινὴν τε Χάρυβδιν,
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πάποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
 Ἦδ' ὡς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·
 Ἦδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι

Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
 Ὡς θ' ἴκετ' Ὠγυγίην κῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
 ἥ δ' ἤ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
 Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἥ δ' ἔφασκε
 Θήσιν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 Ἀλλὰ τῷ ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐπειθεν·
 Ἦδ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Οἱ δ' ἤ μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμῆσαντο,
 Καὶ πέμψαν σὺν κτὶ Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλλῃς, ἐδῆτ' αὖτε δόντες·
 Τῷτ' ἄρα δεύτερον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
 Λυσιμελὴς ἐπόρεσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.
 Ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὅππότε δ' ἤρ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν,
 Εὐνῆς ἥς ἀλόχευε ταρπήμεναι, ἥ δ' αὖ καὶ ὕπνευ,
 Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανὸς χρυσόθρονον Ἡριγένειαν
 ὤρεσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φάος φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
 Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 Ὡ γύναι, ἥδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
 Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόσον

Κλαίῃσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 ἴεμενον πεδῆσσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνὴν,
 Κτήματα μὲν, τὰ μοί ἐσι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
 Μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 Δώσωσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλῃς.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρὸν ἔπειμι,
 Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
 Σοὶ δέ, γύναι, τάδ' ἐπισέλλω, πινυτῇ περ ἐέσῃ·
 Αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 Ἄνδρῶν μνηστῆρων, ἔς ἕκτανον ἐν μεγάροισιν·
 Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἥδαι, μηδὲ τινα προτιόωσο, μηδ' ἐρέεινε.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
 ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βεκόλον ἠδὲ συβώτην,
 Πάντας δ' ἐντὲ ἀνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
 Οἱ δέ οἱ ἐκ ἀπίθηςαν· ἐθωρήσαντο δὲ χαλκῷ·
 ὦϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦϊον ἥρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Ἥδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τὸς δ' ἄρ' Ἀθήνη
 Νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

Ε
'Α
Κ
Ω
Τ
'Ω
Τ
'Ο
Ω
'Ε
Π

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ω.

Ω, δ' Ὀδυσσεὺς σὺν πατρὶ καὶ υἱεὶ μάρνατ' Ἀχαιοῖς.

ΕΡΜΗΣ δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνησέων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶ
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὣν ἐθέλει, τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δὲ τείζουσαι ἔποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρα θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέοντα, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
Ὀρμαθῆ ἑκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχοντα·
Ὡς αἰ τετριγυῖαι ἅμ' ἦσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανῶ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην,

Ἦδὲ παρ' Ἡελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
 Ἦῖσαν αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 Ἐνθα τε ναῖσαι ψυχὰς, εἶδωλα καμόντων.
 Εὖρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός τ', ὃς ἄριστος ἦν εἶδος τε, δέμας τε,
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 Ὡς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλειον ἀγχίμολον δὲ
 Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 Ἀχρυμένη· περὶ δ' ἄλλα ἀγηγέεσθ', ὅσσαι ἄμ' αὐτῷ
 Οἴκῳ ἐν Αἰγιάδοιο θάνον, καὶ πότμον ἐπέσπον.
 Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος·
 Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
 Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἥματα πάντα·
 Οὔνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσε
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγ' Ἀχαιοί.
 Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἐμέλλε
 Μοῖρ' ὀλοή, τὴν ἔτις ἀλεύεσθαι, ὅς κε γένηται.
 Ὡς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἄνασσε,
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπῆν·

Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,
 Ἥδ' ἐκε καὶ σῶ παιδί μέγα κλέος ἦρ' ὅπιόςσω
 Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίσω θανάτῳ ἔμμερτο ἀλῶναι.
 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
 Ὀλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἐκάς Ἀργεος ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄριστοι,
 Μαρνάμενοι περὶ σείῳ· σὺ δὲ σροφάλιγγι κονίης
 Κεῖσο μέγας μεγαλωσί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 Ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμαρ ἐμμερνάμεθ'· εἴδ' ἐκε πάμπαν
 Παυσάμεθα πτολέμῃ, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήσαντες χροά καλὸν
 Ὑδατί τε λιάρῳ, καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντό τε χαίτας.
 Μήτηρ δ' ἐξ αἵλος ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλήϊσιν,
 Ἀγγελίης αἵεσσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 Θεσπεσίῃ· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
 Καὶ νῦν κ' ἀναίξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Εἰ μὴ αἰὴς κατέβρυκε, παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς,

Νέσῳ, οὗ καὶ πρέσβην ἀρίστη φαίνεται βελή·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ Φεύγετε, κῆροι Ἀχαιῶν·
 Μήτηρ ἐξ ἀλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτησ' ἀλίησιν
 Ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηϊότος ἀντιώσα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο φόβῳ μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κῆρυα ἀλίοιο γέροντος,
 Οἴκτῳ ὀλοφυρόμενα, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσαν.
 Μῆσα δ' ἐννέα πᾶσα, ἀμειβόμενα ὀπὶ καλῇ,
 Θρήνεον· ἐνθά κεν ἔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μῆσα λιγυῖα.
 Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 Κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι·
 Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πύονα, καὶ ἑλίκας βῆς.
 Καίεο δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
 Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
 Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 Πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἤνυσεν Ἥφαίστιο,

Ἡῷθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ' ὅσέ', Ἀχιλλεῦ,
 Οἶνω ἐν ἀκρήτῳ, καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτης
 Χρῦσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 Φάσκ' ἔμενα, ἔργον δὲ περικλυτῷ Ἡφαίστιο.
 Ἐν τῷ τοι κείται λεύκ' ὅσέα, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὸν ἔξοχα τίεις ἀπάντων
 Τῶν ἄλλων ἐπάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
 Χεύαμεν Ἀργείων ἱερῶς στρατὸς αἰχμητῶν,
 Ἀκτῇ ἐπὶ πρὸς ἄλσιν, ἐπὶ πλατῇ Ἑλλησπόντῳ·
 Ὡς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
 Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
 Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεῶς, περικαλλέ' ἄεθλα
 Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστέεσσιν Ἀχαιῶν.
 Ἦδ' ἂν μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
 Ἠρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένε βασιλῆος
 Ζώνωνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνοντα ἄεθλα·
 Ἀλλὰ κε κείνα μάλισα ἰδὼν θήησας θυμῷ,
 Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέβηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,

Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦδα θεοῖσιν.
 Ὡς σὺ μὲν εἰδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔοικεταί ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
 Ἐν νόσῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον,
 Αἰγίδα δ' ὑπὸ χερσὶ καὶ ἐλομένης ἀλόχοιο.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
 Ψυχὰς μνηστῆρων κατὰ γων, Ὀδυσῆϊ δαμέντων·
 Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὥς ἐσιδέσθην·
 Ἐγὼ δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 Παῖδα Μελανθῆος, τὸν ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 Ξῆνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
 Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐξεμνήν γαῖαν ἔδυτε,
 Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; εἰδὲ κεν ἄλλως
 Κριναίμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 Ἦ ὑμῖν ἐν νῆαςι Ποσειδάων ἐδάμασεν,
 Ὅσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ;
 Ἦ περ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ,

Βῆς περιταμνομένους ἢ δ' οἰῶν πῶεα καλά;
 Ἡὲ περὶ πτόλιος μαχεσόμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
 Εἶπέ μοι εἰρομένῳ· ξείνος δέ τοι εὖχομαι εἶναι.
 Ἡ οὐ μέμνη, ὅτε κῆϊσε κατήλυτον ὑμέτερον δῶ,
 Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπεσθαι, εὐασέλμων ἐπὶ νηῶν;
 Μηνὶ δ' ἄρ' ἔλῳ πάντα περῆσαμεν εὐρέα πόντον,
 Σπεσθῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.
 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
 Μέμνημαι τὰδὲ πάντα, διοτρεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
 Ἡμετέρῃ θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
 Μνώμεθ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 Ἡ δ' ἔσθ' ἡγεῖτο συγερόν γάμον, ἔτ' ἐτελεύτα,
 Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
 Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·
 Στησαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 Λεπτὸν καὶ περὶ μέτρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
 Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσέκε Φᾶρος

Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰσότε κέν μιν
 Μοῖρ' ὀλοὴ κατέλῃσι πανηγυρέος θανάτοιο.
 Μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
 Αἶ κεν ἄτερ σπείρεσ κείταμ, πολλὰ κτεατίσας.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ἐνθα κεν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰσὸν,
 Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
 Ὡς τρέιτες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιῆς·
 Ἀλλ' ὅτε τέτρετον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦρα,
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέεσθαι.
 Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἧ σάφα ἦδη,
 Καὶ τήν γ' ἀλλύεσαν ἐφύρομεν ἀγλαὸν ἰσόν.
 Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσε, καὶ ἐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 Εὖθ' ἡ Φᾶρος ἐδείξεν, ὑφῆνασα μέγαν ἰσόν,
 Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον, ἧ σελήνῃ.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεὶν ἤγαγε δαίμων
 Ἀγρῶ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συδῶτης.
 Ἐνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο,
 Ἐκ Πύλῃς ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ.

Τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀετύναντε
 Ἰκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 Ὑπερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε.
 Τὸν δὲ συβώτης ἤγε, κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἥδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο.
 Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἔοντα,
 Ἐξαπίνης προφανέντ', εἰδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν·
 Ἀλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἥδὲ βολῇσιν.
 Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσι
 Βαλλόμενος καὶ ἐνισόμενος, τετληότι θυμῷ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἰέεας
 Ἐς θάλαμον κατέβηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας·
 Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείησιν ἄνωγε
 Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίον τε σίδηρον,
 Ἥμῃν αἰνομόροισιν αἰέθλια, καὶ φόνε ἀρχήν.
 Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
 Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
 Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴκανε Ὀδυσῆος μέγα τόξον,

Ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
 Τόξον μὴ δόμεναι, μῆσ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι
 Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
 Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ῥηϊδίως δ' ἐτάνωσε βίον, διὰ δ' ἦκε σιδήρεα.
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷσ' ἐς,
 Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα σονόεντα,
 Ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχισῖνοι ἐπιπτον.
 Γνωτὸν δ' ἦν, ὅ ρά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροτος ἦεν.
 Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένει σφῶ
 Κτεῖνον ἐπισροφάδην· τῶν δὲ σόνος ὤρνυτ' αἰκῆς,
 Κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὣν ἔτι καὶ νῦν
 Σώματ' ἀκηδέα κείται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάσθ',
 Οἳ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
 Κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θεονότων.
 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαι·
 Ὅλβιε Λαέρταο παῖ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Ἡ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτῆσω ἀκοιτίν.
 Ὡς ἀγαθὰ φρένες ἦσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,
 Κέρη Ἰκαρίδ, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
 Ἄνδρὸς κρείδιδ' τῷ οἱ κλέος ἔποτ' ὀλεῖται
 Ἡς ἀρετῆς· τεύξεσι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοιδῇ
 Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
 Οὐχ ὡς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μήσατο ἔργα,
 Κρείδιον κτείναισα πόσιν· συγερὴ δέ τ' αἰοιδῇ
 Ἔουετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὅπασε
 Θηλυτέρησι γυναῖξι, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Ἔσαότ' εἰν Ἀῖδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
 Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Λαέρτης κτεάτιωσεν, ἐπεὶ μάλα πολλ' ἐμόγησεν·
 Ἐνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
 Ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἱαυον
 Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
 Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
 Ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόλης.

Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ υἱεὶ μῦθον ἔειπεν·
 Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' εὐκτίμενον δόμον εἰσώ·
 Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος·
 Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
 Αἴ κ' ἐμ' ἐπιγνοίῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἥε κεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἑόντα.
 Ὡς εἰπὼν, δμῶεσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
 Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσπον ἱέν πολυκάρπῃ ἀλῶϊς, πειρητίζων·
 Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
 Οὐδέ τινα δμῶων, οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
 Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλῶϊς ἐμμεναὶ ἔρκος,
 Ὡχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρον ὁδὸν ἡγεμόνευε.
 Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν εὐκτιμένη ἐν ἀλῶϊ,
 Λιτρεύοντα φυτόν· ρυπόωντα δὲ ἔσο χιτῶνα,
 Ῥαπτὸν, αἰκέλιον· περὶ δὲ κνήμησι βοείας
 Κνημῖδας ραπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων·
 Χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἑνεκ'· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
 Τὸν δ' ὡς ἔβ' ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς

Γῆραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἶδε.
 Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Κύσσει καὶ περιφῶναι ἐὼν πατέρ', ἠδὲ ἕκασα
 Εἰπεῖν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
 ἥ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκασά τε πειρήσαιο.
 ὦδὲ δέ οἱ φρονέοντι δοάσατο κέρδιον εἶναι,
 Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
 Τὰ φρονέων ἱθὺς κίεν αὐτῷ δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἥτοι ὁ μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχανε·
 Τὸν δὲ περιζάμενος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·
 ὦ γέρον, ἐκ ἀδαημονίῃ σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 Ὀρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, ἔδὲ τι πάμπαν,
 Οὐ φυτὸν, οὐ συκῇ, ἐκ ἀμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
 Οὐκ ὄγχη, οὐ πρασίῃ τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
 Αὐτόν σ' ἐκ ἀγαθῇ κομιδῇ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
 Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ αἰκέα ἔσσαι.
 Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἀναξ' ἐνεκ' οὐ σε κομίζει,
 Οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσορᾶσθαι

Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 Τοιᾶτ' δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λίσσαιο φάγοι τε,
 Εὐδέμενα μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,
 Τεῦ δ' ὁμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 Καί μοι τῷτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
 Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ θυμολήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
 Οὔτι μάλ' ἀρετῖφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 Εἰπεῖν, ἢ δ' ἐπακῶσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρέεινον
 Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἰ περ ζῶει τε καὶ ἐστὶ,
 Ἥ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.
 Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκυσσον,
 Ἄνδρα πότ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
 Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ ἔπω τις βροτὸς ἄλλος
 Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
 Εὐχέτο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναί, αὐτὰρ ἔφασκε
 Λαέρτην Ἀρχεisiaδην πατέρ' ἔμμεναί αὐτῷ.
 Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·

Καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐώκει·
 Χρυσὸν μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 Δῶκα δὲ οἱ κρητῆρα πανάεγυρον, ἀνθεμόεντα,
 Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τούτους δὲ τάπητας,
 Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
 Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
 Τέσσαρας εἰδαλίμας, αἷς ἠθέλεν αὐτὸς ἐλέσθαι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἰδὼν·
 Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις, ἣν ἐρεεῖνεις·
 Ὑβρίζαι δ' αὐτὴν καὶ ἀτάδαλοι ἄνδρες ἔχουσι·
 Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρὶ ὀπάζων·
 Εἰ γάρ μιν ζῶν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
 Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
 Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἥ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Πόσον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνιστας ἐκείνον,
 Σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
 Δύσμορον; ὃν περ, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 Ἢέ περ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσῃ
 Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένητ'· εἰδὲ ἐμήτης

Κλαῦσε περισέλασα, πατήρ θ', οἳ μιν τεκόμεθα·
 Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
 Κώκυς ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὥς ἐπέοικεν,
 Ὀφθαλμὸς καθεῖσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Καί μοι τῆτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
 Πῶς δὲ νηὺς ἔσκηκε θοῇ, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
 Ἀντιθέες θ' ἐτάρες; ἢ ἔμπορος ἐλλήεσσας
 Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἳ δ' ἐκδήσαντες ἔβησαν;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
 Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δῶματα ναίω,
 Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἀνακτος·
 Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, ἐκ ἐθέλοντα·
 Νηὺς δέ μοι ἦσθ' ἔσκηκεν ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόλης.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
 Ἐξ οὗ κείθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
 Δύσμορος· ἢ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
 Δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνον,

Χαῖρε δὲ κῆνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 Μίξεσθαι ξενίῃ, ἥ δ' ἀγλαὰ δῶρα δίδωσεν.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 Χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν συναχίζων.
 Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δὲ οἱ ἦδη
 Δριμὺ μένος πρῆτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
 Κύωε δὲ μιν περιφύς, ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
 Κῆνος μέντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
 Ἥλυθον εἰκοσῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γοοῖό τε δακρυόεντος.
 Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρεὶ σπευδέμεν ἔμπης·
 Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 Λάβην τινύμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.
 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε, ἐμὸς παῖς, ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 Σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὅφρα πεποίθω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
 Τὴν ἐν Παρνησῶ μ' ἔλασεν σὺς λευκῶ ὀδόντι

Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 Ἐς πατέρες· Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὅφρ' ἂν ἐλοίμην
 Δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
 Εἰ δ' ἄγε, τοὶ καὶ δένδρε', εὐκτιμένην κατ' ἀλωήν,
 Εἵπω, ἃ μοι πότε ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα,
 Παιδνὸς ἐών, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 Ἴκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ εἶπες ἕκαστα.
 Ὅγχνας μοι δῶκας τρεῖσκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
 Συκέας τεσσαρῶν· ὅρχας δέ μοι ὥσ' ὀνόμηνας
 Δώσιν πεντήκοντα, διατρεύγιος δὲ ἕκαστος
 Ἦν· ἔνθα δ' ἀνὰ σαφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 Ὅππότε δὴ Διὸς ὥρῃ ἐπιβρίσειαν ὑπερθεῖν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ,
 Σήματ' ἀναγνόντος, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχες· τὸν δὲ προτὶ οἷ
 Εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέεσθαι,
 Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥα ἔτ' ἐς ἐθεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.

Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
 Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
 Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 Ἄλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτῃ ἐγγύθι κείται·
 Ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ Βεκόλον ἠδὲ συβώτην
 Πρὸ' ἔμεψ', ὥς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίωσιν τάχιστα.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Εὖρον Τηλέμαχον καὶ Βεκόλον ἠδὲ συβώτην,
 Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κερῶντάς τ' αἵθοπα οἶνον.
 Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ὧ ἐνὶ οἴκῳ
 Ἀμφίπολος Σικελὴ λῆσεν, καὶ χρεῖσεν ἐλαίῳ·
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Ἀγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
 Μείζονα δ', ἢ ἐ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέαται.
 Ἐκ δ' ἀσαμίνθῃ βῆ· θαύμαζε δὲ μιν φίλος υἱός,
 Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πάτερ, ἥ μάλα τίς σε θεῶν αἰηγενετάων
 Εἶδος τε μέγεθός τε, ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Οἷος Νήρικον εἶλον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσων,
 Τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 Τεύχε' ἔχων ὅμοισιν, ἐφεσάμεναί, καὶ ἀμύνειν
 Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γένατ' ἔλυσσας
 Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν παύσαντο πόνος, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμὸς τε θρόνος τε·
 Ἐνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρουν· ἀγχίμολον δὲ
 Ἦλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος
 Ἐξ ἔργων μογέοντες· ἐπεὶ προμολῶσα κάλεσσε
 Μήτηρ, γρηῦς Σικελή, ἥ σφεας τρέφε, καὶ ῥα γέροντα
 Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
 Οἱ δ' ὥς ἔν Ὀδυσῆα ἶδον, φράσαντό τε θυμῷ,
 Ἔσαν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
 ὦ γέρον, ἴζ' ἐπὶ δεῖπνον· ἀπεκλεάθευ δὲ θάμβευς·
 Διὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
 Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἱθὺς κίε, χεῖρε πετάσας
 Ἀμφοτέρως· Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ νόσησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
 Οὐδέ τ' οἴομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοῖ,
 Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
 Καί μοι τῷτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 ἥ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
 Νοσήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γέρον, ἥδη οἶδε τί σε χεῖρ' ταῦτα πένεσθαι;
 Ὡς φάτο· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' εὐξέσθ' ἐπὶ δίφρῳ.
 Ὡς δ' αὐτως παῖδες Δολίῃ κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο·
 Ἐξείης δ' ἔζοντο παρὰ Δολίον πατέρα σφῶν.
 Ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Ὅσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντ'
 Μνησέων συγερόν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπρσα.
 Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἶοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 Μυχμῶ τε σοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
 Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαστοι·
 Τὲς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκασον
 Πέμπον ἄγειν ἀλιεῦσι, θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
 Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερεθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἴσατο, καὶ μετέειπε·
 Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
 Ἀντινόε, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τῷ ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνῆρ ὁδὲ μήσατ' Ἀχαιῆς·
 Τὲς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλὰς,
 ὦλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὦλεσε λαὸς·
 Τὲς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
 Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τῷτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι,
 ἢ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέεσιν Ἑπείοι,
 Ἴομεν ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσόμεθ' αἰεὶ·

Λάβῃ γὰρ τάδε γ' ἐςὶ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
 Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
 Τισόμεθ', ἐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
 Ζώμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανάων φθιμένοισι μετείην.
 Ἄλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
 Ὡς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιῆς.
 Ἀγχιμόλον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφραγὶς ὕπνος ἀνῆκεν·
 Ἔσαν δ' ἐν μέσσοισι τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκασον.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
 Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
 Ἐγγύθεν εἰσήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐώκει.
 Ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
 Φαίνεται θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
 Θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχισῖνοι ἐπιπτον.
 Ὡς φάτο· τὰς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἤρει.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἤρως Ἀλιθέστης
 Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσω καὶ ὀπίσω·

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τί κεν εἴπω·
 Ὑμετέρη κακότητι, φίλοι, τὰδε ἔργα γέγοντο·
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 Ὑμετέρεσσι παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·
 Οἱ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι,
 Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἀκοιτῖν
 Ἄνδρὸς ἀριεῖος· τὸν δ' ἐκ ἔτι φάντο νέεσθαι.
 Καὶ νῦν ᾧδε γένοιτο· πείθεσθ' ἐμοι, ὡς ἀγορεύω·
 Μὴ ἴομεν, μή π' ἐτις ἐπίσπασον κακὸν εὖρη.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἠμίσεων πλείεσσ' τοῖσι δ' ἀθρόοι αὐτόφθι μῆιναν.
 Οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθῃ
 Πείθοντ'· αἴψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσεύοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 Ἀθρόοι ἠγερέθοντο περὶ ἄστεος εὐρυχόροιο.
 Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἠγήσατο νηπιέησι·
 Φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· ἐσθ' ἄρ' ἐμελλεν
 Ἀψ' ἀπονοσήσειν, ἀλλ' αὐτῷ πότμον ἐφέψειν.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·

ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείόντων,
 Εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
 Ἡ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 Τεύξεις; ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἡδὲ μεταλλάς;
 Οὐ γὰρ δὴ τῷτον μὲν ἐβέλευσας νόον αὐτῇ,
 ὥς ἦτοι κείνης Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
 Ἐρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὥς ἐπέοικεν.
 Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ὅρκια πισὰ ταμώντες, ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ·
 Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνονιο
 Ἐκλησιν θάωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλέοντων,
 ὥς τὸ πάρος· πλῆτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔσω.
 ὥς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἰῖσασα.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν σίτοιο μελίφρονος ἔξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐξελθὼν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὥσι κίοντες.
 ὥς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίχς κίεν, ὥς ἐκέλευε·

Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰών, τὲς δὲ σχεδὸν εἶσιδε πάντας·
 Αἶψα δ' Ὀδυσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζώμεθα θᾶσσον.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤρουντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,
 Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἐξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
 Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
 Καὶ πολιοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισαί.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 Ὡῖξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη·
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἥδὲ καὶ αὐδὴν.
 Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
 Τηλέμαχ', ἥδῃ μὲν τόδῃ γ' εἶσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
 Μήτι κατασχύνειν πατέρων γένος, οἱ τὸ πάρος περ
 Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνυδα·
 Ὅψεαι, αἳ κ' ἐθέλῃδα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οὔτι κατασχύνοντα τέον γένος, ὥς ἀγορεύεις.

Ὡς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάσθη, καὶ μῦθον ἔειπε·
 Τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἥ μάλα χαίρω·
 Υἱός θ' υἱόνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.
 Τὸν δὲ παρυσάμενη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ Ἀρκεστιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
 Εὐξάμενος κέρε Γλαυκῶπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
 Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐμπνευσσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
 Εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κέρε μέγαλοιο,
 Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρή·
 Ἡ δ' ἐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο χαλκός·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός·
 Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνός·
 Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κέρε Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ἦυσεν Φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
 Ἰσχεσθε πτολέμῃ, Ἰθακήσιοι, ἀεγαλέοιο,
 Ὡς κεν ἀναιμωτὶ γε διακρινθεῖτε τάχιστα.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τὸς δὲ χλωρὸν δέος ἔϊλε·
 Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα·
 Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
 Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Οἴμησεν δὲ ἀλεις, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής.
 Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
 Κάδδ' ἔπεσεν πρῶθεν Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Καὶ τότε Ὀδυσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἴσχεο, παῦε δὲ νεικὸς ὁμοίῃς πολέμοιο,
 Μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπέειθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Ὅρεια δ' αὖ κατόπιθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κέρεθ Διὸς αἰγίοχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη, ἥμην δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδὴν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

the first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

The first of the month of January.

Ein Jahr...
Der...
Hilf...
Die...
Zu...
Oder...
K...
K...
K...
A...
I...
M...
O...
P...
S...

VARIAE LECTIONES

E CODICE HARLEIANO.

CONFIDENTIAL

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR

SUBJECT: [Illegible]

1

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

8. [Illegible]

9. [Illegible]

10. [Illegible]

11. [Illegible]

12. [Illegible]

13. [Illegible]

14. [Illegible]

15. [Illegible]

COLLATIO
CODICIS HARLEIANI 5674
CUM
ODYSSEA EDITIONIS ERNESTINÆ 1760.

ANTEQUAM ad varias lectiones enotandas accedemus, non abs re fortasse erit quædam de codicis habitu et indole præfari.

Codex est membranaceus, forma, quam in folio vocant, minori; quod ad altitudinem scilicet et latitudinem attinet, Aldino Herodoto similis. Membrana crassa est et firma, sed aliquando pinguis; unde fit, ut scholia quædam lectu difficiliora sint, quædam minus eleganter scripta. Plerumque vero et textus et scholia nitide sunt exarata. Totus primo, ut opinor, uno tenore textus absolutus est; deinde scholia addita, eademne an diversa manu, non certo dixerim. Neque id sane multum refert, cum satis constet, unius jussu et consilio totum MS. concinnatum esse. Pauca quædam bonæ notæ margini insunt, ceteris recentiora quidem, ut colligo ex liquoris colore, qui est ruber flavescens, sed exiguo intervallo recentiora. Quotquot vel emendationes vel notæ multo recentiores videntur, de iis, quantum mihi compertum erit, sedulo monebo. Sed imprimis tenendum est, ubi scalpello et rasura tex-

tus mutatur, sæpe difficillimum esse emendatoris ætatem dignoscere. Post rasuram enim, fibrarum divortia ita atramentum interceptiunt, ut diversos diversarum manuum characteras prorsus confundant. Quocirca, veniam me impetraturum spero, sicubi primæ manus emendationem recenti, aut recentis interpolationem primæ tribui. Metri peritissimus haud fuisse videtur Scholiastes; is enim præcipuus est emendator; in iis e. g. verbis, quæ vel simplex σ vel duplex $\sigma\sigma$ pro re admittunt, is fere semper alterum addit, aliquando quidem postulante metro, sæpius vero respuente. Hunc codicem decimo tertio seculo adscribit CASLEIUS, nec quicquam habeo, quod contradicam. Illud notandum, scriptum esse, cum jam dubitari cœptum esset, utrum iota ad latus an infra poni deberet. Nostri enim textus media quadam via incedit; cujus exempla aliquot in collatione videbis. In scholiis vix usquam iota, quod subscriptum vocamus, ullo modo comparet. Porro aberrationes omnes curiose enotare partium mearum haud duxi; fatis vero multas me dedisse reor, unde codicis ingenium perspicui queat. Ubique enim variæ lectioni librariorum error adhæsit, corruptelam fideliter servavi. Exempla vide A. 634. M. 54. Hic etiam codex, ut id obiter moneam, collatus est a THOMA BENTLEIO, sed negligenter admodum. Nullas enim, certe rarissimas ejus lectiones, præter eas, quas in textu inveniebat, enotavit. Sed finem præfandi faciam, postquam addidero, longe plura in prioribus libris scholia esse usque ad medium voluminis, pauciora deinde esse in posterioribus; in postremis paucissima.

VARIÆ LECTIONES.

ΟΔΥΣΣ. Α.

1. πολλὰ] πάντων
6. ἐρύσατο
10. Διὸς omittit textus. τοῦ Διὸς inter
lineas super δύγατερ
15. ἐν σπέσι γλαφυρῇσι et sic, sed sine i
subscripto, infra 73. E. 155.
20. μαινέαιεν, sed ε supra αι prius
22. μετεκείαθε] Schol. τὸ κεῖ δὲ διὰ τὸ
μέτρον
23. δεδαΐατε
27. ἀθρόοι (Schol. δατυνῆτόν (sic) τὸ ἄ
καὶ πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἐπειδὴ ση-
μαίνει ὁμα. Vide Pierfonum ad
Mærin p. 19. Sed hanc regulam
parum constanter servasse viden-
tur antiqui; dixerē enim ἄλοχος
et ἀδελφὸς cum leni. Alibi ta-
men eandem observationem repe-
tit Scholiastes.)
31. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Sic textus.
In marg. γρ. ἔπε' ἀθανάτοισι μελ-
ηύδα
34. ἔχοντες
38. inter lineas ἡ μασσαλιωτική γρ. πέμ-

ψαντε μαίας ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν
Solut hic locus est, ubi MS. nos-
ter Massiliensem editionem com-
memorat. Massiliensem Iliadis
editionem aliquoties laudat Eu-
stathius; sæpe Scholia a Villoi-
sono edita. In v. πέμψαντες no-
tat Schol. πέμψαντε θυϊκῶς ἀρι-
στοφάνης καὶ ζηνόδοτος

39. κτείνειν γρ. κτεῖναι

47. ἀπόλλοιτο

49. ita citat Schol. ad init. E. ὁ δὲ δηδὰ
φίλῳ κ' ἀπὸ τῆλ' ἀλάληται [ὅς δὲ
δηδὰ φίλων κ' ἀπὸ τῆλ' ἀλάληται
N. B. Cum MS. cito, omnia vi-
tia religiose conservo; quicquid
corrigendum judicabo, uncinis in-
cludam.]

54. ἔχουσιν Semel monuisse satis sit, nulla
certa aut constanti ratione uti co-
dicem in v finali addenda vel o-
mittenda. Sæpe, ut hic, eam ad-
dit in fine versus, ubi sequens a
consonante inchoatur; sæpe addit
in cæsura, ubi liquida vel duæ
consonantes sequuntur; sæpe o-

mittit, ubi ad metrum necessaria videtur. τοῖσιν τε μοx 101. τοῖσι 151. ἀλλήλοισιν 209. ἀνθρώποισιν 283. πᾶσι 71. προπαροῖδεν 107.

56. αἰεὶ δ' ἐν μ. κ. ἀ. λόγοισι (N. B. Hic MS. nunquam habet quod nos signa finale vocamus, ζ.)

60. οὐ νυτ'

62. ὠδύσσαο

63. ζεῦς

71. κυκλώπεσι μοx 76. περιφραζόμεθα et 82. μακάρεσι 184. αἰθονα. Sed hujusmodi errores posthac parcius attingam.

82. νῦν primo omissum, deinde repositum inter lineas.

88. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ δεῖ· ἰθάκην ἐσελεύσομαι

89. γρ. θήσω

93. 94. numerantur α, δ; in margine adduntur, β' ἐκεῖθεν δ' ἐς κρήτην δέ, παρ' ἰδομενῆα ἀνακλᾶ. Γ' ὁ γὰρ δευτάτος ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Schol. ad Γ. 313. καὶ σὺ φίλος: οὗτος ὁ τόπος ἀνέπεισε ζηνόδοτον ἐν τοῖς περὶ ἀποδημίας τηλεμάχῃ διόλβῃ τὴν κρήτην ἐναντί τῆς σπάρτης ποιεῖν· οἶεται γὰρ ἐκ τέτων τῶν λόγων κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀκηκοέναι τὸν νέστορα παρὰ τῷ τηλεμάχῃ· ὅτι καὶ ἀλλαχόσε περὶ τοῦ πατρὸς πεισόμενος παρεσκεύαστο πλεῖν· διὸ καὶ ἐν τῇ ᾧ ῥα-

ψωδία ἔγραψε· πέμψω δ' ἐς κρήτην τε καὶ ἐς πύλον ἡμαθρόντα· καὶ ἡ ἀθηνὰ ἀλλαχῇ· πρῶτα μὲν ἐς πύλον ἐλθέ· κεῖθεν ἐς κρήτην παρ' ἰδομενῆα ἀνακτα· ὃς γὰρ δευτάτος ἐστὶν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Sed scholiastes huic Zenodoti sententiæ adversans ad B. 359. ait, ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα μνήμη τίς ἐστὶ τῆς κρήτης. Et ad Δ. 702. ἐδὲ ἐνταῦθα ἡ κρήτη ἐδὲ ἰδομενεὺς ὀνομάζεται.

95. ἔχουσιν. In margine, ἐν τῇ κατὰ ἄρινον γρ. λάβῃσι [Lege ῥιανόν Rhiani editio vel editiones sæpe citantur. Vide ad B. 311. Γ. 24.]

102, 104. ἐλίμποιο παλάμει

113. εἶδε

114. ἦτορ (cum spiritu, sed ἦτορ supra 48)

117. ἀνάσσει

130. ἄγων omittit

141. δαιτρός) δαιτὸς pro v. 1.

146. ἔχευαν et ο supra α.

147, 148, 149. hoc ordine, Γ' σῖτον δέ —α' κῆροι δέ—δ' οἱ δ' ἐπ'—et in m. β' νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι (Hanc lectionem edidit Barnesius.)

152. τὰ γὰρ ἀναδύματα

158. εἰ κεν a manu prima, εἰ καὶ ex emendatione.

166. ἦμιν

171. ἀρίσταρχος ὑπποίης τε: ἄλλως. οἱ-

μειότερον ἀπὸ εὐμαία ἀν λέγειντο
[λέγειντο] διὸ ἐν τισιν ἔκ ἐφέ-
ροντο:—Vide infra ad H. 188-
191.

175. μεθέπεις] γρ. μεθέπη sed μεθέπεις
Schol. infra 255.

176. γρ. ἴσαν ἀντὶ τῷ ὑπῆρχον [ἴσαν
conflatum est ex duabus lectioni-
bus, ἴσαν et ἔσαν.]

179. ἐγὼ τοι, et σοι supra τοι, hic et in-
fra 214. In scholio hic τοι legitur
solum.

183. πλέων ἐπὶ οἶνοπα

Ibid. ἐπ' ἀλλοθρόους] γρ. ἐς ἀλλοθρόους

185. πόλιος et sic Z. 40.

192. εὐτ' ἄμιν κ. κ. γ. λάσῃσιν

194. μιν τ' et 198. ἀφιδύτη

203. ἔτοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ et sic
citatur Schol. infra ad Δ. 167.

204. ἔδ' εἰπέρ τε in textu, et sic Schol.
ad Δ. 167. sed in marg. ἀλλ' εἰ-
πέρ τε σιδήρεα δέσματα ἔχῃσι
φράσσεται ὥς κεν νέηται καὶ ἔχῃ
[lege ἔχῃ] ἔμφασιν ἢ γραφή:—

207. εἰ δὴ τοι ex emend. text. sed sine
τοι schol.

214. ἀτρακέως καταλέξω] γρ. ἀγορεύσω

225. τίς δ' ὅμιλος.

229. πόλ' et 322. μᾶλλον et 347. ὅπη

233. ἐπὶ δήμιος

234. ἐξόλοντο, sic textus ab eadem ma-
nu, sed longe recentior addidit u
post ο primum, et fecit ἐξέλοντο,
quod agnoscit Scholiastes, addens

tamen, τινὲς δὲ γρ. ἐξάλοντο θεοὶ
ἀντὶ τῷ μετέβαλλον

236. ἐπεὶ ἔτι text. ἐπεὶ ἔκ' schol. (sic)

241. ἀκλεῶς ἀρπυαί

244. θεοὶ ἄλλα ex emend.

246. ζακύνθῳ

248. τρύχωσι

251. διαραίσθαι et sic saepe in compositis

255. πρώτοις text. et marg.

257. ἐγὼν text. ἐγὼ schol.

259. τινὲς ἴροι γρ. [lege ἴρω. Sequitur
verbum, quod legere nequeo] παῖς
καὶ πρόξενος ἐν ἡπειρωτικοῖς ἴρων
φησὶ μερμέρη παῖδα.

261. ζηνόδοτος ὄφρα δαεῖν· ἐλέγχεται δὲ
ἐκ τοῦ ἐπομένου· ἀλλὰ πατήρ οἱ
διῶκεν.

265. ὀμηλήσειεν et 269. οἷσιν ἐνοὶ με-
γάροισιν

273. ἐπὶ μάρτυροι

275. μητέρα τῇ ἀρχαία συνηθεία ἐγέ-
γραπτο μῆρ'. τῷτο ἀγνοήσας τις
προσέδθηκε τὸ α. [Vide Taylor's
Civil Law, p. 554. ed. 3.]

278. ἔσεσθαι sed π supra prius σ, et in-
terpretatio ἀκολουθεῖν

285. σπάρτην τε Vide supra ad 91.

286. δεύτερος pro var. lect. ut videtur

287. ἀκῆσεις ex emendatione

288. Primo erat ἢ τ' ἀν, nunc est εἴ τ' ἀν
ex emend.

289. τεθνηῶτος ex emend. Schol. διὰ τῷ
ἦ.

291. κτερεῖζον pro v. l.

297. ὀχεύειν ex emend. sed ὀχέειν schol.
 298. ἔλαττε
 299. ἐπεὶ ρ' ex emend.
 303. καταλεύσομαι et 304. ἀσχολώωσι
 310. τε secundum omittit.
 314. τὸν δ' ἀπαμειβομένη προσέφη γ. α'.
 ex emendatione, sed manus anti-
 quæ.
 317. αὐτίς
 339. παρείμενος
 340. ἀποπαῦ
 370. τότε γε καλὸν Schol. in marg. δια
 τῷ Γ' τότε καλὸν :
 372. καθεζόμεθα
 376. ὑμῖν
 377. ὀλέσθαι
 379. αἱ κέ ποδὶ τε ζεὺς δώσει Infertum
 est τε ab eadem manu ex recen-
 sione. Nempe duplex erat lectio,
 ποδὶ et ποιε, ut liquet ex B. 144.
 Adde quod unicus Hesychii co-
 dex habet, Αἴκε ποδὲ, εἰάν ποτε,
 fluctuante, ut videtur, librario.
 380. δόμον ἐντοσθεν ὄλυσθαι
 383. αὐτ' hic et 399.
 387. ὅτι γενεὴν In schol. ὅ τοι
 389. περ μοι καὶ sunt ex emendatione.
 In margine, ἐν ἐνίοις νεμεσσηαί :
 —In alio Schol. εἰ καὶ μοι νεμεσ-
 σήσεται Et hanc lectionem datu-
 rus erat scriba ; εἰ καὶ μοι νεμε-
 σήσεται
 397. ἔσομαι
 398. λήισατο
 408. γρ. πρὸς οἰχομένοι φέρει [sic. tan-
 tum vult οἰχομένοιο pro ἐρχο-
 μένοιο] ἢ εἰ τιν' clare
 413. ἀγνοῶντες τινὲς ἐμεῖο γρ. ὁμοίως ἰλι-
 ἀδι μνησάμ πρὸς σεῖο δέον ἀτικῶς :
 —[fortasse κτητικῶς]
 415. θεοπρεπής In margine, τινὲς ψι-
 λῶσι τὸ ἡντινα μὴρ' ἴν' ἡ εἴτινα
 418. μέντης δ' sed δ' absterfit, dum ma-
 debat atramentum, et punctum
 addidit.
 423. μέλας δ'
 424. ἔνιοι δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνε
 δῶρον ἔλονται
 435. τιτθὸν
 436. γρ. ὦξε
 437. ἐκδυναί
 440. ἐγκρεμάσασα ex emend. ejusdem
 manus. τρητοῖσι λεχέεσσι, ubi
 aut τρητοῖς, aut λέχεσσι, prout
 mavis, legere potes.

ΟΔΥΣΣ. B.

6. κέλευε
 11. τῶγε κύνες πόδας ἀργοί
 24. in marg. τινὲς τῆς ὄγε
 26. ἔτε bis
 30. ἔκλυον
 31. γρ. καὶ ὅτι
 37. στή δ' ἐν μέσῃ, (sic scribitur iota, ne-
 que prorsus ad latus, nec prorsus
 infra lineam.)

40. γρ. τάχα μαθήση
 41. ζηνόδοτος ἤγειρε. ἐλέγχεται δὲ διὰ τῷ μάλισα δ' ἐμέ· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν αὐτόν :—
 42. γελοῖος (lege γελοῖως) γρ. ζηνόδοτος ἥϊονα (nempe pro ἀγγελίην) ἀπὸ τῷ αἰεῖν ὃ ἐστὶν ἀκῆεῖν.
 45. ἀριστοφάνης ὁ μοι κακὰ ἔμπεισε· τὸ δὲ ὁ μοι ἀντὶ τῷ ὅτι μοι
 46. ἀρίσταρχος τὸ δοῖα ἀντὶ τῷ διχῶς· συναπλέον αὐτὸ τοῖς ἄνω καὶ σικτέον :—
 50. ἀριστοφάνης ἐπέχρων :—
 53. ὅσ et supra γρ. ὥς
 54. ἐθέλοιη (i. e. ἐθέλοι)^η
 55. ἡμετέρεθ, et sic ter repetitur in scholiis, bis diferte. Vide Herodotum i. 35. vii. 8, 4. et Wesselingium ad priorem locum.
 59. ἀρῆν in textu et schol.
 60. οὐ νύ τοι
 65. ἄλλης text. et bis schol. fine τε
 67. ἀγασσάμενοι
 70. ἀριστοφάνης γρ. μή μ' οἷον ἐάσατε— ἀρίσταρχος δὲ τὴν γραφὴν οὐκ ἄμειβε.
 71. τεῖρεσθ' εἰ μή πε τι text. et schol.
 73. ἀποτιννύμενοι
 76. ἡμεῖς
 77. προτιπτυσσοίμεθα text. et schol.
 81. δάκρυ' ἀναπρήσας· ἀντὶ τῷ ἀνομβρήσας. καὶ δακρύων πλῆθος προῖεις· ζηνόδοτος δὲ γράφων δάκρυα φερ-

- μὰ χέων, ἐκλέλυκε τὴν μεγαλειότητα
 86. ἐθέλοις δὲ καὶ
 93. μερμήριζε in textu, μερμήριξε pro v. l.
 94. ἐν μ' μεγάροισιν (sic) Infra hoc libro 338. ὅδε νητὸς habet hanc notam adscriptam ; ἀριστοφάνης ὀδιννητὸς ὡς τὸ ἐν μεγάροισιν ἀρίσταρχος δὲ δι' ἐνὸς μ'. Unde liquet jam olim in duas sectas divisos esse grammaticos, quorum alteri in heroici versus cæsura semper liquidas duplicaverint, alteri non.
 98. μεταμῶν^{λια}ία
 105. γρ. νύκτωρ
 115. εἰ δὲ τ' ἀνιήσειε schol.
 120. γρ. εὐσεφάνος
 124. ἔχει
 128. ἔτε^{δη} πη
 133. γρ. ἐγὼν
 137. ἀδετεῖται μὲν ὑπὸ ἀρίσταρχου.
 142. ὀλέσθαι
 144. αἰκέ ποτε^{πίδι} ζεὺς δώσει
 148. εἴως μὲν ῥ'
 151. πυκνὰ et pro v. l. πολλὰ
 156. ἔμελλεν a prima manu MS. Schol. ἔμελλον διὰ τῷ ὅ : τῷτο γὰρ ὁμῶς συνήδες.
 159. αἰνέσιμα Nolim paginas nimis apertis librariorum erroribus implere, sed huiusmodi vitia enotata

ad similia tollenda ingenium lectoris aliquando possunt acuere. Sic in Eurip. Alcest. 1080. Ed. Flor. prave αἰνεσίμῳς. Æschylus Athenæi xv. p. 667. C. ὑβριζ' ὑβρισμὸς ἄκ' αἰνεσίῃς ἐμοί. Ubi infelicitur ἀνεκτέες Casaubonus; ἀνοιστέες vel ἀνοισίμῳς vel ἀνεκτέες Stephanus Thef. L. G. tom. iii. p. 1717. D. infelicius Pauwius. At quid clarius, quam transpositis vocali et diphthongo, legendum ἐναισίῃς?

160. ὃ σφιν ut et infra 228.

166. γρ. πόλλεσι πολλοῖς et mox ἔσσειται γρ. ἔσαι

167. γρ. νέμεσθαι (sic. Fortasse alicubi scriptum erat, οἷτε νέμεσθε)

169. λωϊτερον γρ. λωϊον

170. μαντεύομαι

180. γρ. ἀμείνω χωρὶς τῆ ν' ὅπερ καὶ κάλλιον:

182. εἰδὲ τι Schol. εἰδὲ τε: περισσὸς ὁ τῆ· ἐν δὲ τοῖς εἰκαιτέροις γράφεται εἰδέτι:

185. ψιλοῖ δὲ καὶ ἐλλάνικος παρὰ τὴν ἀνίαν· ἐκδεχόμενος τὸ λυποίης· εἰ δὲ τῷτο, ἐχεῖν γράφειν ἀνιψής. (Nempe in accuratis editionibus addiderant spiritum etiam in media voce, ut ἀνιψίης, φιλιππής.)

189. ἐποτρύνεις

191. δυνήσεται εἵνεκε τῶν γε·

192. γρ. ἐπιδήσομαι

198. παύσασθαι

201. ἦν γηραιὲ σὺ inter lin. ab eadem manu.

206. ἀριστοφάνης ὑπὸ πλεῖτε τὸν σίχον νεωτερικόν. λέγων ὄνομα τῆς ἀρετῆς πιθάνον δὲ συναθετεῖν αὐτῷ καὶ τὸν πρὸ αὐτῆ καὶ τὸν μετ' αὐτῆ:—

209. καὶ ἄλλοι ὅσοι καὶ (sic) Mox γρ. ἀγανοὶ· ἄλλοι δὲ ἀχαιοί.

211. τὰ ἴσασι a prima manu.

213. διαπρήσωσι

222. χεύω Schol. πτόλεμαῖος ὁ τῆ ὄρο· ἀνδρὲς χρεῖω γράφει καὶ ἀρίσταρχος ἡρωδιανὸς δὲ χεύω. ἢ ἡ ἐνεσῶς ἀντὶ μέλλοντος:—

231. μὴ δ' ἐν φρεσὶν

232. ῥέζει In marg. ἢ ῥέζων

236. κακοραφίῃσι Schol. τινὲς δὲ γράφουσιν κακοφραδίῃσιν.

240. αὐτὰρ et sæpe idem error.

245. τινὲς γρ. ἀνδράσι καὶ παύροισιν· ἀμεινον δὲ πλεόνεσσι γράφειν· ἢ ἡ ἐπὶ τῶν κωλύοντων.

247. ἀγανὲς eadem manu, ut videtur, sed postea additum.

248. μενοινήσει ἐν (i. e. μενοινήσει ἐν)

250. ἐπίσπη ex emend. sed erat ἐπίσποι.

251. εἰ πλεόνεσσιν ἔποιτο in schol.

256. ἐν ἰθάκῃ

257. λαιψηρόν in schol. et ex emendat. in textu.

260. ἀπάνευθε κιὼν a prima m. ut videtur, alterum ex emend. ἰὼν citatur in schol. Δινὶ MS. quoque ex em. Schol. ἐπὶ Δινὶ θαλάσσης. εἰάν κατὰ δοτικὴν γράφηται τὸ Δινὶ βραχὺ διασελῶμεν ἐπὶ τὸ ἰὼν καὶ τὰ ἐξῆς συνάπλομεν. εἰάν δὲ διὰ τῆ αὐτῆς διδύμος φησὶ γράφειν ἀρισάρχον μετὰ τὸ θαλάσσης διασελῶμεν. Alterum schol. ἐπὶ Δινὶ καὶ ἐπὶ Δίνα διχῶς:—

262. ὁ χθιζὸς

270. κακῶς MS. sed κακὸς schol.

275. οὐ σ' ἐγ' ἔπειτα (sic) Sch. γρ. οὐ σ' ἐπειτα χωρὶς τῆ τε.

279. εἰδὲ σε γε πᾶγχυ a prima m. deinde γε additum post πᾶγχυ.

281. γρ. καὶ τὸ τῷ μετὰ ὀξείας.

288. μὲν omittit.

292. αὖ a prima manu.

296. ὡς φάτ'

298. ἵμεναι a pr. m. sed μ erasum et ε accentu notatum.

299. μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροις ἐοῖσιν,

300. εὐδοντας

304. μελέτω

308. ἀγανῶ

311. ἀκρόντα ῥιανὸς γρ. ἀκρόντα sed ἀκρόντα citatur etiam in scholiis.

320. ὡς νῦ περ videtur primo fuisse, sed eadem manus statim fecit πρ, ut plane legitur in schol.

321. σπάσατ' in textu, et supra ἀρισάρχος σπάσατο

330. βάλλη

334. ὀρέλειεν (sic) et supra γρ. ἐπαυξή-
σειεν (fortasse voluit ἐπαυξήσῃ)

338. ἀριστοφάνης ὀδιννητὸς (vide supra ad 94.)

339. ἐσθῆς a pr. m. sed ἐσθῆτ' (i. e. ἐσθῆτες) ex em.

343. νοσήσας ex emend. sed superscripto νοσήσεις. Omittit καί. (An voluit? νοσήσας κίοι.)

346. πολυῶδρήσι Notandum ὅτι finale hunc codicem pro arbitrio vel addere vel omittere.

350. ὅς τις μετὰ τὸν λαγώτερος ὢν et supra ὢν, ὦν pro var. lect.

354. χεῦσιν

355. μυλιφάτε

358. μήτηρ δ'

368. φθείγῃς et δάσσονται a pr. m.

372. γρ. μάλ' ἐπεὶ

373. in marg. διὰ τῆ ε' μυδρήσεσθαι

382. ἐνθ' αὐτ'

383. πόλιν sed πτόλιν 397. Hanc scripturam Cyprii in Salamine tribuit Scholiastes Venetus ad Il. Ψ. I.

390. τά τε a pr. m. τά γε ex em.

391. ἐσχατιῇ.

392. ἀθρόοι et superscr. γρ. αὐτὴν

394. βῆ δ' ἵμεναι a pr. m. ἵεναι ex em.

In marg. γρ. βῆ δ' ἵμεν

395. ὄνον ex emend. pro ὕπνον

411. ἐμοὶ a pr. m.

414. οἱ δ' ἄρα et ἐν νηϊ,

422. ἐποτρύνας a pr. m. ων in fine ex em. Huc etiam pertinet quod mox supra ὀτρύνοντος scriptum est. γρ. καὶ ἐποτρύνων διχῶς Deinde ἐμέλευεν

ΟΔΥΣΣ. Γ.

3. φαιήγη

7. πεντήκοντα δ' ἐν ἐκάσῃ et supra γρ. πεντηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάσῃ (voluit ἐκάσῃν)

8. τινὲς ἐκάστοθεν ὃ ἐσιν ἐξ ἐκάστης

9. εὐθ' οἱ et μὴρ' ἔκην (l. ἔκην) Τινὲς σπλάγγυν' ἐδάσαντο

10. ἡδ' pro ἰδ' MS. Aristarchus et Herodianus alter altero modo, κατὰγοντ' ἡδ' et κατὰγοντο ἰδ'

11 οἱ περὶ ζηνόδοτον σείσαν ἀείροντες

14. γρ. χρεῖ

16. κεῦθε et ἔπασπεν

17. ἀλλ' ἄγε νῦν et supra γρ. ὄφρα τάχις α

18. εἶδομεν et supra γρ. ἴδωμεν

22. πῶς γὰρ ἴω ex emend.

24. αἰδῶς δ' αὖ νέω ἀνδρὶ ἔτω δὲ οἱ καλὰ ἀριανόν :—(l. ῥιανόν.) Hæc constructio tolleretur ambiguum, quod memorat Eustathius. In textu νέαν ἀνδρα

30. καρπαλίμως δ' ἤπειτα ex emend.

31. ἄγουρὶν τε a m. pr. ἀγορὴν τε manu, ut videtur, recenti.

33. κρέα τ' ὤπλων

41. χωρὶς τῶ ἐν αἰ ἀριστάρχε καὶ σχεδὸν ἅπασαι χρυσέω δέπαϊ :—

62. ἔπειθ' ἡρᾶτο In marg. γρ. ἔπειτ' ἡρᾶτο

72. ἦτοι correctum a m. recenti, quæ 73 post οἷα addidit τε

73. τοὶ τ' ἀλόωνται et in schol. οἱ τ'

72-74. Hos tres versus hoc loco asteriscis notavit Aristophanes; asteriscis et obelis I. 253—255. Hic deleuit Aristarchus, ibi retinuit.

79. νέσορ

80. εἶμεν sed γρ. εἰμεν

82. οὐ δῆμιος S' ἦν ἀγορεύω (S' ex emend.)

83. εὐρὺ omittit. Mox ἦν πῃ sed ἦν πῶς interpretatio.

92. αἶκ' ἐδέλυσθα disticte

93. ἦν πῃ

97. Schol. suprascript. πῶς μετέλαβες πῆς περὶ αὐτὸν θέας γρ. τῆς ἀκοῆς παρὰ τὴν ὅπα : Fortasse ἦ (i. e. ἦγεν) pro γρ. Nimirum est altera interpretatio, quasi ὁπωπῇ idem sonaret quod ἀκοή.

101. ἐνίσπες manus antiqua, et hic et in aliis locis. Hic scholion suprascr. ἐπίσches εἰπέ. Nempe hoc voluit, ut ab obsoleto aoristo ἔσχην imperativus σχῆς formatur, cujus

compositum est ἐπίσχετες, sic ab ἔσπην provenire σπῆς et ἐνίσπες.

109. ἐνθα δ' ἔπειτ' αἶας κεῖται In marg. γρ. ἐνθα μὲν αἶας κεῖται

112. θῆειν

113. γρ. ἄλλα γε πόλλ' sed in schol. legitur τε

114. κατὰ θνητῶν et sic plerumque divisim.

116. ἐξερέεις ex emend. sed ἐξερέοις citat Schol.

120. ἐνθ' ὅπω τίς μῆτιν In m. γρ. ἐνθ' οὐ τις ποτε

123. ἔκγονος et mox εἰς' ὁρόωντα quasi vellet εἰς σ' ὁ.

126. nunc εἰως κεν sed κ ex emend.

139. βεβαρηῶτες text. in schol. βεβαρηκότες

144. ῥέξειν δ' et αἱ super εἰν

149. ἔσασαν cum spiritu et 182

151. ἀέσαμεν text. sed α prius ex emend. et in marg. γρ. εἰέσαμεν Schol. ἐν ταῖς χαριεσέrais εἰάσαμεν

153. εἰς ἄλλα δῖαν γρ. ἀμφιελίσσας

159. ἱερὰ

163. ποικιλόμῃτιν ex emend.

166. γίγνωσκον

171. αὐτὴν δ'

173. φῆναι

178. ἀρειανοὶ γρ. ἐννύχιοι [i. e. si plene et literas et verba scribis, αἱ ῥίανθ' ἐκδόσεις γράφῃσιν ἐννύχιοι]

180. τέταρτον text. sed τέτρατον schol.

185. δαναῶν in text. et supra γρ. ἀχαιῶν

197. κακείνος et sic alibi, e. g. 286. κακείνος ex emend.

199. 200. ἡθετεῖ ἀριστοφάνης.

202. νηληϊδὶ et mox 247. νηληϊάδῃ (sic)

205. εἰ γὰρ Mox περιθεῖεν schol. ad 217.

208. Scripserat ἐπέκλωσαν sed accentum transversa nota damnavit, deinde addidit τὸ et accentum novum

super ω posuit, hoc modo: ἐπέκλώσαν^{το}

209. περιτλὸς ἀρκεῖ γὰρ ὁ πρὸ αὐτῶ:—

211. ex emendat. ἀ ν ἐ μνήσας supra-scriptis εἰπὼν ἐπέμνησας et in marg. γρ. ἐπ' ἀνέμνησας. Triplex igitur fuit olim, ut videtur, lectio; ἀνέμνησας, ἐπέμνησας, et deleto pronomine, ἐπ' ἀνέμνησας, quæ ultima ante emendationem in textu fuerat, ut e spatio liquet.

214. ὑποδάμνασε

216. εἰ κέ sed αἱ supra ε secundum

Ibid. ζηνόδολος γρ. ἀποτίσεται καὶ τὸ ἐξῆς ἢ σύ γε μῆνος:—[Voluit, opinor, ἀποτίσεαι]

223. κήδοιτο δὲ et τε supra δὲ

228. γρ. ἡμῖ θεοὶ ὡς ἐθέλοισιν:—quantum ex evanescente scriptura conjicio, sed εἰ μὴ θεοὶ plane citat schol. ad 230.

231. σαῶσαι et supra γρ. σαώσσειεν [male pro σαώσσει]

232-8. ἀδετῶνται σίχοι ζ'. ἀπὸ τῶ βα-

- λοίμην. ὡς μοιρ' ὅλοη. [ὡς male pro ἔως]
239. τὴν δ' erat, nunc ineleganter correctum in τόνδ'
240. λεγόμεθα
241. 242. Etiam hi a quibusdam, ut narrat scholiaſtes, ὁσελίζονται, ut et 244. 245. 246.
246. ἀριςοφάνης ἐνικῶς ἀθάνατος sed schol. in marg. citat ἀθανάτοισ [Probabilis lectio Aristophanis. Vid. Il. Ψ. 460.]
247. ἐνίσπες sed ultima litera erasa. Vide supra 101.
251. τινὲς δὲ ἢ ἐκ ἄρσει ἔην ἐν ἀχαϊκῶ:—
255. τὰδε a m. pr. sed τόδε correctum, nescio an ab eadem. Deinde ὡς κεν et περ supra κεν
258. τῷ καί et κεν superscript. Schol. marg. ἔχευεν τινὲς
260. γρ. ἐκὰς ἄργεὺς
262. πολέας et supra γρ. πολλὰς
267. παρ δ' ἄρ' ἔην scholio uni præfigitur, sed παρ γὰρ ἔην alii.
272. ἐθέλων ὁμηρος τρισυλλάβως:—
278. ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ σένιον ἱερὸν manus prima, sed correxit ἀλλ' ὅτε δὴ σ. pari errore. In fine versus Α'θηναίων plane scriptum, ut in omnibus Aristophanis, hunc locum ridentis Nub. 400. editionibus Brunckianam præcedentibus. Ibi quidem Α'θηναίων, ut postulat metrum, præbent codices non pauci,
- et Demetrius de Elocut. 150. jamdudum a Spanhemio indicatus, idque edidit Brunckius. Sed cum tres ejus MSS. Α'θηναίων dent, ipse etiam Ravennas, ut ex Invernizii silentio colligere licet, vide annon legendum sit, cum in Homero, tum in Aristophane, Ionica dissolutione, Α'θηνέων. Pleræque enim omnes crases prius in pronunciando, quam in scribendo exstant. In Herodoto notum est semper scribi, Θηεῖων, Α'θηνέων, et similia, quæ tamen, cum solenni vocalis ε et diphthongi αι permutatione in Θηεαίων, Α'θηναίων Codex Medicus transformaret, Jacobus Gronovius exemplari suo vitiis imitabili deceptus est, et Criticis ludibrium debuit.
280. βέλεσιν
283. σπερχοίατ' ex emend. ejusdem manus.
289. λιγέων et τ' quod omisſum erat, supra positum. Schol. λιγέων τε. διχῶς ἀρίσαρχος. λιγέων δε. καὶ λιγέων τε:—
- Ibid. χεῦεν
290. ἀρίσαρχος γρ. τροφόντο [l. τροφόντο] ἀντὶ τῷ ἡυξάνοντο:— Et erat τροφόντο in textu a m. prima.
297. οἱ μὲν ex emend.
302. ἐνὶ χυσι κατ' ἄλλοθρόης

303. 304. τόφρα δὲ. ἐν τισι τῶν ἐκδόσεων, ἔκ ἤσαν. sed aliud schol. ἀρίσαρχος δέδμηγτο ὡς ἡ πληθὺς ἀπονέοντο: [Π. O. 305.] In 303. γρ. πῆματα λυγρά
307. αἰψ' sed in αἰψ' correctum ab eadem manu. ζηνόδοτος αἰψ' ἀπὸ φωκῆων. ἀρίσαρχος αἰψ' ἀπ' ἀθηναίης. ὡς ἐκεῖ. ἴκετο δ' ἐς μαραθῶνα καὶ εὐρυάγουαν ἀθήνην:—[Od. H. 80.] αἰψ' ἀπ' ἀθηναίων præponit schol.
315. μή τι
324. εἰ δ' ἐθέλεις
327. ἀρίσαρχος αὐτὸς, ἔκ αὐτόν:—
334. τοῖα Primo circumflexum posuerat, sed deleuit, recte si voluit τοῖα scribere, ut cum ὦρη conveniret, quod metrum corrumpit.
335. ζηνόδοτος ὥχετο
336. θάσσεμεν
351. ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ. [male repetita ex 349.]
354. λίπονται
355. ξενίζειν
361. ἐτέρως sed post rasuram.
364. ὁμηλική et glossa, ἀντὶ τῶ ὁμηλικῆς
367. χρεῖως primo, χρεῖος ex emend. Schol. ἀρίσαρχος χρεῖως. δύναται δὲ καὶ χρεῖος:—
368. ζηνόδοτος ἐπεὶ τὰ σὰ γέναθ' ἰκάνει.
372. γρ. ἀχαιός.
378. ἀγγελίῃ et supra γρ. κυδίση ὁ δὲ ζηνόδοτος κυδέσῃ
380. ζηνόδοτος ἀλλὰ ἄνασσ' ἐλέαιρε:—
400. 401. οἱ ἄλλοι γυναῖκας ἔχουσι. διόπερ οὐ συνιδῶν ὁ ζηνόδοτος τὸ φιλότεκνον τῷ ποιητῇ τῆς δύο σίχης περιέγραψεν:—
402. γρ. αὐτὸς δ' ἐκάθευδε ὁ νέστωρ.
411. νέστωρ δ' αὖ schol. ad Θ. 6.
418. φίλα τέκνα
419. ἱλασσομένθ' sed interpr. ἐξιλεώσομαι
424. δὲ omittit.
429. scriptus erat post 441, sed postea in margine repositus.
438. κεχάροιτο a m. pr. κεχαρρίατο ex emend.
443. ἐνικῶς χειρὶ αἱ ἀρίσαρχος
444. αἴμνιον legit Apollodorus, δάμνιον Nicander et Theodoridas et Porphyrius Hierapytnius, qui servari vocem ait apud Hierapytnios.
445. παλλὰδ' (sic)
452. εὐρυκίδῃ superscripto εὐρυδίκη
453. ἀνίσχοντες Aristarchus [lege ἀνέχοντες]
456. ἄφαρ ἐκ
463. ἐν omittit.
472. scripserat, οἶνον ἐνὶ sed cum huc pervenisset, εἰ in οἱ mutavit et alterum i erasit, ut nunc hæc sit lectio, οἶνον οἶνο χοεῦντες iis sane considerata, qui de digammo scripsere.
479. ἐν et supra γρ. ἀν. Mox ἔθηκεν et supra γρ. ἔχευεν

484. ἀκούτε sic eadem manu et mox 494.
 486. θεῖον, ζυγόν (et ἀμφι ex rasura) in text. In marg. γρ. σεῖον ζυγόν Schol. οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγόν. ἀριστοφάνης γρ. θεῖον ἀντὶ τῷ ἔτρεχον· εἶτα ζυγόν ἀμφιέχοντες. sed σεῖον ζυγόν Callistratus et schol. ad Z. 83. Strabo viii. p. 565. B.
 488. ἐς φηρὰς δ' ἵκοντο: φηρὰ μὲν τῆς λακωνικῆς. φερὰ δὲ τῆς θεσσαλίας. φαιὰ δὲ τῆς ἡλίδος:—
 489. ὀρτιλόχοιο a m. pr. sed τ in σ mutatum ex emend. Schol. υἱὸς ὀρτιλόχοιο: ἐντεῦθεν ζηνόδοτος ἐν ἱλιάδι ἔγραφε κρίθων ὀρτιλόχος τε· ἐστὶ γὰρ ὀρτιλόχος μὲν ἀλφειᾷ· τέτα δὲ διοκλῆς· διοκλῆς δὲ κρήθων καὶ ὀρτιλόχος:—Scho-liastes ad Iliad. E. 542. in Codice TOWNLEIANO; κρήθωνά τε ὀρτιλόχον τε: ὁ πρόγονος διὰ τῶ τ' ὁ παῖς διὰ τῶ σ' καὶ ἐν ὀδυσσεΐα ἦν διὰ τῶ τ':—Deinde citat ex Od. Φ. 16. ὀρτιλόχῃ In Iliade tamen σ in τ, E. 546. 547. mutavit manus secunda ejus MS. In utroque Odysseæ loco O. 187. Φ. 16. per τ constanter habet Harleianus.
 490. ὃ δ' ἄρα ξηγήϊα δῶκε. text. In marg. γρ. ὃ δὲ τοῖς, ξεινία δῆκεν
 492. τε ζεύγυνταια
 493. prorsus omittit.

ΟΔΥΣΣ. Δ.

1. ζηνόδοτος γρ. καिताέσσαν. ἀντὶ τῷ καλαμινθῶδη. δοκεῖ δὲ καλλιμαχος ἐντετυχηκέναι τῇ γραφῇ. δι' ὧν φησὶν. ἵππῃς καिताέντας ἀπ' εὐρώταο κομίσσαι:— [Lege καιετάεσσαν et καιετάεντος. Vide Bentleyum ad Callimach. fr. 224.]
 9. πρὸτὶ a m. pr. περὶ ex emendat. antiquæ certe, si non ejusdem manus.
 12. ἐλένη^σ In schol. ἐλέν^ς (i. e. ἐλένης)
 14. εἶχε^ς
 18. κυβισῆρες^ς
 19. μέσσον a m. pr. σς ex emend. rec.
 20. δόμων^{ον} ἵππῳ a m. pr. οἱ ex emend.
 27. γενεήν^{ον} εἶκλον a m. pr. Postea ο in φ mutatum, sed accentus idem.
 29. ἄλλον sed ἄλλω manus eadem. φιλήσει ex emend. ejusdem manus. ξενίσει interpr.
 32. ἀτὰρ μὲν νῦν παῖς (γε male omis-sum nemo negabit. Sed frustra Ernestus νῦν μὲν præfert, dissentientibus MSS. et Homero ipso Il. Z. 125. Hesychius ἀτὰρ μὲν νῦν γε. καὶ δὴ καὶ ἄρτι.)
 33. εἰ μὲν pro var. lect. in marg. et mox φαγόντες in text.
 34. ἰκόμει^ς
 38. αμα σπέσθαι

39. λύσαν Sch. οὕτως γρ. ἀρίσταρχος
[debutit λύσαν] Ib. ἰδρόωντας
46. ὑψήρεφες et fortasse 15. [Indicia ali-
us scripturæ, ὑψήρεφες]
49. τέσδ' et supra τέσ scriptum τοῖς
51. ἐν ἄλλω [lege ἐν ἄλλω] παρὰ Ξανθὸν
μενέλαον :-
54. γρ. χρυσὴν sed ξεστὴν text. et schol.
57. 58. omittit.
60. σίτη ἀπλεσθον (sic)
61. παυσαμένω et text. et schol.
62. 63. 64. ἡδέτερον ἀριστοφάνης καὶ ζηνό-
δοτος, ut e scholiis colligo.
63. διοτροφέων et sic schol. marg. ad 44.
66. γέρας
70. ὅτως ζηνόδοτος. ἀρίσταρχος δὲ πευ-
δοίατο. ἀλλὰ χωρὶς τῷ ἄρδρῃ :-
[lege πευδοίατο ἄλλοι, χωρὶς τῷ
ἄρδρῃ :-]
72. καὶ δώματα
79. τῷδε
84. quidam ἐρέμνης, alii ἀραμνές. Cra-
tes ἐρεμνές, alii ἀραβας, sed Ari-
starchus ἐρεμνές. [Σιδονίης Ἀρα-
βας τε legebat Zeno, teste Stra-
bone i. p. 70. B.]
87. ὅτε et δὲ supra τε
90. εἰως πολλὸν β. ξυναγείρων
93. ὅς ἐλεῖζουσιν τινὲς τὸν σίχον. λέγοντες
αὐτὸν εἶναι περιττόν. Contra alii
post hunc addunt, ὅδε τι βυλό-
μενος· ἀλλὰ καρτερεῖν [κρατε-
ρῆς] ὑπ' ἀνάγκης. γελοῖως, in-
quit sch.
97. παρέχων
106. μνωμένω
114. δάκρυα
115. ὀφθαλμοῖσιν et 154.
119. γρ. ἐπερειαίτο ἀντὶ τῷ ἐπερωτή-
σειν. ἐνιοὶ δὲ γράψουσιν μυθήσαιτο
κακῶς : [Nempe voluit ἐπειρή-
σαιτο]
123. ἀδρήση : τρισυλλάβως τὸ ἀδρήση.
ὡς ἡρωδιανὸς καὶ ἀρίσταρχος :- sed
inter lineas τινὲς δὲ δραση οἰοῦνται
δεράπαινα.
- Ibid. εὐκτυκτον sed εὐτυκτον schol. marg.
125. Miror hiatum ab Ernesti diligentia
omissum. Hunc, ut fors tulit,
explet MS. lectio ἔδωκεν
127. ἐν κτήματα
137. αὐτίκα ῥ'
143. μεγαλήτορος υἱεῖ sed primo fuerat
υἱ Supra μεγαλήτορος scriptum
τινὲς ταλασίφρονος
153. πυκινὸν [levi errore pro πυκνόν]
158. ἀλλὰ σαόφρων. ἀδεύειναι πέντε σί-
χοι, ὡς περιττοὶ καὶ ὑπὸ νέβ παν-
τάπασι λέγεσθαι ἀπρεπεῖς.
159. ἐπισομίας Zenodotus.
162. supra ἐέλδετο script. ζηνόδοτος οἶετο
κακῶς [i. e. ὄϊετο]
165. ἐν μεγάροισιν, ᾧ μὴ ἄλλοι
168. γρ. τόνδε μέγ' ὀχθήσας
170. γρ. πολλέας [i. e. πολέας]
171. καὶ μὴν Μοχ ἔροχα πάντων pla-
ne, sine alterius lectionis vesti-
gio.

174. καὶ μὲν οἱ sed μ ex emend. ut videtur.

176. πᾶσι sed 179. διέκρινεν.

178. καὶ κε ὅ ἄμ' et mox ὑμέας

180. πρὶν, eraso γ'

181. μέλλεν ἀγάσσεσθαι

186. ὅσω et in schol. ὅσσε

192. ἀρίσταρχος ἀδετεῖ.

194. μεταδόρπιος et ἐπὶ supra μετὰ

197. τὸτο νύ κε post rasuram.

198. κείρασθαι τε

208. ἐπικλῶσει

212. ἐάσωμεν

213. δειπνε schol. supra ad 61.

221. τ' erasum, sed νηπενδές τ' in schol. bis. Deinde κακῶν τ' ἐπὶ ληθεν ἀπ. sed ον super εν. Contra in schol. ἐπὶ ληθον et εν supra scr. ὁ ἀσκαλωνίτης περισπᾶ μετοχὴν ἀκῶν. [ἐπὶ ληθον] ἀρίσταρχος δὲ προπαροξύνει ὄνομα ἐκδεχόμενος. ἔτω δὲ καὶ ἡμῖν ἀρέσκει. Ceterum ἐπὶ ληθον quoque habent Sotion Stobæi cxii. p. 584, 17. Hefychius v. Ἀχολον. Eustathius ad Il. X. p. 1258, 54 = 1355, 38.

223. οὐ κεν a m. pr.

231. ἀρίσταρχος γρ. ἔτως: ἡτρὸς δὲ ἕκαστος ἐπεὶ σφίσι δῶκεν ἀπόλλων ἰασθαι. καὶ γὰρ παῖθ' ὄνος εἰσὶ γενέθλης κακῶς διαφέρει παῖθ' ὄν' α-

πόλλωνος ὡς καὶ ἡσιόδος μαρτυρεῖ:

εἰ μὴ ἀπόλλων φοῖβος ὑπεκτανάτοιο σάβσει, ἢ αὐτὸς παῖθ' ὄν' ὅς

πάν φάρμακα οἶδεν:—

242. παρμενίσκος ἐψίλῃ τὸ οἶον· ἢ ἢ τῷ το μόνον ἐρῶ.

247. εἶσκεν

251. ἀνηρώτευσον (sic)

252. ἐγὼ λόεον text. ἐγὼ ἐλόευν schol. marg.

253. κράτερον

254. μὴ μὲν a m. pr. μὴ με ex rasura, sed εν ab antiqua manu supra scr. μὴ μὲν schol. marg. ὀδυσεῖα— ἀναφανῆναι

256. μοι et μῖν supra scr.

259. Inter ἄλλα et τρωαὶ super scr. μὲν

260. ἦδη, deinde circumflexus ex recensione additus. Schol. ἄμεινον τὸν δὴ χρονικῶς δέχεσθαι κατὰ ἀρίσταρχον. κράτης δὲ δύο ποιεῖ ἢ καὶ δὴ. [Pro τὸν δὴ lege τὸ ἦδη]

271. τότε et ὁ super τ

273. ἀργεῖοι

276. προηδετεῖτο κατ' ἐνός.

277. περισίξας a m. pr. Schol. ἀρίσταρχος βραχέως

279. εἶσκεν

282. ὀρμηθέντες sed 284. ἱεμένω

285. ἀρίσταρχος τὰς δύο ἀδετεῖ. [Pro δύο lege πέντε. ε]]

285-289. ὁ ἀντικλος ἐκ τῷ κύκλῳ· ἐκ ἀνεφέροντο δὲ σχεδὸν ἐν πάσαις οἱ

πέντε. τὰ γὰρ τῆς διαδέσεως ψυ-
χρά :-

292. τὰδ

294. τράπεδ' a m. pr. et sic inter lineas.
τράπηδ' ex emend. recenti.

295. ταρπώμεθα et τρα super ταρ Sch.
γρ. παυσώμεθα ἀντὶ τοῦ ἀναπαυ-
σώμεθα Deinde κοιμηθέντε

298. τ' a m. pr. δ' ex em.

301. δέμνια δ' ἐξόρεσαν

302. ineptus emendator erasit δόμω et
ex δόμω fecit δόμω, claudicante
verfu.

304. κάθευδε m. pr. sed antiqua manus
fecit καθευδε (sic) Schol. interlin.
προπερισπωμένως τὸ καθευδε

307. ὠφρυτο ἄρ

309. ποσὶ δ' ὑπολιπαροῖσιν

314. ἐνισπες a m. pr. ut videtur.

336. ἀρίσταρχος νεογενέας

344. κάδδ' ἔβαλε

353. ζηνόδοτος ἡδέτεται. ποῖα γάρ φησιν
ἐγένοντο ἐντολαί :-

356. ἀνευθεν ὄσον τε

366. αἰσχύλος δὲ ἐν πρωτῇ εἰδοθέαν αὐ-
τὴν καλεῖ. ὁ δὲ ζηνόδοτος γρ. εὐ-
ρυνόμη

370. ζηνόδοτος : ἡ δὲ μοι ἀντομένη :

372. μεθίεις et sic Scholiastes in Plato-
nem nuper editus Lugd. Bat. ad
Alcib. i. p. 74.

380. κελεύθερ

383. ἀγορεύσω et 399.

388. τὸνδ' in textu et in schol. marg. sed
in textu ex emend.

413. μέσσησι

414. ἰδῆαι ex em. sed manus antiquae, si
non ejusdem.

415. ἔπειδ' ὑμῖν

420. αὐτὸς ex em. recenti in textu, in
marg. ἀρίσταρχος αὐτός. Deinde
olim fuit ἀνείρηται, nunc est ἀμεί-
ετα

429. δόρπον ἄρ' ex emend. ejusdem ma-
nus.

437. νεόδερα

438. διαγλάψας' scripserat primo, sed λ
mutavit in ν et μ superscripsit, ut
hodie sit, διαγνάψας' Interpr.
διακοιλάνασα

440. δέρματ'

441. αἱ πλείες ἔνθα καινότετος ὡς τὸ
ἐνθα κε λοιγὸς ἔην [Per diphton-
gum αἱ duxerat ε, volens procul-
dubio refingere, ἐνθα κεὶν αἰνέ-
τατος Locus est II. Θ. 130. A.
310.]

443. τίς γάρ κ' εἰ.

454. αἰψ' omittit m. pr. additum ex
emend.

457. πόρδαλις sed in marg. πάρδαλις οὐ-
τως

461. ἀμειβομένος sed in marg. ἀνεί-
μενος ἡ γραφή :-

462. συμφράσσασα (sic) et supra γρ. ἐ-
φράσσασα
465. γρ. ἀγορεύεις
467. ἐνδοθι
468. γρ. εἰπε θεοὶ δότε In textu δὲ sine τε
469. κελεύθῃ sed σ erasum videtur
471. αὐτίκ' et 491.
484. ὡς μύθοισιν
486. τόγε et supra κατάλεξον est γρ.
ἀγορεύσον
494. ἀκλαυσον Deinde ἐπεὶ κ' εὐ πάντα
et suprascr. γρ. ἐπὶ πάντα sic, ut
velle videatur addi εὐ
495. τῶν γε θάνον text. sed schol. αἱ ἀρι-
στάρχῃ δάμεν
497. δὲ τε Mox γρ. παρηὰς
500. γρ. ἐδάμασσε
508. γρ. μίμνε
511. ἐν ἡδεμιά ἐφέρετο
517. ἐσχατιῆς a m. pr.
519. κακείθεν
521. ἐπεσῆσαντο
526. φύλασσε δὲ γ' ex em.
527. τινὲς παρέων
535. δειπνήσας text. et marg.
538. supra καπεκλάσθη scriptum κατέ-
κλασε
539. οὐ δὲ μοι ἦτορ sed supra γρ. ἂν δὲ νῦ
μοι κῆρ
543. ἀτρέως
544. ἀνυσὶν τε τινα
550. προσηῦδων ex emend.
551. δὴ omittit.
553. ut videtur, ἐν ἀπάσαις ἡθεταιτο

Notandum est, non semper pari-
cum fiducia marginales notas ad
loca sua a me referri, propterea
quod sæpe nulla textus verba iis
præponuntur, sæpe in longe dis-
tanti paginæ parte exstant. Scho-
lion, quod nunc in margine po-
situm est ad A. 386. circiter, per-
tinet ad 328.

567. λιγὺ πνειόντας text. In marg. τὸ
πνειόντος διὰ τὸς [l. διὰ τῶς ο']
πρὸς τὸ ζεφύροιο: Habet tamen
vulgatum Scholiastes ad E. 295.
Sed λιγὺ πνειόντος Porphyrius
Stobæi Ecl. Phys. p. 130. ed.
Canter. et sic MS. in Museo Bri-
tannico servatus, male mutatum
in Heerenii editione, λισυπνειόντος
Scholiastes Euripidis ad Phœniis.
220.
569. τινὲς φίλος ἐσσιν. ἐν ἐνίοις δὲ οὐ
φέρεται ὁ σίχος.
570. ἐδύσσετο
577. πρῶτον
578. ἐν δ' ἰσθὺς τ' ἐδέμεσθα—νηυσὶ ἐῆσιν
sed ἔισθης a m. pr. ut puto.
579. ἂν δὲ καὶ
585. διδοσαν
587. ἀλλά γε
589. σοι ex emend.
598. 599. notantur α, Γ et in marg.
χ' β'
51. . . ὅς λείλοιπα μετὰ νηὸς παρὰ

νέστορι. [Miserabilis fane versus, manifesto ex interpretatione na-

χ' tus. 51 [i. e. 51χος. Frequens nota in margine, versui omisso præfixa. Linea super νέστορι proprium nomen indicans, non raro et in hoc et in aliis MSS. occurrit, sed semper omitto.]

599. ἐρύκοις et eis supra οἷς. In marg. ἀρισάρχως σὺ δὲ κε

600. δ' omittit.

604. ζεῖαι τε καὶ εὐρυφῆες

606. ἀρισάρχως αἰγιόγον [αἰγιόστον] καὶ μᾶλλον ἐπήρατον τὸ πεδῖον :

608. δὲ τι Vide 497.

609. μεῖδῃσε et supra γρ. γήθησε

610. κατέρεψε ex emend.

619. κεῖσε με et supra ὀρθοτονητέον τὸ με [i. e. legendum κεῖσ' ἐμὲ]

621. γρ. ἀνὰ δώματ'

623. ἔπεμπον et supra γρ. ἔνεικαν

634. ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς MS. a Tho. Benteleio collatus, hoc est, noster Harleianus.

641. τ' ex αὐτ' erasum, et supra προσέφη antiqua manu scriptum πεπνυμένος In marg. ἐν ἄλλω ἀπαμείβετο φώνησέ τε :

644. δύναιτό κε

646. γρ. εἴ σε et mox text. ἀπηῦρα

660. προσέφη

664. τινὲς φάμεν δὲ μιν κακῶς

668. πρὶν ἢ τις μέτρον ἰκίσθαι et supra

γρ. πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι. In margine priorem habere dicuntur αἱ ἀρισάρχως, alteram αἱ κοινότεραι.

680. omissum repositurus, notas α, γ, versibus 679, 681. præfixit, deinde 680. in imo proxime sequentis paginae scripsit.

685. 686. δειπνήσατε, οἱ δ' αὖ sed οἱ θαυὰ pro var. lect.

697. εἰ γὰρ δὴ Schol. τινὲς γρ. αἱ γὰρ δὴ

702. ῥιανὸς ἡμαδίην γρ.

705. αἱ ἀρισάρχως ἔσκετο ἀντὶ τῷ ἐγέκετο.

714. prius ἢ erasum.

722. ὀλύμπιος et ἔδωκεν sed supra ος et εν scripta οἱ et αν

727. ἀποκτεῖναι μαιμάσιν et supra γρ. ἀνηρείψαντο θύελλαι et hanc lectionem habent schol. marg.

730. μάλα et supra γρ. σάφα In marg. quoque σάφα

732. τινὲς ὀρμηθέντα κακῶς

735. ὀτρηνῶς

736. ἔδωκε et circumflexus super ω erasus.

744. δὲ τοι

753. σωῶσαι text. et schol.

757. δώμαθ' ὑψηφεῖα

771. ἀρτύει ex rasura

775. μή που τις Deinde ἀπαγγ. ex emend.

777. γρ. εὐαδεν

780. νῆα μὲν ἐν (τάμπρωτ' ex ras.)
 781. ἰσὸν et τ' erasum.
 783. omiffus.
 784. σφ' ἦνειαυ
 785. εἰσοδῶν ἀριστοφάνης ὡς ἂν τις εἴποι
 ἐν ὁδῷ ἐτοίμην εἰς τὸ πλεῖν Mox
 ἐκ δ' ἔσαν
 787. ἡ δ' ὑπερωῖον αὐτῇ
 788. ῥιανὸς κείτ' ἄρ' ἀναυδος καὶ ἔστιν αὐ-
 τη χαριεστέρα ἢ γρ.:-
 792. ἄγεσι
 793. ἐπήλυθε
 798. ὅπως, quæ vera et antiqua forma
 videtur, quanquam supra B. 207.
 ὀπυίμεν etiam noster MS. Vide
 Pierfonum ad Mærin p. 278.
 Hesychius; Βεινεῖν: παρὰ Σό-
 λωνι τὸ βίαι μίγνυσθαι: τὸ δὲ
 κατὰ νόμους ὀπύειν: Idem in se-
 rie; Ὀπυόλαι: γεγαμηκότες:-
 sic enim MS. teste Schowio; sed
 litteram addidit Musurus.
 800. εἴως et sch. δασυνέον τὸ εἴως ὅπως
 806. οἱ πλείους ἀνάχθησθαι ὡς λέγεσθαι.
 ὡς αἰολικῆς τῆς κλίσεως ἔσσης. ὁ
 δὲ ἀσκαλωνίτης ὡς πεποιῆσθαι. In
 textu ἀνάχθησθαι primo, sed nunc
 a manu eadem mutatum videtur.
 811. πώλεαι (δῶματα omittit)
 812. κέλεαι ut E. 174.
 822. μηχανώωσιν et ὠνται supra ὠσιν
 825. μὴ δ' ἔτι
 826. τοίη γάρ οἱ In m. γρ. ἄμ' ἔπεται
 [lege ἔσπεται]
 829. πρόεικα
 832. κακείνον
 838. εἰπὼν
 840. ἰκάραιο
 846. αὐτῆς, quanquam σ' serius accessisse
 videtur, ab eadem tamen manu.
 ΟΔΥΣΣ. Ε.
 10. ἔσσυλα
 24. ἀποτίσσεται
 34. χωρὶς τοῦ καὶ αἱ κοινότεραι:
 35. ἀγκύθεοι
 39. ἐδέποτε sine ἐκ
 43. ὡς ἔφατο μετηνέχθησαν οὐ δεόντως
 ἐντεῦθεν εἰς τὰ περὶ τῆς ἀθηνᾶς
 ἐν τῇ α' λεγόμενα καὶ εἰς τὰ περὶ
 ἑμοῦ. ἡνίκα ἀπ' ὀλύμπου εἰς τὴν
 τροίαν κάτεισιν:- [Lege ἐρμῆ.
 Hoc vult, spurios esse Il. Ω. 340-
 342. Od. A. 97. 98.]
 51. προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν εἰχῶ
 [Videtur pertinere ad 54.]
 59. τηλόσε et δι super σε
 61. γρ. καὶ ἔτως: δαυμένων νύμφη δὲ
 εὐπλοκαμβῶσα καλυψώ:
 62. χρυσῇ
 63. τηλεθάσσα sed ex emend.
 67. γρ. μεμήλει
 72. τινὲς μαλακῶ γράφουσιν:-
 73. ἐνθα δ' fortasse ex emend.
 80. ἀρίσταρχος ἐδὲ ἦτις et mox ἀρίσταρ-

χοις ναίει ὁριστικῶς. [Erant igitur
qui legerent *naioi*.]

82. ἔνθα πάρος γε scholiis præponitur.

83. διὰ τῷ ε' σεναχῆσιν αἱ ἀριστοφάνους.

84. ὁ σίχος ἕτος περιτλός. ὁ γὰρ προκει-
μενος ἀρκεῖ: Habet in textu der-
δέσκετο hic et 158.

87. τίπτε δέ μοι sed punctis notatur δέ

89. ἀνώγει (sic, sc. ἀνώγειν)

91. omittit.

94. 95. (ut conjicio) εὐτελεῖς κατὰ τὴν
σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν οἱ
σίχοι

99. ζεὺς μὲν ἠνώγει a m. pr. sed ζεὺς ἐμὲ
γ' ἠνώγει a manu certe antiqua.

102. ἐξαίτης et πε supra αἱ a m. anti-
qua, ita ut accentus nunc videa-
tur in πέ cadere.

104. εἰδ' α'. Schol. sed εἰδ' textus et hic
et 138.

105. οἰζυρότερον semel schol. semel οἰζυ-
ρότατον

108. αὐτὰρ

109. ἀνεμόν γε ex rasura

110. ἀπέφθινεν clare et 133. In marg.
ἀπέφθινεν ὡς κόσμηθεν.

110. III. περιτλοὶ οἱ σίχοι.

111. κῆμάτα (sic) Hoc saltem exem-
plum volui dare literarum pun-
ctis damnatarum.

112. ἠνώγει· ἠνώγειν σὺν τῷ ν'. ἀντὶ τῷ
ἠνώγειν. ὡς τὸ ἡσκειν εἴρια κα-
λά:-

121. ὡς μὲν τ' a m. pr. et sic bis in
schol. sed bis alter schol. ὅτε
Deinde ὠρίωνα ἔλε

123. ἔως μιν ἐὸρτυγῇ sed εἰως et ἐν ex
emend. Schol. ἀπίων τὸ ἀγνὴ πε-
ρισπᾶ κατὰ δοτικὴν ἀκείων ἐν ὀρ-
τυγῇ ἀγνῇ

123. 124. εἰδέποτε παρ' ἀμῆρῳ ἢ ἀρτεμῖς
ἀρσενας φονεύει. διὰ τινὲς ἀδείξαι
τὰς σίχους.

127. τινὲς γράφειν νεῖᾳ ἐνὶ τριπύλῳ ἐν
εὐ:-

129. ἀγᾶσθε ex emend.

132. ἐλάσας Schol. ζηνόδοτος ἐλάσας
γρ. ἡδὲ ἔλας, ποιητικώτερον γὰρ
ἔλας μὲν τὸ συσρέψας. [Legen-
dum videtur, ζηνόδοτος ἐλάσας
γράφει· ἡ δὲ (deest nomen edito-
ris vel editionis) ἔλας.]

136. ἀρίσταρχος ἀγήρων:

156. ἀμπέτησιν αἱ ἀρίσταρχοι

157. omittit.

163. ἐν δ' ἰκρία πῆξαι ἐν αὐτῇ text. et
supra ἐν δ' est γρ. αὐτὰρ In
marg. γρ. ἐπ' αὐτῆς et ad ἰκρία
pertinens, ὡς ἰχνία [scribendum
ἰκρία sc.]

166. ἐρύκοι a m. pr. ἐρύκει ex emend.

168. ἀριστοφάνης ἰκίοιο:

175. εἴτ' ex emend.

179. ἀριστοφάνης ἄλλοις γρ. οἷον ζῶζειν
μὲν ἐμὲ ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις κακῶν
μοι τί βελεύειν:-

181. κατέρεψε ex emend.

182. ἀλιτρός τ' sed γ' in schol. marg.
 183. γρ. καὶ ὁδὸς πρὸς ὃ ἐσημειῖτο ἀριστοφάνης
 187. μή τι σοί
 188. ὅσ' ex emend.
 189. με a m. pr. μοι ex emend.
 190. αἰνέσιμος Deinde ὅδ' ἐμοι ex em. sed antiqua.
 194. ἔξον δ' ἐς πέις (sic)
 195. καθεζέτ'
 207. ἀνατλήναι pro var. lect.
 208. κ' αὐθι (sic) et sic Ammonius MS. Reg. 16 D. xiv.
 210. τῆς τ'
 217. ἀριστάρχος εἰς ἅντα αἱ κοινότεραι εἰς σώμα [Depravatum ex εἰσῶπα]
 227. μένοντες
 232. ἀριστάρχῃ ἐφύπερθε αἱ εἰκαιότεραι ἐπέθηκεν:— [Potius αἱ ἀριστάρχει]
 238. ἐσχατιὴν ex em. sed vulg. in schol.
 248. ἄρασεν in textu et ter in marg. Scholiafles: ἁρμονιῇσι (sic textus hic et 361.) προπερισπωμένους. ἔστι γὰρ ἰώνων ὁ ὑπερβίβασμός: Ruhnkenius quoque Epist. Crit. p. 221. ed. novae ait ἄρασεν habere MSS. et hanc probat lectionem.
 249. ἔνοι τορνῶσατ' ὀδυσεύς, sed voluit, opinor, 251.
 259. ποιήσεσθαι
 262. τέταρτον
 264. εἴματα ὅ
 272. γρ. καὶ εἰσορώοντα διχῶς αἱ ἀρί-
 273. 5άρχει. [Nempe duae lectiones commixtae erant, εἰσορώοντα et ὀρώοντα vel εἰσορώοντι et ὀρώοντι]
 277. χειρὸς et supra γρ. νηὸς
 281. ὅτ' ἐρινὸν legere quidam.
 284. ἐπιπλώων a m. pr.
 289. πείραρ
 290. δασέως τὸ ἄδδην
 294. ἔρανόθι ex em. sed vulgatum in schol.
 295. ἔπεσον
 296. ἡρίανδός καὶ ἀριστοφάνης αἰδορηγενέης λέγουσιν [l. ῥιανός]
 Ibid. μέγα πῆμα ex emend.
 299. τινὲς διὰ τῷ χ' μήχιστα. ἢ ἡ, τίς μοι γένηται μηχανή. οἱ δὲ, τί νυ πῶς.
 300. εἶπη
 302. ἀναπλήσειν et αἱ supra εἰν, circumflexus supra η.
 312. ὁ ἔξιων, ἀλέσθαι.
 315. αὐτὸς πέσε. ῥιανὸς αὐτὸν βάλε. τὸ κῦμα δηλονότι. καὶ ἄμεινον.
 317. δίνη schol. pro var. lect.
 319. ἐδ' ἐδυνάσθη text. et schol.
 323. πολλὸν a manu prima
 325. ἐνὶ ex ejusdem recensione, ut videtur. Mox ἔλαβεν ex emend.
 326. ἐκάθιζε
 327. καταρρόον
 329. ἀλλήλοισιν
 334. ὁ δὲ ἀριστοτέλης, αὐθῆσαν γραφεῖ. οἶονεῖ ἐπίγειος ὅπως καὶ χαμαιλέον:— [Lege οὐθῆσθα] sed αὐ-

δῆσσαι diferte Schol. ad Z. 125.

Alia var. lect. memoratur in schol.

αὐλήσσαι

337. ἔκ ἐνεφέρετο ἐν τοῖς πλείοσιν. ἀρί-
σταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀδείησεως
δισάζει. γράφει δὲ διὰ τῆς ὕπε-
ρδυσσας. ἔοικε δὲ ὁ εἰς τὸν ἐκ τῶν
ὑπερδυσσας εἰρημένων ὑπὸ τινος παρεμ-
βεβλησθαι. αὐτὴ δ' αὖ ἐς πόντον
ἐδύσετο κωδαινόντα (sic) αἰδυίῃ
εἰκυῖα : Mox ποτῇ γρ. καὶ πολλὴν
πτῆσιν. ἀμεινον δὲ χωρὶς τῆς ὕπερ
δοτικῆς. Citat ποτῇ ἀνεδύσατο
schol. ad Z. 127.

338. καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπε.

346. ὑποσέργοιο τανύσαι et in marg. σέρ-
νοισι διχῶς αἱ ἀριστάρχεια.

352. γρ. καὶ αἶψα Vide supra ad 337.

353. κῦμ' ἐκάλυψεν

356. δόλον αὐτε

357. ὁ, τε et pro interpr. supra διὸ In
marg. χωρίζει ἀριστοφάνης διὰ τὸ
ἔτε [Nempe Aristophanes cepit
pro ὅς τε, non pro ὑπὸ τε]

361. ὄφρα μὲν κεν

364. οὐ μὲν τοι

368. τινάζει et η super ei Apollonius in
Lexico v. ἥια habet τινάζει

373. ὑπο σέργοιο τάνυσεν Vide supra
346.

376. κινήσας ῥα et δὲ super ῥα

382. θυγάτηρ διὸς

383. κέλευθα ex emend. sed antiqua.

386. τινὲς γράφουσι ὅπως φαίηκεσσιν :—

Aliud Schol. ἕως ἀντὶ τῆς ἴνα· ὡς

καὶ ἀλλαχῇ. (Z. 80.) ἕως χυ-
τλώσαστο σ. α. γ.

388. δύο τ' ex emend.

391. ἡ δὲ Aristarchus.

393. ἐν τῇ ἀριστοφάνης καὶ ἀρειανῇ [ῥια-
νῇ] ἐπὶ κύματος—

394. ἀσπασίως text. sed ἀσπασίως schol.
idemque literæ superimpositæ
textui significant.

402. ῥόχθει γὰρ text. et Schol. Sed pro
γὰρ habent δὲ Apollonius in Lex-
ico et Etymologus p. 705, 29. et
sic alibi citatum vidi, nisi fallor.

409. ἐτέλεσσα et supra γρ. ἐπέρασα quod
et schol. in margine habet.

410. ἐκῆσας δ' ἔπη sed fine δ' in marg.

411. omittit γὰρ

422. ἀρίσταρχος γρ. εἰν ἀλλ' ἄτε πολλὰ
[Fortasse voluit εἰν ἄλλιον, ἄτε]

426. ἐνθα κ' ἀπὸ ῥινῆς τ' ἐδρύφθη a m.
prima sed ἐνθ' ἀπὸ ex rasura.

431. ὁ ἰξίων ἀπεσσύμενον

435. κῦμ' ἐκάλυψεν

437. γρ. εἰ μὴ ἐπὶ φρεσσι θῆκε

440. κλιτὴν citatur in margine, quod
quid sit, nescio.

442. τῇ δὲ οἱ

445. ὅστις Mox πολύλλισον et σ supra ν
Schol. in marg. ἔτω πολύλλισον
κατ' αἰτιατικὴν ἀντὶ τῆς πολυλί-
σως :—

455. ὡς pro var. lect. ut videtur et in

marg. εἰ μὲν ἄνευ τῆ ἰ ὤζω. εἰ δὲ σὺν τῷ ἰ, ὠδῆκει. [Lege, εἰ μὲν ἄνευ τῆ ἰ, ὤζεν. εἰ δὲ σὺν τῷ ἰ, ὠδῆκει. Locus est in Athenæo xv. p. 690, E. ubi hoc verbum miram quandam apotheosin subiit. Βασιλείη δὲ μύρβ μνημονεύει Κράτης ἐν Γείτοσι, λέγων ἔτως — γλυκύτατον δ' ὦ ζεῦ βασιλείη μύρβ. Corrige ὤζε. Senarius, primo pede minor.]

456. ρινάς δ'. ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος

457. δὲ omittit.

458. schol. ἔμπνυτο διὰ τῆ ε'. Est lectio Aristarchea, ut liquet e Scholiis Venetis et Vossianis ad Il. X. 475.

459. ζηνόδοτος ἀπὸ εἰ. ἡ κοινὴ ἀπὸ ἔθεν:—

461. κατάρροον διὰ τῆ ἐτέρῃ ρ

466. δυσκηδέα text. et Schol. Deinde Schol. ἀρίσταρχος φυλάσσω

469. αὔρη γὰρ var. lect. in marg. Pro πνέει Schol. ad Apollon. Rhod. iv. III. πέλει, sed πνέει servat Suidas v. ἄγχαυρος.

477. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γεγαῶτας

478. ὑγρῶν

483. φύλλων γάρ οἱ ἔην (sic)

490. ὁ ἰξίων αὐτῇ.

ΟΔΥΣΣ. Ζ.

1. ζηνόδοτος καθεῦθε

4. εὐρυχώρῳ et in schol. ad I. 345.

8. ἔξω τῆ ἰ ἀρίσταρχεοι· ἔχ' ὡς τινὲς

ἐν σχερίῃ: Habet εἶσα δὲ σχερίῃ Schol. ad I. 345. Mox ἀνδρῶν ex emend. Videtur ἄλλων fuisse a m. pr. et sic citatur ad I. 345. ubi ἀλφισάων

10. ριανὸς θεοῖς

16. ἀθανάτοισι eadem manus in ἀθανάτοισι correxit.

18. δὲ omittit.

24. μιν ἐειδομένη

29. ἐκ γὰρ τοι τοιῶτων φάτις ἀνδρῶν ἀναδαινεί: καλλίστρατος δὲ χάρις ἀντὶ τῆ χαρᾶ μεταποιῆσαι δὲ φησι τὸν ἀριστοφάνην φάτις:—

33. ἐντύνεο^{αι}· ἐπεὶ ἔτι

35. glossa inter lin. ὅπερ ἐν τοῖς ἀρίστοις ἐστὶ καὶ ὁ σοὶ αὐτῇ τὸ γένος: sed in textu, ὅθι τοι γένος ἐσσι καὶ αὐτῇ.

40. πόλιος et 263.

44. ριανὸς αἰδήρ

47. διεπέφραδε πάντα et γρ. κέρη supra πάντα

49. δ' omittit

50. ἱμεναί

57. ριανὸς ἐφοπλίσειαν οἱ δμῶες δηλονότι

60. ἐόντα Schol. σοὶ ἐόντα ἀντίπλωσις

68. γρ. καὶ ὅτε τευ

72. ἡμιοναίην et supra γρ. ἡμιοναί^α. Vult ἡμιονοῖν.

74. φέρον a m. pr. et 75. κατέδηκάν ex emend. ἀριστοφάνης φέρον γρ. καὶ κατέδηκάν οἱ δμῶες:

78. ἐπεβήσατ'
79. δῶκεν δὲ χρυσέην
87. γρ. ρυπόεντα
88. γρ. ἀμάξης
95. ἀποπλύεσκε text. In marg. ἀποπλύ-
νεσκε et superscriptum πλύεσκε
sed ἀποπλύνεσκε tantum expli-
cat.
96. χρισάμεναι
99. δμῶές τε ex emend.
100. schol. ταὶ δ' ἄρ' πᾶσαι διὰ τῆ δ' fed
ταὶ τ' ἄρ' citat aliud scholion.
102. γρ. ἔρεα ὅπερ ἄμεινον
115. ut vulgo, habet text. In marg.
πρὸς supra μετ' Mire corruptus
hic versus apud Suidam v. μετά.
Σφαῖραν τ' ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμύ-
μονα βασιλέα. Sed prope vero
Photius MS. unde Suidas hausit,
Σφαῖραν ἔπειτα ἔρριψεν μεταμφι-
πόλων βασιλεία. (sic)
116. ἔμβαλε text. et schol.
122. αὐτῇ (sic) fed glossa φωνῇ
124. πίσεα fed πείσεα schol.
126. ἀλλά γε τῶν (sic)
127. ἐπεδύσατο fed et ε prius et α ex
emend. esse videntur, licet ejus-
dem manus.
131. ἐκ πλήρης τὸ εἰσιν αἱ ἀριστάρχαι:
132. αὐτὰρ ὁ βεσὶ μετέρχεται Schol.
ῥιανὸς αὐτὰρ βεσί.
137. λευγαλέος κακῶς. ζηνόδοτος ἀργα-
λέος κακῶς:—
140. γύνων.
144. περιτὸς ὁ σίχος—καὶ ἀθηνόκλης δὲ
ὑπώπλευσε τὸν σίχον.
153. εἰ δ' αὖ γε βροτῶν ἐσσι, (βροτὸς ex
emend.) οἱ ἀρήρης καρπὸν ἔδουσι,
et in marg. vulgata pro var. lect.
nisi quod οἱ pro τοἱ.
160. ἴδον ἐγών, sed ἐγών diverso atra-
mento et ex emend.
164. καὶ κῆσε sed κακέισε schol.
165. μέλλεν et ἦ ex emend.
172. scholiastes videtur in quibusdam le-
gisse, νῦν δ' ἐνθάδε μ' ἦγαγε
174. παύσασθ' fed ε ex emend. ejusdem
manus pro secunda α.
178. ἄστ' τέ μοι
179. εἴλιμα et ἔσχες
190. τάδ' ex emend. ejusdem m.
194. ἄστ' τέ τοι et mox ἐρέω δέ τοι fed
τέ super δέ
200. φᾶσθ' In marg. δυσμενέων φᾶσθ':
τυρανίων συσέλλει. Recte; aliter
esset verbum φάομαι, φῶμαι.
201. δυσρὸς καλλίστρατος.
207. παρὰ διὸς schol.
210. λῆσατέ τ'
211. ἀλλήλοισι
220. χρίσομαι
237. χάρισι fed τ supra σ
239. schol. κλύτε μεῦ ἄτως:—
242. δέατ' text. fed ἔδοξε glossa.
244. 245. ἄμφω μὲν ἀδετεῖ ἀρίστάρχος:
διστάζει δὲ περὶ τῆ πρώτης.
248. ἔθεσαν
255. νῦν δὴ

256. ἐμεῦ Zenodotus.
 264. εἰσίδμη σὺν τῷ σ' Aristophanes.
 269. ἀποξείνουν text. et schol. φλοιὸν
 περιξέουσιν :—
 275-288. ἕως ἀνδράσι μίσγεται. ἀδε-
 τῆνται σίχοι ἰδ.
 277. erat πόσις νυ, sed eadem manus fe-
 cit δέ Deinde οἱ pro τοῖ
 285. γένοιντο
 288. μίσγεται et η super e
 289. ἀρίσταρχος σὺ δ' ὦκ' ζηνόδοτος ἐ-
 μέο [debebat ἐμέο]
 291. γρ. δῆεις ἀντὶ τῷ εὐρης Schol. αἱ
 χαριέστεραι δῆεις Et sic citatur
 in scholiis ad 262. Mox θαλάσ-
 σης et supra γρ. κελεύει [Pro εὐ-
 ρης lege εὐρησεις]
 298. γρ. ἡδ' ἔρχεσθαι
 303. ἦρως Mox δόμω et αὐλῇ sed οἱ fu-
 pra ω et deinde acutus supra cir-
 cumflexum.
 304. μάλα sine ἐκ
 308. αὐγῇ
 313. εἰ γὰρ
 313. 314. 315. primo omiffi, sed ab ea-
 dem manu in margine repositi, et
 versus ita numerati, 311, 312,
 α, ε, 313, 314, 315, β, γ, δ.
 317. λίπον ex rasura.
 318. τρέχον et ἔτρεχον suprascr. sed erat
 a manu prima τρώων Schol.
 καλλίστατος αἱ δ' εὐ μὲν τρεχέην
 sed τρώων aliud schol.
 324. κλύει μεῦ ex emend. ejusdem m.

325. ἔπωτ'
 329. ἐναντίη

ΟΔΥΣΣ. Η.

3. οὐ πατὴρ
 5. οἱ ρ' ὑπ' ἀπῆνης
 13. ἀδετεῖ ζηνόδοτος.
 17. ὅς τις ex emend.
 22. ἀρισοφάνης ἡ ῥά μοι
 26. πόλιν καὶ ἔργα νέμονται Schol. γρ.
 καὶ γαῖαν ἔχουσιν :—
 31. πολιοῦσσεο citat scholiastes ad N. 320.
 32. οἷγε et 33. φιλέουσιν ὅτε κέν τις ἴκη-
 ται scholiastes ad N. 119.
 41. ζηνόδοτος ἡ σφισιν ἀχλὺν γράφει. εἰ
 εὐ. ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς φησιν. καὶ
 τότε δὴ ρ' αὐτοῖς (sic) πάλιν χύτο
 θέσφατος ἀήρ :—
 52. vulgata a m. pr. sed ex emend. εἰ
 καὶ μάλα τηλόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 72. vulgata a m. pr. sed σείχῃσιν ἀν'
 ἄστυ ex emend. πᾶρεύονται glossa.
 Fortasse interpretabatur σείχωσιν.
 74. οἷσι τ' in schol. In alio, αἱ χαριέστε-
 ραι, ἦσι τ' εὐ φρονέσι.
 77. σὴν εἰς π. γ.
 80. ut videtur. ὑποτοπύεται ὁ τοπος ὡς
 καὶ χάρις φησιν ἐν τοῖς διορθωτι-
 κοῖς :—
 85. ὑψηρεφές
 86. ἐληλέδατ' et interpret. ἐληλαμένοι
 ἦσαν. Etiam in marg. ἐληλέδατο
 et eadem interpretatio,

87. περί τε schol. ad 86.
 95. ἐρειρέδατ'
 103. πεντήκοντα ὃ ἔσαν schol. marg.
 108. ὅσων
 113. ἐρειρέδατ' et supra γρ. ἐλήλαται
 114. τηλεθάοντα.
 115. ὄχναί sed bis ὄγχνη 120.
 117. ἔπωτε et mox ἀπολείπει
 124. ἐτέρας δὲ ἄρα (fine τε) sed vulg. in scholiis.
 129. δύο sed ο super ω
 131. ὑδρεύοντο ex emendatione ejusdem manus. Interpretatio ὕδωρ λαμβάνουσι
 149. ἐπιτρέψειαν ἕκαστος Schol. ὁνίως ἐπιτρέψοιεν αἱ ἀριστάρχαι: [lege ἔτως]
 150. γέρας δ' et δ' supra δ'
 158. ὅσφιν
 159. γρ. δὲ, καὶ τόγε κάλλιον
 161. οἷδε δὲ
 167. τόδ' ex emend.
 168. ποικιλόμητιν ex emend.
 174. ut videtur, ἀδετεῖται.
 178. καὶ τότε κήρυκα et δὴ post τότε suprafer.
 181. σπείσωμεν et hic et supra 165.
 199. γράφουσι κατ' ἑρανόν
 204. ξύμῳλητο
 213. μάλλον
 215. δειπνήσας pro var. lect.
 221. αὕτη μέντοι ποιητικωτέρα ἢ δὲ ἀριεμπλησθῆναι: [Voluit aut ἀριστάρχεις aut ἀριστοφάνεις, subaudito ἔκδοσις]
 223. ὡσκέμῃ (sic) Schol. ἄμεινον ὀρθοτονεῖν τὴν ἐμῇ:—
 225. δμῶάς τε text. et unum schol. sed suprafer. διχῶς δμῶας καὶ δμῶας Mox ὑψηρεφές sed ὑψίρεφές ex emend.
 239. φῆς a m. pr. φῆς ex emend. Schol. ἔνιοι γράφουσιν οὐ δὴ φῆς ἀντὶ τοῦ ἐδὲ ἔφης:—
 249. ἀδετεῖνται δὲ σίχοι ἤ. ὕπερον γὰρ ταῦτα λέγεται. εἰ δὲ προηρεῖτο ἔκ αν ἐπαλληλόγει:— [1. προεῖρητο et ἐπαλιλλόγει]
 250. ἐλάσας γρ. καὶ ἔλσας ἀντὶ τῷ συσρέψας.
 251. ἀπέφθιδον text. sed in marg. ὡς κόσμηθεν, quæ refertur ad alteram lectionem ἀπέφθιδεν, quam et agnoscit Etymologus M. p. 532, 42. sed ἀπέφθιδον p. 119, 56. 456, 18.
 253. δεκάτη δ' ἐν νυκτὶ pro var. lect.
 272. κέλευθα et ον super α
 278. ἔνθα δὲ μ'
 289. ἀριστάρχος γρ. δεῖλετο
 291. θεῆσιν (sic)
 297. καταλέξω et ἐ supra secundum α, α supra ω
 300. παῖς ἡμῇ
 301. ἡμέτερον in textu, sed in marg. ἔτως ἡμετέρας. ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα ὡς ἐς διδασκάλα:—
 306. ἐπισκύσσαιτο
 309. φίλον κῆρ et supra γρ. νόημα

311-316. τῆς ἐξ ἀριστάρχους διατάζει ὁμή-
ρου εἶναι.

314. οἶκον δὲ τ' ἐγὼ

315. εἰ κ'

316. γένηται sed οἶτο supra ηται

319. λέξαι et γαλήνην sed in schol. ad

N. 79. λέξεαι et γαλήνη

321. εἶποι nunc, sed εἵπερ prima m.

322. τήν περ ex emend. ejusd. manus.

325. γρ. καὶ μὲν οἱ

326. ἀπήγαγον ex emend. et supra γρ.
ἀπήνυσαν

330. εὐχόμενος et ξά supra χό Deinde
εἶπε, πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν.
ex emend. ejusd. manus.

335. ἀμφιπόλοισι et supra γρ. ἐν μεγά-
ροισιν

342. ὄρσεο

344. κάθευδε a m. pr. καθεῦδε ex e-
mend.

ΟΔΥΣΣ. Θ.

4. ἡγεμόνευεν

17. πολλοὶ δ' ἄρ

22. 23. ἀθετεῖ ζηνόδοτος.

23. τῆς

32. ὅς τις

42. ἔρχεσθ' et μεγάροισι

53. ἡρτύνοντο text. et schol. marg.

54. τάνυσσαν

55. ἀριστοφάνης νοδίω

58. prorsus omittit.

63. μέσ' ἐρίληψε ex emend.

67. ἀριστοφάνης δῆσε φόρμιγγι :

70. πῖιν et v supra positum, deinde ἀνώ-
γει

81. 82. ἐνίοις [ἐν ἐνίοις] τῶν ἐκδόσεων ἐκ
ἐφέροντο. διὸ ἀθετεῖνται.

92. δ' om. In marg. ἀριστοφάνης αἰψ'
ὀδυσεὺς γρ.

98. θυμὸν κ. δαιτὸς, οἱ ἄλλοι, sed vulga-
tam retinet Aristarchus.

105. ἔτως αἱ ἀριστάρχε

109. ἔπετο πολὺς

116. ναυβαλίδης

118. ἀμύμονος et hic et infra 419.

128. προφερέσματος

129. πολὺ φέρτατος ex emend. ejusd. manus.

132. τοῖς δ' sed δ' erasum.

133. ἄεθλον

142. προκαλέσσαι et ον super αἱ

Ibid. ἔτε ἀριστάρχους ἔτε ἀριστοφάνης, ἔτε
ζηνόδοτος ἐπίσανται τῶτον τὸν σί-
χον : [i. e. agnoscunt]

147. οὐ μὲν γὰρ τί μείζον ex emend.

148. ῥέζει

161. γρ. θαμά

167. θεοὶ—διδάσιν

174. αὐτ' εἶδος

175. ἀμφιπεριτρέφεται

187. ἐκ ὀλίγον τε,

188. ἐδίσκευον

192. ὑπὸ et μοχ ὑπέρπλοτο σ. πάντα.

198. τοῦ

204. ὄντινα

211. ἔο δ'

212. γρ. ἡδ' εὐθερίζω
 230. παρέλθῃ et οι super η
 241. ἄλλω et οἰς super ω
 249. ἐξαμοιβὰ sed η super α.
 251. ζηνόδοιός παῖσαιον εἶπεν οὐ κακῶς:—
 257. γλαφυρὴν
 268. τὰ πρῶτ' ἐμίγησαν text. et semel
 schol.
 268. Scholiastes videtur legisse ἡφαίσιοιο
 ἄνακτος.
 284. γρ. ἔπλετο πασάων:—
 292. λεκτρῶ δὲ sed ον super ω Deinde
 εὐκηθέντες.
 300. ^{α4}πελοντο Schol. ῥιανὸς πέλοι γρ:
 [Lege πέλοιτο]
 303. habet ab eadem manu in margine,
 quod in hoc codice raro spuris
 accidit.
 304. προθύρησι
 322. ἦλθε δ' ἐρίωνος
 325. ἔσαν δ' ἐνὶ θυρήσι et γρ. ἐν προ su-
 pra ἐνι
 332. τῷ sed τὸ suprascr.
 333-342. ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα
 σίχοι οὐ φέρονται διὰ τὸ ἀπρέ-
 πειαν ἐμφαίνειν.
 343. γρ. μακάρεσσι
 347. ἐγὼ σοι αὐτὸν (sic)
 348. 349. Inter hos margo addit 353,
 qui tamen suo loco manet.
 353. Schol. χρεῖως et χρεῖως. ἀρίσταρχος
 δὲ δασμὸν γρ:— [sc. pro δεσμὸν]
 Infra 355. χρεῖος erat, sed χρεῖως

fecit eadem manus.

359. δεσμῶν et ὃν super ὦν
 361. ἀναίξαντε c rasura
 383. ἀπείλησας text. et schol. Glossa
 in marg. ἐπηγείλω ἡδ' ἡπείλησεν
 ἄνακτι. [Il. Ψ. 863. Unde plane
 constat ἐπηγείλω non esse vari-
 am lectionem, sed interpretamen-
 tum.]
 384. ἐτῦμα sed γρ. ἐτοῖμα
 393. ἐνεῖκατε et suprascr. ἐνέγκατε
 396. δὲ αὐτὸν Schol. ἀρίσταρχος τὴν ἐ
 ἐγκλίνει καὶ ἡρωδιανὸς:—
 397. inter lineas repositum ἔπος
 404. γρ. καλεὸς
 409. vulgatam habet ex emend. ejusdem
 manus, sed erat δύελλα, quod ha-
 bet Scholiastes Apollonii i. 1334.
 417. δύσετο
 419. ἀμύμονος
 427. λοεσσάμενός γε ἰδὼν εὖ (sed τ' post
 ἰδὼν additum a m. recenti, ut
 puto.)
 429. ὕμνων
 434. τρίποδα γρ. καὶ λέεητα [Ita
 punctis lector ad marginem a-
 mandatur. Has et similes varie-
 tates noto, ut pateat, quam va-
 riæ lectiones ex meris interpre-
 tationibus fluxerint.] Addit Scho-
 liastes: εἶχε δὲ ὁ λέεης τρί-
 ποδα:—
 435. τρίποδ' ἴσασαν ex emendatione e-
 jusdem manus. [ἴσασαν certe νε-

ra lectio, sed ἔστασαν non operarum error, ut ait Ernestus.]

436. αἱ δ' ἄρ' ex emend. Mox ἔχευαν
 438. ἄρ' erasum
 444. ὀππότε ἄν
 445. ἰὼν et ἐ supra : Citat schol. ad N.
     79. ἐὼν
 449. ἀνώγει γρ. ἀνωγεν
 451. γε θάμιζεν,
 468. ἐξιόσσαι γρ. βιώσαι
 470. τ' erasum
 471. ἦλθε φέρων
 472. λαοῖσι τετιμημένον
 476. υἱὸς a m. pr. υἱὸς ex emend. συὸς in
     marg. pro var. lect.
 491. γρ. καὶ ἡ αὐτὸς ἀντὶ τῆ καθά:-
     Supra alterum ἡ scriptum παρὸ
 493. ἐποίησε
 494. ἀρίσταρχος καὶ ἀριστοφάνης δόλω
     φασί:-
 495. οἱ ῥ'
 497. γρ. αὐτίκα καὶ πᾶσι.
 500. ὥς οἱ μὲν et supra γρ. ὥς οἱ μὲν
 506. ἄγχ' αὐτῇ glossa πλησίον αὐτῇ
 507. ἀρίσταρχος διαπληῆσαι. ὥς ἀλλαχῇ
     τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες ἀ-
     χαιοί:- Vide infra ad K. 440.
     Sed διαπληῆσαι Photius MS. et Sui-
     das v. ἡε.
 508. ἀκρης
 509. ἡε ἑᾶν ex emend.
 513. ἀργεῖοι,
 524. πρόσθε Schol. γρ. προπάροιθε
 525. καλλίστρατος ἄσει καὶ ὤρεσσιν. ὥς

τὸ, ἀμυνόμενα ὤρεσσιν [Il. E.
 486.]

530. φθινύθαι
 533. ἡδὲ νόησεν.
 539. ὤρερε θεῶς et ἐπὶ super ορε
 541. μάλα et supra γρ. μέγα
 543. πολλὸν κάλλιον ἔτω et supra ulti-
     mum verbum γρ. ἐς Mox 549
     κάλλιον ἔτω (sic)
 547. ἐπιψαύη et εἰ super η et in textu et
     marg. sed mox ἐπιψαύει
 549. φᾶσθαι
 554. τοκῆς et supra γρ. γονῆς
 564. τόδ' Mox ἐγὼ (ν erafo) ut et
     ἀοιδῇ 580.
 566. ἀπήμονες et supra scr. ἀμύμονες
 569. ραϊσέμεναι γρ. ραίσασθαι Deinde
     ἡμῖν ex emend. ut videtur, ejus-
     dem manus, et πόλει Postremo
     ἀμφικαλύψαι ex emend. sed pro
     αι a m. pr. erat" i. e. εἰν Infra
     N. 177. textus habet πόλει ἀμφι-
     καλύψαι sed supra εἰ est ἰν, supra
     " est ' et supra αι est εἰν
 579. τὸν δὲ θεοὶ et supra ὃν θάνατον
 581. ἀπέφθιτο ἰλιόθι πρό, et supra πρό
     τῆς ἰλίου ἀπώλετο
 583. ἀνδρῶν. et supra γρ. αὐτῶν Et
     hoc agnoscit scholiastes in marg.
 584. πεπνυμένα et supra γρ. κεχαρισ-
     μένα In initio versus ἡ τίς πε
 585. κασιγνήτοιό γε χερείων
 586. ὃς κ' ἑταῖρος (sic)

ΟΔΥΣΣ. I.

2. κρείων sed κρείον ab eadem manu, ut puto, emend.
 6. ὅτ' et ἔχει
 9. ἀμφυσσων (sic)
 10. ἐκχείη
 12. σῶ sed correctum in σοί
 13. σεναχίζω In schol. marg. σενα-
 χίζω
 14. τί πρῶτον, τοι ἔπειτα et τί supra τοι
 In schol. marg. τί πρῶτον τοι:—
 22. νήριτον: ὁ φιλόξενος νήιον αὐτὸ φησὶ
 διὰ τὸ ἡμεῖς δ' ἐξ ἰθάκης ὑπὸ νήϊν
 εἰλήλυθμεν. [Γ. 81.] τινὲς δὲ
 νήιον ὥσπερ ὁ ἀκροαλῆς [ὁ Κράτης]
 τὸν περὶ τὸν λιμένα τόπον ἐν ᾧ
 ἦν συνηρεφὴς τόπος ἱερὸν νυμφῶν.
 ἀφ' οὗ καὶ τὰς νύμφας κοινῶς νη-
 ἰδας προσαγορεύεσθαι.
 23. ἀλλήλοισιν
 29. 31. notantur literis α, γ, in margine
 interiori. In eodem margine, sed
 exadversum 33, scriptus est 30,
 notatus χ β Si igitur Tho.
 Bentleius nostrum inter codices
 v. 30. omittentes numerare vo-
 luit, festinabat.
 33. ἐμὸν et οἱ super ὃν Mox ἔπειθεν
 40. τότε δὲ ἐγὼ τὴν ἰσμαρον ἐπόρθησα
 πόλιν τῆς κικιονίας. (sic) ἢ νῦν

μαρώνεια καλεῖται:— [Confer A-
 then. i. p. 33. D. viii. p. 351. E.
 cum Eustathio ad Od. i. 198.
 p. 1623, 49. 53=347. 28. 34.
 ubi pro καταλυφθῆ Ed. Rom.
 habet καταλυφθῆ mendose qui-
 dem, sed veræ lectioni proxime,
 κατακαλυφθῆ.]

48. οἱ σφιν
 49. δὲ scriptum supra μὲν
 51. ἦλθον δ' ex emend. Citat Scholiaſtes
 Il. B. 467. 468. quo confirmatur
 ὦρη Voluit fortasse librarius, ἦλ-
 θον δ' ὅσσα τε φύλλα
 53. πάδωμεν et οἱ super ω
 57. ἀλεξόμενοι
 58. μετενύσσετο (sic)
 72. κάτθεμεν
 78. τε omittit
 88. προίειν a m. pr.
 89. ἐπάσας text. et schol.
 90. ἦεν
 96. παρ' ex emend.
 98. ἄγων pro ἄγον
 99. νηυσὶν ἐν γλ. ex em. A m. pr. erat
 ἐν Particulæ δὲ nullum vestigi-
 um. Mox δῆσας τ' ἐρύσας et su-
 pra γρ. δῆσα ἐρύσας
 116. Supra λάχεια glossa εὐάρετος γῆ
 122. ποιμνησιν κατιστρεφεται
 126. οἱ καὶ
 134. αἰεὶ,
 135. γρ. ἀμμοῦεν Deinde ἐπῆδας text.
 a m. pr. et γρ. ὑπ' ἑδας

138. ἐπικέλσαντες a m. pr.
 139. ἐποτρύνει et η super ει
 144. παρὰ plane in text. sed in marg.
 ἔτως περὶ νηυσὶν
 145. ἔρανόθεν (sic) et in marg. χωρὶς
 τῷ ἢ τὸ οὐνόθεν Deinde γὰρ et δὲ
 suprafer.
 147. ποτὶ et ρ supra π
 154. ὥσαν citat schol.
 156. γρ. δολιχεσάλης (ut videtur)
 159. ἐν δὲ ἐκάσῃ
 160. λάχον et supra α additum γ, supra
 χ, αν In marg. λάγχανον
 172. μὲν ἔν
 182. ἐσχατιῆς a m. pr. sed ς erasum.
 ἐσχατιῆς citat schol. marg.
 185. ἔτως ἀριστάρχως ὁ δὲ ἀριστοφάνης
 βέβλητο
 189. ἦ. δει.
 198. ἱερὺς
 199. σύν παισὶν habet Harleianus. Schol-
 iastes ait, σύν παιδὶ ἀριστάρχως
 καὶ ἀριστοφάνης: Alius Scholi-
 astes etiam σύν τῷ παιδὶ Nota
 marginalis addit: ἡ δὲ ἀπότασις
 πρὸς ἡσίοδον λέγοντα. τὸν δὲ μά-
 ρωνα εἶναι οἶνε πίνοντα τῷ διονύ-
 σε:— Lege, τὸν μάρωνα (vel τὸνδε
 τὸν μάρωνα) εἶναι Οἰνοπίκωνος τῷ
 Διονύσε:— Præter auctores quos
 citant Clarkius et Ernestus ad
 lectionem παιδὶ confirmandam
 nunc demum memorandus est
 Hesychius, cujus locum fortasse a

se non intellectum omisit Musu-
 rus, e MS. unico protulit Schow-
 ius. Σχόμεθα, ἐπὶ τῷ οὐ ἔνεκα
 μὴ σύμπεδι περισχόμεθα, περι-
 ἐσχομεν. Glossa hoc modo scripta
 erat, cum primum eam ex Ho-
 merico Lexico in suum transfere-
 bat Hesychius. Σχόμεθα, ἐπὶ τῷ
 περιέσχομεν. ὍΥΝΕΚΑ' MIN
 ΣΥΜΠΑΙΔΙ' ΠΕΡΙΣΧΟΜΕΘΑ.
 Verum librarius unus scripserat
 ἔνεκα, alius supra vocalem ε po-
 suit diphthongum ου. Librarius
 unus ita scripserat pronomen,
 ΜΗ, ubi duo quidem puncta sig-
 nificant η pronūciandam esse,
 quasi iota esset, lineola vero est
 pro litera N. Sed librarius alter
 puncta neglexit, et lineolam pro
 accentu cepit. Reliquæ duæ va-
 rietates, N scilicet ante labialem
 Π in M mutata et ΑΙ diphthon-
 gus in E vocalem corrupta adeo
 faciles et communes sunt, ut ne-
 minem morari possint. Ut faci-
 lius partem eorum quæ scripsi,
 intelligant lectores, meminerint
 velim, terminationem ης sic in
 MSS. scribi s simpliciter, ις au-
 tem sic, ῥ; ην scribi ^ simplici-
 ter, ιν autem ᾶ. Quod ad ἔνεκα
 et ἔνεκα attinet, ea sæpissime per-
 mutari omnes sciunt. Exemplum

interrogationis, quod a Græcis πύσμα vocatur, hocce dat Sextus Empiricus Pyrrhon. Hypotypof. i. 189. τινὸς ἔνεκα χολή θανατίζειν ἄνδρα ποιητήν; Quod sumtum est ex Aristoph. Ran. 1040. ubi editiones recte et metro convenienter ἔνεκα. In ejusdem Aristophanis Av. 517. clausula est versus anapæstici, τίνος ἔν ἔνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν; Sic omnes, nisi fallor, editiones, quæ Kusterianam præcedunt. Kusterus e MS. edidit τίνος ἔνεκα, cui duo Bruckiani accedunt. Nempe in codice, unde corruptela in editiones

manavit, scriptum erat, ^{ου} ἐνεκα

207. τ' ex emend. fortasse recenti.
 211. ἀποσχέσθαι et superscriptum ἀποσῆναι, sed est glossa, non varia lectio, ut opinor.
 214. ἐπικείμενον
 216. γρ. εἰδὲ τιν' ἔνδον
 217. κατὰ et supra γρ. κατὰ
 221. μετασσαι et supra μεσήλιξ
 222. ναῖον correxit eadem manus, sed primo voluisse videtur νᾶον In marg. ἀρίσταρχος ναῖον. τινὲς δὲ νᾶον. οἱ δὲ ναῖον.
 231. κήαντες sed a manu recenti, vel fortasse scholiastæ; is enim in margine κήαντες
 235. ὀρυγμαδὸν et sic alibi, nisi fallor. Error quidem manifestus; sed

caute distinguendum est inter errores, qui metro, aut scriptoris seculo, aut stylo disconveniunt, et inter errores, qui totam linguæ indolem violant. Non enim dubitandum videtur, quin bene Græcum sit ὀρυγμαδός. In Procli hymno ad Solem 13. (apud Brunck. Analect. ii. pag. 441.) ὀρυγμαδός MS. Harl. 1752.

238. δύρηφι in textu et pro var. lect. mox 243.
 245. ὑπέμεινον hic et infra 309. 342.
 247. κατέδηκεν. Quod miror Ernestum, hujusmodi minutiis semper invigilantem, non monuisse.
 249. αἰνυμένω,
 254. γρ. μηχανώνοντα
 262. μητίσασθαι
 264. γε omittit
 265. δὴ ἔπερσε
 266. αὖ pro αὐτε Deinde γῆνα primo scripserat, sed eadem manus fecit γῆναδ' Nempe per circumflexum, qui in hoc ut in omnibus paullo antiquioribus MSS. semicirculus plerumque est, egit lineam rectam, quæ acutum notat; postea τωῖ ᾱ junxit τὸ δ' Voluit igitur γούνατα ab initio frequentis versus elisionem pati.
 267. εἴτοι
 274. δεῖδιαιεν
 278. με in textu et schol. sed in textu.

- ex emend. ut olim γε fuisse videatur.
283. νῆα et supra νέα μέν μοι ἄτως ἀρί-
σταρχος
286. τοῖς a m. pr. sed δέ et δ' addita ab eadem, ut puto, in recensione.
291. ο super ὦ scriptum in ὠπλισσατο et in 344. Etiam 311. aliquid turbari videtur in ὦ.
292. ὥςτε primo, sed ὥσπερ ex em. si non ejusdem manus, antiquæ tamen.
296. ἐμπλήσατο
305. προέθηκεν
311. σὺν δ' ὅγε δ' et hic et 344, sine rasura aut varietate. In fine versus ὠπλίσσατο δεῖπνον Hoc etiam infra 344, sed suprascr. γρ. δόρπον
314. εἶγε ex rasura
315. πολλῶ ex emend. sed recenti, ut vix fieri possit, quin πολλῇ, quod habet scholiastes a prima manu venerit. Photius Lex. MS. 'Ροῖζος: παρ' ὁμήρῳ δηλῶς· πολλῇ δὲ ροίζῳ πρὸς ὅρος τρέπε :-
317. δοίη
321. εὐανθὲν
323. θαλάσσης additum rubro liquore.
329. ἀριστοφάνης ὑπὸ κόπρῃ ὡς ὑπὸ κόλ-
πῃ ὑπομάλης δέ τι φέρει :-
331. ἀρίσταρχος πεπλησθαι :-
333. ἰκάνει In marg. schol. ἰκάνει
335. ὅρα ὅτι αὐτομάτως καὶ δίχα λαγμῷ
- ἐαυτὸν ἐπιδίδωσι πρὸς τὰς κινδύ-
νους :-
339. ἐκέλευεν.
348. ἐκελεύθη a m. pr. sed εἰ a secunda.
353. ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔπιεν sed x super ἐπ additum. δέκτο etiam schol. marg.
356. ὦ καὶ σὺ χαίρεις. In hoc versu, et 365. 370. scriptum erat ξεινήιον, sed in ξείνιον ab eadem manu mutatum.
360. αὐτὰρ οἱ et γρ. αὐτὰρ, οἱ
366. ὄνομα. ἔτιν (fine ἔς') et sic schol. infra ad 399.
367. οἱ δ' ἄλλοι
368. αὐτίκ'
373. φάρυγγος
376. ἔπεσσι δὲ
379. αἴψεσθαι Schol. διαφανὴς ἦν ὅτι πεκύρωτο.
381. ἐνέπνευσε μέγα
383. ἐνείρυσαν ex emend. sed ejusdem manus, et in marg. γρ. ἐνέρεισαν Mox ἐρεισθεῖς et supra γρ. ἀερθεῖς
384. ὡς ὅτε et schol. marg.
385. 388. σ et ρ simplex.
386. αἰεῖ;
387. τὸ δὲ ἐλόντες ἀρίσταρχος ἀντὶ τῶ ἔχοντες.
392. βάπτη
393. σιδήρε γε
395. ὤμωξεν et super ω prius οἱ

404. νύκτα δι' ἀμφοσίν et supra γρ. δι' ὀφθαίην
 405. μή τις σε
 406. κτείνει ex emend.
 411. νῆσον δ' et sic citat Scholiaſtes supra ad 275, ubi etiam ἀλεύασθα
 412. Post hunc additur in margine verſus, τῷ γὰρ δὴ παῖς ἐσσι' πατήρ δὲ σὸς εὐχεταί εἶναι.
 413. ἐγέλατε φίλον ἦτορ sed γρ. κῆρ super ἦτορ
 428. τοῖς ἐπι
 444. ὕστατος δ' a m. ſecunda, ſed antiqua
 445. λαχμῶ Schol. γρ. καὶ λάχνω παρ-ωνύμως τῇ λάχνῃ :-
 451. γρ. ποθέεις. ſed potius credo referendum ad 453. ubi textus πεθέεις, v ſupraſcripto a manu ſecunda, ſed antiqua.
 455. γρ. ἔμμεν' ὀλεθρον
 457. ὀππη, (ſic)
 459. θεινόμεν et ſupra gloſſa τυπτομένοι, poſtea v finale textus in σ mutavit. Mox καδδ' ἐμὸν κῆρ ſed in marg. pro var. lect. καδδέκεν
 464. πῖονι. et α ſuper ι
 468. ἀνα δ' et ſupra ἐν
 477. σέγ' ἔμελλε
 482. 539. νεὸς a m. pr. et ſic K. 127.
 483. τυτθόν,
 484. ἐκλείσθη ſed v ſuper ει
 485. τὴν δ' ἀψ' ἔτως ſchol. marg.

489. κώπησιν ἰν'
 491. ἀπῆμεν, In marg. ριανὸς πλή-σονται:
 499. ὀκρίοντι Quæ verior eſt ſcriptura. MS. Heſychii, Μαρμάρω κριό-εντι, partim recte.
 502. εἰ καὶ τις σε καταχθονίων citat Schol. ſupra ad 106.
 504. πολίπορδον ſed vulgatum 530.
 516. ἀλάωσεν ſed ας ſuper εν et pro interpretatione, ἐτύφλωſας ἐματαί-ωſας: Deinde ἐδαμάſατο et ſupra, ſſαο
 520. αἶκε δέλησ'
 523. ψυχῆς γε et τε ſupra γε
 528. κλύθι
 533. ἦν nunc, ſed ε eraſum.
 539. προπάροιθε et ſupra γρ. μετόπιſθε
 540. 542. ἐπὶ τῷ προτέρῳ ἀδετεῖται. πῶς γὰρ ἐμπαλιν ἠνέχθη:
 553. ἔκαλον ὁδ' et ηα ſuper αιον. Poſt ὁδ' additum ἄρ' m. antiqua. Legi igitur voluit emendator, μηρί' ἔκη, ὅ δ' ἄρ' ἐκ ἐ. ι.
 554. ἀλλ' ὅγε μερμήριζεν et ζ in ξ mutatum. In marg. γρ. ἀλλ' ἄρα
 559. δὴ τότε κ. et ſic K. 186.
 561. ἐποτρύνας et ων ſuper ας

ΟΔΤΣΣ. K.

6. υῖες a m. pr. ἡβώντες.
 7. ἀκοίτις a m. pr. ι in α mutavit manus recentior

11. αἰδοίης
 12. τρητοῖσι λέχεσσι Schol. marg. τρη-
 τοῖσι
 13. γρ. καὶ τεῖχεα μακρά.
 16. καὶ μὲν Mox καταλέξω, sed é super
 α secundum, et α super ω.
 19. δῶκε δέ μοι ἐκδείρας
 30. ἐόντας et es super ας ab eadem ma-
 nu. Schol. marg. ἐόντες ἡμεῖς
 31. ἐπέλλαξε
 39. γρ. καὶ δῶμαθ' ἵκηται
 41. ζηνόδοτος ἐκτελέοντες
 42. οἴκαδ' ἐνεισόμεθα
 43. τὰδ' ἔδωκε in text. In marg. τὰδ'
 ἔδωκεν: ἔτως αἰσάρχος. ἄλλοι
 δέ, τὰ, δέδωκε. καὶ τὰ γ' ἔδωκε.
 καὶ τὰγε δῶκεν ἡρωδιανός
 58. σίτοιό τ' ἐκασσάμεθ'
 62. ἐλθόντες δ' ἀναδύματ' ἐπισαθμοῖσιν
 γρ. πρὸς δῶμα παρὰ σαθμοῖσιν
 65. Videtur a m. pr. fuisse ὄφρ' ἂν ἵκηται.
 70. κακοῖσι sed linea transversa damna-
 tum, et suprascr. μαλακοῖσι [Nisi
 merus est error, volebat καλοῖσι]
 In marg. ζηνόδοτος μαλακοῖσιν
 ἀμειβόμενος γράφει.
 75. ἔρξ' ἐπεὶ ἀθανάτοισιν
 93. κύματ' Primo fuit γ' pro τ', sed ni-
 hil in accentibus mutavit. Quod
 si alterum consilio scripsisset, ita
 notassēt, κύμά γ' Apollonius v.
 αἰέετο habet κύματ'
 100. προΐειν
 103. γρ. ἢ κεν ἄμαξαι.
 106. θυγάτερ (sic)
 107. κατεβήσατο
 110. τῶνδ' text. et schol. τὸ δὲ οἷσιν αἰρί-
 σαρχος διὰ τῆ τ'.
 116. δεῖπνον et supra γρ. δόρπον
 118. τεῦξαι et χε supra ξαι
 123. ἀνδρῶν τ'
 124. πένοντο text. In schol. πένοντο:
 αἰσάρχος φέροντο Paullo ante
 Schol. αἰσοφάνης ἰχθύς δὲ ὡς
 εἶροντες.
 126. ἐγὼν ἄορ
 129. φύγωμεν.
 130. οἷδ' ἄμα: τῆτο μὲν ἐμφαντικόν. ἐνιοί
 δὲ γρ. οἷδ' ἄρα πάντες. καλλίστρα-
 τος δὲ καὶ ριανὸς διὰ τῆ λ. οἷδ'
 ἄρα πάντες:— [Manus librarii in
 ultimis aberravit; volebat οἷδ'
 ἀλα πάντες, quod etiam conjecit
 Toupnius Cur. Nov. in Suid. v.
 ἀνέρριψαν. Suidas quidem et A-
 pollonius habent ἄμα, sed ἄλα
 fortiter defendunt loca a Toupio
 laudata, supra H. 328. infra N.
 78.]
 136. αἰσοφάνης ἐδήεσσα
 140. νῆα
 146. παρὰ et ἀπὸ suprascr.
 152. ὕπνον et suprascr. γρ. καπνόν
 156. νεῶς
 160. ζηνόδοτος δὴν γάρ μιν:
 164. γρ. διὰ τοῦ μ. ἐμπάσας. ἐπιβας
 πλησιάσας ὡς τὸ λαῖ ἐν σήδεσσι
 βάς:—

166. εἶας.
 169. καταλοφάδεια schol. marg.
 170. ἔπως ἦεν: ἀριστοφάνης δὲ ἔπως εἰ-
 χεν.
 174. οὐ γάρ πω καταδυσσόμεθ' sed σ
 supra ω additum
 175. ἐπέλθῃ· text. ἐπελθεῖν schol.
 178. ἐν τισι τὸ ἔτως φέρεται:— (pro ὤκα)
 188. ριανὸς δὴ τότε ἐγὼν α. θ. μετὰ μῦ-
 θον ἔειπον:—
 220. ἀρίσταρχος γρ. ἔσαν δ' ἐν προθύ-
 ροισιν:
 224. πολίτης (Πολίτης est error typo-
 rum)
 Inter 233. et 234. additur in marg. β.
 τεῦχεν δὲ κυκεῶ χρυσέω δέπαϊ
 ὄφρα πίοιεν
 239. 240. τρίχας τε καὶ θέμας. Schol.
 ζηνόδοτος καὶ πόδας γρ. καὶ ἐν
 ἄλλω φωνήν τε τρίχας τε καὶ θέ-
 μας:—
 242. παρ' ἄκυλον In schol. παρ' ἄκυλον:
 ἀρίσταρχος ἢ οἶδε τὸν σίχον. ὁ δὲ
 καλλίστραλος ἀντ' αὐτῶ γρ. παντός
 με ὕλης ἐτίθει μελιηδέα καρπὸν.
 249. ἀγαζόμεθ' In marg. ἐν ἄλλω ἀγα-
 ζόμεθα.
 253. omittit, et mox 265.
 268. ἄξεις et ἔ super ἄ In marg. ἀρί-
 σταρχος ἀντ' τῶ σῶν: (Ita nempe
 explicat σῶν)
 281. πῇ δ' αὐτ' ὡ δύξηνε
 285. σὺ γ'
 287. δ' omittit
 288. ἀλάλησιν
 296. κελήσεται et κ additum super ε pri-
 us. In Schol. κεκλήσεται
 306. ἴσασιν. et supra γρ. δύνανται
 316. τεῦχε Deinde δέπαϊ et in marg.
 ἐν ἄλλω. γήραϊ ὑπὸ λιπαρῶ: [lege
 ἐν ἄλλω, δέπα', ὡς γήραϊ ὑπὸ λ.]
 320. λέξο et in marg. ἔτως ἀρίσταρχος
 δισυλλάβως τὸ λέξο· ἀδηλοῦ δὲ πό-
 τερον κοιμῶ ἢ συναριθμῶ: [Lege
 συναριθμῶ. Videntur quidam le-
 gisse λέξε' elisum pro λέξο, quod
 plenum exstat Il. I. 639. Postea
 e λέξε, nota elisionis neglecta,
 factum est λέξα]
 324. καὶ μ' ὀλοφυρόμενη: ἀριστοφάνη. καὶ
 με λισσομένη. καὶ ἔστιν ἐκ ἀχαρις
 ἡ γραφή
 326. ὡς ἔτι et πῶς super ὡς
 329. ὁ σιδώνιος φησὶν ἀπετεῖσθαι τὸν σί-
 χον
 334. ἐπιθήμεν
 348. τέως μὲν in textu et supra literis
 pene fugientibus, γρ. κεδναί
 350. γείνονται et mox κρηναίων Schol.
 γίγονται et κρηναίων
 351. ἔτε γρ. ζηνόδοτος
 352. ἔκβαλε
 355. κάνεια et supra γρ. κύπελλα
 362. τὸ μὲν θυμῆρες, προπερισπωμένως.
 τὸ δὲ θυμαρές, ὀξύτόνως. γρ. γὰρ
 ἀμφοτέρων:
 370. omittit.
 376. κρατερόν et supra γρ. συγερῶν

377. ἀγχῶ δ' ἰσαμένη Fuerat παρισαμένη, sed emendavit eadem manus. In marg. ἐνιοι δ' ἀγχι παρισαμένη :
380. ἔδει σε χρεῖ
381. κρατερόν
385. ἀρίσαρχος λύσασθ' ἐτάρες
388. ὥς ἄρ' ἔφην γρ. ὥς ἐράμην
389. ἀνώγει et supra γρ. ἀνώγει
393. ἀριστοφάνης τοῖς δ' ἐκ μὲν Mox ἔρυσσε et σ supra additum
394. τό σφιν
395. ἀρίσαρχος ἀψ' ἐγένοντο
400. πότνια κίρκη. et supra δῖα θεάων
404. κτήματ' ἐν σπήεσσι et 424. Schol. ad hunc locum ἐν τισι γρ. κτήματα δὲ σπείεσσι. καὶ κτήματα ἐν σπείεσσιν :—
410. πόριες text. et marg. ut citant Apollonius v. ἄγραιλοι, et diserte Schol. Veneta ad Il. P. 4. 40.
416. ἀρίσαρχος πόλιν αὐτήν.
417. ἵνα τέτραφεν γρ. ἵν' ἔτραφον
425. ἐμοὶ ἢ μοι correctum, et ἔπεισθαι in ἔποισθε
430. primo omisus; additur in marg. ab eadem quidem manu quæ Ilerofque addidit, sed olim omisum esse docet scholion, λείπει τὸ λέγων :
440. Nullum in Harleiano vestigium est lectionis ex Eustathio memoratæ. Sed ἀποπλήξας diserte citant Scholia Veneta et Codicis Town-
- leiani ad Il. Ψ. 120. Adde quod in Il. Α. 146. idem Codex Townleianus supra vocem τμήξας scriptum habet πλήξας αἱ πλείες. Quod ad verborum proprietatem attinet, idem fere discrimen videtur quod apud Latinos *abscido* a *cædo*, et *abscindo* a *scindo*.
449. κίρκης ex emendatione, sed m. antiquæ.
451. ἔλας
452. δαίνυμένους δ' ἄρα τῆς γε γρ. δαίνυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν
453. ἐν ἄλλω γρ. φράσαντό τ' ἐσάντα :
456. omittit.
457. θαλερόν Schol. ἀριστοφάνης, συγερὸν γόον. καὶ ἐκ ἀχαρις ἡ γραφή :
464. αἰεὶ
470. omittit.
474. εὐκτίμενον et supra γρ. ὑπόροφον
- 475-479. Hi versus in margine repositi solita manu, ut σίχοι, sed non numerati.
479. δὴ τότε κοιμήσαντο ἀνὰ μ. σ.
500. καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
506. ἀνα δ'
509. ἀντή τ' ἐλάχισα m. pr. quam lectionem memorat scholiastes, sed rejicit. Deinde φερσεφογειης et π supra φ prius, ut et 534. sed per π tantum scribitur 564. Α. 47. 212.

527. ῥέζειν a m. pr. ζ in ξ mutatum a recenti.

528. τρέψας

533. δειράντες et ας super ες, si non eadem manu, certe antiqua. Idem factum A. 46.

534. θ' αἰδή ex emend.

549. ἰωμεν

555. οἰνοβαρείων.

ΟΔΥΣΣ. Α.

7. Schol. ἰγμενον ψιλῶς ἤτοι ὕγρον

14. ἀρίσαρχος κερβερέων: [Lege κερβεριων, quam lectionem memorant Scholiastes Aristophanis ad Ran. 187. et Etymologus p. 513, 45. Hic etiam alias lectiones notat, χειμερίως et κεμμερίως]

16. ἀρίσαρχος καὶ ἀρισοφάνης καταδέρεται: Schol. ἐπιλάμπει μὲν ὁ ἥλιος τὰς κιμμερίως. οὐ φαέδων δέ. ἀντὶ τῆ οὐ πάνυ λάμπων.

21. παρὰρρόον (sic)

24. ἔσχων

25. ὄρυξα ὅσον τε

26. χοὴν χέομεν a m. pr. sed ex em. χέομ ἡν (sic) In marg. ζηνόδοτος χεάμην: in alia parte marginis, χοὴν χεόμην.

37. ἐρέβους manus antiqua, ου pro ευ recens.

38-41. νύμφαι τ' ἡΐθεοί τε: οἱ καὶ παρὰ

ζηνόδοτῳ καὶ ἀρισοφάνει ἡδετῶντο ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ ἐξῆς.

42. ἔνθα καὶ ἔνθα γρ. ἄλλοθεν ἄλλος.

48. αὐτὸς δὲ ξίφος

52-54. ἀδετεῖ καλλίσρατος

54. 72. ἄκλαυτον a m. pr.

58. πᾶσα ἰὼν γρ. Textus etiam ἰὼν sed schol. πεζὺς ὡν ἔφθισας In alio schol. ἐὼν erat, sed i ex e fecit eadem manus.

65. βεβήκει. γρ. κατῆλθε.

83. ἀγόρευεν τινὲς εἰκαιότερον ἀγόρευσον.

84. 204. κατατεδνηυῖς et sic schol.

92. ζηνόδοτος τίπτ' αὐτῶς

97. κηλεῷ δ' ἐγκατέθηξ' sed videtur fuisse ἐγκατέθηκ'

103. μὲν κε

105. ὁππότε κεν δὴ πρῶτον (sic)

114. ἐνὶ ex emend. sed antiqua.

118. ἐπὴν

134. πέφνη

140. κατατεδνηυῖς et κ super η prius.

141. ἔδ' ἐδν

143. κέν με ἀναγνοίῃ τὸν ἐόντα.

145. ἐνὶ φρεσὶ θήσω sed ἐνὶ ex emend.

148. ἐπιφθονέοις

156-158. ἀδετῶνται τρεῖς.

157. πρῶτα. τὸν et super α. τὸν scriptum οσ ὄν

158. ἐόντ' ἦν μὴ τις ἔχῃ

160. 161. ἀρισοφάνης ἀδετεῖ:

168. εὐπωλον

171. νόσος ἦ

172. ἀγανοῖσι βέλεσσιν

173. ὃν κατέλειπον ἀρισφάνης ἔς καὶ

ἐλείπον

177. 178. numerantur α. δ. In margine adduntur, β κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψηρεφές μέγα δῶμα γ' εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος. δῆμοιό τε φήμην:—

184. τεμένη: σεσημειώται τὸ ὄνομα αἰδι-
αιρέτως ἐξενεχθέν:— ἀρίσ-αρχος
τεμένεα.

190. ἦσαί sed spiritus in lenem mutatus.
In marg. ἔτως ζηνόδοτος. ἀρίσ-αρχος
ἦσο.

Ibid. κόνι in κονί mutavit m. recentior.

193. βεβλήατο

195. αἱ χαριέστεραι γραφαὶ ἔχουσιν ἐὼν
νόσον ποδῶν: [σὸν]

197. ἔτεμέγ' ἐν μ. sed primum ε lenem
habuisse videtur.

198. ἀγανοῖσιν βέλεσσιν

205. ἄνώγει (sic ab eadem manu)

206. ἱκέλον γρ. ἱκέλη ἢ ψυχῇ

208. Quod ex vett. edd. notat Ernestus,
προσηῦδα habet Harleianus, sed
supra scripto ων et circumflexo in
acutum mutato, cum in hoc loco,
tum K. 482. 500. Quæ sane mi-
rifica varietas videtur.

211. ἀμφότερῳ, (sic eadem m.) Gloss.
ἐγὼ τὲ καὶ σύ

220. δαμνᾶ ὡς κινᾶ. οἱ δὲ μνᾶται. ὡς
κεν πρῶτα λίπη ὡς κράτης. ὁ δὲ
ἀσκαλωνίτης συνεδαμνα ἢ τοῦ
δαμνᾶται ἀποκοπὴ ἐξόδον δὲ ἀνα-
γινώσκειν περισπωμένως. ἀπὸ τῆ
δαμνῶμαι ὡς πειρῶμαι. πειρᾶ ἑμεῖο
γεραῖε καὶ ἐκφωνημένα τῇ ἰ. ὡς
τὸ δύναι παρ' ἀτλικοῖς:— [Difficile
et corruptum scholion, fortasse
etiam mutilum; in quo cetera
non expedio. Prope initium lege,
οἱ δὲ δάμναται, ὡς κε πρῶτα λίπη,
ὡς κράτης. Triplex igitur fuisse
videtur lectio; vulgata ita scri-
pta; ΔΑΜΝΑΙΕΠΕΙ; secunda
ΔΑΜΝΑΤΕΠΕΙ, pro δάμναται
ἐπεὶ, quæ plenis literis exarata
occasionem dedit Crateti corri-
gendi ΔΑΜΝΑΤΑΙΩΣ. Illud re-
ceptæ lectioni obstat, quod δαμ-
νάω δαμνῶ nusquam apud Poë-
tam occurrit, sed aut δάμνημι aut
δάμναμαι, hoc activo sensu usur-
patum infra Ξ. 488. In Iliad.
Ξ. 199. δαμνᾶ rite adhibetur, ut-
pote contractum e δάμνασαι, quod
ipsum numeros meliores redde-
ret.]

222. φάος δὲ ex em. ejusdem manus.
Fuerat, opinor, φώς δὲ

225. φερσεφόνεια sed π supra φ prius

228. ἑκάστην (sic)

231. πίνειν a m. pr. sed nunc ex correc-
tione πινεῖν

232. ἐπήϊσαν. ἡ δὲ Schol. marg. τὸ δὲ
ἡδὲ ἀρίσταρχος ψιλοῖ καὶ οἱ ἄλ-
λοι :

233. ἐξερέεινεν sed supra scr. γρ. ἐξαγό-
ρευεν

234. πρῶτον text. πρώτην schol.

235. τινὲς ἀτασδάλω γρ. πῶς ἔν ὑχί καὶ
τὴν εὐπατέρειαν μετέθηκαν.

244. ζηνόδοτος ἀγνοεῖ τὸν σίχον :—

248. ἔτως ἀρίσταρχος. ζηνόδοτος δὲ κα-
κῶς τέξει τινὲς δὲ ἀνεμώλιοι εὖναι
γρ. ἐκ εὖ :— [Credo Zenodotum
voluisse τέξαι]

255. εὐρυχώρῳ ex emend. hic et 264.
Deinde ἱαολκῶ ita scriptum, ut o
an ω fit, nescias, sed superscript.
ἱαολκῆς

263. οὐ μὲν (sic) In marg. ἀριστοφάνης
ἐπεὶ οὐ μιν :—

287. ἀριστοφάνης ἐδ' ἄρα

291. μοῖρ' ἐπέθεσεν

298. τυνδάρεω ex em. et sic quinquies
habet Scholiastes, qui tamen ait
παροξυτόνως, sed voluit fortasse
προπαροξυτόνως. Citat etiam Ω.
198. Οὐχ ὡς τυνδάρεω κέρη κακὰ
μήσατο.

300. κατέχει ^{εν} φυσίζως

301. παρὰ et supra scr. γρ. πρὸς

303. λελόχασιν

304. ἀμφιμέδειαν ex em. ejusdem ma-
nus. Sed ἱσιμέδειαν defendit lo-
cus Pindari Pyth. iv. 159. a Scho-

liaste mox ad vocem ἐφιάλτην
307. citatus; διὰ δὲ τῶ π' τὸ ὄνο-
μα—ἐν νάξῳ μὲν φαντὶ θανεῖν
ἱσιμέδειας παῖδας ὡς τε καὶ σὲ
τολμήσεις ἐπιάλτα :— (sic)

318. ἰέλλας

319. γένυς (sic) Schol. πληθυντικῆς αἰ-
τιατικῆς ὡς τὸ ἐκ δὲ νέκυς οἰκῶν
φορέων :—

323. Pro ἤγε μὲν citat γήμας schol. ad
Apoll. Rhod. iii. 996. Mox γε
μὲν ἄρτεμις ἔκτα sed schol. ἀρι-
σοφάνης γρ. ἄρτεμις ἔσχεν: Huc
quoque pertinet, ut puto, aliud
scholion marginale, τινὲς ἐτέλε-
σεν γρ.— (pro ἀπόνητο sc.)

327. ἔγωγε

329. φθίτ' in marg. φθίτο

335. ὁδε

336. μέγεθός τε, ἡδὲ

342. omittit.

347. γέρον et supra γρ. ἔπος

356. γρ. πομπή δ' ὁτρύνοιτο

358. ἀριστοφάνης πλειοτέρησι χερσὶν :

366. σοὶ δ' ἐπὶ et supra scr. ἀνασρεπτόν
τὴν ἐπὶ ἢ τὴν ἐνι :

378. ἐν ^{σαι} μεγαρῶν (sic eadem manus)

380. ἀγορεύειν (sic)

384. ἀρίσταρχος δὲ ἔτως. ὡς τὸ ἐγκέφα-
λος δὲ διάσπεος ἄλλουδης ἄλλη.
ἀριστοφάνης δὲ ἄλλην φησί :

390. πῶς μὴ πινὼν τὸ αἷμα γινώσκει.
[Qui hanc notam scribebat, præ-

cedentem versum in exemplari suo non habuisse videtur.]

394. δάκρυσα ἰδῶν

397. τῷ ἔχοντος τεταμένην τὴν ἡλύγην
ἥτοι τὴν νύκτα [Interpretatio varia-
riæ lectionis τανηλυγέος]

398. οἱ ἦε (i. e. versus ab ἦε incipientes,
et qui ab iis pendent, scilicet
398-402.) ἀδετῶνται ὑπὸ ἀριστο-
φάνους ὡς ὑπὸ [i. ἀπὸ] τῶν εἰρησο-
μένων μετενεχθέντων:— [potius
μετενεχθέντες:]

399. ἀριστοφάνης λευγαλέων

402. Hunc versum mirifice distortum et depravatum citat Suidas v. Ἡέ. Ἡέ. βαρυτόνως διαζευκτικὸς σύνδεσμος· ἦε διατμηθεὶς κοῖλον δόρυ. (Od. Θ. 507.) περισπωμένως δὲ ἀπορηματικὸς περισπᾶται ἢ μαχε-
όμενον ἦε καὶ ἐκί. Sic edd. Med. Ald. Ad περισπᾶται notat Portus; "Videtur superfluum. Ideo præterii." Postea Kusterus hanc vocem, non monito lectore, eiecit, et insuper μαχεόμενον in μα-
χεόμενον mutavit. Scias autem velim hæc omnia Suidam bona fide descripsisse e Photii codice jam corrupto, cujus simile exemplum penes Collegium SS. Trinitatis servatum habet διαζευκτικὸς—διατμηθεὶς—ἀπορηματικὸν περι-
τλαίη μαχεόμενον ἦε καὶ ἐκί:—
Hunc locum ita transcripsit bonus

Suidas, ἀπορηματικὸς. περιπᾶται
η, aut cum ita distractum fortasse invenisset, περισπᾶται ἢ pro ingenii sui modulo emendandum putavit. Sed nunc nihil planius quam primo scripsisse Photium, ἀπορηματικὸς. ἦε περὶ πτόλιος μαχεόμενον, ἦε καὶ ἐκί: Quæ et ipsa varietas est, quanquam mendosa, tamen notabilis. Porro obiter observo, Hesychium v. Ἡε citare in Od. Δ. 372. μεδίεις, quod et Platonis Scholiastes habet.

415. φόνω ἀνδρῶν scriptum primo, sed
θ additum supra φ

422. ὡς ἔρη πολλὰ γαῖαν πολυφέρειν
χερσὶν ἀλοῖα. (sic) [Saltem lucramur variam lectionem Iliad. I. 564.]

427. βούληται (sic) text. βάλλεται citat Schol. Sed aliud schol. de toto versu, ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται. Et profecto, ut semel criticum agam, omnium fere, qui pro spuris notantur, dignissimus hic, qui expungatur.

432. οἱ τε videtur fuisse a pr. m. Schol.
καὶ ἐαυτῇ αἰσχρὸς ἐπέβαλε

434-439. ἀδετῶνται παρὰ ἀριστοφάνει:

441. τίνες μὴδ' οἱ κακῶς

442. φαῦστα· τὸ δὲ κεκορυμένον

443. ἐκ γε

446. γε νέκυν et suprascr. γρ. γε νέκυν

[Merus error, sed observari non inutilis. Vide infra ad Ξ. 206.]

457. ἐμειῶ. Sed Scholiasfes ait, ἀθετεῖται διὰ τὸ εὐηδες εἰ γὰρ ἐπέκειστο ὅτι ἤκω τέθεικε [τέθνηκε] πρὸς τὴν ἐρωτᾷ ἢ πῶς ἐτι ζώντος ἀκίετε:—

460. οὐ γὰρ πῶς αἱ ἀριστάρχαι

477. Πηλέως

489. βίος et suprascr. γρ. βίος

491. ἐνίσπε post rasuram

497. ζηνόδοτος, εἰ γὰρ ἐγὼν Aliud scholion: ἐὰν ἦλθον τοιοῦτος αὐθις ἀπὸ τῆς αἰδῆς

501. τεῶν sed τέων ex em. ejusd. manus. ὁ ἀριστάρχος καὶ ἐκλίνει τὸ τέων:

509. τρισυλλάβως τὸ τροίην ὡς καὶ ἀριστάρχος φησί:—

511. τ' omittit, deinde habet νικέσκομεν et suprascr. ἐνικῶμεν In marg. utrumque νικάσκομεν et νικέσκομεν

512. τροίην sed duo puncta nigriore atramento

513. ἐδέποτ' ex emend. et sine variatione ἐνὶ πηλῶν

514. ἢδ' ἐν

520. κήτειοι προπαροξυτόνως καὶ τὰς μεγάλης ἀκυσέον παρὰ τὸ κῆτος. ὡς καὶ ἀριστάρχος. ἄλλοι δὲ ἔδνος μυσίας. τὰς νῦν ἐλεάτας καλεμένους. ἔνιοι δὲ γράφουσι κήνειοι [opinor κήδειοι] οἱ συγγενεῖς. οἱ δὲ χήτειοι γυναίων. οἷον ἐσερημένοι γυναικείων δώρων ἕνεκεν εἶγε καὶ ὁ ἐκτωρ φησί τὰ φρονέων

δώροισι καλατρύχῳ καὶ ἐδωδὴ λαῖς. (Il. P. 225.) ἄμεινον δὲ τῷ ἀριστάρχῳ πείθεσθαι:— Pluralem numerum retinet etiam Apollonius. Sed singularem dat Hesychius, cujus locus ita legendus e MS. Γυναίς. γυναικείς. Γυναίς εἵνεκα δώρων. etc. Non longe ab hoc loco, sed versus numerum notare oblitus sum, Scholiasfes utitur voce φερσεφόνης et π supra φ priorem posuit scriba.

522. κατεβαίνομεν

524. περιγραπτέον ὡς ἀπρεπῇ. θυρωρῇ γὰρ ἔργον: et mox, ἀριστάρχος ἔκ οἶδε τὸν σίχον. ἐνὶ δὲ τῶν ὑπομνημάτων [Lege ἔνια δὲ Ceterum περιγράφειν et διαγράφειν utrumque delere per consequentiam sonant, modo tamen significandi discrepant. Περιγράφειν est lineis vocem vel voces includere, et sic delendas monere. διαγράφειν est transversa linea per litteras ducta damnare.]

525. ἀριστάρχος ἐνδ' ἄλλοι πάντες κατὰ δάρεον ἵππον ἀχαιοί:—

526. τρέμον δ'

529. ὁ δὲ με^{οι} Deinde ἐπέτελλεν. sed suprascr. γρ. ἰκέτευεν.

530. ἐξὶ ἑναι et μ erasum.

530. ἐξελλθεῖν ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ ἐξεμεναί:—

536. γίνετ' [Scilicet in quibusdam MSS. erat, γίνετ' ἐνὶ πολέμῳ]
538. ὠχέτο sed suprascr. γρ. φοῖτα [Non opus esse duxi accentuum errores anxie corrigere. Alioqui monuissē scribendum paullo ante ἔδωδῃ, hic φοῖτα.]
538. Schol. σφοδελὸν pro v. l. memorat et σπόδελόν. διὰ τὴν σπυδὴν [lege σποδὸν vel σποδιάν] τῶν καιομένων νεκρῶν.
539. χωρὶς τῆ ἰ γηθοσύνη ἀντὶ τῆ χαίρεσα.
540. 563. 565. κατατεθνεῖντων
546. ἀθετεῖ ἀρίσταρχος. ἡ δὲ ἱστορία ἐκ τῶν κυκλικῶν:— Idem fere scholion, quod legitur in editis, habet Harl. Sed pauca diverse exhibet. Pro ἡρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου τῶν τρώων μάλλον ἐλυπήθησαν substituit Barnesius, non repugnante Clarkio, ἡ. ὑπὸ ὁποτέρου αὐτῶν οἱ τρώες μ. ἐ. nimis quidem audacter, sed non nimis eleganter. Harl. pro τῶν τρώων dat τῶν ἀχαιῶν, quod facinus est correctoris, qui vulgatæ lectionis vitium vidit, veram corrigendi viam non vidit. Rectissime Bentleius, τῶν ἡρώων, ut liquet ex Eustathio. Deinde πλεῖστα, non πλεῖστον Schol. ed. et MS. Omittit etiam κρινάντες MS. et legit ἔδωκαν
549. ἔργα ἐτέτυκτο.
557. φθιμένοιο primo scriptum, sed ultima litera erasa et vo supra μ positum, ut nunc sit φθινόμενοι, vereor ne ab eadem manu.
565. Ab hoc versu (inclusive, ut dicunt) ad 626. omnes pro spuris deleuit Aristarchus, ut liquet ex Scholiastæ Pindari ad Olymp. i. 91. verbis cum nostro collatis. Sic enim Harl. νοθεύειαι μέχρ' οἱ τῶ ὡς εἰπὼν. οἱ μὲν [lege, ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν] αὐθις ἔδω δόμον αἶδος εἶσω, καίτοι ἐκ ὄντες ἀγενεῖς περὶ τὴν φράσιν:
577. γύπες
578. δέντρον sæpius in scholiis, semel tantum δέρτρον
579. ἤλκυσε a manu pr. εἰλκυσε ex em. In marg. ἤλκησε γρ. Sed ἤλκησε dat Clemens a Valekenærio ad Il. X. 82. citatus.
581. καὶ μιν a m. pr. sed suprascriptis accentibus et literis correctum in καὶ μὴν
582. προσεπέλαζε et suprascr. γρ. προσέπλαζε
585. ἀναβροχθὲν et ποσὶ
586. καὶ ἐξήραινε
587. δένδρεά θ' et text. et schol.
588. ὄγχχαι (sic)
596. ὁ μὲν ἀρίσταρχος καὶ ἡρωδιανὸς ὄζυτόνως κατὰ συστολήν ὡς λικριφίς ἀμφεθίς ἐπιρρηματικῶς· ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης τὸ πλήρες κραταῖα ἴς οἶον ἰσχυρὰ δύναμις.

Ibid. Alterum scholion, τότε ὁ λίθος ὑπερεφε κραταίως ὃ ἐστὶ ταχέως. τὸ δὲ ὄλον ἐπὶ τῷ λίθῳ ἀκυσέον ὡς αἰρίσαρχος φησί:— Ceterum ex eo, quod Aristarchus in hunc locum commentatus est, non tuto colligas eum pro genuino habuisse.

598. αὐτ' ἀρ' ὄγ'

603. primo omisus, sed in margine additur ut β' inter α' 605 et Γ 606. Hunc versum intelligit Scholiastes, τῶτον ὑπὸ ὀνομακρίτε πεποιεῖσθαι [πεποιήσθαι] φασιν. ἡδέτεται δέ. ἔνιοι δὲ οὐ τὴν οἰνοχόην ἡβῆν. ἀλλὰ τὴν ἐαυτῶ ἀνδρείαν:—

604. οἰωνῶν τε citatur in schol.

605. γρ. πάντως ἀτυσσομένων

613. schol. ἐγκατέθετο τινὲς οὐ κοινῶς τελαμῶνι ἐν ἐγκατέθετο τέχνην

623. γρ. κρατερώτερον

625. ἡ δὲ

626. ἔδν Schol. supra citatus ad 565.

634. περσεφόνεια. et φ supra π Schol. αἰρίσαρχος ἐξ ἔδεω Quod leviter correctum genuinam fortasse lectionem praebebit, ἐξ αἰδέω Hæc enim vox semper trisyllaba est apud Homerum. Neque obstat quod vulgatæ editiones omnes retinent infra Ψ. 322. ἡδ' ὡς αἰδέω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα. Ibi enim legendum cum Harleiano, ἡδ' ὡς

εἰς αἰδέω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα, ut supra K. 512.

ΟΔΥΣΣ. M.

3. νῆσον τ' αἰαίην et deinde ἡριγενείας

4. ἀνατολῇ

6. additum εὐρυπόροιο, sed postea erasum. vide v. 2.

9. προΐειν

10. τεθνεῶντα

15. ζηνόδοτος γρ. ἀκροτάτῳ τύμῳ ἵνα σῆμα πέλοιτο.

22. ὅτ' ἄλλοι

25. ἐγὼ τοι δείξω

26. κακοραφίη ἀλεγεινῇ sed ρ super ρ additum. et σ super utramque η

32. νεῶς

33. ἡδ' ἐμὲ Schol. ἀντιδιασταλτικὴ ἡ ἐμὲ:

40. ὅτι σφέας text. et marg.

41. αἰδρήν πελάσῃ et mox ἀκέσῃ

48. κηρὸν δὲ ψήσας

53. αἰ et εἰ superfer. Deinde κελεύεις et supra γρ. κελεύεις

53. 54. Hos tamen versus ἀθετεῖ, ut videtur, Aristophanes.

54. αἰρίσαρχος γρ. διδόντων ὡς τιθέντων: Lege διθέντων Attice pro διδέτωσαν, a διδῆμι, quod fluit a δέω, ut τίθῃμι a θέω. Imperfectum διδῇ ipse Homerus usurpat. Il. A. 105.

Suidas, et Hesychius. Δίδημι. [τὸ] δεσμεύω. In Xenophonte Anab. v. p. 421. ed. Cant. legendum ex Cod. Paris. διδέασσι pro δεσμεύεσι, quod in Διδείασιν corrumpit Hesychius. Idem e nostro loco. Διδέντων. δεσμευόντων. Sic MS. lectionem Διδόντων recte correxit Musurus.

55. ἐπὶν δὴ et εἰ supra ἤν

61. πλακτὰς text. In scholiis utroque modo.

66. ἦτις et supra γρ. ὅς τις Habet τῇδ' a manu pr. sed τὴν δ' ex em. antiqua.

70. Schol. νεώτερον δὲ τὸ γράφειν φασι μέλῃσα.

77. ἀρίσταρχος γρ. ἐκ ἐπιθαίῃ.

78. χειρὲς γε sed schol. marg. χειρὲς τε Deinde εἶεν et ἡ super εἰ

86. νεογγιλῆς (sic) Schol. ἀδεύονται σίχοι Γ. πῶς γὰρ ἡ δεινὸν λελακυῖα δύναται νεογενὲ σκύλακος φωνὴν ἔχειν.

87. κακὸν

94. γρ. βαράθρη

96. εἴποθεν

98. ἀριστοφάνης τήνδε ὕφεν δὲ τὸ πῶποτε:

104. 105. ἀναρῶδεῖ et οι super υ

106. ῥυθδῆσειεν et οι super υ

124. ἀδεῖνται Γ. ὅτι διὰ τέτων σημαίνει μὴ εἶναι τὴν σκύλλαν σύμφυτον τῇ πέτρᾳ:

Ibid. ἀμεινον γρ. κραταῖς ἀντὶ τῆ ἰσχυρῶς. ὡς ἀλλαχοῦ. τότε ἀποσρέψασκε κραταῖς.

135. θρινακίην ες et δ' supra ν sec.

140. ἀλύξῃς sed η in εἰ mutatum.

141. νῆα

145. αὐτὲς τ'

147. omittit.

152. ἴδυνον et ε super ο

153. Post hunc addit κέλνυτέ μευ μύθων κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι.

157. φύγοιμεν et ω super οι ab eadem manu.

163. εἰ super αἰ text. Schol. καὶ ἐνλαῦθα οι δύο ὁρμίζοντα ὡς ἀδικῶταί:

164. δὲ nunc, sed post rasuram.

165. πίφασκον

167. ἀμύμων. et supra γρ. ἀπήμων.

168. ἦδε text. In marg. δασέως το ἦδε:

170. ἀνσάντες et 195. αὐτίκα δ' ἀνασάντες

174. πίεζον

179. ἀνῆπτον

181. ἀλλ' ὅτε δὴ τόσσον ἀπὴν ὅσσον τ' ἐγέγωνε Et ἀπὴν diserte citat schol. Aliud schol. habet ἀπὴν et pro participio absoluto capit, citans Eurip. Phœniss. 294, 296. Male. Si enim ἀπὴν est verum, constructio est ναῦς διώκοντες, ut στρατεύμα εὐδύνονας Eurip. Hec. 38. τριήρεις ἐκ εἰδότες Thucyd. i. 10.

195. γρ. εὐρυχὸς τε

196. μάλλον δὲ πιέζουσιν. et suprascr. γρ.
μάλλον τ' ἐπεπίεζον.

197. παρήλασαν ex em. ejusdem m.

202. ἄκυσσα a m. pr. Postea additum ν,
sed a m. antiqua.

204. βόμβησεν δ' Deinde καταρρόον,
ἔσχετο δ'

206. ἐγών

209. ἔπει text. sed primo fuisse videtur
ἐπι, deinde lenis in asperum mu-
tatus et ι in ει Supra est γρ. ἔτι
In marg. ἔπει (spiritus ex emend.
ejusdem m.) ῥῆμα ἐστὶ. ἔπω ἔπεις
ἔπει: ἀντὶ τῷ περιέπει. δασέως
ἔν. ζηνόδοτος δὲ ἔχει:— In alio
schol. sic. ἔπει Plutarchus habet
τόγε μεῖζον ἐπὶ

212. τῶνδε μνήσεσθαι et suprascr. inter
voces με

216. ὑπέκπροφυγεῖν

220. σκοπέλον text. sed eadem m. in σκο-
πέλων mutatum. In marg. ἐνι-
κῶς σκοπέλει τῆς σκύλλης:—

228. ἐγών plane schol. sed ν in textu ex
emend.

230. πρῶρησ sed σ factum ν ab eadem
manu.

244. ἴδομεν primo, sed ἴομεν ex emend.

245. γλαφυρῆς et suprascr. γρ. κοίλης

246. φέρτατοι et εροι super ατοι

249. ὑπόσ' et supra ὑπόδι

250. τότε γ' erat primo, ut videtur;
nunc τότε ἐς Schol. καλλίσρατος

ὑπὸ νοεῖ τὸν σίχον λέγων ἐκλύεσ-
θαι τὸ τάχος τῆς ἀρπαγῆς:—

252. ἔτως ἀρίσταρχος [εἶδατα sc.] ὁ δὲ
καλλίσρατος θεῖλατα: [Poëticum
verbum ex θελέατα contractum,
quo usus est Callimachus fragm.
458.]

254. ἀσπαίροντα δ' sed σ suprascr. inter
α et δ', deinde ἔριψε

255. περὶ

256. κεκληγόντας sed ὦ super ὄν In
marg. κεκληγῶτας: εἰὰν διὰ τῷ
ὦ προπερισπᾶται. εἰὰν δὲ διὰ τῶν
ν τ', ὡς λέγοντα: Voluit igitur
κεκληγόντας

264. ἐγών ἐνὶ πόντῳ ἰών

268. 273. Utroque loco οἱ supra ἦ et ὄν
supra ε ult.

269. 274. Utroque loco περιψιζρότε text.
et γρ. φαεσιμζρότε

272. ὑμῖν primo, sed ὑμῖν ex em. anti-
qua

275. ἔφασκεν erat primo, sed εν statim
mutatum in ον, et super ασκον
positum ησαν

281. ἀδηκότας Simplici δ habet etiam
Codex Townleianus in tribus Ili-
adis locis; ubi bis ita citat Scho-
liastes locum Odyss. A. 134. Con-
sentit MS. Ven.

284. ζηνόδοτος ἀλλ' ἔτως καὶ ἔστιν ἡθι-
κόν:

289. δασέος text. sed δυσασεία citat Schol.

290. διαρραίσουσι In marg. διαρραίσουσι.

- χωρὶς τῷ σ' διαρραίνεσι ζηνόδοτος
δὲ γρ. φίλων ἀέκητι ἐταίρων :—
297. ζηνόδοτος βιασθ' οἶον ἐόντα. οὐ νο-
ήσας ὅτι ποιητικῶς ἐσχημάτισται :—
[Legebat Zenodotus βιάζεσθ' οἶον
ἐόντα]
298. ἀλλ' αὖγε δὴ μοι νῦν
313. ζαῖν text. et schol. sed in his ζαῖν
memoratur. Citatur etiam αἰνο-
παθῇ πατριδ' ἐπόφομαι παρ' ἀνα-
κρέοντι, quod ad aliam lectionem
ζαῖν referendum est.
319. μῦθον et supra γρ. πᾶσιν sed glossa
potius videtur quam varia lectio;
supra μετὰ enim minutissimis li-
teris scriptum est, ἐν πᾶσι
321. τῶν δὲ distincte
325. πάντ' ἄλληλκτος et mox ἄη sed ei su-
per η Schol. in MS. Townleiano
ad Il. E. 526. διασκιδνᾶσιν ἀέν-
τες : ὡς τιθέντες· ἀπὸ γὰρ τῷ
ἄημι· τὸ δὲ παρ' ἡσιόδωι ἄλλοτε δὲ
ἄλλοι ἀεῖσιν, αἰολικόν :—
327. οἱ δ' εἰως
330. γρ. ἐφέφρεσκον ἐπ' ἄγρην. λείπει
γὰρ ἡ ἐπι :
331. Σ' post φίλας erasum
337. θεοῖσιν ex emend. ejusdem manus.
Nempe voluit οἱ delere et ἔχουσιν
pro participio cepit.
347. ἐν δὲ κε θεῖμεν et κε ex em. κεν
Supra ε quoque additum α, co-
nante nimirum librario ἐνθα scri-
bere, sed conatum non perfecit.
348. τιῶ
349. ἔπονται
351. σρέγγεσθαι et supra γρ. σρέγγεσ-
θαι
354. 368. νεῶς
357. φύλλα δὲ δρ.
363. σπένδοντες
372. κοιμήσατε
374. ἐν πολλοῖς ὥκῃς δὲ ἡελίῳ ἐν ἡ ὥκῃς
ἄγγελος. [I. ἴν' ἡ ὥ. α.]
375. ἔκταμεν ἡμεῖς et in marg. ἔτως αἱ
ἀρισάρχῃ
385. φάειναι et ε supra αι
388. ζηνόδοτος τριχθα βαλῶν :
393. ἀπὸτέθνασαν (sic)
394. τέραα
398. γρ. ἐλώωντες
399. ἀλλ' ὅτε δ' ἔσδομον
415. Turbavit aliquid in voce ἄμυδις li-
brarius; sed hoc eum saltem vo-
luisse video, de spiritu, lenis an
asper esse deberet, dubitatum esse
dicere.
422. ἀραξε et suprascr. ἔαξε συνέτριψεν
quorum hoc certe interpretamen-
tum est, fortasse et illud. Sed
schol. marg. αἱ ἀρισάρχῃ καὶ αἱ
πλείεσ ἀραξε· ζηνόδοτος δὲ ἔαξεν :
435. ἦσαν et supra γρ. εἶχον
441. τὰδε δῆρα ἀρίσταρχος :
443. μέσσω, δ' ἐδάτησα et ν additum supra
inter ε et δ
445. νοθεύονται δύο,

447. ἐνθαδ' sed εν supra α

451. τοι et supra τῖ

ΟΔΥΣΣ. N.

4. Scholiastes legit ἐληλέδατο supra H. 86.
 5. ὑψηρεφές et mox γ' omissum ex ratura
 14. τινές γρ. ἄνδρα κατά. ὁ δὲ φρύνιχος ἀνδράκάδα φησὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν δεκάδα:—
 19. νῆ ἄρ' text. sed in marg. ἀρίσαρχος νῆα δὲ
 26. μῆρα δὲ κῆαντες ἔτως ἀρίσαρχος.
 28. τετημένους ex emend.
 31. ὁ ἀρισοφάνης ἐκ ἐν συνθέσει φησὶ τὸ πανῆμαρ ἀλλὰ πᾶν εἶτα κατιδίαν τὸ ἡμαρ: [Legere tum debebat ὡς πᾶν ἡμαρ]
 35. ὡς ὀδυσσῇ. τὸ πλήρες ὀδυσσῇ. ὡς ἥρωϊ λαομέδοντι:—
 57. χειρὶ text. et schol.
 61. χώρῳ et supra γρ. οἴκῳ
 63. ἐξήσατο
 66. νέεσθαι ex emend. et superscr. ἦγεν [sic in MS. ἦ] τὰς γυναῖκας In marg. ἡ ἑτέρα τῶν ἀρισάρχων νέεσθαι εἶχε.
 68. ὅπασσε κομίσειν et ζεῖν supra σεῖν
 71. ἀγανοὶ scripserat, sed caudam e rerafit. Infra vero 120. ἀγανοὶ plane scriptum est.
 74. εὐδοί

75. ἐξήσετο et α supra ε sec. Deinde καὶ omittit.

76. supra τοὶ δε, ut videtur, scriptum γρ. τὸ δὲ Mox ἔκαστοι.

78. εὐθ' οἱ ἀνακλιθέντες sed δ' additum inter οἱ et α, et ν supra ι

85. θῦε e θῦνε fecit eadem manus.

87. γρ. πετρεεινῶν [i. e. πετσεινῶν]

96. ἐδείχθη σαφῶς ὅτι θαλάσσιος θεὸς ὁ φόρκυς. κακῶς ὁ ἀρισοφάνης ἔγραφεν ἐκεῖ φόρκυρος θυγάτηρ αἰλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος [Quomodo igitur legebat Aristophanes in Od. A. 72? Nescio.]

100. ἔκτοσθεν. ἐντοσθεν δὲ τ' ἄνευ

106. τιθαίεωσσεσι et ο super ὦ

107. ἐνθα δὲ

123. μήπωστις (sic, σ minuto intruso) Schol. ἀρίσαρχος μήπω χροονικῶς διὸ καὶ ἐπήγαγε πρὶν ὀδυσσῇ ἔγρεσθαι:

124. πρὶν ὀδυσσῇα

130. πέρ τε

131. ὀδυσσῇ ἐφάμην

135. ἀγλαὰ et supra scr. γρ. ἄσπετα

137. ἐξήρατ'

143. εἰ πέρ τις σε

152. πόλιν text. sed schol. marg. πόλει et in super ei. Paullo ante schol. ἀρισοφάνης δὲ γρ. μὴ δὲ σφιν. ἀντιλέγει δὲ ν ὑπομνημάτων ἀρίσαρχος:— [ἀ. δ' ἐν ὑπομνήμασιν].
 154. γρ. ἦ et pro interpret. supra scr. οὕτως [ἦ sc. v. l. pro αὖς]

155. προιδωνία et σ supra scr. inter ο et ι

157. θαυμαζωσιν

158. πάλαι ἀμφικαλύψαι et supra αῖ scriptum ω, post circumflexum acutus.

161. ἔμεν sed schol. τὰ ἔμεν ἀντὶ τοῦ ἔμεναν ὃ ἔστιν ἐκεῖ ἐκαστέρει :

164. κατὰ πηγῆν

173. ἀγάσασθαι text. et schol. Aliud schol. διὰ τὰς ἀγάσασθαι:— [Legendum videtur διὰ τῆ σ ἀγάσασθαι et ad variam lectionem ἀγάσασθαι referendum. Nisi quis pertendat legendum διὰ τῆ ε ἀγάσασθαι]

177. πόλαι et in super ei ut et 183. Deinde ἀμφικαλύψαι [i. e. duæ lectiones exstant, ἀμφικαλύψαι et ἀμφικαλύψειν] Mox schol. βαρυτέον τὴν ἡμῖν.

179. ἐγὼ

180. παύεσθε sed σ superscr. inter υ et ε

188. πατρώη

189. χεῦε.

190. αὐτόν et ω supra ὄν Schol. ἀριστοφάνης αὐτῷ γρ. καὶ τὸ μὲν ἐπὶ τῆς ἰθάκης τίθησιν:—

193. μνηστῆρας

194. φαίνεται Quod per digammon ita defendi possit, ut legas, τένεκ' ἄρ' ἄλλοφειδὲ φαίνεται

196. τηλεθάοντα

199. δὲ προσηῦδα et supra scr. γρ. δ' ἔπος ηῦδα

204. ὄφελον et ei super ε sed suspicor fuisse ὄφελε Schol. τὸ ὄφελον πληθυντικὸν ἔστιν :

213. τίσαιδ' ex emend. sed in marg. ζηνόδοτος τίσασθαι:

216. αἰχοντα

224. ἔχουσ' et ων super ους' sed in marg. οὐ γραπτόν ἔχων. εἴη γὰρ τῆ ποιητῆ ὁ λόγος :

225. ὑπὸ deinde χειρὶ

226. ἐναντίον a manu prima

227. γρ. ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηῦδα (sed dubito an huc referendum sit)

228. ὀρθοτονητέον τὴν σε ὡς καὶ ἡρωδικῶς :

229. ἀντιβολήσαις et ης super αἰς

232. τέτ'

233. ἐκγεγάασιν.

243. εἴχ' εὐρεῖα et in marg. ἔτως εὖ εὐρεῖα quomodo bis citat aliud schol.

245. χίκεται et mox τεθαλυῖα δ' ἔερση

248. ἵκει

251. πατρώϊη

252. ἀθήνη et litera erasa

258. χρήμασι et in marg. χαίμασι σὺν τοῖσδεσι· προπαροξυτονητέον τὸ τοῖσδεσι :

269. ὑμέας

274. ἢ ῥιανθ' ἀποφάσσαι ἀποπέμψαι :

279. προερέσσαμεν et u super ε

282. ἐπέλαζε

295. παιδόθεν text. et schol. sed schol. πεδόθεν interpretatur. Paulo ante glossa marginalis pertinet ad var.

lect. κλοκίων, sed κλοπίων text.
et schol. Vide infra ad Φ. 397.

300. ἄγγι pro αἰεῖ

303. νῦν αὖ

306. εἴπω δ' et deinde γρ. τυκτοῖσι quod
non stabit, nisi leges, δόμοισιν ἐν
εὐτύκτοισι

310. βίας et δ' supra

313. γρ. σὲ γὰρ αὐτῇ πάντῃ εἰσκέεις. In
textu σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἰσκέω
Supra ἢ in αὐτῇ scriptum ἦν, et
pro glossa εαυτήν; super ω in
εἰσκέω scriptum εἰς

315. εἰως ἐν

318. οὐ σ' ἔπειτα

320. 321. νοθεύονται ἐκ ἀν παρθένης τῆς
ἀθηνᾶς θεοῦ ἀναθήσει τὴν σρίαν:—
In alio scholio νοθεύονται 320—
323.

327. ἡπεροπεύσης sed signo, quod ης, cum
simplex ponitur, notat, duplicato,
i. e. in εἰς mutato.

332. ὄνκ' ἐπῆτης ἐσσι sed circumflexus
super acutum, et υς super ης
Schol. χωρὶς τῆ τῆ: τῇ δὲ προσ-
ωδία ἀεκέης φησὶν ἀριστάρχος.

333. ἀδετῆνται σίχοι 5^τ.

336. πρίν γ' ἔτι

338. φθίνουσι νύκτες τε [τι error ed. Er-
nestinae]

340. ἡδ' ἔδοτι (sic)

342. χόλον et supra γρ. κότον

349. ἐς' et supra γρ. εὐρὺ

358. ἀπὸ τῆ διδῶ περισπωμένον. δυσχε-

ραίνων δὲ ὁ ἀριστοφάνης τὸ διδώσας
μεν γράφει παρῆχομεν. καὶ τὸ ἐν
ἱλιάδι (Ω. 425.) προέκοπιες (sic)

360. ἀέξει a prima manu, nunc est γ pro
ει et γρ. ἀέξειν

362. μή τοι

364. σῶα sed supra scr. σῶα ὑγιῇ

365. φραζώμεθ' ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα. et
in marg. γρ. ὅπως ὅχ' ἀρίστα γέ-
νηται.

369. τὰ τοι et supra scr. γρ. οἱ

376. φράξο νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν
ὀλεθρον. et in marg. φράξου ὅπως
μνηστῆρσιν ἀναιδέσσι χεῖρ' ἐφήσης

384. γρ. πείσεσθαι sed φθίσεσθαι schol.
supra ad 333.

390. ὑπονοοῖτο ὁ σίχος

398—401. (ut videtur) ἀδετῆνται μετὰ
ἀσερίσκων ὡς τῶν ἐξῆς μετενηνε-
μένων: et ad 430. ὅτι ἐντεῦθεν οἱ
ἄνω κατενηνεγμένοι [lege μετενη-
νεγμένοι] εἰσὶν:

405. ὁμῶς

413. omittit φίλον et 414. ἐς

415. ἦν πρ

418. πρ κακείνος et καὶ super scr. intra
voces, ut significet aliter scribi
καὶ κεῖνος

425. ἦ μὲν μιν a m. pr. sed μοι pro μιν
ex emend. deinde in super oi addi-
tum.

427. γρ. παρῆξει

428. omittit.

430. ἐπὶ sed ἐν supra scr.

434. βάλεν κεκόν

439. διέτμαγεν sed on super en

ΟΔΥΣΣ. Ε.

4. κήδετο οικήων

8. ζηνόδοτος δείματο οἶος (sic)

20. ὑπώπτευτο παρὰ ζηνόδοτῳ:— et 21.

καλλίσρατος ὑπώπτευε τὸν σίχον
διὰ τὴν ἐξαριθμῆσιν τῶν κυνῶν καὶ
τὸ ἐπίθετον: Sed utraque nota
pertinet ad v. 22.

24. τέμνων Deinde εὐχροῆς erat, sed εὐ-
χροον ex emend. ejusdem manus,
idemque in schol. marg.

28. θυμῷ sed ὄν super ῶ

30. γρ. κεκληγῶτες In alio schol. διχῶς
αἱ ἀριστάρχῃ

33. μετασπὼν ὄξυτονῆτον· ἔστι γὰρ β'
ἀόριστος. καὶ μετασπόντος ἡ γενι-
κή: Alii fuisse videntur, qui par-
oxytonum fecerint.

35. Schol. ἄλλωδης ἄλλη. et ος super η
Statim ἄλλον ἐκ ἄλλη. In textu
ἄλλη a m. pr. ἄλλος ex emend.
manus certe antiquæ.

46. MS. ut vulgo editur.

54. ὑπέδῃω

56. ἔλθοι et η super οί

59. γίνεται et 157.

65. ἀέξῃ. Schol. εὐμορφον ἀέξῃ ὅτως
ἀριστάρχης:—

66. ἐπιμίμνω.

67. καὶ με

72. συνέεργε et suprascr. γρ. ἐπέεργε

75. εὐσεν, μ. sine τε

86. δοίη sed ὦ super οί

87. οἶκ. νέεσθαι

89. οἶδε δέ τι ἴσασσι.

92. ἔδ' ἐπιφειδῶ.

94. ἱερεύσ' et οἶα.

96. ἡ γὰρ τε sed erat primo γὰρ τῷ

101. συζώσια

112. σκύφον in textu et schol. sed in
textu ex emend. quanquam for-
tasse ejusdem manus.

113. ἐνίπλεον, In m. γρ. ἐνίπλειον:

115. σ' ἐπρίατο

117. φθάσθαι sed i superscr. eadem m.

119. τόδε

120. εἰ καὶ μιν et εν super αἱ

122. κείνον

126. ὅς δέ κ'

132. διοκλῆς ἀθελεῖ. In imo paginæ, quæ
incipit a v. 125, et finitur a v.
166, scribitur hæc nota; ὑπὸ πλεῖ-
ονταί οἱ τρεῖς ὡς ἀσύμφωνοὶ πρὸς
τῶν (sic) πρὸ αὐτῶν, καὶ ὡς ὑπο-
πτοὶ καὶ ὡς ἄπιστοι· πόθεν γὰρ
ἔδει εἰ καὶ ἐκ δωδώνης ὑποσρέφων
οὐ πλοῖσαι:—

134. ἐρύσαι. γρ. ἐρύειν.

136. εἰλιμένα

142. ἔδ' νυ et suprascr. γρ. ἔδ' ἄρα De-
inde ἱεμενός περ. et supra γρ.
ἀχνύμενος περ

146. με φίλει

149. φῆσθαι primo, sed θ erasit manus

antiqua, et vocem auxit in φή-
σασθαι

151. οὐκ

154. omittit.

157. ὅς sed manus alia emendavit ὃ ὡς

159. ἰσὶν τ' Ὀδυσῆος et σ suprascr. inter
σ et ἦ

160. γρ. ἢ μὲν τοι τῆδε. ἀντὶ τῆς ἔτιωσ :

163. νοσήσας et ὅσις Ceterum errat Er-
nestus, cum ait, hac lectione ad-
missa, scribendum fore ἀποτίσειαι.
Leuior tantum distinctio ponenda
erit post Ὀδυσσεύς.

169. θυμὸν fine variatione. Sed mox
170. ἄχνημα et τ supra μ, quod
vestigium servat Eustathianæ lec-
tionis.

171. ὄρκον μὲν In marg. ζηνόδοτος κεί-
νον μὲν

176. ἔτι χεῖρεια ἔτιωσ ἀρίσταρχος : A-
liud schol. χερείονα χεῖρεια συγ-
κοπή :

180. Primo scripserat ἀγανὸν

184. φύγη et ὑπέσχη, sed in hoc οἱ su-
per η, et in marg. γρ. ἦτε φύγοι

185. ἐνίσπες. In marg. σπῆς ἐνίσπες ὡς
θῆς ἐπίθες. σχῆς ἐπίσχεις. ἐνίσπες
θὲ ἀπὸ τῆ ἐνίσπω ὡς ἐλαύνω :-

188. ὁποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο. ἀσερίσχος
πρόσκειται ἄχρι σίχων Γ'. ὅτι νῦν
ὡς πρὸς ῥάκεσιν ἡμριεσμένον ὀρ-
θῶς λέγονται. ὡς δὲ πρὸς τὴν ἀ-
θηναῖαν. ὁμοιωθεῖσαν μὲν τὴν [μὲν-
την] καὶ βασιλικὴν ἔχουσαν σολήν

οὐ πάνυ : Similia quoque legun-
tur infra ad II. 57. Vide supra
ad A. 171-173.

190. 214. οἶμαι (sic)

195. ἐπὶ ἔργα et ον super α

201. μεγάρω.

204. καλλίσρατος ἐν τῇ ἐκ μασειων (ne-
scio sit ων an ω) κάσῳρ φησὶ γε-
γράφθαι

205. ὅς ποτ' et suprascr. τότε

206. In margine manus recens, sed ty-
pographiæ certe initiis antiquior
scripsit γρ. ἡνδαλίμοισι Quod
quanquam absurdum, utpote ne
Græcum quidem, non enotasse ta-
men pœnitebit. Qui enim me-
minerit, quam similes sint formæ
νεχυρῶν, qui ην et κυ expriment,
errores aliquando librariorum cor-
rigere poterit. Aristides T. ii. p.
459. ed. Jebb. e Demosthene ci-
tat, καὶ ὅσα ἐνῆν πρώην ἐποίησε.
Si Demosthenis locus non am-
plius exstaret, quis legendum sus-
picaretur? καὶ ὅσα ἐν κύπρω ἐποί-
ησε. Locum S. Basilii citat Hem-
sterhusius Misc. Obs. T. V. p. 28.
ubi juvenes ἐντὸς ἦσαν Ἀρχύων.
Frustra hujus urbis aut regionis
situm quæras ; optime Hemster-
husius, ἀρκύων.

210. παῦρ' ἔδοσαν, sine μάλα

215. γινώσκειν

217. ῥεξηνορίην, text. sed schol. ἀνδρείαν :

τὸ βηγνύειν τὴν δύναμιν τῶν πολε-
μίων :

220. ὀλεσκαν

222. ex em. ἔην primo ἔα vel ἔαν

224. φίλοι ἔσσαν

231. ζηνόδοτος καὶ σφιν Mox πολλά.

249. δ' ἤπειτα

254. ὡς εἶτε καταρρόον

255. ἀσκηθεές ex emend. sed manus an-
tiquæ. Editur quidem ἀσκηθεές
in Eustathii textu, sed contra
Eustathii ipsius mentem. Vera
tamen est lectio, trisyllaba nempe
vox. ἀσκηθεές etiam in schol.

256. κυβερνῆται δ'

258. σήσαμεν

262. σφῶν sed v a m. recent.

272. ἀναγον et sic plane iterum P. 441.

273. τῶτο sine varietate.

280. ἡ αἰολικὴ ἐς δίφρον δ' ἀνέσας ἀνα-
γαγὼν :

286. γρ. κτήματα

289. ἀνδρώποισιν ἐώργει sine ulla varie-
tate.

290. ἦσι

294. ἀψ περιτελλομένε sed ἐπὶ supra περι
et schol. ἡ ἐπὶ ἀντὶ τῷ πᾶρά. καὶ
παρῆλθον οἱ καιροὶ ὃ ἐστὶν αἱ τρο-
παί :—

295. ἐέσσατο text. In marg. βιανὸς φη-
σιν ἐφέσσατο. ζηνόδοτος ἐφείσατο :
schol. marg. ἐέσσατο

300. δὲ σφισι et γὰρ super δὲ

305. αμυυις (sic) unde nihil extrico.

Debebat esse ἄμυις. Sic Odyss.
M. 415. ἄμυις et supra u scr.
σ, supra asperum lenis. In hoc
MS. u est β, i. e. μ, detracta cau-
da. In fine versus κεραυνῶ. Quæ
sane notabilis lectio.

317. ἀπριάτην text. et schol. marg. sed
inter lineas βιανὸς γρ. ἀπριάτην
Apollonius Lexico v. Ἀπριάτην.
ὃ δὲ Κράτης κακῶς γράφει ἥρως
ἀπριάτης.

320. εἶμα ἔσσαν

325. καὶ νῦν ἐς sed καὶ νῦ κεν schol.
marg.

326. ὅσά οἱ sed in marg. πᾶσαι τόσσα
εἶχον Deinde μεγάροισι

328. ἐπακέση sed circumflexus additus
in penult. et αἰ super η

329. νοσήση et εἰ super η [Corrige Al.
νοσήσει in Clarkii nota]

331. ἔτως ἀρισταρχος. οἱ δὲ αἰολεῖς ἐπι-
σπένδων.

334. ἀλλά με text. ἀλλ' ἐμὲ marg.

335. πολύπυρον et supra γρ. πολυμη-
λον

336. ἐκάσω text. et α super ε In marg.
schol. ἐκάσω

338. ἀριστοφάνης δὴ ἐπὶ πῆμα γένηται.

341. ἐκ μὲν γε m. pr. ε supra μὲν m.
sec.

342. ἀμφὶ δὲ μιν sed με supra μιν

343. βιανὸς βωγαλέον

346. σχοίνω super ὅπλωι

348. ἀνέγναψαν text. μ additum ex re-

- cens. In marg. schol. ἀνέγνωσαν
 diserte.
352. θύρηθ' text. quod plene θύρηθεν
 scribit schol. marg.
354. μάλα pro μεγάλα
355. ἐφαίνετο (sic)
356. αὐθις contra αὐτίς infra 405.
361. ᾧ text. In marg. γρ. ᾧ In altero
 marginis loco ᾧ δειλὲ. τὸ ᾧ θαν-
 μασικόν.
363. τὰγ'
374. ἔλθῃ et οἱ super η
380. ὅς ῥ'
381. ἦλθεν ἐμὰ πρὸς δώματ' fine varia
 lectione.
383. ἀκείόμενον primo, ut videtur, sed
 statim mutavit in ἀκείάμενον
389. ἐλεαίρων.
393. ὀπισθε
396. μὲν pro με
399. ἐπιστεύας text. et marg.
406. κεν δ' ἥπειτα Mox ἀλιτοίμην et
 interpr. ἀμαρτήσαιμι. sed schol.
 marg. λιτοίμην explicat.
408. δόρπον et supra δεῖπνον
428. ἀρίσταρχος πάντων· αἱ δὲ εἰκαιότε-
 ραι, πάντοθεν. sed πάντοθεν aliud
 schol.
430. ἔπειρον et αν super ον
435. υἱεῖ
438. κύδαινε et suprafer. sed sine γρ. nota,
 εὐφραίνε
445. ἐθελῇ
457. καὶ γὰρ
466. προέηκεν : ὅτως αἱ ἀρίσταρχοι· ὁ δὲ
 ἀριστοφάνης παρέθηκεν ὁ καὶ ἀμει-
 νον :
468. δέ μοι sed τέ μοι infra 503.
469. ὑπὸ τροίην
471. ἐγὼν
473. ποτὶ ἄστυ
474. γρ. ἔτειχέσσιν (sic)
477. περισρέφειο sed schol. ἐπήγγυλο· ὅθεν
 καὶ τροφή ἢ πηγνύσσα τὰ σώ-
 ματα.
480. ἔλειπον et ἰ super εἰ
481. ἀφραδέως text. γρ. ἀμαδία γρ. ἀ-
 φραδίη
487. ἔτοι ἔτι (sic)
488. καλλίστρατος παρὰ μ' ἦλασε
489. καλλίστρατος ἰμέναι
491. βελεύσεμεν ex recens.
494. δέτο
495. κλυτε φίλοι· θεῖός μοι : ἀδετεῖται
 ὡς ἐκ τῆς ἱλιάδος μετενηγεγμένους.
500. βάλε text. γρ. δέτο
504. δοίη κέν τις μοι χ. Hunc et duo
 sequentes ἡδετεῖ ἀθηνολῆς, ut
 colligo e schol. marg.
512. δυοπαλίζεις et ζ supra ξ sed ξ etiam
 in schol. marg.
515. 516. 517. omittit.
521. παρεκέσκει a m. pr. quod duo scho-
 liastræ explicant παρέκειτο ἐπ' ἀ-
 μοιζῇ, ἀμοιζὰς scilicet pro recto
 capientes.
522. ἀριστοφάνης καὶ ῥιανὸς εἰνυσθαι ὡς

τὸ θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καλαΐνουον

[Il. V. 135.]

530. γρ. ἐν

ΟΔΥΣΣ. Ο.

3. ὑπομνήσασα et ου super α prius

10. τῇλ' et interpr. πόρρω

12. φάγωσιν

13. χρήματα

19. ἀδετεῖ ἀριστοφάνης· ἐνιοι τὰς Γ' νο-
δεύουσιν.

23. τεθνεϊστος a m. pr. Postea η super ει
additum et ο in ω mutatum.

26. κυδνήν ex emend. certe antiqua.

27. γε omittit.

31. 32. ὑποπτεύει διονύσιος.

37. γρ. ὄτρυνε

39. ὅς δ'

45. νοθεύεται ὡς διαπεπλασμένος ἐξ ἡμι-
συχῆς τῆς κ' ἱλιάδος. [158.]

52. δαριχλυῖδος

62. ἔπος ἡῦδα suprascr.

63. omittit.

73. ἐπὸ λῥύνει et κατερύκει sed utroque lo-
co η super ει

74. ἐν πολλοῖς ἐκ ἐφέρετο· καὶ ἔστιν ἡσιό-
δειος τῆς φράσεως ὁ χαρακτήρ. εἰ
δὲ δεχοίμεθα αὐτὸν, πρὸ τῶν πρὸ
ἑαυτῆς δύο σίχων ἀφείλει γράφε-
σθαι:—

78. οἱ ἢ ἡθετῆντο· συγκέχυται δὲ τὸ δυϊ-
κὸν τῷ ἀμφοτέρων: sed alter, κῦ-
δος καὶ ἀγλαΐα ἐν ἔσι. διὸ καὶ τὸ

ἀμφοτέρων ἐπήνεγκεν.

80. τραφῆναι text. et schol. sed supra
τρα in textu scriptum ταρ Mox
ἀτόπως τὸ ἀν' ἐλλάδα· κοινὴν γὰρ
τὴν ὑπὸ ἀχιλλεῖ ἐλλάδα· καλεῖ
ὁμηρος:— Pro κοινὴν fortasse le-
gendum μόνην.

83. ἀμπέμψει ex emend. manus ejusdem.
Schol. καὶ ταῦτα ἀπρεπῇ διδά-
σκεσθαι πρὸς μενελάω τὸν τηλέ-
μαχον τὸ ἀπαιτεῖν:— Aliud schol.
ἀμπέμψει διὰ τῷ μ. ἔσι γὰρ ἀπο-
πέμψει τὸ τέλειον:—

91. videtur Aristophanes spurium censu-
isse.

95. ἐκ ἀναγκαῖον ἀδετεῖν. οὐ γὰρ δῆλοι
οἱ θεράποντες ὥς ἐν τῇ αὐτῇ οἰ-
κία οἰκεῖν:—

97. κεῖται

101. ὅθι κ. κ.

109. 153. ἔως primo scriptum, sed i in-
sertum ab eadem manu in recens.

113. δῶρα δ' ὅσσ'

114. omittit.

120. γρ. χειρὶ ἐνικῶς Et sic textus 124.

126. πολυκράτῃς et σ additum m. anti-
qua.

128. ἀρίσταρχος κεῖσθαι

130. χερσὶ et supra γρ. χειρὶ

137. παρα δὲ (sic)

139. omittit.

141. ἔτω διὰ τῷ σ. [οἰνοχόει]

144. καὶ τότε

145. 190. τ' ἐξεύγνυντ'

146. ἐριδύπῃ text. et schol. et 191. text.
 149. λείψαντε et suprascr. σπείσαντες
 152. ἔτως εἰπεῖν ἢ εἵπετον :—
 153. εἰως ἐν τρ. vide ad 109.
 157. ὀδυσηῖ ἐν et in marg. ἀττικὸν ἐστὶν
 ὡς ἦρωι λαομέδοντι πολίσσαμεν :—
 [Il. H. 453.]
 168. ἦ et ei adscriptum ; fed schol. τὸ
 δεύτερον περισπασέον ὡς ἐρωτη-
 ματικόν :
 172. ἔνιοι μυθήσομαι
 174. ἦρπαξεν αἰνιταλλομένην
 178. κακὸν
 184. σεῖον text. et schol.
 186. ἐς φηράς δ' Schol. διὰ τῆς ἡ τὴν
 πόλιν τὴν λακωνικὴν.
 187. ὀρτιλόχοιο
 197. εἰμὲν
 200. μή μ' ὁ γέρω
 201. χρεῶ
 209. δὲ habet pro τε et νῦν omittit.
 213. εἰδὲ εἰ ex emend.
 215. ἔλασσε
 227. ἡ γραφὴ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐν
 228. ἄλλων
 231. vulgatam habet.
 237. δὲ pro τε
 239. γρ. ὀδι
 240. πολλοῖσι τ' ἀνάσσω
 241. ὑψηρεφές et 423. 431.
 242. supra μάντιον scriptum ὡς φήμιον
 i. e. hæ voces eundem accentum
 habent. Hinc nata est varia lec-
 tio, a Clarkio memorata, φήμιον.
244. ἀρίσταρχος διὰ τῆς α' ζηνόδοτος διὰ
 τῆς ἡ: Infra 253. ἀμφιάρχος et α
 super η
 266. γρ. καταλέξω
 272. τοι et suprascr. δὴ
 274. ἀχαιῶν
 276. γρ. κατὰ χρόνους
 283. τόγ' et νηὸς
 284. ἐξήσето
 296. τὰς φηράς φεράς εἶπε διὰ τὸ μέτρον
 γρ. καὶ φεάς· περὶ ἧς φησὶν· φειάς
 παρ' τείχεσσιν ἰαρθάνε ἀμφὶ ῥέ-
 εθρα : [Il. H. 135.]
 299. εἰ pro ἡ bis fed ex emend.
 300. κλισίης
 303. τοῖς δ'
 304. εἰ μ' ἔτ' fed in marg. εἰ μιν Mox
 φιλέει et oi super ei
 306. νῦν εὐμαιε, et inter voces suprascr. μ'
 309. γρ. καὶ μ' ἡγεμόνα
 316. ὅττι' ἐθέλοιεν (sic) Schol. τὸ δὲ ἐθέ-
 λοιεν, ἔτως αἱ ἀρίσταρχος φασὶ τρι-
 συλλάβως τὸ ἐθέλω : [Voluit ὅττι'
 ἐθέλοιεν]
 320. ἐρύσσειε
 322. ὀπτήσαι τε
 344. ὦν τιν' et ὦν super ὦν
 353. φθεῖσθαι
 370. ἔτι δέρομαι
 376. φᾶσθαι
 386. ἐπέρασσαν
 392. ἀρίσταρχος ἀκύνειν ὡς εὐδύνειν
 394. ὄντινα
 412. ἐκασίλευε
 H 2

419. τις et suprascr. γρ. ἦ
 421. ἦ κ' text. ex emend. sed ita plane
 schol.
 422. ἡρώτα δὴ *πειτα
 431. ὄφρα ἴδῃ, et in marg. γρ. ὄφρ' εἰδῆς
 433. 438. ἀμείβετο et ψατο supra βετο
 436. ἐπώμνυον Schol. marg. ἐπώμνυον
 ἐκ ἀπώμνυον ἀπαμύσσει γὰρ τὸ
 μὴ ποιῆσαι:
 440. ξυμβλήμενος
 441. πρὸς δῶμα
 446. πρὸς pro ἐς
 447. εἶη et hunc versum sequenti sub-
 jungit.
 455. ἐμπελόωντο sed ο super ε
 457. ἦκαν et suprascr. οἶκον
 459. γρ. ἡλέκτορσιν Deinde ἔεργε sed κ
 infertum ex recens. Schol. dedu-
 cit ἀπὸ τῆ εἴρω.
 461. χερσὶ τ' γρ. χείρεσσιν
 465. δέπας Schol. ἐκτατέον τὸ δέπας
 ποτήρια [Lege δέπα]
 466. ἀμφεπένοντο
 472. ἀνδρῶν ἦν
 474. ἀναβησόμενοι et α super ο ex re-
 cens.
 476. ὅτε δὴ ἔβδωμον
 487. ἔβηκε et suprascr. ἔδωκε sed ἔβηκε
 bis schol.
 496. sch. προέρεσσον διχῶς:
 503. ἀγρὺς ἐπιείσομαι et suprascr. ἐπε-
 λεύσομαι Schol. infra ad II. 130.
 citat ἀγρὺς ἐπελεύσομαι
 513. οὐ γάρ τι ξ.

517. ἴκοιο
 523. εἶπε (sic)
 530. γρ. ἡλυθε
 532. γένος ex emend.
 539. vulgatam habet MS. et, in marg.
 ἔπως ἀρίσταρχος:
 545. τὸν δὲ τ' ἐγὼ
 547. αὐτὸς α.
 548. εἰσβαῖνον sed ἔσβαῖνον in marg.

ΟΔΥΣΣ. Π.

- I. κλισίης ex emend. manus antiquæ.
 Deinde δῖος plane
 16. θαλερὸν κατα δάκρυον εἴβων γρ. θα-
 λερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ:
 17. ἀγαπάζη.
 29. ἔσορᾶν (sic)
 35. χήτει ἐνευναιῶν ἀμφω δοτικά.
 44. ἦσο ξεῖν'.
 49. τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρείων
 50. κατέλιπον et εἰ super ι
 51. παρενήνεον
 56. θεῖον et supra γρ. δῖον
 58. εὐχετόωντο a manu prima, sed αἰ ex
 emendatione antiqua. Interpre-
 tamentum inter lineas λέγουσιν
 59. γάρ τοι ἐ
 65. παρὰ νηὸς
 66. primo scripserat πρὸς αἶμα deinde
 α superimposuit inter π et ρ et ὁ
 in α mutavit. Deinde σοι a m.
 pr. τοι ex emend.

67. ἐθέλης
 69. Συμαλγὲς εἶπες. et suprafer. λυπη-
 ρὸν
 74. κομίζη^{αι}
 79. Videntur aliqui legisse ἔσσωμεν
 85. εἰάσω
 91. Θῆν et suprafer. δῆ Cum hic locus,
 tum v. 69. ostendere poterunt,
 quam facile explicationes in va-
 rias lectiones transeant. Hesy-
 chius; Θῆν διὰ τῆς ἢ τὸ αὐτό. Sic
 audacissime interpolavit Musurus.
 MS. habet, teste Schowio, Θῆν,
 διὰ ἣς που. Ita scilicet olim scri-
 ptum erat Θῆν. διὰ πη. Lege igitur,
 Θῆν. δῆ. πῆ. Οὐ μὲν δῆν II.
 Θ. 448. reddit Scholiastes οὐ μὲν
 δῆ. Apollonius Lexico, Θῆν. πῆ.
 citans Iliad. P. 29.
 99. ἀρίσταρχος ἐπὶ θυμῷ. Schol. etiam
 ἐπὶ, sed ἐνὶ verbis suis præfigit.
 101. νοθεύεται ὡς περιτλὺς:
 104. ἀδετεῖ ζηνόδοτος.
 105. αὐ μ' ἐν ex emend.
 115. κασιγνήτες ex emend.
 119. αὐτ'
 121. τῷ νῦν
 130. γρ. περίφρονι
 131. vulgata lectio a m. pr. nunc ex
 emend. εἰπεῖν et nescio quid præ-
 terea. Salvus esset versus, si lege-
 retur; εἰπεῖν, ὡς σῶς εἶμι.
 138. εἰ καὶ et in marg. γρ. ἦ et supra ἦ

- scriptum ἄρα Si igitur varietas
 ἦ ἄρα fideliter a Clarkio e MS.
 notata est, hic quoque glossa pro
 varia lectione invasit. Nam solæ
 variæ lectiones sunt ἦ καὶ et εἰ καὶ
 143. γρ. καὶ ἔμπης [pro αὐτως]
 151. γρ. μῶς
 152. 153. videntur νοθεύεσθαι a quibus-
 dam.
 165. παρὰ ex emendatione ejusdem ma-
 nus.
 176. γενειάδες sine ulla varietate.
 184. κεχρησμένα δώομεν
 185. γρ. δ' ἡμῶν
 195. ἡ κυκλικὴ θέλει
 197. γρ. οἱ
 205. πολλὰ δ' ἀληθεῖς
 215. ὦρτο et σε supra το
 217. αἰγυπτιοὶ
 218. πετεηνά
 223. εὐχετόωντο
 224. γάρ τι σε (Erratum ed. Ernest.)
 236. ὄφρα οἱ ιδέω in textu post rasuram,
 sed in margine ὄφραειδέω (sic)
 242. αἰχμητὴν ἔμμενα,
 245. ἔτε δὲ
 246. γρ. ἀλλὰ πολλοὶ πλεῖον
 249. φῶτες ἔασιν et γρ. ἀχαιῶν super
 ἔασιν
 251. κῆροι ἀχαιῶν
 257. φράζεσθαι a m. pr. φράζε' ex emend.
 260. εἰ κεν
 263. ἐπ' αἰμύνορος
 273. ἦ γέροντι

274. σὸν δὲ
 277. γρ. σὺ δ' ὁρώων
 279. ἔτι
 280. ἡ γάρ e rasura.
 281-298. ἡ νοθεύονται Aliud schol. ἀ-
 δετεῖ ζηνόδοτος.
 291. πρὸς δὲ τι καὶ sed o nunc additum
 supra τι et μοι inter τι et καὶ
 303. οἰκείων et ἰ super εἰ
 304. ad ἰδὺν, ut videtur, ἔτως αἱ ἀρι-
 στάρχῃ
 305. πειρηθεῖν Schol. ὁ ἀσκαλωνίτης
 ἐτεοδμῶν τῶν ἀγαθῶν δεραπόν-
 των· τινὲς δὲ ἔτως ὀτεο δμῶν.
 306. νῶι
 310. μέ γ' ἔχουσιν a manu pr. με τ' ε.
 ex emend. In margine var. lect.
 γέ μ' ἔχουσι a manu recentiori,
 seculi fortasse 14^{mi} declinantis.
 315. ἐδὲ τι φειδῶ
 317. αἶ σέ τ' α. text. γρ. αἶ τέ σ' α.
 marg. Deinde νηλιτεῖς
 330. μὲν omittit.
 332. εἶδοι et η super οι
 337. ἐκ πύλῃ ἦλθεν γρ. εἰλήλθε
 346. γρ. ἐτελέσθη
 351. ἄρ' omittit.
 354. γρ. προσεφώνεεν
 357. κιχάναι et suprascr. γρ. κιχῆσαι
 366. καταδύντι et αν super υν, ut videa-
 tur voluisse καταδάντι
 370. μὲν omittit.
 372. ἡμᾶς
 376. ἐκεῖνον
 387. βέλεσθε a m. pr. αἱ pro ε ex em.
 391. ἡ δὲ κ' et ἐέδνοισιν
 392. ὅσκε et τις supra κε
 399. ὄσφιν
 404. τε κτενέω
 408. ξεστοῖσι λίθοισιν
 417. ἐνέειπεν
 428. ἀπορραῖσε φίλον κῆρ
 432. ἐμέ τε
 433. παύεσθαι a manu prima, σ inser-
 tum a recentiori.
 434. γρ. πεπνυμένος
 435. περίφρον
 436. μελέσθων in marg. five var. lect.
 five interpr. Sed prius puto.
 447. ἐκ γε
 453. ὠπλίζοντο sed o super ὠ et in marg.
 ἔτως διὰ τῶ ο
 461. ἦλθες δὲ, εὖμαιε
 466. γρ. ἀνώγει
 470. τόγε
 481. κοίτε τε μνήσαντο text. γρ. δὲ τότε
 κοιμήσαντο

ΟΔΥΣΣ. P.

9. με ἰδῆται a manu prima.
 11. δέ τοι
 18. βέλτερον
 22. τὸν
 25. ἡ κυκλικὴ ἐπηοίη: Deinde ἔκαθεν
 - δέ τε
 26. γρ. δι' ἐκ μεγάρου

29. γρ. ἔγχος μὲν τῆσεν πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
37. ἡ
49. omittit.
50. γρ. τηλέμαχ' ἐκατόμβας
52. ἀγορὴν ἐσελεύσομαι a m. prima. δ' ex emendatione additum in recens. In marg. νῦν δὲ τὸν τόπον ἐκάλεσεν ἀγορὰν: ἀριστοφάνης ἐλεύσομαι
55. ἡνώγεα et suprascr. γρ. ἡνώγον
57. ἐνιοι ἔμμενος
71. τοῖσι δὲ π.
80. δάσωνται
87. ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον γρ. ἐὔξεσας λῆσαντο.
93. παρα δὲ (sic)
109. γρ. ἐς πύλον
111. ὅτως ἀρίσαρχος· ὁ δὲ ζηνόδοτος ἐνδυκέως ἐρίλει. ὥσει τε πατήρ ἐδὼν παῖδα:
119. μόγησαν γρ. δάμησαν
127. νεηγονέας pro var. lect. et sic schol. Ven. ad Il. A. 115. qui mox ὁ δὲ τ' ὤκα, quanquam dubium est, ad locum huncce an ad Od. Δ. 338. pertineat. Scholiastæ locus in codice Townleiano ita se habet; ὡς δ' ὀππότε' ἐν ξυλόχῳι ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος νεῖρεος κοιμήσασα ἔως ἐὼν εἰσῆλυθεν εὐνήν.
129. ὁ δ' ἔπειτα et sic supra Δ. 338. sed ibi ex emend.
130. ἐφῆιαι et suprascr. γρ. ἐφῆκεν
131. omittit.
142. 153. ὅγ'
146. κέν et suprascr. καί
147. ἀδεῦνται ἰς σίχοι· [Voluisse videtur ἰε]
153. ἐμοῖο et μύθων
156. ἰσὶν
159. ἐσὶν. in marg. γρ. ἴσιν [Fortasse ἰσὶν adscriptum erat ad 156. ut significaret alibi hanc vocem cum leni occurrere. Deinde cum valde similes in MSS. quibusdam sint literæ ν et η, ἰσὶν corruptum in ἴσιν]
160. οἶον ἐγὼ
170. δειπνήσας et ἱ super η
177. ποτὶ οἶκον ἕκαστος In marg. γρ. πείθοντό τε μύθῳ
181. ε insertum in ἱερευον ab eadem manu. Versum ἀδεῖται καὶ ἀριστοφάνης
185. γρ. δ' ἵμεναι
217. ἡγηλάζει text. sed in marg. ad 218. per errorem pro 217. hoc scholion adscriptum est; οὕτως ἀρίσαρχος καὶ ἀριστοφάνης χωρὶς τῶ σ': Alii igitur quidam legébant ἡγηλάζεις. Quæ sane lectio, principum criticorum pace dixerim, mihi longe melior videtur. Alloquitur enim subulcum Melantheus, et singularem propositionem generali sententia comprobatur.

218. ὡς prius explicatur ὄντως, posterius
πρὸς
221. πολλῶς primo scripsisse videtur, de-
inde : addidisse. Et sane, cum
ceteri omnes poëtæ φιλᾷ spon-
deum faciant, malim πολλῆς Mox
φλίψεται a m. pr. θλίψεται ex e-
mend. In margine, διὰ τῷ Ὡς
καὶ ζηνοδότος : Alii scholio θλί-
ψεται præfigitur
222. ἐκ ἄρα γ' in textu. In marg. γρ.
ἐκ ἄρας οὐδὲ λέβητας : Schol.
ἐδατέρως τὰ ἄρα ἵνα λέγῃ τὰ
ξίφη : Sed ἄρας habent bis A-
pollonius, qui interpretatur γυ-
ναϊκας, Etymologus M. p. 56,
16. Hesychius, qui habet ἄρας.
τὰ ξίφη ἀρσενικῶς. iterum Ἄρες.
γυναῖκες λέγονται καὶ τρίποδες.
Heliodorus Æthiopic. ii. p. 89.
223. λιπέσθαι et suprascr. γρ. γενέσθαι
224. Schol. ad Θαλλὸν κλάδον ἢ πᾶν τὸ
ἐκ τῆς [γῆς]
231. γρ. ἀμφικαρῇ
232. πλευραὶ δ'
237. ἀμφ' ἐδῖς, text. Schol. τὸ δὲ ἀμφ'
ἐδῖς ἀξύνεται ὡς λιχοφίς : Vide
supra ad Λ. 596.
239. νεῖκεσ' ἐς ἄντα
252. μεγάροις et ω super οἷς
254. αὐτῷ
261. περὶ δὲ et in marg. ἀντὶ τῷ περὶ γὰρ
σφρας.
262. ἀνα δὲ σφισι et γὰρ supra δὲ
267. εὐερκέες ex emend. ejusdem manus.
269. γρ. πένονται
270. ἐνήνοθεν a m. pr. ἀνέρχεται glossa.
In marg. ἀρίσταρχος ἐνήνοθεν. αἱ
δὲ κοιναὶ ἀνήνοθεν
276. δῦσε δὲ [lege δῦσαι δὲ] et in marg.
γρ. δῦσαι εἰσελθε [i. e. δύσεο]
281. νοέοντι et α super ι
288. ὀπλίζονται
296. ἀποικομένεσθαι οἰσῆσθαι a m. pr. sed α
in οἷο mutatum, et suprascr. γρ.
ἀνακτος Supra ἀπόδεστος scri-
ptum, ἀπόδητος ἀνεπιμέλητος
299. κοπρίσσοντες ex emend.
304. ἀπομόρξατο a m. pr. sed ο in ε et ο
in α mutatum.
305. ἐρεῖναιτο μύθῳ In marg. γρ. δ' ἐ-
ρεῖναι sed post ε aliquid erasum,
fortasse το
310. γρ. ἀγλαίας et suprascr. καλλο-
νῆς Deinde κοσμέεσθαι sed σ era-
sum.
314. μιν a m. pr. μοι post rasuram.
317. primo ὅτι ἴδοιτο, deinde ὅτι δίοιτο
scripsit et glossam addidit διώξει
331. ἐνθα δὲ
334. ἐνθα περ Mox ἐφίξετο et suprascr.
γρ. ἐφέξετο
336. ἐδύσατο et suprascr. σσε
343. ἄρσεν τ' Deinde ἐν κανέοισι, et su-
prascr. γρ. ἐκ κανέοιο
344. κρέας. Postea ἀμφισαλόνι γρ. ἀμ-
φισαλώντε
347. παρῆναι sine varietate.

349. πτερύοντ' ἀγορεύε fine v. l.
 358. ἦσθιε δὲ ὡς et sic δὲ οὐ 373.
 359. εὐθ' ὁ δεδειπνήκειν. ὁ δ' ἐπαύετο (sic)
 In marg. εὐθ' ὁ δεδειπνήκειν: ἔτω
 δεδειπνήκειν. ἀντὶ τῆς δεδειπνήκειν.
 [1. κει.] ὡς τὸ ἦσκειν εἴρια καλά:
 379. καὶ προτιτόνδε καλέσας et suprascr.
 γρ. καὶ ποδι πόθεν In marg. ἐγ-
 κλιτικὸν τὸ ποδι
 384. μάντιν γ' ἢ ἰηρα
 387. καλέει et oi super ei
 388. εἰς a m. pr. fed s erasum
 389. δμῶσι δ'
 393. ἄττα γρ. σίγα
 397. υἱος et suprascr. γρ. υἱῷ
 400. οὗτοι fed i super oi
 401. init. μήτε τι
 405. ἀπαμείβετο φώνησέν τε.
 409. τραπέζης
 413. γεύσασθαι
 418. ἐγὼ δὲ καὶ σε (καὶ additum ex re-
 censione)
 427. σήσας δ' ἐν ex emend. Fuerat
 σῆσα δ' ἐν
 431. ἐπισπώμενοι
 435. οἷῃ
 441. ἀναγον
 442. γρ. ξείνω quod non intelligo.
 443. Vulgata est in schol. marg. fed in
 textu δημήτορι ἰασιάδῃ [Fortasse
 voluit δημήτηρ' ἰασιδῇ]
 448. ἰκηαι et suprascr. ἰδηαι
 449. ὅσις ex emend.
 450. τρεῖς νοθεύονται
 455. ἔτως ἀρίσταρχος· ὁ δὲ καλλίστρατος
 ἡδάλα τὰ κόπρια
 457. ἄπο προέλων
 466. ἀψ' ὅγ' ἐπ' ἡδὸν text. In marg. γρ.
 ἀψ' δ' ἀρ' ἐπ' ἡδὸν
 472. βλήεται et σ additum super ἡ
 475. νοθεύονται 5.
 496. ἐπαρῆσιν τέκος
 501. νοθεύει ἀρίσταρχος δ'.
 506. ἐδείπνει
 507. προσέφη
 508. δῆ fine var. lect.
 514. οἷ' ὅγε γρ. ἢ ὅγε In schol. marg.
 οἷα ὅγε
 519. αἰείδῃ et sic versu seq. Deinde γρ.
 ἐπιμερόεντα
 529. γρ. ἰν' ἀντίνοος
 533. τὰ μὲν τ'
 534. ἡμετέρῃ πωλεύμενοι plane fine var.
 lect.
 537. κατάνετα
 542. γρ. κανάχησε
 547. ἀλύξει
 556. αἱ δὲ κε fed ei super αἱ
 564. χαλεπὸν et ὦν super ὦν
 565. ἦκεν
 567. ῥέξαντα et ζοντα supra ξαντα
 572. γὰρ τοι fed δῆ supra τοι
 586. ὥσπερ text. fed ὅσ supra ὥσ Schol.
 etiam marg. ὥσπερ
 587. πῶ τινες
 596. ἀχαιοὶ fed ὦν super οἱ
 602. ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ ἔνθεν ἀγέστη In
 marg. γρ. ἔζετ' εὐχέσθαι ἐπὶ θρόνῳ

605. οἱ δ' a manu prima, τοι δ' ex emend.

ΟΔΥΣΣ. Σ.

3. ἀζυγές φ. καὶ πίνεμεν
 4. εἶδος δὲ fed μὲν supra δὲ
 6. suprafer. ἐκ γενεῆς διχῶς
 14. τὸν δ' ἀπαμειβόμενος
 23. ὑποσφύεσθαι fed α super ε
 27. ἐν πολλοῖς γρηοὶ καμινῶ
 28. σχεδὸν πᾶσαι χάμας δὲ κε πάντας :
 33. ἐτραχύνοντο ἡγριαίνοντο. καὶ λίδον
 ἀκριόεντα τὸν τραχὺν καὶ οἶον ἄκρα
 ἔχοντα· καὶ ἀκριόεντα :—
 44. κέαται πυρὶ in marg. fed schol. habet
 ἐν
 51. τὸν δὲ fed οἷς super ὄν
 56. βαρεῖη
 58. ἐπώμνυον et in marg. ἐπώμνυον. ἔκ
 ἀπώμνυον :— Deinde sequitur ver-
 sus, αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τε-
 λεύτησάν τε τὸν ὄρκον
 62. δεῖδ'ιτ'
 64. ἀντίνοός τε καὶ εὐ. schol.
 72. γρ. ἄξα
 77. ἐνέμιπεν
 87. ἔλλαβε
 88. ἀναγον text. In marg. ἴωνες τὸ ἄ-
 γειν ἀνάγειν λέγουσι. οἱ δ' ἔτι εἰς
 ἐλίκην τε καὶ αἰγὰς δῶρ ἀνάγ-
 νειν : [H. O. 203.]
 90. ἐλάστοι fed σ supra σ et εἰ supra οἱ

94. in marg. ἀνασχομένοι ἔσι δὲ ἀντὶ τῆ
 ἀνασχομένων :—
 96. ἦλθε κατὰ σόμα
 97. ἡ αἰολὶς χανῶν :
 104. σῦάς τε κύνας τ'
 106. ἐπαύρη, fed marg. γρ. ἄλλο πά-
 θησθα
 109. ἄψ δ' ἄρ' ἐπ'
 110. ἐ erasum, et καὶ non inclinatum.
 Ibid. γελῶντες
 112. καὶ τοι
 114. 115. ἔτοι οἱ β' ἐκ τῶν ἄνωθεν μετ-
 ἦχθησαν
 116. δῖος
 122. ὄλβιος γρ. ὄλβος
 125. τοῖς γὰρ καὶ πατρὸς
 133. τελέωσι m. pr.
 140. τις ποτὲ
 148. ἀναιμωτὶ γε
 149. καὶ κεῖνον In marg. κακεῖνον πλή-
 ρης ὁ καὶ : Deinde ὑπέλθη
 153. θυμῶ
 172. δάκρυσι fed οἱ superadditum.
 178. αἰοιφῇ et suprafer. ἐλαίω
 183. οὐ κεῖσ' εἰμι text. In marg. τὸ πλῆ-
 ρες ἐκείσε εἰμι. τινὲς δὲ εἵσειμ'
 ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον :
 185. γρ. ἔσεσθαι
 191. προσώπαῖα καλὰ Hesych. v. Κάλ-
 λος omittit τε. Apollonii vero
 MS. habet πρόσωπα τὰ, teste Vil-
 loisono.
 192. superscript. ἀφροδίτη
 193. ἀνὴ ex emend.

196. ἀπεδίτατο et ε super α ultimam eadem m. additum. In marg. pro v. l. δὲ ἀφροδίτη
198. ἀνῆκε sed supra scr. ἀρῆκεν
220. τόγε sed δ super γ
222. δὴ infertum post πῶς Deinde εἴτι text. et bis schol. marg.
228. χέρεια Sed schol. ἡδέτεαι καὶ ἀριστοφάνης :
237. λελύτο a manu prima, sed ν additum ex emend.
238. ἐπ' αὐλήσι In marg. γρ. ἐν αὐλείσι Pro νῦν MS. γῦν
240. ὀρθῶς et ὁ super ῶς
244. κέρη' (sic) et περιφρων supra scripto on
247. δαίνυτ' primo scriptum, sed accentus erasus, deinde alter supra u positus, et α post u additum.
252. σὺν τῷ ἰ ἀρίσταρχος καὶ ἀριστοφάνης ἀντὶ τῆ ἡεν :
253. ἀμφιπολεύει (sic text.) ἀμφιπολεύει marg.
255. ἐπέσπευεν text. In marg. γρ. ἐπέσσευεν
256. ὅτ' ἦε text. ὅτε τ' ἦε marg.
258. οὐ γάρ τ' οἶω
269. ὦ κ'
270. vulgatam habet MS. sine ulla varietate.
278. supra η in κέρης scriptum η et idem super οι in φίλοις Deinde super ἔργα scriptum γρ. δῶρα
281. παρῖλκετο ex emend. Diphthongum

habet unum scholion, simplicem vocalem alterum.

282. μενοίνατ.
293. κλισίην γρ. κληῖσιν Deinde εὐδίαμπῖος sed λ. supra ν, et οἰς mutatum in γς. In marg. εὐγνάπτης
295. ἐερμένον primo scriptum, sed γ mox additum, quod omittit scholiafies.
302. ἄρα sine ἄμ'
307. ἐπὶ δὲ γρ. περὶ δὲ
320. ἐνένιπε m. pr. sed εἰ pro ι ex recens. Infra 325. α scriptum est super ι Sed τ utrobique omititur.
323. ἔχε
329. θαρσαλέος text. In marg. θαρσαλέος πολλοῖσιν : ἀδεύοντα τρεῖς ὡς ἐκ τῶν ἐξῆς μετατιθέμενοι.
330. αἰεὶ et ἐν super εἰ
333. ἄλλος omittit.
334. κεκοπῶς διὰ τῆ Ϝ κεκοφῶς :-
338. αὐτὶς et θι supra τις
343. εἰσῆκειν text. In marg. γρ. εἰσῆκει et supra scr. ἔσθηκεν
344. γένοντο ex emend.
349. γέλων δ' ἄρα τοῖσιν ἔτευξε. γρ. γέλων δ' ἐτάροισιν ἔτευχεν.
351. κελεύει γρ. ἀνώγει
356. ἐδέλοισ text. et schol.
357. δέ τοι et ἰς super οι
359. ἐνθάκ' et δ' supra κ'
360. εἴματα δ' et a manu pr. ποσὶν δ'
370. γρ. ὥσπερ

373. βῶλος a m. pr. χῶρος ex emend.
 385. σείνοιτο sed interpr. σενὰ γένοιτο
 Deinde δι' ἐκ μεγάροιο ῥιανός:
 389. θαρσαλέος et ως super os
 391. μεταμώνια sed λ supra ν
 401. πᾶσαι μετέδθηκεν. ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμῖν
 ἔδθηκεν:—
 402. πτωχῶν
 408. εἶποτε
 410. θαρσαλέος et ως super os
 413. δὴ τοι et ἱς super οι
 419. ῥιανός δὲ ἐν μεγάροισιν ἔκκληρον:
 425. vulgatam servat.
 427. βάν δ'

ΟΔΥΣΣ. Τ.

4. Scholiafles eadem habet quæ editus.
 12. τε a m. pr. sed τ erasum.
 20. γρ. ἵκετ' αὐτμῇ
 34. ἐν τισι γὰρ [γρ.] φόως
 38. ὕψος
 40. τοι pro τις
 54. ἦε
 65. ἐνένιπε
 67. ὀπιπεύσεις
 72. nunc οὐ λιπόω sed quatuor literæ
 post rasuram. Videtur ergo fuisse
 τοι ῥυπόω
 77. ἔοικεν pro ἔοι καὶ
 78. καὶ μάλα
 81. 82. πάμπαν et τὴν sed ex emend.
 utrumque.
 83. μήπως In marg. ἦν πως ἡ γραφή

- τὰ δὲ εἰκαιότερα μήπως:—
 84. ἔλθοι
 90. ἐνένιπεν
 94. ἐν μεγάροισιν et suprapos. inter vo-
 ces μ, ut liquidam in cæsura du-
 plicandam moneat.
 113. τίκτη. ex emend. In marg. πάντα
 οὐ μῆλα: ῥιανός ἄσπετα
 114. κακῶς δ' οἱ σὺν τῷ ῥ γράφοντες εὐ-
 ηργεσίης:—
 116. ἀρίσρχος μὴ δέ μοι:
 119. γόωντά με
 126. ἦεν
 130. ἡδέτηνίαι λ. ἐν δὲ τοῖς πλείστοις ἐδὲ
 ἔφερον [Lege ἐφέροντο. Sed mi-
 ram stragem edere voluere qui-
 cunque tot versus ejecere. Præ-
 terea non coit sententia, triginta
 tantum versibus expulsi, sed duo
 præterea 160. 161. abigantur ne-
 cesse est, et legamus λβ. Præ-
 terea 136. et 139. agnoscit Ari-
 starchus. Quare puto Δ mutan-
 dum in Δ, et suspectos tantum
 habendos 130-133.]
 136. ἀρίσρχος ὀδυσση ποθέσσα Le-
 gendum ὀδυσῇ Scholiafles ad Il.
 Δ. 384. in Codice Townleiano;
 τυδῇ ὡς ἀλλ' ὀδυσῇ ποθέσσα· καὶ
 μηκισῇ δ' ἔλε πελυδάμας:— [Il.
 O. 339. scriptum in Codice; ὀ-
 δυσῇ et πολυδάμας]
 139. ὕφαινον text. ἀρίσρχος ὑφαίνειν
 143. μεταμώνια

148. τοῖσι δ' ἐπεΐθετο
 149. ἔνθα καὶ
 150. ἀλλήεσκον διὰ τῷ ν.
 155. ὁμόκλησαν
 158. μῆτιν ἔνθ' εὐρίσκω [voluit ἔθ' εὐ.]
 161. ὄλβον ὁπάζη sed super ὄλβον est γρ.
 κῦδος et oi super η
 163. παλαιφάγε pro var. lect. agnoscit
 scholion, vulgato simile. Tres lec-
 tiones memorat Hesychius, πα-
 λαιφάγε, παλαιφάτε, παλαιφύτε.
 174. ἐνενήκοντα
 178. τηῖσι δ'
 191. γάρ οἱ
 197. αἰείρας
 206. καταχεύει
 222. μοι et suprascr. γρ. οἱ
 224. αὐτάρ τοι ἐρέω
 226. τοι et suprascr. γρ. οἱ
 233. καταισχαλῆσιο
 243. αἰδοῖος sed acutus supra circumflex-
 um et ως super ος
 257. ἔμμεναί
 260. 597. ὀνομαζόν.
 272. γρ. πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δό-
 μονδε
 278. ἔμβαλε ex emend. ejusdem manus.
 288. ἀποσπένδων et γρ. ἐπὶ super ἀπο
 295. ὄσσα οἱ sed τ præfixum, nescio an
 ab eadem manu.
 314. τεύξη· ἐπεὶ ἔτι σ. εἶσ' ἐνὶ οἴκῳ In
 marg. γρ. τεύξαι et pro ἔτι est
 οὐ τοῖσι [quæ fane vera est lectio,
 librariis crasfin hanc, ἐπεὶ οὐ, ig-

norantibus.]

305. τῇ pro τοι et interpr. ἔτως
 320. ἡῶθε
 326. γρ. ἐχέφρονα
 327. αἶκεν et εἴ super αἶ
 329. τ' omittit.
 334. πολλοὶ τέ μιν
 343. ἐπὶ ῥ' ἀνὰ sed ἐπὶ ῥα Hefychius
 in v. ubi recte viri docti ἡ dele-
 vere, neque agnoscit MS.
 347. τέτληκε τόσσα text. sed δὴ additum
 inter lineas a manu secunda.
 348. τῇδ' δ' ἂν οὐ
 358. σοῖο
 367. τῷδ' ex emend. et ἐδίδα primo, sed
 σ additum ex emend.
 369. νῦν δὲ τοι οἶω
 372. καθεψιόνωντο
 374. ἄνωγε
 394. παρησσόν (δ videtur erasum) sed
 cum σ simplici 411. 432. 466.
 397. μυρία a manu prima.
 401. γρ. ἀντίκλεια
 403. ὅττι κε θεῖο text. γρ. ὅττι θεῖος
 407. τόθ'
 408. ἀναχθόμενα βοτάνειρα. (sic) γρ.
 ἀνὰ χθόνα πολυζότεραν.
 423. ἐρύσαντό τε μοίρας γρ. πάντα
 444. τῶν δ'
 445. ἀπάγοντες et εἰ super αἶ
 455. φίλοι omittit.
 461. φίλως
 475. ἀμφιφάσθαι ex emend.
 487. pro τὸ δὲ καὶ MS. καὶ μιν et κεν
 supra μιν

490. ἐνὶ Deinde κτείνωμι et suprascr.

γρ. τεΐναιμι

493. εἰδ' sed fortasse ex emend.

509. ἐγών

510. ἔσσεταῖ ἡδέος

515. ἐπεὶ

516. ἐν ἡλέκτρῳ

517. μελεδῶνες a manu recentiori.

518. Hic genitivus in scholiis infra ad T. 66. scribitur πανδάρεω

520. δεινδρέη Æliani editiones, sed δένδρων codex Medicus.

521. τροπῶσα male; cetera omnino, ut vulgantur. Sed aliam lectionem ministrat Scholiastes Leidensis apud Valckenaerium ad Ammon. p. 243. ubi schol. referendum erat ad II. I. 496. non 308. κέχρηται τῷ τρόπῳ [I. τρωπῷ] καὶ ἐπὶ φωνῆς καὶ ἐπὶ μελῶν ἐξαλλαγῆς· καὶ ὡς ἐπὶ τῆς ἀχρόνος· [dele καὶ. ὡς omittit Harl.] ἥτε θαμὰ τροπῶσα χέει μελιγδέα γῆρυν, αἰοῖδην. Videntur duæ lectiones in unum confusæ; μελιγδέα γῆρυν et μελιγῆρυν αἰοῖδην. At vero idem scholion exstat in Harl. ad primum Odysseæ versum, et nullam varietatem præbet, nisi τροπῶσα

526. ὑψίρεφες ex emend.

529. ἐνὶ μεγάροις et μ suprapositum inter voces. Deinde ἀπερείσια ἔδνα sed additum alterum s

534. γρ. ἀσχαλλίων

539. πᾶσι δὲ κατ' αὐχένος ἤξα

547. ὅτι pro ὁ τοι

555. κρίνασθαι sine præpositione.

562. ψευδῶν etiam habent Photius et Suidas v. Τυφλῶν ὀνείρων.

565. οἱ ρ' γ' ἐλεφαίρυνται In marg. οἱ τ' ἐλεφερόνται Ex quatuor lectionibus, οἱ γ', οἱ δ', οἱ ρ', et οἱ τ', omnino probanda est tertia, quæ usurpatur eodem modo 567. et tum οἱ μὲν et οἱ δὲ clarius opponuntur.

578. γρ. διοίσεύσει

586. τέτοις τότε et in marg. γρ. ποτὲ

590. ἔκε μοι

598. λέξαις, unde librarii de metro anxii, pro captu suo, vel λέξεο vel λέξαι efficerent.

ΟΔΥΣΣ Τ.

3. ἱερέεσκον

7. πάρος περ et γε supra περ

10. μερμήριζε

16. ὡς ἄρα τῷ

19. ὅτε μοι

23. interpr. ἐν πειθοῖ Initio versus vulgatam servant Harl. et Hesychius v. πείσῃ. Sed Scholiastes ad II. K. 290. in Codice Wetsteniano apud Valckenaer. ad Schol. in Euripidis Phœniss. 271. n. 71. p. 643. habet τῷ δ' ἄρα τ' ἐπείτα, unde is τῷ δ' ἄρα τ' aut τῷ δὲ

- μάλ' In codice Veneto, τῷ δ'
 ἀρ' ἐν Sed in Townleiano, τῷ
 δ' ἀρ' ἔτ' ἐν π. quæ certe proba-
 bilis lectio.
27. αἰόλλη (sic) Apollonius αἰόλλη
 41. πρὸς δέ τοι sed τῖ supra τοι
 43. τὰ σε
 55. αὐτῇ δ' αὐτ' ex emend. et ante 53.
 ἀποδύσεαι ex emend.
 67. τοῖσι et suprascr. γρ. τῇσι
 86. ἀμφικαλύψει
 97. εὐξάτο
 100. φήμην primo scriptum, sed circum-
 flexus super acutum positus et in
 super ἡν Mox 105. φῆμιν sine
 ulla varietate.
107. τῇσιν δώδεκα
 108. ἀλείφατα
 109. πυρὸν et suprascr. σῖτον
 110. γὰρ τέτυκτο sed δ' ἐ super γὰρ
 126. ὑπὸ
 129. πῶς τὸν ξείνον
 131. ἐμῇ
 134. γρ. πηνελόπεια
 136. πίνε et suprascr. ἔπινε
 141. ἔθελε sine ἐν
 143. ἔδρατ' ἐν π.
 150. ἐν τε θρόνοισιν
 153. δέπα
 159. κατὰ δάματ'
 160. ἐκ δ' ἡλθον δρηγῆρες In marg. γρ.
 ἐς
 161. ταὶ δὲ
 170. ἀτάσθαλα
176. κατέδησεν
 182. αἰτίβοις et eis super οἷς. Mox in
 marg. γρ. καὶ ἄλλοις
 187. γρ. πορθητὴς γὰρ αὐτὸς γε
 188. εἰσαφίκεται. sed οἷτο super ἡται
 196. ἐπικλῶσονται
 199. ὥσπερ
 200. ἀταρ μὲν νῦν γε et u post ἀ in ἀταρ
 et γρ. ἐμὲ supra μὲν Deinde πο-
 λέεσσι.
 209. ἐπὶ et suprascr. γρ. ἐνὶ
 211. ἄλλω sed ex rasura
 212. ὑποσυχύοιτο
 219. αὐτοῖσι et 221. ἄλλοτρίοις
 220. τόδε
 228. ὅτι pro ὁ τοι
 230. ξενίη τε τράπεζα et in m. γρ. υπα-
 τος καὶ ἀείσος
 231. ἰσὶν τ'
 237. γνοιῆς χ'
 252. ἐν δέ τε οἶνον In marg. γρ. ἐν δέ
 τε (sic)
 255. ἐω, νοχόει a manu prima, v addi-
 tum e recensione.
 259. καταθεῖς suprascr. pro var. lect.
 καταθεῖς etiam Apollonius Lexi-
 co v. ἀνακέλιον.
 265. ὀδυσηὸς θεῖοιο ἐμοὶ δ'
 266. ἐνιπῆς et suprascr. ἀπειλῆς
 267. χειρῶν
 273. τῷ κέ μιν
 289. θεσπεσίοισι pro πατρὸς ἐοῖο
 302. σαρδάνιον δ' ἄρα et suprascr. γρ.
 μάλα

310. δ'ἔτι nunc scriptum, sed non, opinor, ab ipsa prima manu.

315. εἰ δὲ μή μ' αὐτὸν

324. μήτέ τι

327. ἀμφοτέρων.

337. κομίζη·

342. δίδωμι.

346. γέλω Sic in Iliad. E. 416. quidam legebant ἰχῶ per apocopen pro ἰχῶρα.

347. γελῶν

362. εἰσκει et εἰς super εἰ

368. τὸ μὲν

369. γρ. ἀνδρῶν οἱ κατὰ δῶμαί' ὀδυσσῆος
θεῖοιο

374. γρ. θαύμαζον

378. ἔργον

380. μαντεύσασθαι γρ. μαντεύεσθαι

381. ἀλλ' εἰ μοι τί πίδαοιο

383. τοι [Ergo alius T. Bentley MS.]

390. γελῶντες a manu pr. γελῶντες
ex emend.

ΟΔΥΣΣ. Φ.

5. προσεδήσето

7. χρυσεῖην et χαλκείαν suprascr.

11. κεῖτο

16. ὀρτιλόχοιο

17. ἐπὶ χρεῖος in marg.

19. νομῆες et ας super ες

26. ἡρακλεῖα

29. τὴν οἱ scripserat, deinde ἦν superaddidit inter voces

32. ῥ' omittit. In fine versus παιδί

42. δὴ omittit.

43. προσεδήσето et σ super σ secundum

46. κορώνης

52. εἶματ' ἔκειτο

58. ἵμεν ἐς

61. τῇ ῥ' ἄμ' Deinde ὀγκίον et supra finem vocis υς Videntur duæ fuisse lectiones, ὀγκίον et ὀγκυς

66. omittit.

73. φαίνεται ἄεθλον a manu prima et sic pro var. lect. in marg. In textu nunc φαίνεται ἄεθλόν ex emendat. sed manus antiquæ, fortasse ejusdem, quæ variam lectionem adscripsit.

83. ἄλλος

84. ἐνένηπεν et hic et infra 167. 287.

X. 212.

86. δειλῶ

98. γεύεσθαι sed σ inter υ et ε suprascr.

100. ἐν μεγάροις

103. μὲν μοι

109. omittit. Quare abesse non posse dicat Ernestus, non video.

111. μηδὲ τι

113. πειρήσομαι γρ. πειρησάμεν

123. εὐκασμος et supra γρ. εὐκόσμως

125. πολέμιζεν, sed ε super ο et ξ supra ζ

126. τόδε

128. nullam varietatem video neque in MSS. neque in editis. Scholiafles vero ad Iliad. B. 215. in Codice Townleiano hæc habet. Εἰσαίτο

εὐκλικὸν ἀντὶ ὀριστικῆς τῆ ἐδόκει, ὡς
τὸ· καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄρης.
[Il. E. 388.] καὶ νύ κεν δὴ τανύ-
σειε βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων. Est
et aliud exemplum ejusdem con-
structionis Iliad. E. 311. καὶ νύ
κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν
αἰνείας.

133. ἀπαμύνεσθαι
135. τόξον πειρήσεσθε
145. ὁ σφι
156. προτιδέγμενοι
162. γήμεθ'
173. οἷς ἔ sed ὦν super οὐ
174. τανύσει
180. ἐκτελέωμεν
181. ὡς φάτο· αἶψα δ' ἀνέκαιε
186. δέ τ'
187. ἀρχῇ
188. ἀμαρτήσαντες et ὁ super α' in initio
192. μιν ἔπεσσι
196. ἐνεῖκα text. γρ. ἐνεῖκη
197. ἀμύνουσ' et η super οι
202. ἔσσονται
208. ἤλυθον εἰκοςὴ sed ε huic voci præ-
fixum, quasi aliam vellet innuere
lectionem, ἤλθον εἰκοςὴ
211. γρ. ἀπότροπον
215. ἐμοῖο
220. παρ νησσὸν δ'
223. ὁδυσηϊ δαΐφρονι
231. ἐγὼν
234. σὺ δὴ
235. δὴ pro τε

236. 241. κληίσσαι
237. κτύπον et ου super ον
248. εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
251. 252. αἱ μὲν—αἱ δ'
274. γρ. προσέφη
276. omittit.
288. οὐ δὲ βιαὶ text. γρ. ἐδ' ἤβαια.
289. ὁ
294. πῖνοι.
296. ἄσ' ἐνὶ μ.
302. ὀχέων a manu pr. ἀχέων ex emend.
304. οἱ δ'
306. ἐδητύος ex emend.
315. ἦφι πειθήσας
329. ἡμῖν δ' ἄν
333. πάντα sed suprascr. γρ. ταῦτα
335. πατρὸς δ'
339. εἴματα πάντα sed in marg. γρ. καλὰ
342. κελεύοι
346. 347. ἔθ' ὅσσοι
347. νήσσοισι γρ. ἔθ' ὅσσοι ναῖσι
352. τόξον post rasuram, sed, ut puto,
ab eadem manu. Fuerat μῦθος,
quod scriba meminerat ex A.
358.
365. ἡμῖν θ'
366. αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
397. ἐπίπλοκος text. γρ. ἐπὶ κλοπος
410. πειρήσετο
425. ἡμεροτεν
434. παρθέρονον ἐσθήκει

ΟΔΥΣΣ. X.

22. δῶμαθ'
25. ἔδ' ἐ πω
28. ἀντιάσειας
37. 38. transponit.
40. ἔσεσθαι
43. omittit.
52. βασιλεύοι
57. depravatam quidem videtur, sed non notatu indignum, quod habet Etymologus M. p. 758, 47. τιμὴν ἀλφίσκοντες et deinde ἐκάσθ.
82. βάλε δὲ
84. περιρρηδῆς et suprascr. περικλινῆς
88. ἐτίνασσε Deinde κ' ἔχουτ'
98. τύψη. text. γρ. ἡ τύψει Habet etiam προπερηνέϊ sed α super i
102. πάγχαλκον
110. ἐνθα sed εν super α Mox εἴλετο
113. δύσετο
130. ἐσεῶτ' a manu prima.
131. ἀγέλεως μετέειπεν
143. ἀναρρῶγας
157. δὴ pro δῖ
166. ἐνίσπες et sic diferte citat hunc locum Etymologus M. p. 343, 7.
167. αἱ κε κρείσσων τε
175. πειρήναντε
177. πάσχει
179. βῆ δ'
184. πεπαλαγμένον et suprascr. μεμολυσμένον
192. πειρήναντε
200. ὑπὸ δεσμῶ
201. τ' omittit.
209. ὁμηλικίῃ
216. κτέωμεν
231. σὸν τε
247. τοῖσιν δ' ἀγέλεως μετέειπεν
251. ἐφίετε
255. ἐκέλευεν
270. μνηστῆρες δ' ἄρ' ἐχώρησαν
271. τοὶ δ'
275. βεβλήκειν a manu prima.
278. ἄκρον
280. τὸ δ' et ν suprascr.
287. πολυθερσείδη
297. φθισόμεροτον
307. τοὶ et suprascr. γρ. τῆς
322. με pro πε
323. ἐμῃ
330. ἀλύσκανε. Et sic citat Apollonius in voce.
336. ἔκειαν
364. ὑπὸ pro ἀπὸ Deinde βοδς sed suprascr. γρ. θωῶς et in marg. περυσσὸν τὸ βοδς
370. μεγάρω
372. ἐρύσατο
373. γνῶς erat, sed nunc s erasum.
401. καταμένοισι νέκυσιν.
429. ἔχεν.
444. ἐξαφάλησθε
456. ἐκφόρεον
458. δμῶας δ'
462. ἐν pro δὴ

469. τοῦ
 489. ἔσαθ' et in marg. ἴσασο
 492. περίφρων εὐρύκλεια
 495. ἀπέβη
 501. γίνωσκε δὲ φρεσὶ

ΟΔΤΣΣ. Ψ.

1. ἀνεβήσετο
 16. παρεξέρεσσα
 20. ἔρχευ
 21. τις μοι
 22. μ' omittit.
 35. ἐνίσπες
 40. πειθόμεν ac deinde ἄκισα
 45. καταμένοισι νέκυσσιν
 46. ἐσεῶθ'
 47. et 49. notantur α̃ et γ̃. 48. additus
 in marg. β̃.
 49. νῦν δ'
 51. κηάμενος ex emend.
 53. γρ. ἀμφοτέρων
 63. κτεῖναι
 66. εἰσαφίκηται.
 77. πολυκερδίησι
 86. ἐξερεεῖνω sed οἱ super w
 89. ἐναντίη
 94. ἐνωπαδίως In marg. ἐνιοι ἤισκεν
 ἀντὶ τῶ ὁμοῖς [ὡμοῖς] τῇ ὄψα τῷ
 ὀδυσσέως
 95. ἀγνώσσεσκε
 96. ἐνένιπεν,
 102. ἔταϊ φίλην ἐς
 114. φράσσεται sine καὶ

125. φᾶσθ'
 127. 128. omittit manus prima, sed ad-
 diti sunt ex recensione. Si igitur,
 Th. Benteleio auctore, codices
 quosdam hoc distichon omittere
 ait Clarkius, id non usquequaque
 verum est.

131. πρῶτον
 132. δμῶας δ'
 134. πολυπαίγμονες
 136. σοίχων
 142. πρῶτα μὲν α̃ρ
 146. περιγεναχίζετο
 147. πεζόντων
 163. ἐκ ῥ' ἀσαμίνθης
 168. οὐ μὲν κ' ἄλλη γ'
 169. ἀποσαῖη sed non supra 101.
 172. σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἤτορ.
 174. 175. ἔτ' ἀδερίζω ἔτε
 179. ἐκδεῖσθαι a manu prima. Mox ἐμ-
 βάλετ'
 187. οὐ κέν τις
 192. δέμον
 193. πυκνήσιν λιθάκεσσι
 201. ἴρι καταμένοιο text. γρ. φοίνικι φα-
 εινῷ
 204. ἀπὸ
 207. κίεν
 222. τὴν δὴ τοι
 225. ἀριφραδέα et suprascr. ἀντὶ τῷ ἀρι-
 φραδῶς
 226. ἦν pro τὴν
 231. τῷ δ' α̃ρα
 251. μαντεύσατο et suprascr. μυθήσατο

266. Συμῶ κεχαρίσσαι
 270. ἄνερεις
 276. καὶ τότε δὴ et postea ἐκέλευσεν
 283. ἀπὸ
 296. Scripsit antiqua manus, sed quæ
 paucas admodum notas margini
 addidit, τὸ τοῦ τέλους τῆς ὁδυσ-
 σείας φησὶν ἀρίσταρχος καὶ ἀρίστο-
 φάνης
 298. πόδας omittit.
 301. ἐνέποντε a manu prima.
 311. ἤλθε (sic) Manifesta, sed levissi-
 ma corruptela. Legendum enim
 ἤλθ' ἐς Α. In vulgata lectione
 inconcinne positum ὡς, multo
 commodius ἀπὸ κοινῆ suppletum.
 322. ἡδ' ὡς εἰς αἶδew recte MS. Vide
 supra ad Α. 634.
 337. τῶ
 348. φέρει
 354. ἀμφοτέροι sed in schol. marg. ἀμ-
 φοτέρω ut textus supra 351.
 358. ἐναύλης
 359. ἄπειμι
 361. τὰδ' non τὸδ'

ΟΔΥΣΣ. Ω.

4. ἐδέλῃ et versum addit; τὴν μετὰ
 χερσὶν ἔχων, πέτετο κρατὺς ἀρ-
 γειφόντης.
 39. σοῖο
 41. ἐκέτι
 45. ἀμφὶ

46. κείραντο
 49. ἐπὶ δὲ τρόμος
 53. ὁ σφιν
 56. τεθνηότος
 57. ἔσχοντο sed ἱ super ἔ
 61. ἐνόησας a manu prima. ἐνόησα ex
 emend. valde recenti.
 65. πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ
 72. δὴ τοι a manu prima.
 75. περικλυτὸν supra scr. pro varia lect.
 90. Σήηται
 96. ἐμήσατο
 103. παῖδα φίλον μελανῆος ἀγακλυτὸν
 107. ἄλλως
 121. habet, sed pro 122. duo sequentes;
 μέμνημαι τάδε πάντα διοτρεφὲς ὡς
 ἀγορεύεις· σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα
 πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω
 Ad ultimam vocem in marg. γρ.
 ἀγορεύσω
 123. κακὸν μόνον οἶον [οἶος]
 132. μεταμῶνία et sic scholia diserte.
 142. omittit.
 160. ἐνίσσομεν
 180. τιτύσκόμενος et ἀγχησῖνοι
 199. συγερὴ δέ τ'
 200. χαλεπὴν δ' ἐνὶ φῆμιν ὁπάσσει
 203. ἐς' εὐτ'
 213. δόμον εἴσω
 216. 217. transponit.
 222. υἱέων
 253. Schol. ἔοικε τῷ κατὰ σὲ γεγενηκότι
 εὐδέμεναι μαλακῶς ut videatur
 legisse ἔοικεν

256. τεῦ bis
 269. αὐτῷ.
 275. 276. Pro his duobus versibus unum
 dat MS. δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαί-
 νας τόσσες δὲ χιτῶνας.
 277. ἀμύμονα
 280. ἣν ἐξερεεῖνεις
 293. περίφρων pro var. lect. Idem men-
 dum supra Π. 130.
 294. ἐν λεχέεσσιν ἐὼν et in fine versus
 ἐπεώκει
 302. πάντα pro ταῦτα
 316. αἰδινὰ
 345. ἀναγνόντος et supra scr. ἐπιγνόντος
 351. ἀτάσθαλιν
 352. δέδοικα ex emend.
 357. ἰν' ὀρχάτῃ text. γρ. ὅς ὀρχάτῃ
 369. ἐκ ῥ'
 381. ἐγήθεις
 389. ἔμαρψεν
 397. Ὀδυσσεὺς et supra scr. Ὀδυσσέως
 400. videtur primo scriptum δέ σ' ἀνή-
 γαγον
 401. μέγα fed supra scr. μάλα
 410. σφόν. a manu prima
 417. ἔκαστος
 425. ὄγ' ἐμήσατ' ἀχαιῆς.
 439. ἀνῆκεν. et supra scr. ἀφῆκεν
 444. θεῶν et ο super ῶ Mox Ὀδυσῆος et
 σ aliud super σ prius
 448. ἀγχηστῖνοι
 452. ὁ σφιν
 457. ἔρεξαν
 484. θέομεν
 496. Ὀδυσῆα ἐξ δ' υἱεῖς οἱ δ.
 497. ἔδυνον et αν super ον
 500. ὠῖξαν ῥὰ (sic)
 527. τ' omittit.
 540. δὴ τότε

POSTSCRIPTUM.

DUM collationem meam relego et ad codicem ipsum exigo, video sane paullo plura cum omiſſa, tum commiſſa, quam putabam. Nec dubito, quin, ſi quis laborem conferendi codicis iterum ſuſceperit, quædam adhuc inventurus ſit, quæ diligentiam meam effugerint. Quicumque hoc opus aggredietur, me non invito fecerit; agnoſcet tamen, opinor, ſe aliquantum opera mea eſſe adjutum.

ΟΔΥΣΣ. A.

27. *Alibi.* Ad Δ. 405.
 38. In var. lect. lege ἐρικυδέας
 85. ἐν τῇ κατ' ἀντίμαχον ὠγυλίην γράφει
 93. 94. l. 3. lege τε, pro δέ,
 113. εἶδε ex emend.
 138. πὰρ δέ
 146. Lege ἔχευαν. et o ſuper α (Plurumque puncta addidi vel omiſi, prout textus et ſcholia addunt vel omittunt. Sed ſicubi hanc regulam imprudens violavi, condonabit, uti ſpero, æquus lector.)
 158. εἰ καὶ etiam Schol.
 175. lege γρ. μεδέπη

185. adde "et alibi."

193. ἀναγουνδὸν Nullo certo conſilio præpoſitiones jungunt aut diſjungunt MSS. Sed Harleianus sæpe præpoſitiones a verbis ſuis per tmefin diſjunctas ſine accentibus repræſentat.

204. l. 2. lege "in marg. ad hunc locum."

270. 295. ὅπως κε

314. Primo ſcripta erat vulgata lectio. Sed hoc in omnibus locis intelliges, ubi emendationem ſimpliciter memoro.

337. τὸ οἶδας ἐκ ἐχρήσατο:— ζηνόδοτος γρ. εἶδεις καὶ ἀρίſταρχος οὗ δυſχεραίνει τῇ γραφῇ.

356. Quidam scripsere, ἀλλὰ σύγ' εἰσελθῆσα, alii, in quibus Aristarchus, totos quatuor versus delet, ἀμεινον λέγων αὐτὰς ἔχειν ἱλιάδι καὶ ἐν τῇ τοξείᾳ τῶν μνηστῆρων:— In alio schol. ἐν δὲ ταῖς χαριεσέrais γραφαῖς ἔκ ἦσαν:—

370. γε tantum fuisse primo videtur, sed δὲ ab eadem manu additum.

408. Nunc video scribam primo dedisse ἡ τοι, sed priusquam pergeret, mutasse in τι et deinde ν' addidisse.

424. Adde, μεταποιηθῆναι δὲ φατινὴ ὑπὸ ἀριστοφάνους τὸν σίχον.

444. βέλευε δὲ ex emend. ejusdem m.

ΟΔΥΣΣ. B.

11. δὴ οὐκ omittit Apollonius v. Ἀργείων.

24. τὸς ὅγε etiam textus a m. pr. ut videtur.

41. ἡγεῖρα Schol. Codicis Townleiani ad II. I. 225.

50. μητρὶ τ' ἐμῇ Idem ibidem, et noster Scholiastes; qui præterea bis ἐπ-έχραον. Textus ex emend. ἐπ-έγχραον.

60. Lege, ὅς τι text. et νυ superadditum, sed vulgata in scholiis.

65. Mirus error. Corrige, ἄλλας τε text. et bis schol.

77. προτιπτυσσοίμεθα μετὰ τῷ ῥ. δηλοῖ δὲ τὸ σερνιθοίμεθα. ἢ ἀχώριστοι

γενοίμεθα. καὶ ἔδει μὲν ἡμᾶς ὑπο-
σίζειν εἰς αὐτό· τὸ δὲ μύθῳ τοῖς
ἐξῆς ἀποδιδόναί. ἀλλ' ἐδέπολε ὁ εἰ-
κοστὸς χρόνος τῷ ἡρώικῳ σιγμῇ
ἐπιδέχεται:— Confer hanc notam
cum regula a Bentleio tradita ad
Lucan. i. 231.

120. adde, “ et sic Apollonius in v. Στε-
φάνη.”

123. Supra τεδὸν est τὸν σὸν Aristophanes
videtur legisse μνηστῆρες ἔδοντα

144. Ante πόδι adde γρ.

152. ὅσσαντο: ἐν τῇ ῥίανῃ ἔσσατο [ὅσ-
σαντο] ἀντὶ τῷ ὅσσαν καὶ κληδόνα
ἐποίουν:—

156. ἄπερ pro ὥσπερ Aristophanes. ἔ-
μελλον aliud scholion.

168. οἱ δὲ pro ἡδὲ schol. infra ad 244.

170. μαντεύσομαι text. sine σ schol.

201. adde “ text. sed ” ante σὺ

222. Sic MS. sed χρεῖω est error scribæ
pro χεῖω

232. ῥέζοι schol. marg.

244. Schol. ῥιανὸς γὰρ [γρ.] καὶ παύεται
καὶ λόγον ἔχει διὰ καὶ τὸν [τὸ
τὸν] μάντιν εἰπεῖν. φραζόμεθ' ὥσ-
θεν καταπαύσωμεν. οἱ δὲ καὶ αὐ-
τοὶ παύεσθων. καὶ τὸ ἡμέας ὁτρώ-
νων καταπαύεμεν:—

296. adde, “ accentu super α eraso.”

350. lege λαφρώτατος

354. σ eodem tempore additum.

367. φράσσονται

410. καλλίστρατος δεῦτε φίλοι ὄφρ' ἦτα

φερώμεθα καὶ ἐστὶ τῆς νεωτέρας
ἀτθίδος ἔκτος συναιρεῖν:— Sed ἡία
est disyllabon infra I. 212.

ΟΔΥΣΣ. Γ.

8. sed ἐκάστοθι Aristarchus et Herodianus.
16. Post "et" adde, "in marg. γρ."
24. adde, "et in altero scholio."
28. τετραφέμεν conjunctim schol.
50. ἔνεκά οἱ text. Marg. ἐχρήν (sic) ὁρ-
δοτονεῖν τὴν σοὶ ζηνόδοις δὲ τῶ-
νεκα τοι γρ.
51. vulg. in text. sed μελῖ super ἡδέος et
infra duæ lineolæ „ significantes
textui esse addendum. (Error flu-
xit e v. 46.) Super δέπας valde
minuto charactere scriptum, ὁ δ'
ἐδέξατο χαίρων
77. 79. notantur α, γ, 78. in margine
adscriptus, a m. certe antiqua,
notatur β et legit ἔχρησιν.
82. schol. ἀριστοφάνης ἐκδήμιος ὁ ἔξω τοῦ
δήμου
112. sed prius, credo, erat θεῖν
159. sed ε duobus punctis notatum in
recensione.
172. ὑπένερθε ex emend. antiqua, καθύ-
περθε schol.
216. nunc video ἀποτίσεαι revera esse in
scholiis.
230. λαγαρός ἐστὶν ὁ σίχος δὲ ἴσως με
γέγραφε τηλέμαχ' ὑψαγόρη μέγα

νήπιε ποῖον εἶπες τὸν δὲ δεύτερον
περιεῖρει [περιαιρεῖ] τελέως διὰ τὸ
μαχόμενον αὐτῷ, εἰ μὴ θεοὶ ὡς
ἐθέλοισιν:— (Sub corruptis istis δὲ
ἴσως latet Critici alicujus no-
men. Pro με lege μὲν.)

231. σῶσαι schol. ad vers. seq.

ΟΔΥΣΣ. Δ.

9. περι
15. ὑψηρεφές primo
49. supra τέσδ' scriptum τοῖσδε
113. ὄρσε a m. pr.
221. ἐπίληθες Dion Chrysost. xii. p.
209.
252. Nunc est λόευν, sed videtur e λόεον
factum.
356. sic schol. non text.
443. sed κ' suprascr.
457. πόρδαλις Apollonius in v. Schol.
supra ad 156. πάρδαλις ἡ δορά
καὶ πόρδαλις τὸ ζῶον.
461. et sic prius fuerat in textu, sed ea-
dem manus correxit.
477. ζηνόδοτος δὲ διῖπετῇ τὸν διαυγῇ ἐκ-
δίδωσι διὰ τῷτο καὶ γράφει διειπε-
τέος διὰ τῆς εἰ δφ':—
497. ejecit Zenodotus, quem refellit Scho-
liastes ex v. 551.
517. ἐσχατιῆς schol. supra ad v. 497.
578. dele "ut puto."
598. p. 21. l. 1. νῆσοι excudi debebat.
712. Schol. ἢ τις μιν ἀρίσταρχος διὰ τῷ ἡ.

726. περιττός ὁ σίχρος· καὶ γὰρ προεῖπεν
ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐδιδόν. καὶ οὐκ
οἶδεν ὁ ὁμηρος τὴν κατ' ἡμᾶς ἐλ-
λάδα· ἀλλὰ τὴν θησσαλικὴν ἔτω
λέγει καὶ ἑλληνας τὸς ἐκεῖθεν :-

727. ἀνηρεῖσαντο θύελλα: Η ΧΑΡΙΕ-
ΣΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ:
καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἔτι. Sic com-
posui Scholiae membra, quae
ante dispersa erant. Inter enim
verba, quae majusculis literis scrip-
si, et cetera totus interjacet tex-
tus.

741. φθίνα ex emend. et suprascr. δια-
φθεῖρα In m. φθεῖσαν ἔξω τοῦ
ένος.

ΟΔΥΣΣ. E.

43. l. ult. lege "Vid. Od. A. 97. 98."

238. Inter lineas ~σ super ἦν

323. adde, "sed statim mutavit."

327. καταρρόον

397. ἀσπασίως schol. MS. Townleiani
ad Il. A. 515.

440. Refer ad 470. In MS. meo male
scripseram 440, unde alii errores,
ut fit, profluxere.

ΟΔΥΣΣ. Z.

8. εἶπεν δ' ἐς σχερὶν ἐκάς ἄλλων Α-
pollonius v. εἶπεν.

46. ῥιανὸς τῇ ἐνὶ πρὸς τὴν αἴγλην :-

89. τὰς MS. et Apollonius v. Σεύας.

106. γέγηθε δὲ τε MS. sed ex emend.
γέγηθε δ' ἄρα Apollonius v. αἶρο-
νόμοι. Schol. μεγακλείδης ἀγρό-
μενα παίζουσιν ἀνὰ θρία παιπα-
λόεντα :

108. ῥεῖά τε ἔτιωσ διὰ τῶ τε· αἱ ἀρις ἀρ-
χειοὶ καὶ σχεδὸν πᾶσαι :-

115. l. i. Pro "In marg." lege "Inter
lin."

153. βροτὸς est a manu prima, βροτῶν
ex emend. Pro οἱ l. 2. lege οἱ

172. κάμβαλε, qui error, si tamen est
error, frequens est in hujusmodi
compositis.

201. sed διερός Aristarchus.

205. βροτῶν fine var. lect.

207. supra τὸν, νῦν script. καλλίστρατος
τῶ μὲν [l. μιν]

237. χάριτι Apollonius v. κάλλει.

241. Schol. ἔτιωσ ἐν μέλλοντι χρόνῳ ἐπι-
μύεται :-

244. 245. adde, ἐπεὶ καὶ ἀλκμᾶν αὐτὸν
μετέβαλε παρθένης λεγέσας εἰς-
άγων. ζεῦ πάτερ· αἱ γὰρ ἐμὸς
πόσις εἶη :-

261. ἔρχεσθαι text. et diserte Schol.

262. ἐπιβόρμεν

264. εἰσίσθμη text. ex emend. et bis
schol. plane.

275. καὶ νῦ τις a m. pr. sed νῦ in κε mu-
tatum.

297. ἀριστοφάνης δώματα ἔχου.

ΟΔΥΣΣ. Η.

14. αὐτὰρ ab eadem m. post rasuram.
 184. 228. σπείσαντ',
 195. μεσσηγύς τε post rasuram.
 212. nunc est καὶ ἐν Primo erat τοῖσιν
 κεν sine ἐν
 216. συγεράς ἐπὶ γαστρός, ut videtur,
 pro var. lect.
 217. ζηνόδοτος ἔο Anne alii legebant
 ἔθεν?
 222. γρ. ὀτρύνεσθαι Aliud schol. ὅτι
 ἀπαρέμφατον ἀντὶ προσηκτικῶ
 ὅπερ ἀγνοῶν ζηνόδοτος γράφει ὀ-
 τρύνεσθαι:— [ὀτρύνεσθε] Textus
 ὀτρύνεσθ' habet.
 255. ναῖεν ex emend. ejusdem manus.
 267. ἐπὶ δὲ καὶ δέκα μὲν In E. 278.
 scriptum erat, ἐπτα δὲ καὶ δάκα
 μὲν πλέον sed τε nunc erasum, et
 πλέον in πλέον mutatum.
 315. εἰκέθελων γε (sic)

ΟΔΥΣΣ. Θ.

23. τῆς Apollonius v. Ἀεθλος.
 45. τέρπειν
 53. adde, "text. vero e rasura."
 54. text. et schol.
 163. ἐπίστροφος Apollonius in v. Deinde
 in marg. Harl. γρ. εἰσι καὶ εἰς-
 ἐρχη:—
 166. ἔειπας

249. εἴματα δ' ἐ. MS. sed εἴματ' ἐξημοι-
 βά schol. ad v. 102.
 292. λέκτρῳ δὲ
 294. Habent vocem ἀκριτόφωνοι Apollo-
 nius et Hesychius, quam inter-
 pretantur βαρβαρόφωνοι. Refert
 Tollius ad Il. B. 867. Sed vide
 an varia lectio sit hujus loci.
 299. πέλοντο^{αι} (corrigere numerum)
 383. ἀπειλήσας Apollonius v. Ἀπειλεῖς.
 453. τόφρα δὲ μοι κοιμῶν τε—εἴη Schol.
 ad 451.
 492. αἶδε Apollonius in v.
 530. sed φθίνεσι ex emend.
 549. scripserat κάλλιον ἐστὶν sed ἐστὶν trans-
 versis lineis notatum et ἔτω addi-
 tum.

ΟΔΥΣΣ. Ι.

116. ζηνόδοτος τὴν βραχεῖαν. γράφων
 διὰ τῆ εἰ [lege ε] ἐλάχεια.
 144. περὶ νηυσὶ Apollonius v. αἴρ.
 221. Lege μεσήλικες, ut recte MS.
 235. ὀρυμαγδῶ A. 133. et in marg. ὀρυγ-
 μαδῶ κυρίως: In Ω. 70. ὀρυγ-
 μαδός.
 249. αἰνυμένῳ,
 269. αἰδεῖο
 295. θυμῷ a m. pr.
 317. sed mutatum in δῶν
 379. ἄψεσθαι
 531. omittit.
 540. 542. Lege 540-542.

ΟΔΥΣΣ. Κ.

124. ἀσπαίροντας ἀταρπέα Apollonius v.
Φέροντο.

130. l. β. lege ἄλλα

141. videtur a m. pr. fuisse δεῶν

169. schol. καταλλοφάδεια : et ἱ super ei
Notæ ad 164. præfige ἐμβαίνων

174. πω schol.

190. ὧ φίλοι : καλλίσρατος φησὶν ὡς ὑπὸ
τινος ὁ εἶχος προτέτακται [189.
nempe] αἰνοῦντος τὸ ὁμηρικὸν ἔθος
ὡς θέλει ἄρχεσθαι ἀπὸ τῆ γάρ :-

204. ἀρχὸν et η super ὁ

264. ἀμφοτέρησιν ἐλῶν et λαῶν su-
prafer.

329. ἀκήλατος

351. adde, ἀρίσταρχος δὲ, οἱ εἰς ἄλλα

400. Post "supra" adde, γρ.

454. σεναχίζετο

509. φερσεφονείης

ΟΔΥΣΣ. Λ.

17. οὐδ'

38-43. Ita lege et adde, "Pro οἱ καὶ vi-
detur legendum οἱ 5"

58. Ut variam lectionem intelligas, sci-
endum est α, cum superscribitur
in fine vocis, valde similem esse
contractioni ei, qua significatur
ην vel ιν. πασα igitur corruptum
est ex πασιν, idque ex ποσσιν.

67. ὁ σ

135. γήρα ὑπὸ

141. ἐδ' ἐδὲν ex em.

143. et sic Apollonius v. Ἀναγνοίην.

281. ἐδὲν διὰ

318. sed prius λ punctis damnatum.

343. ἡμῖν et ὕ suprafer.

364. πολυσπορέας

Pro 378. lege 373.

392. ἐδὲ τι MS. et Apollonius v. Ἀκίχης,

520. Locus scholiastæ est ad v. 538.

565. lege 566.

586. sic schol. sed textus et Apollonius
v. ἄζετο vulgatam retinent.

ΟΔΥΣΣ. Μ.

99. ἐκάστω sed η super ω

125. μητέρα τὴν

181. sine δὴ citat Scholiastes. In fine
notæ meæ lege, "Thucyd. i.
110."

234. ἡμεῖς μὲν

249. in marg. ὕψοθεν διχῶς :

272. ὕμιν et μ suprafer.

443. lege ἐδάπησα Voluit fortasse li-
brarius ἐγδάπησα Sed quid hic
codex legat infra O. 478. nunc
non memini. Certe quidem ἐν-
δάπησε habet Apollonius v. Ἀν-
τλῶ.

ΟΔΥΣΣ. Ν.

88. ἔτεμνεν. ex emend.

96. Nunc video quid Aristophanes voluerit. Distinxit post *θυγάτηρ* et sequentia cum versu sequenti coniunxit.

147. Schol. Townleiani codicis ad Il. I.

534. ὁ δὲ νικάνωρ ἐπὶ ἀρτέμιδος.
καὶ γὰρ λέγει φησιν αἰψὰ κ' ἐγὼν
ἔρξαιμι διοτρεφὲς ὡς ἀγορεύεις
ἀγνοῶν ὅτι κελαινεφὲς ἐσιν :—

194. Vulgatum citat Apollonius v. 'Αλλοεῖδ' ἔα.

227. Voluit, credo, 199. sed nota est ex adversum v. 221.

295. glossa πεπλεγμένων

296. εἰδότε Schol. cum glossa, ἐγὼ τε καὶ σὺ. Hæc explicatio semper dualem indicat. Scholiastes ad Sophocl. Elect. 738. καὶ ξισώσαντες ζυγα. ὁ Ὀρέτης καὶ ὁ Ἀθηναῖος. Sic primum legitur in Francofurtana. Sed recte Brunckius ex Aldina et Florentinis scholiorum editionibus ἐξισώσαντες retraxit.

300. αἰεὶ text. In m. γρ. ἄγχι

332. τ' omittit Schol. ad K. 277.

338. l. φθίνουσιν

358. ante προέκοπτες adde διδόναι

ΟΔΤΣΣ. Ξ.

206. Falsa sunt quæ dixi de manu recentii. Varia lectio, si non est ipsius scholiastæ, est certe non multo junior.

223. οὐ ῥήξηνορίη Apollon. in v. huc per errorem traductum e 217.

231. καὶ σφιν potius pertinet ad 233. pro καὶ ῥα

255. post "schol." adde "editis."

305. init. lege ἄμυνις

328. in marg. ἐπακῶση ἀρίσταρχος ἀρισοφάνης ἐπακῶσαι :

335. lege πολύμηλον

349. ἀρισοφάνης κεφαλῆνδε.

352. Δύρηθ' ἔα Apollonius. Δύρηθ' ἔα in Hesychio corrigendum pro Δύρηθεν ne dubitassent quidem viri docti, si meminissent, quomodo α et ν permutari possint. Generalis est regula, ut linea supra literam, si ea litera sit consonans, significet α, si vocalis, ν. ἐστ' e.g. προέσιν et πραιοῦνται pro παραιοῦνται. Sed, cum duæ vocales concurrunt, huius regulæ nonnunquam obliviscuntur librarii, ut facillime alter potuerit Δύρηθε pro Δύρηθεα dare, alter pro Δύρηθεν accipere. Eustathius ad Od. Λ. p. 1406, 58= 41, 49. καὶ πάμα, πρῶτος ἔγωγ' ἐμολόχης. Vox ista πάμα adeo sollicitos habuit editores, ut asteriscum apposuerint. Notum est τῷ μ et τῶν λι ductus esse simillimos. Cum igitur prior librarius scripsisset πάλι (i. e. πάλιν) alter legebat πάλμ et scribebat πάμα

353. *δριος* text. et schol. sed *υ* super *i* in textu.

388. *αἰδέσσομαι* erat, sed nunc *αἰδέσσομαι*, hoc solum in marg.

394. *οἱ* supra *τοῖ*

396. *supra*scr. *ἐνδύσας με*

402. *μοι* sed *ου* super *οι*

405. *κτείναιμι* et *οι* super *αι*

473. adde, " *ρ* eraso."

474. *γρ.* *οὐ* *τείχεσσι* sed *ου* superimpositum. Voluit nempe *τεύχεσι*

γραπτόν, *οὐ* *τείχεσι*.

ΟΔΥΣΣ. Ο.

10. *οὐ* *μὲν* *καλὰ* et *τῇλ'* Apollonius v. *καλὰ*.

47. *πρήσσωμεν*

343. *μήδ'*

344. lege *ὄν*

362. *ἔνεκ'* *αὐτῇ* *μ'* *ἔδρεψεν*

422. *δ'* *ἵππειτα*

452. *κατ'* *ἀλλοθρόης* Apollonius v. *Ἄλφοι*.

459. *ἔσσο* Schol. Venet. ad II. A. 486.

ΟΔΥΣΣ. Π.

18. *ἐλθῶν*

46. *αὐτίς*

131. *εἰπ'* *ὅτι* *σῶς*

147. *ἀχνύμενοι*

217. *φήνοι* *αἰγυπτιακοί* Apollonius v. *Φήνη*.

239. *ἀθετεῖ* *διονύσιος* :

251. lege 250.

330. non omittit *μὲν*, sed habet *οὐνεκα* *μὲν* *τηλέμαχος*

391. *ἔδνοισι*

481. Textus lectionem *κοίτε* *τ'* *ἐμνήσαντο* citat Apollonius v. *Κοῖτος*. Per errorem igitur refert Villoisonus ad H. 138.

ΟΔΥΣΣ. Ρ.

39. *κῦσσε*

86. *χλαίνας*

116. *δερικλειτὸν*

141. *τῶν*

187. *λιπέσθαι*.

217. *ἡγγλάζει* Apollonius in v.

237. *αἶρας* MS. sed *ἑρσίας* Apollonius v. *ἀμφῶδας*.

267. *εὐερκές* Apollonius v. *ὑπεροπλίταιτο*.

359. *ἐπαύετο*

405. *πρᾶpone* *γρ'*.

ΟΔΥΣΣ. Σ.

196. *γρ.* *διὰ* *ἀφροδίτη* *ζηνόδοτος*

238. *supra* *νῦν* est *γρ.* *γῶν*

240. *σῆναι* *δύναται*

293. *init.* *κλησίην*

379. *ἀγορεύεις* et *οἰς* super *εις*

393. *ἔλλαβεν*

412. omittit.

ΟΔΥΣΣ. Τ.

40. Error. Lege " τοῖ " pro " οἱ "
67. ὀπιπεύεις Apollonius in v.
77. lege εἶοι κεν
172. Nullum vestigium variae lectionis
apparet in loco; sed diserte laudat
κρήτης Scholiastes supra ad Γ.
287. simul citans λήμνε γαῖαν ε
Θ. 301.
233. καταῖσχαλέοιο
249. ὕφ' ἡμεροσ (sic)
250. εἶματα Apollonius v. ἀναγνούση.
Hunc et sequentem omittit Harl.
283. εἶην a m. pr.
304. ἰσῖη
341. κοίτη
343. ἐπὶ ἡρ' ἀνὰ Apollonius v. ἐπίηρα.
348. ἐμοῖο.
372. sed interpr. λοιδορῶνται.
384. εἰκέλω et ἱ super εἰ
387. ἐξεχεύατο πολλόν.
389. σκότον
436. ἴχνια
478. εἰδ' αὐτ' et mox εἰδὲ Apollonius v.
ἀθρήσαι
525. παρὰ
529. ἀπερείσια ἔδνα sed ε inter εἰ et δ
546. ἱκαρίς κούρη
578. διεύση text. sed si propius inspicies,
videbis eadem manu superscrip-
tum οἷς
586. pro " in marg." l. " supra."

ΟΔΥΣΣ. Υ.

8. γέλων τε
46. θνητός ἐστ
83. ἔχειν
93. μερμήριζε a m. pr. ξ ex emend.
155. δῆν
163. μετὰ πᾶσιν
176. sed primo, ut opinor, erat κατέ-
θησαν
212. et sic Apollonius in v.
221. sed ἀλλοτρήσι ex emend.
265. sed θείοιο additum supra, et hoc
signum ^ infra lin.
289. γρ. θεσπεσίοιο supra πατρός εἶοι
(Ita lege)
317. τὰδ' αἰὲν
328. ὕμιν
347. adde " ex rasura."

ΟΔΥΣΣ. Φ.

61. lege υς pro υς
99. ὃν τότε
162. γήμεδ' ὅσκε
218. ὄφρα μ' εὔ a m. pr.
352. τόξε et sic etiam 425.
407. περὶ κόλλοπι Apollonius;

ΟΔΥΣΣ. Χ.

19. εἶο
24. εὐδμήτες
37. παρευνάζεσθαι ἀνάγκη Schol. Ve-

net. ad Il. I. 336. sed βιαίως Codex Townleianus.

50. γάμων

72. ἔδοῦ ἐπὶ

83. δηννηθεῖς et suprascr. ἰδνωθεῖς

99. θεεῖς

109. θάλαμονδ'

126. δεγκόν ex emend. ejusdem manus.

In marg. δεινόν

148. χερσὶ τε

182. ἐνθ' in marg. pro var. lect. ut puto, sed m. recenti.

335. ἔξοιτό

352. μετὰ δαῖτας

443. πασέων

469. τοῦ ἐς ἡκὴ a m. pr. in εἰς ἡκει, mutatum, quod ex ἐς ἡκεῖν depravatū suspicor.

ΟΔΥΣΣ. Ψ.

75. αὐτῇ

99. μεταλλαῖς prope ad latus.

147. κέρων Apollonius v. κῆρος.

283. γῆρα ὑπὸ

298. γυναῖκες ex emend. fortasse recenti.

ΟΔΥΣΣ. Ω.

45. ἀλείφατι et ἐλαίῳ suprascr.

63. δὲ additum ex recens.

243. ἀδαημονίης ἔχει et in marg. γρ. ἀδαημοσύνης cum explicat. ἀνεπισημοσύνης

283. οὐ γὰρ μιν ζῶν γε κιχεῖς

285. Inter ὑπάρξει et η fluctuat.

303. εἰμὶ μὲν Apollonius v. Ἀλύξαντος. MS. Harl. εἰμὴ μὲν quod idem est.

373. ἀμείνονα

521. ἀπεμπαλιών

542. πτόλεμοιο.

Atque ita tandem spero, me nullum fere gravius peccatum in hac collatione reliquisse; omissiones non præstabo. Si quis tamen has quoque una cum erratis meis corrigendas suscipiet, is sciat se gratam rem et mihi et Reipublicæ literariæ facturum; leniter an acerbè faciat, nihil prorsus mea refert, modo vere; aliquid forsàn ipsius referat, si modo mavult ceteris lectoribus videri hoc onus suscepisse studio literas juvandi potius quam æmulum deprimentendi.

RICARDUS PORSON.